

MIC. # 9783 (RAB. 2495)

MIDRASH HA-GADOL.
LEVITICUS.

MIDRASH HA-GADOL LE-VA-
YIKIRA.

מדרש הגדול לויקרא.

YEMEN: 1473

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

וְכֵן לִשְׂמֹעַ לְדָוִד
 לְרַמְּבֵי דָוִד בְּיָדוֹ וְלֹא חִשְׁקָלָהּ
 אֵלֶּיךָ כִּי שֶׁנֶּחֱמָה וְנִמְנָה
 כִּי שֶׁנֶּחֱמָה וְנִמְנָה

163

א

קוֹל לְבָבִי
 וְכֵן רַבִּי דְּשִׁמְךָ לְבָבִי כִּי לֹא אֶחָד
 אֶחָד לֹא מָלַךְ כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וְכֵן כִּי שֶׁנֶּחֱמָה וְנִמְנָה

163

163

אנציקלופדיה
בזכר שמי יידיה שו"ס
בולגריה ורמז ויהושע בן
קיש ונתן מ. בן לון וזכר
בזכר אנה למנושכלן -
ואתה יידיה אדם דוסלני והמחולל
ליוותך הפקדון לאשרה וקלון
על הנאשמות תשכבול

הנאשמות תשכבול
בזכר אנה למנושכלן -
ואתה יידיה אדם דוסלני והמחולל
ליוותך הפקדון לאשרה וקלון
על הנאשמות תשכבול

נחמתי נפשי
תלמידי יידיה שו"ס
והחוק דהב וזכר אנה למנושכלן -
ואתה יידיה אדם דוסלני והמחולל
ליוותך הפקדון לאשרה וקלון
על הנאשמות תשכבול

ומדוע לא יחמך לומר בעבדי ביהאא שחמרתו לו לחייו ששאלו ממנו להם שוכנו להם לאהלהם
וארז מה עמד עמדי ובהחמדתם שכן שוכן שחמרתו יתמלא דבי לא שגד השכל עצמו וכל נכנס
ששקרא לו תפס לענין כל ששאלו ממנו שחמרתו בענין ויקראו להם ששאלו ויעלו ויאמרו
היומתי בחור מעמד משה שכתבו לו לולי משה בתיאור שחמרתו תפס ובידו משה שכתבו וד המדבר
עמו לענין כל ושהא ומשה וכל ישראל עומדין מסיעה ליה ללעזר דאמי ויקראו להם ששאלו ויעלו
שחמרתו ולא כתב להם לחלק לו כבוד למשה מותבי וישמעאלת הקול מדבר לו משה שמענו כל ישראל
לא שמענו לא קשיא הא בקי והא כהן למנוע ואת בעת מאמא לא קשיא הא בן יראה הא בצבור ויקראו
אל משה וידבר הקדים קריאה לצבור למדה תורה דרך גרין שלא יאמרו אדם לא צורו דבר לא אם כן
קורא מסייע ליה לא ותינה דאמר חכמה לא יאמרו אדם לא צורו דבר לא אם כן קורא ויקראו וידבר
הקדים קריאה לצבור הלא דין נאם נאן דבר ושמענו מה דבר אמר בקנה הקדים בן קריאה
לדבר אף דבר אמר כן נקדים בוקר יאמר לדבר לא אם אמר חמרת בידו דהספה שהא תחלה לדברות תפס
כן נדבר אהל מועד שאינו תחלה לדברות הא לאינו תחלה לדברות לא נקדים בוקר יאמר לדבר דבר
הל קשיא יוכיח שאינו תחלה לדברות והקדים בן קריאה לדבר לא אם אמר חמרת בצבור הקדים שהות כל
ישאל ויאמרו בדבר אהל מועד שאינו כל ישראל הדי אתה דן מבני אב לא דבר נקודה שהוא רחל
לדברות כהן דבר הקדים שאינו תחלה לדבר לא דבר הקדים שהוא כל ישראל חסד שאינו כל
ישאל הקדים שהן דבר ומפי קודש למשה הקדים בוקר יאמר לדבר אף כל שהוא דבר ומפי
קודש למשה נקדים בוקר יאמר אומא הקדים שהן דבר וכאש ומפי קודש למשה נקדים בוקר
קריאה לדבר אף כל שהוא דבר וכאש ומפי קודש למשה נקדים בוקר יאמר לדבר יאמר דבר אהל מועד
שאנו באש לפי כן לא נקדים בוקר יאמר לדבר יאמר ויקרא וידבר הקדים קריאה לדבר יכול להא היתה קריאה
לא לדבר זה בלבד ומניין לכל דברות שבתורה וכל משהל מועד לא שהוא מזהל מועד נקדים בוקר יאמר
לדבר יאמר יכול להא היתה קריאה לא לדברות בלבד מניין אף לא מירוח אף לדברות אף שמענו וכל דבר
דבר לדברות אף לא מירוח אף לדברות יאמר יכול אף לדברות יאמר וכל דבר לדברות קריאה לא היתה
קריאה לפי קודש וכל מה היו בפסקאות משמשות לירק ירוח למשה להרבוב כן פדשה לפרשה וכל
ענין לענין והדי הדברים קל וחומר ומדוע משה שהוא שומע מפי הקדש עמד ברוח הקדש עמד
להתבונן כן פדשה לפרשה וכל ענין לענין על אחת כמה וכמה הדיוט מהריוטי ומניין שכל הקראות
הן משה וכל ויקראו להם מתוך הקנה נאמר משה משה שאין וכל ויאמר מלמד שכל הקראות
הן משה משה מנין שעל כל קריאה היה אומא הדני וכל ויאמר משה משה ויאמר הדני שאין וכל ויאמר
מלמד שכל כל קריאה וקריאה היתה משה משה משה אברהם אברהם יעקב יעקב שמואל שמואל לשון
יהודה לשון יהודה לשון יהודה לא משה משה הנה משה עמו ומשה משה עמו
וידבר יאמר למעט אהל מועד יהודה כן בתורה ענין עשלה דברות עצמן בבורה למשה ולא הדין
וענין שחמרתו עשלה עשלה מיעוטן ללמדך שלא למה דן נאמר וכל למשה שיאמר לא הדין וכל
ובבא משה אל אהל מועד לדבר אהו וישמעאלת הקול מדבר לו וידבר לו ויענינו כל שם ודברות
אותך את כל אשר אצוה אותך אל דבר אשר אצוה לך ענה לדבר אף שם אשר צוה לך את
שם ביהאא ציוס צוה וצבא משה אלהל מנוע לדבר אתו ויהי ציוס דבר יאמר משה ביהאא ציוס

שאלו
ענין

ושמנה שנה שהיו ישראל כמנונים לא היה מידבר עם משה שנ' ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות
וידברו לו לאמר דאלאמר נח ואמור להם והשיבנו ומנין שהיה משה יוצא ומדבר עמהם שנ' ויצא
ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה ומנין שהיה משיב הדברים לפני הקבוצה שנ' וישב משה את דברי העם אל
ישי' לעזר כן אחי' אומי יכול לא היה מדבר לצורך עצמו הלא אמר לאמר לישל לא היה מידבר
עמו ומידבר היה עמו לצורך עצמו דא לאמר אמר רב מוקה בר בריה דרב מוקה מנין לאומרי
דבר להבדיל שהיה בכל יאמר עד שיאמר לו לך ואמור הלא וידברו לו מאהל מועד לאמר דברו אל
בני ישראל וקמך בני ישראל קומכין אין הגוים קומכין מכאן אמרו גוי שהביא עלה מקבלין ממנו
אבל אין כנסה לעזרה ואינו קומך בני ישראל קומכין ואין הנשים קומכות ד' יצו ו' שמעון אומרי
הנשים קומכות רשות אמר יוסי אמר לי אבא לעזר הלא עגל דבחי שלמים והו' צאניהו לעזרת הנשים
ולמנו עליו הנשים וס' יש קמינה בעזרת הנשים לא מפע נחת רוחן שלשים יכול לא יקמו על העולם
שאין העולות טעונות תמנה אבל יקמו על השלמים שהיו השלמים טעונין תמנה הלא ואמרו להם
לדבות את כל האמור בענין כשם שאין קומכות על העולות כך לא יקמו על השלמים אדם
לדבות את הגרים מכאן להוציא את המשומרים מה דאית לומר כן אן אדם לרבות את המשומרים
מכאן להוציא את הגרים דאחר שריצה הכת מיעט הלא אלכני יושל מהבני יושל מקבלי ברית אף
הגרים מקבלי ברית יצא המשומרים שאינן מקבלי ברית או מהבני יושל בני מקבלי ברית אף
המשומרים בני מקבלי ברית יצאו הגרים שאינן בני מקבלי ברית הלא נולדו הלא אל תאמר
לאמר יושל מקבלי ברית לא אף הגרים מקבלי ברית יצאו המשומרים שאינן מקבלי ברית וכן הוא ד'
זכה רשעים תועבה אף כי בזמה יבאנו דא אדם לרבות את הגו' וכן הוא אומי ומיד כן נכר לא תקריבו
את להם להיכנס מכלי זה בעלי מוטין אין חתה מקבלי מתן אבל חתה מקבלי מתן תמימים ואף מקבלין
מהן לא עולות טבה בלד אמר לו עובד ע' שאין הפרש בגוים דאמר י' עתה אין מין באומות
מכאן ולא נולדו להוציא את המשומרים מכאן אמר ר' חסד' ברכה הלחתי באומות העולם לא חלקתי מן
הבהמה לה' יצא בני אדם הדומין לבהמה מכאן אמרו מקבלין קרבנות מפושעי ישראל כדי שיחדרו
בתשובה הלא לא יזה צד היה משומר לע' או נח לל שבת בפד' אין מקבלין ממנו שנ' זבח
רשעים תועבה אע"פ שזה עבד ע' וזה עובד ע' הללו אין מכירין ומורדין והללו מכירין ומורדין
היה משומר לשאר עבדות מקבלין ממנו כדי שיחזור בתשובה והא' תביא משומר אין מקבלין
ממנו אמר היה משומר לשאר עבדות הא' כיצד על אותה עבדה שנשתמר בה אין מקבלין ממנו
אבל מקבלין ממנו על עבדות אחרות אדם כי יקריב יכול גזרה הלא כי יקריב אינה לא רשות
קרבן ל' שיקדש הקדשן להקדשתו דבריו י' יהודה אמר ש' שמעון מנין שלא יאמר אדם ל'
עולה ל' מנחה ל' שלמים ל' לא יאמר עלה ל' מנחה ל' שלמים ל' לא קרבן ל' והרי
הדברים קל וחומר מה אם מי שהיה עומד להקריב אמה תורה לא יחול שם שמים על הקרבן על
אחת כמה וכמה המזכיר שם שמים להבטלה מכאן אמר י' יוסי צד חנינה לעולם לא ידא אדם
דגסל להוציא שם שמים להבטלה מה אם בשעת הקדש קרבן אף הכה לא קדים שם שמים
לקרבן קל וחומר לדברים בטלים אמר ר' אבהו ר' אבהו ר' אבהו ר' אבהו ר' אבהו ר' אבהו
יובה לאורו של עולם הבא שנ' וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומלפא בכנסה מהוא ירא

עד באו לדבר אתו ולא הולך צדקה ומשך בוסד ברייתא למשה כהן סיני ויקרא אל משה וידבר
אלו מאהל מועד לאמר מיעט את אהרן מכלל בני ישראל בשלושה מקומות שמורה הורה בארץ
מצרים ובהר סיני ובאהל מועד בארץ מצרים מהוא אומ' ויהי כוכב דבר יי אצל משה בארץ מצרים
מיעט את אהרן מדברות מצרים בהר סיני מהוא אומ' ולא הולך צדקה ומזה כוכב דבר יי את
משה כהן סיני מיעט את אהרן מדברות הר סיני באהל מועד מהוא אומ' ויקרא אל משה וידבר יי
אלו מאהל מועד לאמר מיעט את אהרן מדברות אהל מועד ואלעזר אומ' הרי הוא אומ' ונעדרת שמהלל
ישל ונקד ש ככבוד עמד אני להתועד בהם ולהתקדש בהם אומ' הרי זה זה יום שמיני שני וראו כול
העם וראו ויטלו על פניהם או אינו אומר לא לירק כלם יעידה לדברות אל ונעדרת לך שם לך היתה
יעידה לא היתה יעידה לכל ישראל או יצא את שכל שלא נשרו לעלות בהר ולא או יצא את הזקנים
ש נשרו לעלות בהר או יצא את הזקנים שלא נדבר עמם עם משה ולא או יצא את בני אהרן שלא
מנעו צדבור עם משה ולא או יצא את אהרן עצמו ש נעדר צדבור עם משה ולא אשר אועד לך לך
היתה יעידה לא היתה יעידה לכלם או יצא את מן היעידה ולא או יצא את מן הדבורה ולא ודברות אהרן
או יצא את ישראל ולא או יצא את הזקנים או יצא את הזקנים ולא או יצא את בני אהרן או יצא את בני
אהרן ולא או יצא את אהרן עצמו לל לידבר אהרן שם עמך היה הדבור עם כלם כול
לא היו שומעין את הדבור אבל היו שומעין את הקול לל קול או יצא את בני ישראל ולא או יצא את
הזקנים או יצא את הזקנים ולא או יצא את בני אהרן או יצא את בני אהרן עצמו ואלו
קול לל או יצא את כלם ולא או יצא את כלם השרת שאין משה יכול להכנס למקומן עד שיקרא לל
קול לל קול אהרן משה היה שומע את הקול לל שומעין את הקול מאהל מועד מלמד שהיה הקול
נפסק ולא היה הקול יוצא חוץ לאהל יסל מפט שהקול שמוך אל וישמע את הקול שאין לל הקול
לא הקול המתפרש בבתוכים ומד הוא הקול המתפרש בבתוכים קול יצא כוח קול יצא בדר קול יצא חוצב
לרבותא קול יצא סוכר אהרן וישבר יצא חוצב הלכנו אע"פ למה נאמר מאהל מועד מלמד שהיה
הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאהל כיוצא בו אהרן וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה
כיוצא בו שהקול נפסק שן כקול שדי בדברו אם שן למה נשמע עד החצר החיצונה מלמד כן
כשהיה מגיע עד החצר החיצונה היה נפסק מפט שגשג הוא למלך להיות ה"ה שומעין דברו לא
מפט שיהיה אם כן לבשר ודם מלך מלכי המלכים בל על שחת כמה וכמה יא מאהל מועד יכול
כיוצא לל מעל הכפרות או מעל הכפרות יכול כולל לל מבין שני הכרובים ויהי י עקבה וצדכניב לעול
לא מאהל מועד למה נקרא שמו אהל מועד שהוא מועד לדברות שבתחלה היה הדבור בכל מקום
משהוקם המשכן לא היה דבר לא באהל מועד יא מאהל מועד יא חק אומ' שם מנו יוצאות
מועדות לעולם שכל זמן שהוא קיים מועדות וימים טובים מרתק ימין כהוגן וכן הוא אומ' השה
עיון קרית מועדינו שמענה מתקטן המועדות לישל וכן הוא אומ' כי מציון תצא תורה ודבר משה
יא מאהל מועד זו סעודי שהיא יושבת בלשכת הקדש ומתקטנת המועדות כראוי וכן הוא
אומ' שכל המועדי אל בארץ וכי מועדות נשפין י שמעון בן לקיש אומ' אל חכמי יושל שרפו
שחט מעברין את השנים ומתקטן את המועדות וכן הוא וכפילן בארץ וכלהבה בשבי וכפדה
ימים לאמר יא ואמר להם דברי כבושין בשכלכם מידבר עמי שכן מציון שכל ששים וסל

לדעה אחת הן מקריצין לפעמים. ו' חזק בשם שמואל בר עבסא מן צלן דיון ושלמאון מעשה
 שלא עשו ישראל את הענין הזה להן לומר לא יתנו ישראל להנהיג שכל ענין הן עשאוהו ואלו מונב
 את ישראל ואם לא היה ישראלי. אמר יודה בר סימון כהן דע שורקוניה ישראלי לא ידע ולא היו ידעין
 לא שרשו בעקב. ודכותה כי אנויל עמי אונת לא ידעו בנים דכלם דמה ולא נכונם חבמים דמה להרע
 ואם הטוב לא ידעו ולא הוון ידעין לא שרשו בעקב. ודכותה ויהי לא ידע כי אנוס נתת לה דמה ו
 ולא הוון ידעו לא שרשו בעקב. ו' ברביה פסח הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם הן
 אתם מאין מלא כלום מלה קדוה. ופעלכם מאפע ממאה פנינה שהאשה פועה בשעה שהיא יושבת
 על המשבר תשעים ותשעה למחצה ואחד לחיים. תועבה יבחר בכם ח' ע' שתינוק זה יוצא ממעי אמו
 מלא דמים ודם הכל מחבין אמו והכל מנשקין אמו וביתר אם היה זכר. ו' א' הן אתם מאין רבי
 ברביה אנו לשון ע' הוא דרך דתמר הנה אנוס לי מאמוות העולם מאין מאונת האומות שכל בהם
 כל דמיון טמא נבדו. ופעלכם מאפע אמר לה כל פעולות טובות ועמלות שיהיה עתיד לעשות ע'ם
 ישראל אינן לא בשבד כעיה אחת שפעיתם לפע' בקיני ואמרתם כל אשר דבר י' עשה ושמע תועבה
 יבד' ככל אונתה התועבה שכתבה עשו להם ע' למשה מה אונת התועבה תביאן למי קדשן נדך טמא
 מן הדקר תהיה שצמח שחטאן ב' טרדמאן. ו' א' מן הבהמה הדי' זה כל מן הדקר ומן הדי' הדי'
 זה פרט כלל ופרט ואין אתה דן לא בעין הפרט. מכאן צדכנו לשלש עשרה מאות שהתורה נדרשת בהן
 כד פתח ו' ישמעאל בתורת כהנים. ו' שמעאל אנו שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן נמקדו
 לו למשה בסיני ואלו הן מקל וקומר' מגזרה שונה "מבטן אב" מכרב אחד" מבטן אב משני טלובים"
 מכלל ופרט מכלל וכלל מכלל ופרט וכלל ואין אתה דן לא בעין הפרט" מכלל שהוא צריך לפרט
 ומפרט שהוא צריך לכלל. מדבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל לפרט ולא ללמד על עצמו בלתי יצא
 לא ללמד על הכלל כולו יצא. מדבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל לטעון טעון אחד שהוא כענינו יצא
 להקל ולא להחמיר. מדבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל לטעון טעון אחד שלא כענינו יצא להקל
 ולהחמיר. מדבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל לדון בדבר חדש ואין אתה יכול להחמירו עד שיחזירו
 הדבר לכלל בפירושו. דבר למוד מענינו. דבר למוד מקומו. ש' כדכונן המלכות ושייך זה את זה ע'ר
 שיבוא הדבר לשלוש ויכריע בניהן. מקל וחומר כיצד ויאמר י' אלמשה ואביה ידך ורק בפטה הלא
 תכלם שבעת ימי קל וחומר לשכינה ארבעה עשר יומי לא ידיו לבא מן הדין להעתיבנין. תלמוד שבעת
 ימים מחוץ למדנה ואמר תלמוד. ודכותה ובייגם שוראיש את שור רעוהו וצו את כספו. תנן חתם
 נגזר נגזר נשך רבין בעט ברשות הרבים משלם חצי נזק ברשות העצק. ו' טרפאן אומ' נזק שלם וחכמ'
 אומ' חצי נזק. אמ' להם ו' טרפאן מה אב' בעקום שדיקל על השן ועל הדגל ברשות הרבים שהוא חכמ'
 החמיר עליהם הכת' ברשות העצק לשלם נזק שלם. מקום שהחמיר על הקרן ברשות הרבים לשלם
 חצי נזק אמרו דין שנתמיר עליהן ברשות העצק לשלם נזק שלם אמרו לו דיו לבא מן הדין להעתיבנין
 מה ברשות הרבים חצי נזק אף ברשות העצק חצי נזק. ו' תנא חצי נזק בהדיא כתיב אתה קל וחומר
 איוב נזק שלם אתה דע אפיקה וזה ליה חצי נזק. ודכותה וכל בת יורשת עולה ממטות בני ישראל
 היאך בת יורשת שט מטות לאן שאביה ממטה ואמה ממטה אחד ונתנו ויורשתן. אין לי לא בת בין
 מנ' א' אמרת קל וחומר ומה בת שהורע כותה בנכסי האב יפה כותה בנכסי האם. בין שיפה כותה בנכסי

רמב"ם
 רמב"ם
 רמב"ם

שמי אל היראין מלחזכיר שב שמים להכחלה י יסא אחיכל מקוב שנקרבין לשאמור כיור הווי שלא
 ליתן סתמין פה למינים לדחות קרבן לש בהמה ושללך החיה שהיא קחיה בהמה שזאת החיה אשר
 רחמין מכל הבהמה אשר על הארץ וכל בקר וצאן יכל לא יבא ואם הביא יהא כשר משל למי שאמר לו
 רבו לך והבא לי חטים הלך והביא לו חטים ושעורים הרי זה כמקוין על דבריו ואל בקר וצאן תקריבו
 גין לך בהמה לא בקר וצאן בלבד הא למה זה דומה למי שאמר לו רבו אלהביא לי לא חטים הא אם הוסיף
 זה על חטים הרי זה כעובר על דבריו מכאן אמרו המקריב את החיה עובר בעשה שהרי אמר הוצא בקר
 וצאן תקריבו הא היה לא תקריבו ולא הביא מכלל עשה עשה דוא מן הבהמה יכול אפילו טמאה
 אמרת בקר וצאן או בקר וצאן הא טמאה לא תקריבו ואם הקריב יהא עובר על עשה בלבי אמרת
 א מדה תורה טהור אכול וטהור הקרב כשם שאם אבל טמאה עבר על עשה ועל לא תעשה כך אם
 הקריב טמאה עבר על עשה ועל לא תעשה ולכאורה את הארבעים מן הבהמה ולא מל בהמה להוציא את
 הרוצח ואת הרצח ולהוציא בעלת מוס מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן הא אין לך קרבן בהמה לא
 בקר וצאן בלבד והן שור כשבים ושם עזים מה נשתנה שור וכשב ועז שאין נשר לקרבן אלהם לפי שהן
 נרדפין ושללם כרר יודה כי י קימין דאמר סימון כשכר י וקרי בר יקראי שור סדק מפני אדי כשכר מפני
 הזאב עז מפני נמר ואם יקראו לפי קרבן מן הרודפין לא מן הנרדפין הדא הוא זכחו אלהים
 תוח נשברה דא מפני מה נבחרו לו לקרבן כדי שלא להטריה על ישראל וכן הוא אמר שרי לא
 מנא נהו שגיא כוחאין דקס בא בערות על ישראל ואמר עמי מה עשית לך ומה הלאיתך ענה כי
 אמר אחא אמר דקס לא שרש ענה כי וקצל שכר ואל תעשה צדק ורחם דין וחשבון ומה הלאיתך אמר
 כי צדקה למלך ששלה פרוה דאמרה שלו להדינה מה עשו כל בני המדינה נטלו אותה ועמדו על דגליהם
 ומרענא את ראשיהן וקראו אותה צאימה בלמה בדות וביעי כך אמר דקס לישראל בני הדא קרית שמע
 טרודגמא שלי היא לא הטרחת עליכם ולא אמרת לכם שתהווא קורין אותה לך עומדין על דגליכם
 ולא פורעין את ראשיכם לא בשדק בדיק ובכחך בדיק ובשכבך ובקומי דא ומה הלאיתך אמר
 כי יודה כי י קימין אמר דקס עשר פרמות טהורות מסדותי לך שלוש ברשותך ושבע איס ברשותך
 לו שאן ברשותך אלו יצבי ויהמור ואקו ודישון וותאן סמל לא הטרחת עליכם ולא אמרת לכם
 לעלות בהרים ולא להתיגע בשדות כדי שתביא לו קרבן מלן שאין ברשותך לא מלן שר ברשותך
 ומן הגידל על האנוס שלך לכך לא מן הבקר ומן הצאן הא למה שור שה כשבים שור בצכות
 אברהם אבינו ואל הבקר וצאן אברהם כשבים בצכות אברהם ויתחק ויהא ויהא אלה עש בצכות ועקב לך נא
 אלה צאן וקח לך משם שני גדיי עזים ואת צרכיך צעב ו חלבו טובים לך וטובם לבטך שעלי ידיו את
 מקצת בצכות וטובם לבטך שעלי ידיו ויהא נרמך לבטך צוה הכמורים דבא כי ביום הזה יכפר עליכם
 בוא וראה שלם פתח הכת בקרבן תחלה לא בקר אמר לו מה ראה הפקס לעשות שור ראש הבהמה
 הקרבנות לא למה הדבר דומה למטרונה אחת שיצא עליה שם רע עם אחד מגדולי מלכות וביק המלך
 בדברים ולא מצא בהן ממש מה עשה עשה סעודה גדולה והושיב ללואות ודאיש ברשען שלמקוב
 כל כך למה להודיען שביק בדברים ולא מצא בהן ממש לפי שהיו אומנות העולם מונעים את ישראל
 ואמרין להם אתם עשיתם את העגל וביק דקס ואמר מצא בדברים ממש לפי כך עשה שור ראש לכל
 הקרבנות כדי להודיע שהן מנוקין מאותו עון ועליו הוא אומר ברעמם ישאמו מלך דבר שהיה להם

אמר

לוי

והנה לא פשה ולא היה בו שני צהב מלמד שמיטתא בשני סימטין כפשיין או בשער צהב ולא
היה בו שער צהב מלמד ליהודה ולא מסך בשער צהב לא שמיטתא ולא היה הא אפילו קודם את
הנחם סמא והתקלה בלמדים לפי שמיטתא שנתקלה האחרונה בכהן יכולתא צהב ויהיה
והתקלה בלמדים והתקלה בלמדים שנתקלה האחרונה בכהן יכולתא צהב ויהיה
והתקלה בלמדים והתקלה בלמדים שנתקלה האחרונה בכהן יכולתא צהב ויהיה
אע"פ נזיר והתקלה בלמדים שנתקלה האחרונה בכהן יכולתא צהב ויהיה
כך והוא תלמוד הנזיר דוחה לתקלה העתק בזמן שהוא ספק תלמוד הנזיר דוחה לתקלה
דוחה לתקלה וכי מה יש בו מה כן למה נחמ ואת הנתק לא יכלה דמוך לנתק לא יכלה דמוך
עדתקלה הוציא למה נחמ שנתק דמוך למה נחמ שנתק דמוך למה נחמ שנתק דמוך
ואם בלח לוקה ומכין לתלש קמח טומאה מאריך נתקן שה ווא עובר בלח תעשה תלס ואת הנתק
לא יכלה ואם נזיר לכהן שצוה שנתק מלמד שהוא טעם הקגר שני שבעות כעור הצשר
בזמן שבע שנת מלמד שיום שבעי עולה לראשון ולשני נמצאו שני שבעות שלש שבעות וס'
וראה הכהן והנה לא פשה ומלמד הנזיר עמ' כן עמך בך אינו עמך הנזיר ואין בו סימין וטהר
אתו הכהן ואמ' לו טהור אתה וכך כקדש וכך כקדש מלמד שמיטתא מלמד שמיטתא
וטמא דכחן הסריעה וכן הסריעה וכן התקלה וכן הסריעה וכך כקדש וטהר זוטא בלח יכול
והרי הוא מלמד תלמוד פשה טמא חם פשה יפשה אחרי טהור ואין ללח לאחר הפטור מעין בקור
שבע ראשון בקור שבע שנת תלמוד פשה פשה יפשה לא חל פשה יפשה למדנו שלפניו
מפמא בין בקור שבע ראשון בין בקור שבע שנת בין לאחר הפטור ומכין לשער על צד חזק
לאחר הפטור טמא תלס לא יבקר הכהן לשער היף ומכין לשער צהב שמיטתא שמיטתא
ומכין לשער שמיטתא בלח שער צהב תלס לא יבקר הכהן לשער היף טמא ואין שמיטתא קגור
את הנזיר ואת מלמד את המוחלט ואין מלמד את המוחלט ולא מלמד את המוחלט
בנזיר תלס לא יבקר הכהן היף טמא ואין שמיטתא קגור ואין מלמד את המוחלט
בעני תלמוד מלמד תלס ואם בעני עמך דתקן מלמד שיהיה כשה בלח אדם וטהור וטהור
תלס בכהן ושער מיעוט שער שתי שערות שחר עמך בו אע"פ שאינו מבוצר נדפא
הנתק הלל אומלל שנתק נתק בתוך נתק נדפא הנגע טהור ואין עקיבא אומלל לא טהור רב
לא את הרפוי טהור הוא יכול ללמד וללמד וטהור הכהן הא אינו טהור עד שיאמר לו
הכהן טהור אתה או וטהור הכהן יכול ללמד את הכהן על הטמא טהור והוא טהור תלס טהור הוא
וטמא הכהן על הדבר הזה עלה הלל מכלל ואין שמיטתא פיה בע"כ בחדת בלח לבער
יכול לבער ממש תלס ולנה בעור כשרו בהית כהן לבער מלמד שהן כהן ללח נקרות
בידה והן נחשין בלח מומין ללח ככלל נעשים למכרין טהורין בלח טהור מלמד שהבזק
טהור יכלה לא ימא ממש נוס אצל יטמא ממש פשיין תלס פרה בעור טהור הוא יכול
טהור את הכהן שיצאת ממנו ללח הוא יכול ללח את הכהן ויהיה מלמד בלח טהור את
הכהן שנתק ללח בלח הוא טהור הוא הוא טהור אף הכהן שיצאת ממנו ושנתק
לה טהור הוא טמא ואם כי ימא ראשון מה זה בא ללמד דאם לטהור מכל טומאה

האב אינודין שנימה כוחו בעבדיהם וממקום שצאת מה להלן בן קודם לבית אף כאן בן קודם לבית ואין
אומדן דין לבית מן הדין להוות כסוד ודכנתה פעלת גרה בפדמה אותה תאכלו האשעה טהורה לא
תאכלו ולא תאכלו עשית עשה אין לוא עשה בלא תעשה מנין וללאך אתה לא תאכלו ממעלה
וממפריס הפרסה את הגמל ואת הארבעה ואת השפן אין לה גמל ושפן ואת צב שכן בלא תעשה
יתר על עשה שאר בהמה טמאה מנין אמרת קל וחומר מה אם ממלוא צב שיש בהן סימן טהרה הרי
הן בלא תעשה יתר על עשה שאר בהמה טמאה שאין בהן סימן כלל אינודין שיהיה בלא תעשה יתר על
עשה מגזרה שוה כיצד ותענה דברי י' ישמעאל מנין לעל שאסור לאכול בתרומה דין תורה נאמי
תושב ושכיר בפסח ונאמי תושב ושכיר בתרומה מה תושב ושכיר האמור בפסח על אקור בו אף תושב
ושכיר האמור בתרומה על אקור בו תושב ושכיר לגזרה שוה ודכנתה מופנה להקש לחז ממנו ולגזרה
שוה נאמי לא יקרה קרה בדאשם לחייב על כל הראש ונאמי לא תשימו קרה בין עניכם למת וכי מה
מנין בין עניכם ואלא כד נאמי לא יקרה קרה בדאשם לחייב על כל הראש כפי הענין אלא הרי זה
מקרא מופנה ואינו ליצור מקומו לא לדון ממנו לגזרה שוה למקום אחר נאמי בין עניכם ונאמי והיו
למטות בין עניכם מה בין עניכם האמור להלן מקום שיער אף בין עניכם האמור סוף מקום שער בין
עניכם בין עניכם לגזרה שוה ודכנתה אלתהי גזרה שוה קלה בעיניך שהרי בתורה ואלא
לימדה הכתוב בגזרה שוה אתה הנה הנה אתה זמה זמה כח עות בתבין או בתבין לא תגלה על
כי ערותך הנה נכח עותה וזכה לא תגלה את כתבנה שאלה הנה מה הנה האמור באשה ובתה כדו
בעל אף הנה האמור בערות בתבין כתבנה הנה הנה לגזרה שוה נאמי שהן בשופה אתה זמה
זמה כח בערות בתבין הנה נכח בערות אשה וזכה שארה הנה נכח כח זמה היא נכח ואיש אשר וקה את
אשה ואת זמה זמה היא באש ישראל ואתו ואתו מה זמה האמור כאן שריפה אף להלך שרפה אתה
הנה הנה אתה זמה זמה ודכנתה אלתהי גזרה שוה קלה בעיניך שהרי פקדון גוף תורה ולא למדנא
בכרת לא בגזרה שוה כח כח פקדון והנפש האכלת ממנו עונה תשא ופלאו בנתי ואכלין עונותא כח
אתקדש י' חלל וזכרה מה עונן האמור כאן בכרת אף עונן האמור להלך כדת עונן עונן לגזרה שוה
מכח אב מצב אחד מצבין אב משני כתובים כיצד נאמי וסמך ידו על ראש קרבו וסמך ידו
על ראש הקטנות שומע את שהם מביה ביד אמת אלו וסמך אהרן את שתי ידיו כח ותנן קמיכה
על ראש בשתי ידיו הרי זה כען אב על מקום של וסמך ידו הרי זה שתיים ש' שיפדט לך הכח אחד
ודכנתה נאמי במקל אבן ואמן קלל דמיוכו ונאמי באסת אבן דמיהם כח נאמי בזכור דמיהם
כח נאמי בהמיה אתה הנה מה עליה דמיהם כח ואינו יודע עבמה מיתתן הרי זה ווא אומ' כבעל אוב
וידעו מנת ונמתו כאבן ירגמו אותם דמיהם כח הרי זה כען אב כלמך וכן שני דמיהם כח הרי זה כקל
ודכנתה מלכין אב משני כתובים לא פרשת הנחת כהדי פרשת שלוח טמאים ולא פרשת שלוח
טמאים כהדי פרשת הנחת כח נאמי לשענה ולא נאמרה לדורות וזו נאמרה לדורות ולא נאמרה
לשענה מנין להק את האמור שלנה כזה ואת האמור שלנה כזה תל' כח הרי זה שוה שפן שאין כח
מיד ולדורות אף כל שהם כח הרי הוא מטר ולחירות ודכנתה נאמי בפרשת מומי אדם אן גבן אן
דקאן תכלל בעינו אן גבן אן ילפת ונאמי בפרשת מומי בזה עוראן שכולאן חרין אן בעלתאן קרב אן
לפת לא פרשת מומי אדם כהדי פרשת מומי בזה ולא פרשת מומי כהדי פרשת מומי אדם

ענין מן אלה
בגזירות

הצד השווה שבהן מום נאמר כפדשת סמיו חרם כי לא יאיש אשר בו מום לה יקרב נאמי בפדשת
מומי בהמה כל מום לא יהיה לו מע"ץ להזק את האמור שלה כזה ואחר האמור שלה כזה ואל מום מום ילפת
ולפת נאמר במומי אדם שבר לגל או שבר יד או כבץ אודק או תכלל בעיני מה שאין כאן במומי בהמה נאמי
במומי בהמה עור או שבור או חרוץ או יבלת ומעוך וכתות מה שאין כאן במומי אדם הצד השווה
שבהן כל שהוא מום קבוע או עובר עליו פקולק באדם ובהמה מכלל ופרט מפרט וכלל נאמי אדם כי
יקרב מום קרוב למומי בהמה הרי זה כלל מן הבקר ומן הצאן פרט כלל ופרט אין כלל לא מה
שפרט ודכותה אש איש אל כל שאר בשח לא תקרבן הרי זה כלל עדות ביד לעתה מקד עתה
עדות הרי זה פרט כלל לאמה שפרט ודכותה מפרט וכלל נאמי ידק איש אל דעה חמור או
שור או שה הרי זה פרט וכל בהמה מכלל עשה את הכלל מוקף על הפרט ודכותה לא ישאירו סמט
על בקר ועצמה ישבר בו הרי זה פרט כלל חקת הפקח יעשו וכו' הרי זה כלל דבר בוחקות שבגופו
שלפחה מכלל ופרט וכלל ואין אתה דן לא בעצם הפרט כי עד ועתה הכרך כלל אשר תראה נפשך
הרי זה כלל בבקר ובצאן ובשבר הרי זה פרט וכלל אשר תשך נפשך הרי זה כלל כלל ופרט
וכלל ואין אתה דן לא בעין הפרט למי מה פרט מפרט דבר שהוא נלד ולדות ואין אף אין לא
דבר שהוא נלד ולדות הארץ ודכותה על כל דבר פשע כלל על שור על חמור על שה על של
פרט על כל אברה כלל כלל ופרט וכלל ואין אתה דן לא בעין הפרט מה הפרט מפורט דבר מיעוט
וגופו ממנו אף כל דבר המיעוט וכו' ומומי ממוץ ודכותה אף לא בינא אמר במעורב כל מקום שאר
מומי שני כללות המופין זה לה השיל פרט ביעין ודונם כלל ופרט במום כלל בימים ובעלים
פרט במום כלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן לא בעין הפרט מה פרט מפרט מיעוט הנובעין אף כללים
העבעין מאי רבי הרי עין געיעין לא יסורא ומאי מאעייט בורות שוחין ומעלות להתיירא ודכותה
ולקחת כלל מיד עפרט ונתת בזה וברית חזר וכלל כלל ופרט וכלל ואין אתה דן לא בעין הפרט
מה הפרט מפורט דבר שלמות אף כל שלמותות ממי רבי רבי שאר מיני מתכות מאי מעייט מעייט
קל וסירה מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל כי עד קדש כל בכור יכיר אף
דנקבה במשמעיל הזכר או זכר יכול אפלו יצאת סך בה לפנו ולפי כרחם או פטור רחם יכול אפלו
נולד לאחר יצא דונק תל בכור זה הוא הכלל שהוא צריך לפרט ופרט שהוא צריך לכלל ודכותה
ואם תקריב מנחת בכורים שיכול אפלו יחיד במשמע יכול להקדיש מנחת העומר וכל והנאתם את
עמר ראשית צירכם לימר שהצבור מקריב מנחת העומר או צבור יכול אף דעה חיד להקריב
אחריהן מקריב וכל מנחת בכורים הא כי עד מנחת בכורים הא קריבה ואינה קריבה לאחר מכאן
כל עסק לא בצבור ולא בחיד ודכותה וגנב איש ומכרו ונמסר בידו ומומי יומת שול אין לו לא
איש אשה קטן קטנה משן וכל כי ימצא איש גנב נפש אפליימא איש גנב נפש יכול אפלו אב שגנב
אחד מבניו או מלמד תלמידות שגנב אחד מן התלמידים או אפטרופוס של תלמידים שגנב אחד מן
התלמידים ומכרו הוא תלמיד וכל ונמסר בידו פרט כלל שהן מצויין בידם או נמכרו יכול אפלו מכרו
לקרובו והאחיב וכל מאחיו עד שיפרידנו מאחיו יכל אפלו לא ששתמשו בו וכל והעומר
כן ומכרו עד שישתמש בו ואחר כך ימכרו מדבר שהיה כלל ויצא מן הכלל למד ולא
למד על עתמו בלכד יצא לא למד על הכלל כולו יצא כי עד והנפש אשר רמז לבשר מזבח

הרי הוא אומדן כי יהיה בקדחת או בגבחת פממיטומא מזה הא מה זה ללמד לא בא
לא ללמד שאם היה בונתק בגדים ונתק על האסן טהור מטהר עתה לא מטומא
בהרת ואיש כימר עיניו קרה הוא טהור הוא יכול יהא זקן מעבד ודין הוא מה אם
עור הפנימול הבשר שיש בו חסוק בניהול הוא שער הזקן מעבד בין זה הזקן הזקן
טוב לזקן הדאש והזקן שאין דבר אחר מפסיק בניהול ונדין שיעצם זה הזקן וזקן ראשו
טהור אין הזקן מעבדו או אנואומה שזקן ראשו טהור נכח זקנו לא יהא טהור אל ואיש
לחבא את הזקן האם נותק פל ראשו וזקנו עומד או נותק כל זקנו ושער ראשו עומד טהור
הוא משום נתיק ואיש יטליץ לישא איש אשה קטן מניין וזל צדוע הוא דיוא טמא הוא בין
איש בין אשה בין גדול בין קטן קדח קדח בין מחמת חול בין מחמת גבחת גבחתו בין
מחמת חול בין מחמת עצמו או מה קדחת שאינה ראויה לגדל שער אף גבחת שאינה ראויה
לגדל שער מניין אבל נשם סך כשם ונקדח קומ לחזור אל קדחת קדחת ריבה ממדת פניו ואם
ממדת שיכול אין לה לא ממדת פניו בלבד מניין לרבות את הצדדין מכאן ומכאן וזל אש ממדת פניו
לרבות את הצדדין גבח הוא טהור הוא איזה היא קדחת ואיזה היא גבחת מקד קוד שופע (מחורין
זה היא קדחת מקד קוד שופע לפניו היא גבחת וכי יהיה בקדחת או בגבחת מלמד שאין קדחת
והגבחת מצטרפות זו עם זו יכול לא יצטרפו אשם זו אצל פשוט זה לא וזל בקדחת או בגבחת
כשם שאין מצטרפות זו עם זו כך אינן נקודות זו לא כגעלן אדמדם מלמד שהוא מטמא
במקד כחלמן צדעת מלמד שהיא מיטמא במחיה הלא יין הוא מה שהיון והמכוח שהן
מיטמאין בשער לבן אשם מיטמאין במחיה קדחת וגבחת שאינן מיטמאות בשער לבן אינן
דין שכל מיטמא במחיה וזל צדעת וזל צדעת ששם צדעת מה צדעת האמוניה להלן מחיה אף כאן
מחיה ולפי שאין בהן שער אין שער לבן קימן טומאה בהן פדחת מלמד שהיא מיטמא
בפשיץ היא מלמד שאינה מיטמא בשער לבן וזל אשם חלקן וצדעתה לזל אדמדם
למדנו לשאת שהיא מיטמא במתוך ומניין לרבות שאר המראות וזל כגעלן אדמדם במדא
צדעת עור בשר בשני שבועות הלא דין הוא טומא כשן וטומא בעור בשר מה עור הבשר בשני
שבועות אף כאן בשני שבועות הולכה לך לדרך זהו טומא כשן וטומא בשאין ובמכוח מה שאין
ומכוח בשבוע אחד אף כאן בשבוע אחד כדא למי דימה דען דבר שהוא מיטמא במחיה מדבר
שהוא מיטמא במחיה אל יוכיחו השאין והמכוח שאינן מיטמאין במחיה הולכה לך לדרך
הזה דען דבר מיטמא בשני קימן מדבר שהוא מיטמא בשני קימן אל יוכיח עור הבשר
שהוא מיטמא בשני קימן וזל למדא צדעת עור בשר מה עור הבשר בשני שבועות אף
בשני שבועות כדא למי דימה דען דבר שהוא מיטמא בשני קימן וזל למדא צדעת עור
מיטמא בפרק לאומה הרי זה עור הבשר מה עור הבשר מיטמא חלקה של סתודה אף זה
האדמדם חלקה שאינה פטורה כדא למי דימה דען עור בשר מה צדעת עור בשר בגדים אף זה
בגדים איש אין לישא איש מניין לרבות את האשה ואת הקטן וזל צדעת בין אשה בין אשה קטן
אם כן למה נאמאש לענין שלמטן האיש מורע ומרס ואין האשה מורעת ומרס יטמא
הבין מלמד שטומא בכהן אין לו לא זה בלבד מניין לרבות שאר מנוגעין וזל טמא מיטמא הכין

מכיוון גוף וגולל כל שנתו ולוה וגולל ומוכר ברחוק וגולל בקרוב ולהחמיר שאם לא נגל כל שנתו
שנכאנו נגל לעולם ואנו חוזר ציבור שחם לא יגל עד מלכות לה שנה תמימה וקם הכית אשר לו חמה
לעמיתת לקטה אותנו לדתנו ולא יצא ככלי.
מדבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש ואין אותה
יכול להחמיר לכלל עד שיחזינו הכת לכלל בפירוש כיצד ושחטאת העבש במקום אשר ישחט
את חטאת ואת העלה במקום הקדש שאין תלך כי חטאת ראש הוא לכהן לא לפי שצא להדון
בדבר חדש בכהן יד ובהן רגל ובאזן ימשת יוכל לא יטעון מהן מזבח תלך כי חטאת ראש הוא
החזירו הכת לכלל בפירוש לומר מה חטאת טענה מהן מזבח אף אשם מצרע יטעון מזה מזבח
ודלותיה נאמר בשור שהמית את האדם השור יקל וגם כעליו יומת ויצא לדון בדין חדש
בדין עבד ואמה שירק את הקנש הקצוב כסף שלשים שקלים יתן לאדניו יכול ואין השור צדק לה
החזירו לכלל בפירוש והשור יקל.
דבר למוד מענינו כיצד ואיש כי ימלט ראשוקרה הוא
טהור הוא יכול להא טהור מכל מיני טומאה כשהוא אומן וכיהיה בקרחתו או בגבחת נגע לכן אומן
דבר למוד מענינו שאנו טהור מכל טומאה לא מטומאת כתמים בלבד דמותה אם יקום
והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה יכול נקי מן המיתה ומן הדת שלומין תלך דין שבו יתן
ורפא ירפא טקן מן המיתה לתשלומין ודלותיה ואת הרגשמת ואת הקשות ואת הרחם וג
תעלכין השמות לזו בואת בעפות את האומן בואת שבעופות או אפולא בואת שבעריתים
אמרת שם יתן למד לך משלש עשרה מדות שחמורה נדרשת בהן דבר למוד מענינו במה
הכל מדבר בעופות אף כאן בעופות ונאמר אידך והחומט והתשלמת זו בואת שבעריתים
אתה אומן בואת שבעריתים אומן אפולא בואת שבעופות אמרת שם ולמד לך משלש עשרה מדות
שחמורה נדרשת בהן דבר למוד מענינו במה הכת מדבר בעריתים אף כאן בעריתים דבר
למוד מקומו כיצד ומלתי נגע צרעת בבית ארץ אחרתכם ממשמע בית שישבו אצעים ועצים
ועפר ואם אין בן אצעים ועצים ועפר כס שמע וכשהוא אומן ונתן את הכית את אכניו ואת עניו
ואת כל עפר הבית דבר למוד מקומו שאין הכית מיטמא בנכנס עי שהיה נא אכניו ועצים ועפר
ודלותיה דבר אל אהרן אהרן ואל יבא בכלעת אל הקדש כזאת יבא אהרן אל הקדש יכול אימתי
שאלה צ"א כדור הזה ניבוא דבר למוד מקומו והיה זאת לכם לחקת עולם לדורותם לזכר
עלכם ישאל מלך הטמא אחת בשנה אחת בשנה הוא נכנס חמץ עכס כל צמח שירצה ודלותיה
ואם ביום שמעאשה יבא אותה והפך את ערה אשר עליה ואת מבטא שנתה יכול כל נדרים
ושבעות בעל מטר דבר למוד מקומו כל נדר וכל שבעת אשר לענות נפש אישה וקומנו ואישה
ימנו וזהו אומן בין איש לאשתו דבר למוד מקומו שאין זה בעל מפר לא דברים שיש בהן
ענין נפש או דברים שביטלכיה בלבד.
משע כחובין המטחישין זה את זה כיצד ענין
שכח שליש ויכריע בניהן כיצד כל אחד ואחד הכל הכבוד אשר ילך בצקדך ובצמך השכר וכן
לשאל וכל אחד ואחד אף בלוי אשר יכר לוי בבהמה לא יקדיש איש אתו אי אשה וזמור
תקדיש שפבר נאמל לא יקדיש ואי אשה לומר לא יקדיש שפבר נאמל קדיש הא כיצד מקדישו
אתה לבכורה ואין אתה מקדיש ולקדשך אחד מצאן שאין משנין את יקדישם מקח שהלקדשה
דמותה בעלתם לא תגעו וזה וזה תעמאו יכול אם נכנסו בנפלה סוסג אתה ודענו וזה

השלמים אשר לו וטמאתו עליו וזכרתי ויהי שלמים ככלל כל הקדשים היו ויצא מן הכלל ללמד ולא
ללמד על עצמן בלבד יצאו לא עלה כלל כולו יצאו. לומר מה שלמים מיוחדין שקדושתן קדושת מזבח
אף אין להם זכר מזבח שקדושתו קדושת מזבח לאמרו קדשי זבח הבית וזכרתי זבח להם יחדם
זכרתי בכלל היתה ויצאת ללמד מה זכרתי מיוחדת שכינתא כה עובדין לשמים וחייבין עליה בין שהוא
עובד בין שאינו עובד אף כל שכינתא כה עובדין לשמים וחייבין עליו בין שהוא עובד בין שאינו עובד
וזכרתי מניין לאמור הדי על תורה לא יבא מן החולין הלא זכרתי פסח לשלחך עמך ובקר והלם
אין הפסח בא לא מן הכבשים ומן העזים אס עץ למה עמך עמך ובקר לא להקיש כלל בא מן הצאן ומן
הבקר לפסח. מה פסח שהוא בא הובד אנוכס לא מן החולין אף כל שהוא בא הובד לא יבא לא מן החולין
ופסח גופיה מניח לן דמין החולין הוא בא דכח ועבד את העבדה הזאת כח דש הזה מקיש שהוא
כל עבודות שלחש זה בזה מה פסח האמור במצרים לא בא מן החולין אף פסח האמור לזכר
לא יבא בא מן החולין. ודכחיה לא תבעוהו אש והלא תבעיה בכלל מלאכה היתה מלאכה
יצאת לחקיש את מה תבעיה מיוחדת שהיא אב מלאכה מארבעים מלאכות חסדאחת וחייבין עליה
בפע עצמה בין עשאה לצורך בין עשאה שלא לצורך כך שאר אבות מלאכות חייבין על כל אחת
ואחת בפע עצמה בין לצורך בין שלא לצורך. מניין אמרו מלאכה שאינן צריך לגופה חייב עליה
מדבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל לטעון טעון אחר שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר
כיצד וכשר כי יהיה בו בעין שחין. או כשר כי יהיה בעין מוטאש והלא השחין והמכור בסל כל
הנעשים הן וכשיצאו לטעון טעון אחר שהוא כענינו יצאו להקל ולא להחמיר להקל עליוהן שלא
ידון במהיה ושלם ידון שלא בשבוע אחד. ודכחיה כל מכה נפש לפי עדים יצא את היצא הדי
ההולג בשגה בכלל שאפי' דמיס היה כשהוא אנומיא שר לא צדה והלאים אמר לידו ושמתי לך מקום
הדי יצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר להקל עליו לזכור בגלות והלא
להחמיר עליו שאם הרגו בו להדום בגבול עיר מקלטו נהרג עליו אעפ"י שלא מציונו לו מקום מלא
נמציונו למדין לדון מן המקרא הזה ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו ומצא אותו נא
הדם מחוק לגבול עיר מקלטו ויצא גאיהם את הרצח אין לו דם מחוק הוא ואין לו דם הא לפעם יש
לו דם. מדבר שהיה בכלל לטעון טעון אחר שלא כענינו יצא להקל ולא להחמיר כיצד ואיש
או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בכתף והלא ראש וכתף בכלל עור הכשרהיו וכשיצאו לטעון
טעון אחר שלא כענינו יצאו להקל ולהחמיר להקל עליוהן שלא יזכר כשעיר לבן ולהחמיר עליו
שידון כשיעיר צהב. ודכחיה נבי ימכר איש את בתו לאמה והלא מצינו דת האמה בכלל כי ימכר
לך אחך תעבד או העבדיה וכשיצאת לטעון טעון אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר
להקל עליו שהיא יצאה בסימנין ולהחמיר עליה שאם יצא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
קדושי אמה עבדיה נמכרת קטנה עבד עבד נמכר גדול. ודכחיה נמכר בדין מוכר שדה
אחזה במסמר שני תבואות ימכר לך אינו כוונה לא לאחר שתי שטם וכפדית בגדעון כסף ואינו לזה
וגוף ואינו נמכר ברחוק לגוף בקרוב ולא כדע לביפה ואם לא נמכרת יוצאה ביוכל דכח בשעת
העבד ישוב השדה לך שתק הכותמדין המעיס היינו אומרים בדין שדה אחזה
וכשיצא לטעון טעון אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר להקל עליוהן לביטול ביום

לשעלה כל הקדש באין בשותפות לא שכל לוק הפת את המנהג. אך קרבנכם מלמד שהאבא
עבד עבד. נמצא אמרו תשאי בתרין על להחיות שתי יבין כולן עולות עבה אפילו מתרומת
הלשכה כולל לעלה עבה והן דנקראין קין המזבח. דא את קרבנכם ממקום שהיחיד מביא משם
עצמו מביתו. אם עלה יכול חובה עליו לטור עלה ולאם עלה מפני מה לא מתה הכח לא בעולה שאם
משה את ישראל מדינה של הרנס. תביא קרבן עבה שלא פתח הכת לא בו וכן הוא חונן ושלמה פירם
שפתנו יכול מדי חובה ולא ארפא משכנתם אהבה נרבה סרי נרבה ולא פרי חובה הא חובה נרבה וכן הוא
אומא אבוא ביתך בעולות אשלים לך פרי. ואומ' באו שערין בתורה חצותן בתהלה. דא עולה עולה ובה
הכח יכול לא. יהא כל הפסולת הלא כוהגין לא בעולות עבה עולות חובה מניין אמרת עולה עלה רבה הכח
של הפסולת בנרבה פוסל בחובה. ומנין שהחובה אג' בשלמים ודין הוא שאם הביא עולה והביא
שלמים מה העולה כל הפסולת הלא כוהגין בהאן שלמים יהא כל הפסולת לכהגין בה קל והוא מה אם
עולה ששירה לחא מן העוף כל הפסולת הלא כוהגין בה שלמים שלא כשירי לבוא מן העוף אינו דין שיהא
כל הפסולת הלא כוהגין בה. לא אם אמרת בעולה שלא כשירה לבוא נקבות מאכזריות כזכרית גומר
בשלמים ששירי לבוא נקבות כזכרים הואיל וכשרו לבוא נקבות כזכרים לא יהא כל הפסולת הלא כוהגין
בהן ללחודנו לרבות אלה שלמים. מן הבקר זה הוא שאני להוציא את הטיבה. זכר לא נקבה.
זכר לא טומטוב ולא אנדרינס. תמים כשם שאם אינו תמים אינו לר' עין כראם אינו כעין הזה אינו
לר' עין תמים יקריבנו תמים יקריבנו יקריבנו יקריבנו יקריבנו יקריבנו יקריבנו יקריבנו יקריבנו
את התמיד ואחר כך שחטיף אותו. ר' יוסי אומר שמעת בשוחט תמיד בשעת שאינו מוכר שחייב
הטאת ויבא תמיד אחר. אלו טהא אלהי מועד מיטב לו ומבא אל פתח אהל מועד. ומה תל' יקריב
מנין אתה אומר טהא עבה עלה בעלה עלה בדמורה עלה בחולין יקריב כולם תל' יקריבנו יקריבנו. יכול
אפילו נתרבב הפסולת תל' יקריבנו את שהוא ראוי להקדשה יצא פסולין שאינן ראויין ליקרב. ומנין
אפילו מערבב בהטאות היו יצונות אוצא את שנתערב בהטאות החיצונות שלא למעלה ואלו למטה.
ומנין אפילו כתרעב בהטאות הפטמות אוצא את שנתערב בהטאות החיצונות הפטמות שלא בפנים
ואל בחוץ ומנין אפילו כתרעב בכבוד וכמעשר ובשחא אוצא את שנתערב בכבוד וכמעשר ובשחא שלא
מחן ארבע ולא מחן אחת. ומנין אפילו כתרעב בשלמים ובהורה אוצא את שנתערב בשלמים
ובתורה שלא קדש קדשים ולא קדשים קלים. יכול אפילו כתרעב באשם תל' יקריבנו לבדו הוא קרב
לא שנתערב באהרנים לא כולל יפרו במחן ויבא בדמי יפה שבהן מכל מין. ומה ראית לומר עלה
בעלה שאם אחד עלה בהמורה שהמורה קריבה בעולה עולה בחולין שהוא יכול להקדיש את
החולין ולעשרת עלה. יקריב אותו מלמד שבוטל אותו יכול על כרחו תל' לר' יצחק. הא לר' יצחק כופין
אותו לר' שיאמר רוצה אני וכן יאמר בגטין נשים כופין אותו עד שיאמר רוצה אני. לר' יצחק וסמך
אין סמיכה בבמה. עמדה לפני י' אין עמדה בבמה. לר' יצחק וסמך אע"פ שקמך מבדוק יחזור ויסמך
מבטל. וסמך ידו לא יד בכו ולא יד עבדו ידו לא יד שחלחל כשן אמר ה' כל שומעין חוץ מהדש שומע
וקטן וסמך וסמך ועבד ואשר וסמך. וסמך ידו קרבן יחזיק עון סמיכה ואין קרבן עבד עון סמיכה
כל קרבנות היחיד שנוטל סמיכה חוץ מן הכבוד והמעשר והפסח. וכל קרבנות הצבור אינן טעונים
סמיכה חוץ מפרי העלם דבר של צבור ושעור המשתלח. ידו על ראש לא יד על גב ידו. על ראש

[illegible]

הבקר ממקום ששח חטאו ואחרי ששמע דבר ייחודי לישאא דאכא כשרי הוא דכחח עמא את הכות ואי בעית
אמא מחמא תחטא באזוב ואטור . ואמא מחמא שח מכלל דזקוק בענין והאי שח ועמא קא . ואמא
מחמא בענין דמחמא וליכא ואימא דקורע ונזיל עד דם דנפש ולעעמך שהיה דרסה חלדה הגדמה לעקור
מט לן לא מחמא במי שח מן הצואר נמא מחמא . וקרא למאי אתא דלא לשויה בקטרא . רב יימר
אם קרא ונכח ממקום שזכחתו מסימ שמעא דאחיה חתיה לישח דמיתבד הוא דכחח עמא ואל תחת .
ואימא מחמא דב מחמא חטא בענין . והאי זכ מחמא הוא . ואימא מלכ ולעעמך שהיה דרסה חלדה הגדמה
ועקור מט לן לא מחמא שחיה מן הצואר נמא מחמא וקרא למאי אתא דלא לשויה בקטרא . רבי
שמעל תנא ושחט אל תה קורא שחטלא נשחט ממקום ששח חטאו . ואימא מלכא בענינא דם דנפש
וליכא . ואימא דקורע ונזיל עד דם דנפש ולעעמך שהיה דרסה חלדה הגדמה ועקור חט לן לא מחמא
שחיה מן הצואר נמא מחמא . וקרא למאי אתא דלא לשויה בקטרא . ותנא מית לה אהבא דתנא
חיא אומא מנין לשחיה מן הצואר שזכרובני אהרן דכחח את הנתינים את הראש שאין לל את הראש
את הצואר והלא ראש ופרד בכלל נתינים היו ולמה נמלכ שכל והפשיט את העילה ונתחאה לעתה יאן
לי לא נתינים טיען בכלל הפשיטה מנין לזכור את הראש שנבר דתנא לל את הראש מדאמא את הראש
שנבר דתנא מלל דשחיה מן הצואר . דא שחטאת בן הכקר שחיה לשם בן הכקר מלכ
שחטאת הכדשים צריכה כוונה ואם שחט כמתעסקא דרך שחוק פסול . בעא מנה שחטא מדכ הונא
מנין שחטאת בן הכדשים שהם פסול שחטאת בן הכקר שחיה לשם בן הכקר אמר ליה זו
בידו היא לעכב מנין לל לרצונם תזכחו לרצונם זכחו לרצונם זכחו . והפסול בן הכדשים אכל
שחיה חולין אינה צרי כוונה דתנא וכולן שחטו ואחריים חטא אותם שחיה כשרה ואמרינן מעא
תנא דלא בענין כוונה לשחיה אמר דלא נקח היא דתנא הושיעה זעורא ומן חבליא זרק סב לעענה
בכוחו והלכה ושחטה כדכח . ר' נתן מנשר וחבליא פסולין . הוא תנא ליה והוא אמר ליה הלכה כר' נתן
הקריבו בני אהרן זון קבלת הדם יכלו זו זריקה כשהוא חטא וזרקו לדי זריקה חמורה דא אינא אומר
ואקריבו לא זון קבלת הדם שלא תנא כשרה לא ככה וככל שדך מנאן אמרו מקבלת הדם ואילך
מעת כוונה אכל שחיה כשרה בכלל חוץ מן הקטן שאין לו דעת . וכן הוא חטא בשמואל ותנא חו בית
ינ שילך זה מקדש שילן שחיה כית שלא כנס מלמט ויריעות מלמט דא הוא חטא משפן שילן קרי
ליה כית וקרי ליה משפן . והנעיר נעיר בן שתי שנים היה עליו אמר שלמה גם דמעלליו יתנבר נער בת שמואל
ומחמא עומאין על צד כבודיה אמר להם מפני מה אתם עומדים למה אינן אתם שוחטין אמרו לו הרי אנו ממתינים
לכך עז שילא וישחוטאמ' להן עמדו ושחטו לה כן תנאן שהשחיטה כשרה כזרים בנשים ובעבדים
אפילו בקדשי קדשים שז' והקליבו דכחח עמדו ושחטו . כיון שזכר עליו מחמא ששחטאמ' לה מיהו
לכחח את השחיה אמרו לו נעיר אחד העיר לעומד לה דכחח עמדו לה דכחח עמדו לה דכחח עמדו לה
אל על כחש לעשואמ' זה חורה הלכה כפס דכו וכל דמיה הלכה כפס דכו י' חייב מיתה דאמא אמר
ונשחטה על דגליו ותנאמר ביאזונתו נפשו אינא אטאשק הנצבת עמכה כזה דכחח עמדו לה
הלא נפח עליו ואתא . ומות ואמ' מעל ואתא חרץ אמר ליה אל דנער הזה דכחח עמדו לה
דא לא דידו וקא דאך הוא אמר לה שחיה ליה כל הימים אשר היה הוא שחט ליה . באמא שעה נענדה כו
רוח הקדש ואמרה כל הימים שעמושק'ים שחטאמ' כחח עמדו לה חלום לל דכחח עמדו . יצא

עיינען בוך געבן
אין דעם געזע

מב"ד יצחק
שמשון
העיר

ו
לחם
ו
ישראל ויהודה
וקרית יואב
ו
יש בזה חזק
למלא

אנדר ששה נשבעה כל המנובע הזה הוא נקרא צמח ודואה נקרא ששואט בן קדש קדשים ונתן
אונן כשרגל בקול אונן לנתח וסוף כדחול נהיה לך את ראשו ואת פדיו מלמד שיהיה נחמד ונחמד
לכל האנשים ועד הנה אונן כשרגל כל דעצב אשר על האש אשר על האש של יונה צדק מקום
המערבה נחמד ודעצב ירח ביום סמית ודחיה כדחיה נחמד ודחיה כדחיה נחמד ודחיה כדחיה נחמד
ויצא דוח ופול ונתר את על לא ידיו עלה אעפול דפשיט אעפול של אעפול אונן אעפול של
שחט בצמח תל הוא מה דאית לה כשר בנמשט ונתוח ולפול בצמח אחר שיהיה כדחיה נחמד
מהאנ מנשי בנמשט ונתוח שהן לאחר דחיה ופול בצמח שהן לפני דחיה עלה אעפול של
קמח והלא קמח קורם לדחיה ומה דאית לה כשר בנמשט ולפול בצמח שיהיה כדחיה נחמד
הקמח כדחיה כדחיה ופול בצמח שהן כדחיה נחמד עלה לשם עלה אשה לשם
אשים דחיה לשם דחיה נחמד לשם נחמד דחיה לשם מי שעה את העולם ואם מן העוף עוף עולה
אין העוף נחמד שלמים מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
אין תמות וזכר נחמד שלמים מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
טמא וטמא נחמד מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
דחיה מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
נחמד מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
לא תורין ונחמד מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
תורין ששח לבוא גדולים אעורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
גדולים תורין ששח לבוא גדולים אעורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
אעורין ששח לבוא גדולים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
כשרים תורין ששח לבוא גדולים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
ותע רבנן תורין ששח לבוא גדולים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
פסול בצני יונה והכשר בצני יונה פסול בצני יונה פסול בצני יונה פסול בצני יונה פסול בצני יונה
דחיה מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
אין תמות וזכר נחמד שלמים מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
טמא וטמא נחמד מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
דחיה מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
נחמד מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
לא תורין ונחמד מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
תורין ששח לבוא גדולים אעורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
גדולים תורין ששח לבוא גדולים אעורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
אעורין ששח לבוא גדולים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
כשרים תורין ששח לבוא גדולים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
ותע רבנן תורין ששח לבוא גדולים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
פסול בצני יונה והכשר בצני יונה פסול בצני יונה פסול בצני יונה פסול בצני יונה פסול בצני יונה

ס
זרחה
פ
עולר צבור

דחיה מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
אין תמות וזכר נחמד שלמים מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
טמא וטמא נחמד מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
דחיה מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
נחמד מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
לא תורין ונחמד מן העוף לא לא העוף לפי שזכר תמים נחמד ובעשים תמות וזכר וזכר נחמד
תורין ששח לבוא גדולים אעורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
גדולים תורין ששח לבוא גדולים אעורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
אעורין ששח לבוא גדולים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
כשרים תורין ששח לבוא גדולים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
ותע רבנן תורין ששח לבוא גדולים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים תורין ששח לבוא קטנים
פסול בצני יונה והכשר בצני יונה פסול בצני יונה פסול בצני יונה פסול בצני יונה פסול בצני יונה

פ
פ
מפני יונה
לויש

שם הדין שרפן
שם הדין שרפן
שם הדין שרפן

חפדים

אשר ידבר ויגלה
אשר ידבר ויגלה
אשר ידבר ויגלה

שם הדין שרפן כבול קדש קדש ואומור קדש קדש אמר אבא מורא ונצה ודשן מזבח דכניכר
ודשן המנורה כולן נכלעין במקדשן ומעשה נקדה ופעמיתו הכשר להפסול אותו בשקוב אין
עולה בהמה בשקוב ככלפין להכשר את הער לא יכיר לו כולו וכו' מכלל כל ודק טור או ודק טור
יכול אנופ שמלח בשקוב וכל אותן מה דאית להכשר בהכרה ולפסול במלקה אחד שרבה דכתיב מעט מעט
מהאני מעטיר בהכרה שהא לאחד קדש דמה וטקל במלקה שהיא לפע מה דכתיב עולה אנופ שמיצה
דס הגוף ולא מיצה דס הראש או יכל אפולן מיצה דס הראש ולא מיצה דס הגוף כלל הוא עלה לשם עלה
אשר לשם אשים ריה לשם ריה ניהח לשם נחת רוח ליה לשם שיש עשה את העולם נחמ בעלה בהמה
אשר ריה טחח ליה ובעלה העוף אשר ריה טחח ליה ובמנהג אשר ריה טחח ליה מלמד שחיד מרבה ואחד
ממעט וכלבי שכולן אדם את דעתו לשמים ונפש זה שר ליה ונתחת שפלים אמר יצחק בתורה
כשהזכיר תנ"ך קרבן בהמה שהוא קרבן עשר לה הזכיר נפש בעלה ולא שם אלא אדם כי יקריב אב
כשהזכיר קרבן מעלה שהוא קרבן של עני היבדה ופרשה ואם נפש שרת קרבן עלו נפש הקריב תרע לך הדי
שלא היה לו לא לאה חטום למחית ביתו וכלה וכוונה וטעמה קל ודבר אחד קרבן ונשאר בלח חלום ועלה
עליו הכח על נפש הוא מקריב כל נפש ונפש כי תקרוב נפש לרבות בהן משיח שיביא מנחה עבדה
יכולא הצבור כי אומנחה ניהל נפש יחיד מביא מנחה ניהל הצבור מביא מנחה עבדה ולא ענד
לא כל מי שהא מקריב אותה מעלה עליו הכולל הקריב במקום העולם ועד סוסן שני במשך שמש ועמל
המנחה יטבדה חמשה מינין מנחת קלית מנחת מצות מנחת דקיקין מנחת מחבת מנחת מרחשת נפש
תקריב כולקזרה דל כי תקריב אינה ארשות קרבן מנחה כל קרבן בעולם הדי הוא כמנחה מלמד
אנור מתעב אדם ונדי רב ענה ענמה ין בנני עצמו שמן כפני עצמו ואפולן עצים בפני עצמן שני
ולקרבן העצים וכמה אם לבונה לא יפחות מקומן ואם לא יפחות משלמות לוטין ואם שמן לא יפחות
מלוג ואם עציץ לא יפחות משני קדש יכלא היחיד מביא קטרת כלל לא תעל עליו קטרת זרה יכול
יתרוב ויביא על מנחה הדי כולל שמן המשחה ותקטרת דס מים לקדש אין שמן המשחה וקטורת
הסמים קרבים לא כפסם מנחה ליתא את האמור כן כל המנחות ואת האמור כל המנחות כן קלית
יהי קרבן לימוד על כל המנחות שהן קלית חוץ מטעם שוטה שהיא קמה שעדים קלית נחמ כן קלית
ושמלללן קלית חטום מה להלן מן החטים אף כן מן החטים תן חטם כל המנחות בשות קלית חטום חוץ
ממנחת שאל העומר שהיא קלית שעורים כל קרבנות הצבור והחיד באות מן הארץ ומחוצה לארץ מן
הדיש ומן הישן חוץ מן העומר ושתי הלחם שאינן באין לאמן הדיש ומן הארץ וכל איתן באין לא
מן המובחר ואילה הוא המובחר שלחן ממש ועודה אלה לקולל שנייה לה חטם כבקעה וכל הארצות
הי כשרות לא מכאן היו מכאן אין מכאן לא מבית הזבלם ולא מבית השלחם ולא מבית האילן ואם
יביא כשר כי צד הוא עושה קרה שנה ראשונה ובשנייה זורעה קורבן לפסח שבעים יום והיא עושה קלית
ורובה כי צד היה בודק קרבן מלפני ידו לתובה עלה בה אבק נקולה עד שיפנה ואם התלועז נקולה
ל המנחות טעונות על שמאות שיפות ודמש מאות בעטות שיפדי ביד ובעטה ברגל ובבדק כעין דגל
ו שיתקללנו יהיה קרבן יחיד מתנדב מנחה ואין הצבור מתנדב מנחה קרבנו ולא שותבין כשם שאין
ענין מכאן מנחה מכה כך אין מכאן לא יין ולא לבונה ולא עצים אמר מרביץ עליה ושלמים ובעוף

משמע עלן קרובני תוריס ובעי יונה אין הכשיר תוריס ובעי יונה הלא דין הוא מהאם הצפרים שלא כשרו
לכפר בפטם כשרו לכפר בחוש תוריס ובעי יונה ששרו לכפר בפטם אינו דין שיכשרו לכפר בחוש
הלא קרובני תוריס ובעי יונה ואין הכשיר תוריס ובעי יונה קל וחומר לצפרים שיכשרו לכפר בפטם והאם
תורין ובעי יונה ששרו לכפר בחוש כשרו לכפר בפטם צפרים ששרו לכפר בחוש אינו דין שיכשרו
לכפר בפטם תל והקריב מן התוריס אומק בעי יונה את קרובני אין לך שקרב בעוף לא תורין ובעי יונה
אמר יוחנן מפני מה שבתנו תורין ובעי יונה מכל עופות לא שאין לך מורדף בעופות יתר מתורין ובעי
יונה ולא הכשיר הכה לרצון לא הן והקריב מן התוריס אומק בעי יונה יכלא אין
פחות משתי פרידין תל והקריב מן אפלו פרידיה אחת והקריב מן הכה מן תלדיהן ואלה מלמד שלא תרוא
מליקה לא נכהן הלא דין הוא מהאם עלה בהמה שקבע לה צפון לא קבע לה כהן מליקה עוף שלא קבע
לז צפון אינו דין שיקבע לה כהן תל הכהן ומליק מלמד שלא תרוא מליקה לא נכהן יכולימלקנו בקצין
ודין הוא מהאם שהיטה שלא קבע לה כהן קבע לה כהן מליק שקבע לה כהן אינו דין שיקבע לה כהן
תלדיהן ומליק אמר עקיב ובי עלי על כלל שדור קרב למזבח הכהן ומה נחמ הכהן ומליק מלמד שלא
תרוא מליקה לא נכהן שצדיק יכולימלקנו כוכין מלמד על כן מלמד ודין הוא בהמה שחטאתה להעלה
עלתה להטין עוף שהטאתו להטין אעדין שתרוא עולתו להטין תל ומליק את ראשו והקטיר המזבח
המזבח אמר לענין הקטירה ולענין מליקה מה הקטירה למעלה מליקה למעלה ומליק מליק ממוול
העורף יכולימלקנו הקטיר ראשו וצמח צמח מליק וצמח צמח מליק האמורה להלן ממוול
העורף מליק האמורה צמח ממוול העורף או מה מליקה האמורה להלן מליק וצמח צמח מליק
ולא יבדיל לומר את ראשו והקטיר המזבח וצמח צמח אפשי לומר צמח מאחר שהוא מקטיר ידא
מן צמח מולקן כדירך הקטירה ומה מצינו בהקטירה הראש לעצמו והקטיר לעצמו מליקה הראש
לעצמו והקטיר לעצמו מנין להקטירה לראש לעצמו כשהוא מולק להטין והקטיר הכהן את המזבח הרי
הקטיר הגוף אמורה הראש אינו אומי כחן את ראש והקטיר לא זו הקטירה לראש לעצמו כשם שהקטירה
הראש לעצמו והקטיר לעצמו כך מליקה הראש לעצמו והקטיר לעצמו ונמצא דמיון כולו אוחד
כראש ונחש ומוצה משניהם עלקיר המזבח לא עלקיר הכבש ולא עלקיר הקור ולא עלקיר הדיכל לא
עלקיר העליון יכולימלק עלקיר הדחתין תל ומליק והקטיר ונמצא דמיון עלקיר המזבח יאמור לענין
הקטירה לענין המצבה מד הקטירה למעלה אף המצבה למעלה כיצד היה עושה עליה כדכשופנה לקובץ
בא ללקרן דלומת מזרחית היה מולק את ראשה ממוול עלפה ומבדיל ומצא אתרמה עלקיר המזבח
ואם עשייה למטה מדבולו אפלו אמר אחת כשרה ל נחמיה ור לעזר בן עקב אמר כל עצמאנה נעשי
לא בראשו שלמזבח והסיר את מראתו זה זפן יכולימלק בכסין ויטלנו תל נמצא יטלנה עכ
הנוצה אמר יוסף בן חנן אומי כולל את הקטיר בלענין עמא והשליך אותה כשרה לא פסולה אורה לא חטאת
העוף אותה כשרה אין עולת בהמה בהשלה הלא דין הוא מהאם במקום שדכשיר את העור פסלה בית
הרעי מקום שפסק את העור אינו דין שיפסק בה בית הרעי תל אותה אותה בהשלה ואין עולת בהמה
בהשלה אעל המזבח קמוך למזבח קדמה במזרחו שלבש אל מקומו הדשן שיטם ידוא נולטן את
הדשן והנניה דין אפסק אומי שתי בתי דשן היו שם אחד במזרחו שלבש ואחר במזרחו שלמזבח
זה שבמזרחו שלבש שם היו נותני מוראות העופות ודשן מזבח הפנימי ודמורה זה שבמזרחו שלמזבח

ו
החצויה צד המזבח
שהטאת הקור
המזבח וצמח
הקטיר
אם בעי יונה ובעי
הפסח
שהטאת הקור
מהטין
המזבח
אם מראתו
במצבה

פה אם דקיקין שאינן טעונות בלילה טעונות משיחה. חלות שכן טעונות בלילה אינן דין שוטעט משיחה גר
 דקיקין משוחם אין חלוקת משוחות. הא כיצד חלוקת ליתת הסלות בשמן ודקיקין משוחן אחר אפי' בשמן
 שליו וטלן טלשין במושרין ולישהין ואפי' בפתים. ודקיקין מצות למצות שוולא לבלילה. כיצד בואמ' ל' יהודה
 ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה. יכול כשם שמחצין מן הכיור כך מרחי' צימון הכן וכל נחשת לרחצה
 שוולא ל' נחשת לרחצה. כיצד בואמ' יהודה נעשית חשן משפ' מעשה חשן כמעשה אפי' תעשנו זהב. יכול
 כשם שזה כפולזה כפולזה זהב לזהב שוולא ל' לא שוולא ל' ל' פ' ל' ו' ואם מנחה על המחבת מלמד שהאטעונה כלי
 קרובך קרובך לזהרה שוולא מה קרובך אמור כשם טעון. יצאה ובלילה אף קרובך אמור לחטה טעון יציקה וכל
 מה קרובך אמור לחט' טעון מתוך שמך בכלי קודם לעשייתה אף קרובך אמור כשם טעונה מתוך שמך בכלי קודם
 לעשייתה האם כן כותב שמת' בכלי תחלה ונותן הסלת עליו ותוצר ונותן שמת' על הסלת ולשמותה במושרין
 ואוסה במחצבת או במרחשת ופותח ונותן בכלי וצק עליו שאר דשמן ונתן עליה לבונטה ומקיש
 לתורה שנתן וקומץ ומקטור ודשאר נחל ללכרי כהונה. קלת בלילה בשמן שמן לא נאמ' לא בשמן לרבות
 שמן למען ושמן למעלה. מזה יהיה יטל למצוה ל' תהיה קבעה הכת' פתות יכול שתיים וכל פתים או פתים
 יכול יעשה אותה כפי חלון וכל אותה אתה פתים ואין פתה לפתים. מ' כשן אמרו מחבת יטל כופל לשנים
 ושנים לארבעה ואינו מבדיל מנחת כהן משיח כפולה לשנים בלבד ואין פתיתה פחותה מנחת ואם הגדיל או
 הקטין כשרה. פתות אתה פתים מנחה היא לרבות מלמחות לפתיתה. יטל אף שתי הלחם והלחם הפנים
 תל' אותה מה ראית לרבות את כל המנחות ולהוציא שתי הלחם והלחם הפנים אחר שרצה להטמיעט מה אן
 מיוחדות שיש מהן לאשים יצאו שתי הלחם והלחם הפנים שאין מהן לאשים. ויצאת עליה שמת מנחה היא
 לרבות כל המנחות ל' יציקה. יכול לאף מנחת מאפה תנור ודקיקין תל' היא. וכולן נאמנות עשר חלות בין לחלות
 בין ל' דקיקין בין למחבת בין למרחשת ואם ריבדאנו מיעט כשרים. ואם מנחת מרחשת קרובך מה בין
 מחבת למרחשת לא שהמרחשת יש לה כסוי אצל מחבת אין לה כסוי דבר' ע' דגל' י' חנניה כגמל
 אומ' מרחשת עמוקה ומעשיה דוחשין ומחבת צפה ומעשיה קשין. ומחבת ומרחשת היו כעזרה ושתיהן מנחה
 אחת. ותנור של מקדש של מחבת היה כהן שלא יקבל טומאה ואין עניות במקום עשירות. קלת בשמן
 תעשה מלמד שהיא טעונה מתוך שמך בכלי קודם לעשייתה. ור' אבהו תל' נחמ' הדבאר אשר יעשה מנחה
 ל' וקריבה אליה כהן והגשה יכול לאף לו טעונה הגשה לא הקומץ בלבד ומניין לרבות את המנחה תל'
 מנחה. מניין לרבות כל המנחות תל' את המנחה בין מנחת נביה בין מנחת חובה בין מנחת שנטה בין
 מנחת העומר כולן טעונות הגשה. יכול לאף שתי הלחם והלחם הפנים וכל מנחה אחת נחובה דכח' מיעט
 חל' מיוחדות שיש מהן לאשים יצאו שתי הלחם והלחם הפנים שאין מהן לאשים. והל' מנחת נדב' מלה
 דשם יכול ל' טעון הגשה תל' וקריבה אחרי שריבדאנו מיעט מהל' מיוחדות שכן באות בקל' עמין יצאת
 מנחת נדב' שאינה באה בגל' עצמה. אשר יעשה מנחה. מאלה אתה מבא אין אתה מבא חוץ מאלו
 מ' כשן אמרו שתי עשרה מ' מנחות נאמרו בתורה שיש לנכור ואל' זה עומר ושתי הלחם והלחם הפנים
 וי' ע' ליתת מנחת חוטא ומנחת שוטה ומנחת תנוך לכהנים ומנחת כהן משיח ותחש מנחות באות בער
 ו' כה מנחת קלת מנחת חטא מנחת דקיקין מנחת מחבת מנחת מרחשת לא פחותה ל' ית' והדים
 י' ל' כה ל' להל' בהמ' מזה הרמה אמורה להל' בקמ' אף כשן בקמ' צו'. כל המנחות שם אשר
 יקריבו ל' לאתעשה החמץ יכול אין לו לאתעשה המ' לא הקומץ בלבד מניין לרבות את המנחות תל'

חכור
 יורה ל' אחר
 אפי' מנחה חטא

בצטון קרבנות לישאל לא כדו שיתעסקו בעבודת השם לא בעבודת דברים אחרים שאם נשר שיתעל
עבודת מן העולם שאלו קרבנות לא מתקיימו שמים וארץ הינו דתן על שלשה דברים העולם עומד
על התורה ועל העבודה ועל גמילות החסדים אעפ"ש כל עשה צדקה ומשפט צדק לישמח ואלו
הנה שמוע מצבה טוב ואומ' כילא דברתי את אבותיכם ולא צויתי אותם בן הוצ' א מ' מ' על דברי עולה
וצח' לא מכ' שצטונו על העבודה ועל הקרבנות שהרי הן רובקופ תורה לא לומר לך שהעבודה
צריכה כוונ' וכל המקריב קרבן בלא כוונה כאלו הקריב והכוונה מביאה לוי אהבה ולידי יראת
ולדיעת השם ומיד קרבנו מתרצה ואם אין כוונה אין אהבה ואין יראה ואם אין מהבה ואין יראת אין ידעת
השם ואם אין ידיעת השם אין קרבן מושל וכן הוא אומ' אל תבטחו לכם על דברי השקר לאמר הכול
היכל הכול יהיה מה הגנוב ולצוח ושוק והשבעל שקר וקטר לבעל והלך אהרן אהרן אהרן אשר
לא ידעתם ובאתם ועמדתם לפני בבות הזה אשר מקרא שמי עלין ואמרתם נעלנו הא למדת שאין
העבודה מתקבלת לא בכוונה וכן הוא אומ' מיגש צכם ויסגר דלתם ולא יראו ממצחי חנם וכוונה
הוא אומ' ועדבה לוי מנחת ידודה וידו' אמ' א שמואל בר נחמני אמ' יונתן מביא דב' שמר רגלך
כאשר תלך אל בית האל שמר עצמך שלא תחטא משתחטא ודביא קרבן לפני וקרבן לשמוע
מת הדב' לים צבא הן קרוב לשמוע דבריו חמ' שמביאין קרבן ועשין תשובה ואל תהי כעשילים
שמביאין קרבן ואין עושין תשובה כי אינם יודעים לעשות רעבי דבי צדיקים גמורים נינהו לא
הם קם אינם יודעים אם על עובד הן מביאין אם על רעה הן מביאין אמ' דב' בן טובה לרעה אין
מביאין קרבן מביאין לפני לאס' ואי תמא' חניטא ברכא אמי שמר רגלך שמור מקדשך בשעה
שאתה עומד בתפלה לפני ואם שמור רגלך אמ' שמואל בר מנחם דאמי תב' שמר רגלך מן התלוא
כדו שלא תבא לפני לא ברגלים וכן הוא אומ' הן קרוב מביאין רגלך אס' בן בירדעך קלואמר מקום
השכינה כל זה גדולה לשמוע הדבר והנורא וכן הוא אומ' זוכה תורה יצאנו זוכה תורה ואלו
זוכה עולה לא אמי ידוע עכ' לוי אמי דב' כל הזבח את צדו ומתורה עליו מעלה עליו הכהן
כאשר יבד' לתב' בשני עולות אחד העולם הזה ואחד העולם הבא שזכר תורה יצאנו ומה שבר
אם דרך ארגנו בשע' אלהים אמ' שמעון בן לוי בזמן שבי' המקדש קיים את מקדש בעלה שני עולה
בדו מנחה שבר מנחה כדו אבל מי סדעתו שפלה מעלה עליו כאלו הקריב כל הקרבנות כולן שזכר
להם חן כשברה ולא עוד לא שאין תפלתו נאסרת שכל נשכר וכדכה אלהים לא תבא ואם
קריב מנחת כבוד ליש' יהודה אמי עתידה מנחת כבודים לכסוף ולחזור וכן הוא אומ' ואם יהיה היוכל
לכעוס כל עתיד הוא היוכל לכסוף ולחזור א שמואל אמי ואם תקריב מעור כבודים לוי מנחה זוכה
הזכה יט' נרדה כשהוא אומ' והבאתם את עג' רא' קציר אל הכין ואלמר שאינה טה' לא חוס' אם כן
לוי נאמי ואם למורחם מביאין אתם אתה לרצון מעלה אני עליכם דלא נרדה באתם אתה אס' אתם
כביאין אתה לרצון מעלה אני עליכם כאלו הבאתם אותה לא לצורך עצמכם וכן הוא אומ' ואלו וקלי
יחל לא רא' עד ע' הגזע' דב' אקד' לא אם תקריב מנחת כבודים ליש' מנחת העומר מנין היא
בית מן השעורים יכול מן החטוב אמי לא ע' נאמי כפי' נאמי במצרים אפי' החטוב
בית מן השעורים מן השעורים יכול מן החטוב כשהוא אומ' בשתי הלחם שמקריבין ביום עתה
שיתתת חמץ תאפינה בכוונת לוי נמצנו למדין שבכורים שנמחרו לכסה שעורים ק' שאם אין אתה

כל המנחה אין לו לא מנחת ששיריהן פסולין מנחות שאין שיריהן נאכלין מניין תל' פלח מנחה אחד וקדש כולו
לא תעשה חמץ ר' יוסי הקהל' אומר להביא לחם הפנים ר' עקיב' אומר להביא מנחת נחבים. גם תעשה חמץ
יטל לא אחד לזבלן תל' לא דב' פה חמץ אפי' בכלל היתה ולמה יצאת לחק' שיהיה אפי' מיוחדת מעשה
יחיד וי' צין עליה בפני עצמה אף אפי' ארבה לישתה ועדי' כותה וכל מעשה מעשה שיש בה לחייב עליו נפ' עצמו
שאר לא תקטירו אין לו לא המדובה הממועט מניין תל' כל שאר אין לו לא הוא עצמו שחובו מניין תל'
כי פל שאר יכול מנחות שהן בצצה תהיה יהיו כל תקטירו חמץ מנחות שאין בהן מצה תהיה לא יהיה כל
תקטירו חמץ תל' כי פל שאר דב' לא תקטירו אין לו לא המדובה הממועט מניין תל' וכל דב' אין לו לא
הוא עצמו שחובו מניין תל' וכל דב' אין לו לא דברים שאין הדב' יפה להן דברים שהדב' יפה להן כל דב'
שהפסולין מניין תל' וכל דב' יפה להן דב' לקטור תל' וכל דב' מה תל' כל שאר ומה תל' כל דב' לפי שיש בשאר מה
שאר בדב' ובדב' מה שאין בשאר שאר הותר מכללו למקדש דב' לא הותר מכללו למקדש ידב' הותר
בש"י מנחות ושאר לא הותר בש"י מנחות הא לפי שיש בשאר מה שאין בדב' ובדב' מה שאין בשאר
שאר הותר מכללו למקדש דב' לא הותר מכללו למקדש דב' הותר בש"י מנחות ושאר לא הותר בש"י
מנחות הא לפי שיש בשאר מה שאין בדב' ובדב' מה שאין בשאר דב' הותר בש"י מנחות ושאר לא הותר בש"י
ומנין המעלה מבשר הטאת ומבשר אשם ומבשר קדש קדשים ומבשר קדשים קדשים ומנחת העומר ושתי
הלחם ולחם הפנים וש"י מנחות מן השאור ומן הדב' עובר בלא תעשה תל' כי פל שאר וכל דב' לא תקטור
כל שיש מנחה וקדשים הרי שאריתו בל' תקטורין קדש ואשיות שיהא ראשית לז' המנחות וכן הוא אומר
והקדשתה מנחת הדשה לז' שנהא הדשה לז' המנחות מבשר שאין מביאין מנחה מן הדב' קדש עצרת
ואם הביא כשר יכול את קדמין דבר אחד לא יקדשו תל' תקדשו יטל אשם כל קדש דעצרת יקדשו לאחד
עצרת תל' אשם יכול יביא יחיד כו' וצח בהן דב' תל' אשם יטל לא יביא יחיד כו' וצח בהן דב' שכן אינו
מביא כו' וצח בהן חובה אבל יביא צבור כו' וצח בהן דב' שכן אינו מביא כו' וצח בהן חובה תל' אשם
המזבח לא עלו אין לו לא המזבח מענין לדבור הכבש תל' ואם המזבח לא יעלו יטל לעבודה ושילג
לעבודה תל' לדיח כוח לא אמרה לא לעבודה אבל אם העלה שאר דב' שיש לעצם מותר וכל קדש מנח
אשם על כל קדשך תקדש מלח דיי' אשם אף על העצים ועל הדב' ועל היין שלבקים כשהוא אומר
קרבן מנחתך מה קרבן מנחתך דבר שאחרי' כתיב לו חובה יצאו העצים והדם שאין אחרים באין לו חובה
להן יכולתה כל המנחה טעונה מלח תל' קרבן הקומץ טעון מלח אף מנחה כולה טעונה מלח אין דב'
לא הקומץ מניין לדבור את הלבונה ארבה את הלבונה שהיא באה עם המנחה מנין לבונה בפני עצמה ולבונה
באה עם לחם הפנים ואמורי הטאת ואמורי שאמ' אשם ואמורי קדש קדשים ואמורי קדשים קדשים
ואמורי עלה ועלה הענין מנין תל' קרבן במלח יכולתה וכל המלח או המלח יטל נמי מלח תל'
במלח ולא תשבות מלח הכא מלח שאינה שוללת ואינה מניין אשם לא מצינו קדומית יביא
קרבנות תל' תקדש מלח דיבה יכול המתרב מנחה הא מביא עמה מלח כדרך שמביא עמה לבונה
תל' ולא תשבות מלח נדב' לה' מלח מעלה וכל' הוא אומר מנחת בני ישראל כדית עולם פד' בית עולם
האמורה להל' משל' כו' חמץ משל' כו' תקדש כשבת תקדש באף בטומאה תקדש במלח
כל שהוא ותקדש מלח מכל מקום וכל כך למה נקדשה הבה היא שלא להימנות בעובדי עז ובית דב' וכו'
שלה ולמה כי כל תועבת יאשר שנים עש' לל' יהיה לפי כך מזהיר דב' שלא להימנות בידן שלא

יְהוָה יִשְׁמַע וְיַעֲזֹב
דָּוִד וְיִשְׁמַח
בְּיֵשׁוּעָא

٥٦٥

לחם חטים בפה
ענין לחם

[illegible]

فمما

פ"י חתום
עלמסורה

פ'
מתנה

3

471

5

۷۵

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

השומע חן
שביע 1940

مجلسه ۱۰۰۰

ראשון שבעה
 הנהגותיו
 אצל שוקא חסד
 ובראש חיה
 תמיד נהג
 ואם קהל
 בשבת וראש
 חיה ידע

ז'
 חטא גרשמיני
 צדקתו וז'ס
 חטא (עשיר)
 אושעמיה חודר
 עזעשירי קאניני

ف
الحمد لله الذي
عزّزنا

۱۵۱۵

[Faint handwritten notes in Hebrew script.]

מי שיש בטוחות חבצלה
 וזאת חפצת בטוחות
 לו הכליות שהיו בטוחות
 ואולי אפילו

פ' חבלי
 קולב נחל ומרמ
 חר
 חמל
 יתחיל
 חמל
 חמל
 חמל

[illegible]

כל שרובין
הוא משה
משה

٥
 ح. ا. ب. ج. د. هـ
 ز. ح. ط. ي. ك.

תשובה

2000
 1000

אל שמך הדין שיהא שם השם שיקדום את הדין ששם יקרא נותן את הדין ללועזר כן יעצבאנו ש
 מקומו משפך ושוקוהו הכשל להבדל על ענין צא שמה תלך שכל המורה שמה בפנים ועל מידה
 שיהיה בחי' מה שמה אמרה בפנים ענין פשיום למעשה אף שמה אמורה בחי' ענין פשיום
 למעשה תלך ענין לבנות כל שמה עתה אמר בקש אפילו בתכין כלו בכבוד. באש לא בקיור (לה
 בדמך. ישרף אפילו שאין שם דין. ישרף אפילו מצית האור בגופו. ישרף לבנות את הדור. ישרף אפילו
 בלי. ואם היה זה מוסף על האשון שתמצא אומ' פר משח ופר ערה עומדן פר משח קודם לפר ערה
 בכל מעשיו. דמ' קרא התקושו וקשו ואמ' מר קשט עומדן נאחר כך קשט אחרים. וכן את מוצא כוס
 הכפורים ופר כעדו ובעד בור ובעד נלק' יש שאין עדין שיבוא חיצונו ויכנס על החיצו' לא עומד חיצונו
 על החיצו'. עדין ישרא' בולבול הערה הכת' מידה תלך הערה ולמה נאמר ערה מה ערה אמורה לכל צד דין
 אף לאן ביה דין אומה ערה אמורה להק' עשרה ושש' אף לאן עשרים ושש' ערה תלך ערה ישרא' ערה
 המיוחדת בשי' לא יא' זו סנהדרין גדולה היושבת בלשכת הגזית. היה אחר מהן בר' און ממזר אונת
 און זקן של אהרן בנים יבול' הוא חיי' תלך כהן הערה נאמר להק' הערה מה ערה אמורה לכל כהן
 ראויים להוראה אף ערה האמורה לאן עולה ראויים להוראה. לה היה מופלג שבת דין עמהן און
 אחד מהן אף יודע און שאם להם עונות און יכול יהיה חיי' תלך ערה ישרא' ערה שישנו בלך. ישרא' יכול יהיה
 חיי' על שגת המעשה תלך ישרא' ועלם דבר און חיי' תלך על העלם דבר עם שגת המעשה. ועלם
 דבר לא שגת מידה כולה. כי' און און ערה בתורה און שבת בתורה און ערה בתורה יכול יהיה חיי' תלך
 ועלם דבר לא שגת מצוה כולה. ועלם דבר דבר שאמר שגת און זה דבר קבלה מכתב און
 און ביה דין חיי' ער שונו כדבר שאין ה' צדוקן מודין בו זה שדין לו מקרא מעורר. תברכך
 און און ישרא' בתורה און און על שומרת יום כנגד חם פשוט. יש שבת סדרה און מוצא מרשות
 היוזר לרשות הדבים פשוט יש ע' בתורה און און פטורי כול' הוא פטורי תלך ועלם דבר דבר לא
 כלה און. און שיהא און דבר לא כל המצוה ואיזה זה דבר שאין הצדוקן מודין בו והדר און דבר
 על שומרת יום כנגד יום והמוצא מרשות לרשות וזה און חיי' תלך און און און און
 יום כנגד יום תפטר שר און און ולא דבר ביום וקרא כי' און יום דברים און משמע יום ולא לילה. וכן
 מוצא מרשות יהיה לרשות הרבים תפטר ביה יקרא און און און און און און און און און און און און
 לע' און
 יום און
 בבית דין והמעשה תלך ביה מידה יש לא מצות המלך ולא מצות ביה דין מצות האמורה און מכל
 מצות יש לא מצות יש פוטל שמיעת הקול ולבטוי שפתיים ולטומאת מקדש וקדשיו. און און און און
 און כשם שנפדען און היוזר כך נפדען און הצבור. ונראה ידעו שהורו און מה הורו ישרא' חיי' תלך
 תלך ונראה החטא און און און און און און און און און און און און און און און און און און און
 חטאן שלשה מביאין שלשה און און און און און און און און און און און און און און און און און
 שלשה און
 שלשה מביאין שלשה און און און און און און און און און און און און און און און און און און און
 יד' החוטאין לכך נא' הקהל לחייב כלק' לחייב יהודה. ונעץ עכל שבת שבת קדש קהל שני עשר

פדיון נפשו
 (שולחן ערוך)

למיעוט
שד"ס
שכח

היונות המזמנות שבימין בדם שהאבדם כרי טבילה והזה לא המטין והזה לא הזורק מן הדם מן הדם
שכ"ע שבע פעמים לא שבע טפין שבע פעמים שיהא מונה שבע פעמים לא אחת ושבע שבע פעמים
מלמד שכל מנעם שכל הדעות שבע פעמים מעבדות וזאת זו למעשה יכלו על כל הבית וכל ארבע פרסות או
ארבע פרסות יכלו על כל הדעות שבע פעמים שיהא מונה שבע פעמים שיהא מונה שבע פעמים
הדעות הדי שנים ולמטה ואלו הדי קדוה הדי ארבע דכיון שבע פעמים ויהיה אומ' אשר בא אל מועד
לדבור כל קדוה שבעה למנוע משנה קטרת שיתחבר בקטורת קטרת שיהא מונה שבע פעמים שיהא
כל המנוחה לזכרה לפע"י מה ואלו שם עמיה לפי שחיתוכו בפרו הכא כיום הכפורים שהיה עומד לפעם
המנוחה ומה על הכפורת בשעה שהיא מזה וכן מה על הקדוה יכולתה כן וכל מזה קטרת הקדוה
לפע"י אין הדיו לפע"י ואת כל הדם ישפך לדבורים מיום הכפורים לשפירה ישפך לא יטין ישפך
לא יזה ישפך לא יזרוק אל יסור מזה העלה לא עליסור מזה הפעמי וכל דין הוא מזה החייון זכה
במקום דמים ומזה הפעמי זכה במקום דמים מה מזה לחייון מקום מן דם קדוה שם מקום דם יסודו ואלו
מזה הפעמי מקום מן דם קדוה שם מקום דם יסודו ואלו מזה הפעמי מקום מן דם קדוה שם מקום דם יסודו
מזה הפעמי מקום מן דם קדוה שם מקום דם יסודו ואלו מזה הפעמי מקום מן דם קדוה שם מקום דם יסודו
וזהו שם יסודו לא קטל מזה הפעמי שיהא יסודו למנוחה שלעולה אל יסודו שיהא מונע זה יסודו
מעבדות ואת כל הדם ישפך לדבורים מיום הכפורים לשפירה ישפך לא יטין ישפך
על כל הדם מונע בפניו ידיו ממנו מן המהובר כח שד ידיו משור זכה העלה מה פירש בזה משנה
שמן מפורש כחן שלמה שלמים לשלם אף זה לשמו מה שלמים מביאין שלום לעולם אף זה
שלום לעולם ואלו מה שלמים כעונין הפירש אף זה יטען הפירש אף זה יטען הפירש אף זה יטען הפירש
שור הקדוה לא הקדוה ולעלמי כבש ויהיה כן שמוע אומ' מה שלמים מביאין שלום לעולם
אף זה נביא שלום לעולם ואלו מה שלמים יסודו זכוי שלמי יסודו דוחין את העבד ואת הטומאה אף זה ידחה
את העבד ואת הטומאה ואלו מה שלמים יסודו זכוי שלמי יסודו דוחין את העבד ואת הטומאה אף זה ידחה
הכהן על מזה העלה לא על מזה הפעמי הלא הנה מזה החייון זכה במקום דמים ומזה
הפעמי זכה במקום דמים מה מזה החייון זכה במקום דמים מה מזה החייון זכה במקום דמים
מקום דם קדוה שם מקום דם קדוה שם מקום דם קדוה שם מקום דם קדוה שם מקום דם קדוה
במקום דם קדוה שם מקום דם קדוה שם מקום דם קדוה שם מקום דם קדוה שם מקום דם קדוה
הכהן על מזה העלה לא על מזה הפעמי ואלו מה שלמים יסודו זכוי שלמי יסודו דוחין את העבד ואת הטומאה
שהוא מונע כולו כשהוא על יסודו יסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם
אמורין לכל על ידי נתיב אף כחן על ידי נתיב אף כחן על ידי נתיב אף כחן על ידי נתיב אף כחן
על ידי הפעמי ואלו מה שלמים יסודו זכוי שלמי יסודו דוחין את העבד ואת הטומאה אף זה ידחה
את העבד ואת הטומאה ואלו מה שלמים יסודו זכוי שלמי יסודו דוחין את העבד ואת הטומאה אף זה ידחה
מחנה או תוך למחנה אחת כשהוא אומ' בעיה אל מחנה אחת כשהוא אומ' בעיה אל מחנה אחת
שם מחנה אחת כשהוא אומ' בעיה אל מחנה אחת כשהוא אומ' בעיה אל מחנה אחת
למחנה שם יסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם
מחנה שלם יסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם ויסודו שלם

ואת דמו ושכר אל יקור מזבח אעלה לא עלי קור מזבח הפנימי אמר ושמעלמה אכשירי חטאת שאין מנפרין
ניתנין על יקור. וקחלת עליה שהיא מנפרת אינו דין שתעלה על יקור אמר עקבה מה אם שוירי חטאת
שאינן מנפרין ואינן ראויין לקור מנפרת על יקור וקחלת עליה שהיא מנפרת וראויה לקור אינו דין שתעלה
על יקור אם כן למה נאמרו לי קור מזבח העלה שהיא יקור מנפרת שאלה. אלי קור אג' בזמנך זה יקור
דרומי. און יכול זה מערב אחרת לאו מה מצנו כי יצאנו מן ההיכל ונאמר שם אחר הדם לא על יקור הסמוך
לאף בירידתו מן המזבח אינו נוהג לא על יקור הסמוך לו ואזהרה קור דרומי. ואמר על יקור יקור
המזבח כה זה מה פירט בזבח השלמים הלב תותב וקרום נקלה ושחבליה ויחרת הכפר אף
באן הלבבות וקרום נקלה ויחרת. ודבר עליו שיהא נפרד לסמוך לא יכפר לשמים
כחית דבדן שהכפרה תעשה בכהן. דא הכהן ושיהא כהן מכפר עליה עצמו. ונסח לו מיד אין תולין
לו לזה הכפרים א' ימלאו שישכר לא רביא ואל לו. ואם נפסח אחרת מנפרת אמר ויטאק הלה הכפר
החטא בגפס ללמך שאין הקור כדאי לא לזכור ולא לחובה ואיננו לא לזכור בלתי. חטאת היא מ
נעשת זכת היא מקבלת שכר וכן דואו אומי את מחתות ודואו הלה בגפס מושלף אונתו משל למה הדבר
דומה למלך שנתן לעבדו צמר ואמר הזהר בצמר הזה שאם את מצדון נפסך את מצדו שאינן קוצה ממך
לא ממנו ולא מבורא נפסך וכן הוא אומ' כי לא יכריחן הוא מנפס' דואו הייבם תלמידי שוכה שוכה קצף
בעלמ' לא יהיה עולם כדאי לעמוד וכן הוא אומ' אם עונות רשעים יה' מיי' עמוד אמ' דור לנפס' דקצף
דכונן שלעלה אפס אתה עשה עונותי חילתם חילת איני יכול לעמוד לא למען שמך העצב רם חת
עץ עבדיך העבדים ראשון ראשון כי פמך הקלחת למען תורא. ואמר שחידך יכר ליתתה למען שונן
י' וכי איזו טובה גדולה מהו שאם חטא אדם אומ' לו הקצף הכה לפני קרנן ותכפר לך ממי חטא
כפרה ממי חטא הלא ממי שאם היה העולם. אמר חמא בר חנינא מאי דכר נפסך את שש ועשה
צדק בדרכיך וזכרון הן אתה קצפת ונחמא בהם עלם ונשע בכך אמי ושמיה לנפס' דקצף יבוא שלעולם
אבות דראשונם היית מביא עליהן יסודין והן ששים בהם אונות קין עליהם את הדין דכר נפסך את
שש ועשה צדק. בדרכיך יזכרון על למיה ומיה יודו לך ויכריחו את שמך אצל אנושין כט כורח
לעמוד בכך. הן אתה קצפת ונחמא אתה קוצף ואנו הלא אנו חטאין לך אתה קוצף מאין תהיה
תאעה. בדם עולם ונשע לא עשד למען שמך שנאם עונות עט כנוי עשה למען שמך עשה סגנו כמון
שעשית לראשונם שנ' כעשותך נחמא לא סקה יודת מפניך דמים כחלן. ונעולה לא שמע ולא
דאינו ואמר אם עשית כן כדאי אנו יכונן לעמוד ואם לאו כדאי אנו יכונן לעמוד ואמר ונעולה לא שמע ולא
סגנו ומה ונעלה ישלך וכן דור אומ' כי השתות ידקון צדק מה פעל אדם ושמעל משהן משתדלן שלעולם
בטלן צדק מה פעל מה נשתפר צדק ענלמיה בטל מעלה שפעל משתדלמי כדאי שיהא לא עשה עמנו
למען שמך י' ודלחת לענינך רב הוא שמך רב וענוי רב נאה לר' לטא אתה רב. אמר ורביה מאי דכר
טוב וישרש עליו יורה חטאם כדך שאלו לחכמה החוטא מהוא עגשו אמר לר' הנפש החטאת היא תמנע
ש' לטורד לחוטא מהוא עגשו אמר לר' יביא קרנן ויתכפר לו שאלו להקצף החוטא מהוא עגשו אמר
לר' עשה תשובה ויתכפר לו הדא היא טוב וישרש אמר פנחס למד הוא טוב שיהא ישר ולמה הוא ישר שיהא
טוב. עליו יורה חטאם כדך שגנא מורה חטאם דרך שיעשו תשובה. ואם נפסח אחרת ונחמא כעשה
דיאומי עושים לעושה עליו עגמו דייב לא העשר עליה דייב יתרון אתה אומ' לך נחמא דייב עושים

שיהא חטא
שלעלה קרוב
ליקור

חטאים תודיע דעה
שא' לצבאה החוש
מהו עונשו אמרה
לר' הנפש

לעזר מהיב הטובות ויהושע פוטרי ומיד אטאם ופילד כזה ד יהושע ענה כן למה נאמא שדחא פלדא
למתעסק זה הכלל כל שדוא משם אחד ושגם בואיו ידוע גם זה עשה אולי כגון שתי נרות שתי מחנות
שני תחנות וכלב ונסתפק לו אם בא על זואו על זואם אכל מתחנותיו או נסדה הייב אכל כעצת מלכות
מחשבת אסדה תורה ואיט חייב עי שילקט כמה שחישב והביאם לאחד יום הנקודים קדצנו
בקרצנו הוא יוצא אינו צדק בקרצן אצו יטל לא יצא בקרצן אצו בשדה פדש מקלה לחמורה ומחמורה
לקלה אצל יצא בקרצן אצו בשדה פדש מקלה לקלה ומחמורה לחמורה תל קרצנו בקרצנו הוא יצא
אינו יצא בקרצן אצו יטל לא יצא בקרצן אצו בשדה פדש מקלה לקלה ומחמורה לחמורה תל קרצנו בקרצנו הוא יצא
קרצנו לשם חטאון יטל לא יצא בקרצן אצו בשדה פדש מקלה לקלה ומחמורה לחמורה תל קרצנו בקרצנו הוא יצא
לקלה ומחמורה לחמורה בשדה פדש מקלה לקלה ומחמורה לחמורה תל קרצנו בקרצנו הוא יצא
על חלב שחלב ולא עוד אלא חמלה פדש על חלב שחלב לא יצאנה על חלב שחלב אצו יטל לא יצא בקרצן אצו בשדה פדש מקלה לקלה ומחמורה לחמורה תל קרצנו בקרצנו הוא יצא
חטאנה והצא את קרצנו שיהא קרצנו לשם חטאון שיעיד לא שיערה פנים לא חלפין זכרי לא נסבה
תמים לא בעלמם וסמך ידו על ראש השעיר לדבור שיעור נחשון למיכה דכיד יהודה ד שמשון
אנו לדבור שיעיר עז למיכה של שמשון אומי כל חטאת צבור שדמה נכנס לעם טעונה קמורה
ושהטאותו למחנותיו ולמטף הוא אנו שחטאותה לא נדה ונא חלסתה ולא רגורותה משון
היה שמשון אומי חמש חטאות מתחנות חטאת ורגורות חטאת חטאת שמה ובעלה וחטאת
שכפרו בעליה ושעברה שנתה וכוונן ביהודי ואין את כול לומר ולד חטאת הצבור שאין הצבור
מכאן נקבה ולי רגורות חטאת הצבור שאין הצבור ממידיו ולא חטאת שמה בעלה בצבור שאין
הצבור מתים אף כי שכפרו בעליה ושעברה שנתה יכול והוא מיתות בצבור אמר לעזר קתמות
מן המפורשות מה מפורשות ולי חטאת ורגורות חטאת וחטאת שמתו בעלה בחד דבאים אגוריים
אכל לא בצבור אף כי שספרו בעליה ושעברה שנתה צדיק דבאים אגוריים אכל לא בצבור
והלכתא אדבע הטאות בלבד מתחנות חטאת ורגורות חטאת וחטאת שמתו בעלה וחטאת
בעליה אכל חטאת שעברה שנתה ודעה עד ששאלם שיטל בה מום ויפלי דמה לנדבה וכי עד
מיתות בעליה בפתהם ולא יפק לזן לאחדיו ולא מים עד שמות ומאילתין ושחטאות
במקומא שר שחטאת בעלה לפני י ואין חטאת נשחטת בצמון אף זה בצמון וכי מכאן אס לאו
והלא כפי נחשון במקא אט אט העתה חטא לפני י ולמד יצא מעתה לקבעו שלא תהא שחטאות אלא
בצמון ואם נשחט שלא בצמון כדור יכול זה בלבד מצוה לשחטו בצמון ואם לא נשחט בצמון יהא כשדור ולי
יהא מסולא אכל שאר כל חטאות מצוה לשחטן בצמון ואם לא נשחט בצמון יהא כשדור ולי
ושחטאות חטאת בצמון העלה כן אכל לכל חטאות שאם לא נשחטן בצמון פסולות חטאת
שיהא כל עשייה לשם חטאת הוא פדש לשחטו שלא לשמו ולקח כח צמון ונא צמון
ולקח שיק כל צמון באצבע ונתן שיק צמון ונתן על קדחת מצבה העלה לא על קדחת
מצבה העלה הלא דין הוא משיח מציא מכל לה צבור ונשיא מוצא מכל לה צבור משיח
דחטאתו נכנס לפניו אף שיא יהא דחטאתו נכנס לפניו ונתן על קדחת מצבה העלה
לא על קדחת מצבה העלה טעם הוא עשה נטל להם במזקק ועלה לנכש נפונה לקדן
דחמית מדרחית וטוב לא צדקו חטאת עלה קדן בחורה שלקדן ואם עמד סמוך לה כשר
וכן על קדן מדרחית צמנות צמנות מערצות מדרחית ושיח הדם שוסך על קדן דחמית

הכלל שחייב
עליו קרצן
בגין דכא על
השדה חטאון
וכי שחטאת
והענין

שין קמורה
בקרצנו צדיק
לא שחטאת
ופדש

חפר
ואכילת
במה דיבר

קדושים תהיו

מלשון הוי"ו הנהיך בזה
הוא האחרון לבדו ואין מיוחדת לו
כונה בדוקאמים והעצם מספר חלו
וכלם ממקומם משתחיים יחד למולו
ובענינה עבודה מועד סדקן ומחלל

עצמנו אלהי ישוענו על דבר כבוד שמך יידיאך
וגל ענינו להביט בגלגל מתורתך
והגן בעדינו מכל צד ופנינו סבבך
והי' אנוהנו עמך משה וצאן מדעתך
וזכנו לביאת משיחך ונען בית בחינתך
ענ' ימען נגיד דיוטך לדור לכלי כבוד בכותלך

הוא האשון לכל ראשון והכל מפעלו
הוא שוכן בזכור וזכור לך כילך
איש איש על עבודתו וכל צבא על דגלו
שואפים לחזור בעצמם ולבקר בדיכור
ואומרים זה לזה הללונו כבוד גדלו

ולא עבדו בהביטנו אל כל מצותך
ועלנו ברחמים ואלתשפנו בעבודתך
נזכנו במעגל צדק ודדינו בטובותך
לשמוח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך
ואת יאמרו אין קדוש כפי אין בלתיך

זה הוא שאמר הכתוב כי אין קדוש כפי אין בלתיך
הכל עקרין קדושים המלכים נקראו קדושים שנל ערין כקדו קדושים רבה השמים נקראו
קדושים ענ' שקיפה ממעון קדשך מן השם הנבאים נקראו קדושים שנ' באיש אל קדוש הוא
לצדקתו נקראו קדושים שנ' וזה הנשאר בציון המלך בירושלם קדוש אמר למלך שער ידיו הצדיק
לומר לבעת קדוש שנ' קדוש יאמר לו ישראל נקראו קדושים שנ' ואמר ופי' לי מלכות כהנא וגו' קדו
השבתות נקראו קדושים שנ' שבתות את דשבת כי קדוש הוא לך ימענו ואת נקראו קדושים שנ' כי
קדוש היום לך הקדושות נקראו קדושים שנ' קדוש קדוש הוא יצל שקדושות שלם שאמר והיה
העולם כיומא בהן ואל אין קדוש כפי קדושתו למעלה מן הכל הוא קדוש שנ' ואתה קדוש ושמו קדוש
על הנהיגו בעם קדשו וקרא כבודו קדוש אלהי ישעל כבוד קדשו ודברוהו קדושים שנ' כבוד
אמר בך קדוש ומלכותו משלשים לפניו קדושה בכל עת קדוש קדוש כפי צבא ואעפ"כ מרוב
חובותיו על כל קדושים ונפיו כך הוא אומר למשה אע קדוש ומתנותי קדוש קדוש את ישראל
ואמור להן שיהיו קדושים כפי שיהיה שבתות כפייה מניין ממה שקדונו בענין קדוש יגדל כי קדוש
אפי"ן ומפני מה הוא מזכיר בשם שתי קדושות בתולת השם ובסופה משל למה הדבר דומה
למחל שיהיה לו מדרג שלש ודש"ב בו שומדיו מק צדק שברים ומק צדק נזרים כשהיה נזקל לך שבת
היה נזקל לשברים שני חלקים ולגזרים חלק אחד אמר לו הנזירים אדונינו מלך שומדיו נאמר מפני מה
לאלו בתולת שני חלקים ולכן חלק אחד אמר להם חלקים שניים ואין דרכם שלגזרים לעתיד ואלו שברים
דרכם לעתיד ואלו כן עתה להם שני חלקים כך הענינום על ידי שאין בך יציאה שמירה בהן
קדושה אחת שנ' ובמימד קדושתן שיהיה מכלל התחלופים שיער רע מצוי בהן נבין להם שיהיה
קדושות והלא יהוא טפס אותה לכך נאמר קדושים תהיו ולמה נסמכה פרשת עליית הערש קדושים
להלך שכל הדבר עצמו מן הערוך נקרא קדוש וכן השונות אומרת הכה נסיד עתה כפיא של קדוש הוא

הלא אנו אנוש לא נחיר שעה ח"כ שעה ושלשה שעה והוא בעורין אל עס הארץ אכלה מרובץ
הארץ מרט לנשיא מעם הארץ פט למשיח אפ ותמר כפר יצא משיח לירון בפר השנים כשעור שיכול
עלה עלם דבר ועל שגרת המעשה יביא כשעה ושערה אל עם הארץ פרט לנשיא
מעם הארץ פרט למשיח מעם הארץ פרט למשיח י שמעון בן יוסיאני משום ש שמעון מה אל אשר לא
תעשה כשעה הסב לו עידי עתה ח"כ על שגרתה יצא משומר שאלו מדי עתה מטאן אחר ושמעון
לנשיא אחר לא שבת הדין הוא פחות מן הגוי ואין מקבלין ממנו קרבן כלל לא עולה ולא תענה אכל משומר לשאר
עבדות מקבלן ממנו שמה יחזור בלשונה ושמעון לאכול עולה לנשיא כן כמשומר לשאר עבדות הוא ואין
מקבלן ממנו על אחרות כלל מעה נאמרו דבר אדם כי יקריב מבד מכס ולא כולכם להיות אחר
למשומר וגבי חטאת הוא אנוש אשר לא תעשה כשעה ח"כ מדי עתה יצא משומר יתק חתם הכל
סוחטין אחר אחר אחר אחר ואפלו ישל משומר למשיח משומר לאכול עולה לנשיא כן וכי יצא דאמר
דנא ישל משומר לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
כפינו יסא אחר לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
מדינו ביהושט שנהנה מקדושתו שלא חתם שנינו חתם אחר ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
לעלות עמו ומה נאמר ודינא מנא זבח מוכל לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
בדברים אחרים ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
חנף למעלה שאני ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
עלה למעלה נמי לאחיו משומר לכל התורה עולה הכי השתא חתם חתם יצחק ועדיין לא נאמר יינס
שלגום לא אפיה פון משומר לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
זלמי מוכל אחר אחר ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
ועוד ביה לא חתם חתם ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
ודלמא גבר דאחר חתם חתם ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
רשעים ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
כנא עדיקים ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
לא אפלו מנה מנא חתם חתם ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
דסלקא עמיה חתם חתם ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
ישל ויהושפט מלך יהודה ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
שעמא גורן ממש ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
כח סהור ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
ואמל יהודה אחר מנא חתם חתם ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
עוקבם מנא חתם חתם ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
לא כח ויהושפט מלך יהודה ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
מתר מנא חתם חתם ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן
יטא גורן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן ונשיא לאכול עולה לנשיא כן

כח
כח

קטנה דמן נעורן אם כן עדכיום מיכעו לה. למה מדיעא לה הכל שוהטין ואפלו טתי ואטלו ערה
ואטלו ושיטל משומר. מותר ביאדך כי יקר ב מכס מכס ולא כוללם להוציא את המשומר. מכס ככס
חלקת ונלכאומות. מן הבהמה להביא את כסאד הדומין לבהמה. מכסן אדון מקבלן קרבות חפוש
ישאל בדי שחזרו כחשוכה חוץ מן המשומר והמנכך כלל יין והמהלל שבת כפרה קי. הא גופה קשיא
אמרת מכס ולא כוללם להוציא את המשומר והדחת אמרת מקבלן קרבות חפוש ישאל הא לא קשיא
ישה במשומר לכל התורה בולה. מציעתא במשומר להכריח. הא כי יתא סופה חוץ מן המשומר
והמנכך אין והמהלל שבת כפרה קי. הא משומר היכי דאמיא משומר לכל התורה בולה תננה רשה.
אין משומר לבראחד קשיא מציעתא. לא לאו הכי קאמרי חוץ מן המשומר לנכדן ונלל שבת
כפרה קי. לא משומר לנהאוי משומר ולכל התורה בולה ותובתא דרב עין תובתא. והאיי מהדא נכדן
מדאמ רחמנא מכס ולא כוללם מהדא נכדן. מעב הארץ פרט למשומר. ר שמעון ביל יודי משום
שמעון אשר לא תעביטגה ואשם שכ מוריעתו מציעתא קלכין על שגגתו. לשב מוריעתו ונכדן
על שגגתו. ואמרין מאי בינהו ואמר רב המנוח משומר על האל לבד ודכא קרבן על הדא כינא ביעהו.
הדא בחטאת וחדא בעולה ועיכא דאי כרב רחמנא בחטאת משום דלא תהו ליה כפרה אצל עולה
דרדון הא אימא ליק בלמניה ואי כרב רחמנא בעולה משום דזכה רשעים ותעבה אצל חטאת
דמנוח דכהן הוא דאיכא גביה אימא ליק בלמניה עיכא. אש מלמן הבהמה להביא כסאד חוץ
לבהמה וכל היכא דכא בהמה גדיענותא היא והא כל אדם ובהמה תושיעין ואמר רביהו אמרין
בעאדם העומד בדעת ומשומר עומד ככל מה שאני דתם רבא אדם ובהמה וכל היכא דכא אדם
מעלותא היא כל וזרעיתא כית יסדל ואתכא ודורה שרעאדם וזרע כלמזלע הפקוס העטין.
בעשתה התולה בעצמו הייב זהו בלית דין פטור. אחר העשה בולה ולא העשה מקצתה. כי יער
שכס או חזין כלל ושוכלין בקלמוס וכו' דין בקנה והוציא ודושיאדו לרשות רבים. יס לא יהא הייבין כל
בעשתה אחר העשה בולה לא העשה מקצתה. בעיגול של בולה והוציא ודושיאדו לרשות רבים. יס לא יהא הייבין כל
אומ אסאן כולל להוציא והוציא ודושיאדו שם הייבין. מצותי לא מצות המלך ולא מצות בית דין.
ואשם מלמד שהוא מכא אשם תלוי על לא הודעל. הודעל לא שיאמרין אחרים למיכא כדכ
שאיט מחיש תלואו הודעלן חטאת. והביא אר קרבן ששורבצים כל מקום ששעיר ששורה
בשנתים. וסמך דו עליאש החטאת לרבות חטאת עז לפניה. ושאטאת חטאת במקום העל
שלא חקא שחיתתה לא בצפון. במקום העלולתה שלא הא קיבולמה לא בצפון. מכאן אמרו שחט
בצפון וכל סדום שחט בדרום וכל בצפון מקולש שישחוט בצפון ויקבל בצפון. ונכדן על קדנות
מלמד שהיא טענה מלך ארבע קדמות ואם נכדן על שלש און על שתי און על אחת לא עכב. אמר
דחמ על קדנות קדנות קדנות ארבע למצוה ודאד לעכב. ואתכל דמה ישפך מה תל ואמר
דמה שאם כל דונה בארבעה נפשות ונכא אחת מכל אחת אחר שיער פולק נשפך על היסוד. וכל אפול
לא נכדן לא מאחד מהן צמתין ארבעה הוא פולק נשפך על היסוד תל למעלן וארבעה יספך הא כי יער
הוא משפך על היסוד והן נשפך לא מה. ואמר כל תל יסוד בארבעה חלק על זבה שלמה פדש
בזבח השלמים וכל וקדום סלף ושרי עלות ויורדתאף טאן חלכותא וקדום נחלק ושרי
כי יורדתא. נכדן עלן שחא כפרה לשימה ושל לא יכפר לטעם כאחר ושיהא כין מפר עליו שמו.

זכר

[illegible]

[illegible]

עיקר הדבר
 170. וזהו
 יחזקאל
 171. וזהו
 172. וזהו
 173. וזהו
 174. וזהו
 175. וזהו
 176. וזהו
 177. וזהו
 178. וזהו
 179. וזהו
 180. וזהו

ונסלחאין משי"ת לן ליונה כפרו עמו וכל העם שישב ולא הביא אליו ואם כפי שפי' קדנולא
א שמעון סומ כבש'ם קדנולא לעני'ם בכל מקום יכול למכור שוק מובחר מן ה'לואם כבש'ם יביא קדנולא
להטאת מלמד ששנה ששקולין תורים קורמין לבני'ונה בכל מקום יכול למכור שוק מובחר מן
אל ובני'ונה אותה להטאת מלמד ששנה ששקולין האבקדס לאם בכל מקום יכול שבווראב שוק
על לבדור האם ולא אש'מנו ואביו תרמיו מלמד ששנה ששקולין אב'למ' חכמה חכ' קדנולאם בכל
מקום מפי' שהא ואמ' ח'צין בבדור האב' מה'ל' צ'א י'א מ'נין אתה אומ' המפ'יש הט'ה' ואבד'ה
וקמ'יש אחר' ג'ה'ה ואחר' כך נמצאת הראשונה והדי' שת'ה'ן עומדות מ'נין ש'בי'א י'זו מ'ה'ן ש'ד'ה
ה'ל' י'ביא' יכול י'ביא שת'ה'ן על' ש'ט' ח'ט'א'ן ה'ל' י'ביאנה אתה הוא מ'כ'א מ'יומ' צ'א ש'רים י'בול'א י'ביא
שת'ה'ן על' ש'ט' ח'ט'א'ם אב'ל' י'ביא שת'ה'ן על' ח'ט'א' אחר' ה'ל' י'ביאנה אתה הוא מ'כ'א מ'יומ' צ'א שת'ה'ן
וס'ת' י'ד'ו על' ראש' הט'ה'ת ל'רבות ח'ט'ה'ת נזיר וח'ט'ה'ת מ'צ'ורע וה'ע'ת מ'ט'מ'א מ'קד'ש וק'ו ש'ן ל'מ'י'כ'ה
וש'ט'א א'ת'ה' ל'ט'ה'ת שת'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ל'ש'ט' ח'ט'ה'ת ולק'ח ה'כ'ה' מ'ר'ם הט'ה'ת ש'י'ר'א ק'בול' דמ'ה' ל'ש'ט'
ח'ט'ה'ת ונ'מ'ר על'ו ה'כ'ה' מ'ט'ה'ת ש'ת'ה'ת כ'פ'ד'ה' ל'ש'ט' ח'ט'ה'ת מ'כ'אן א'ת'ה'ן ש'ח'ט' ש'ט'א ל'ש'ט'ה' ק'ב'ל'
ש'לא ל'ש'ט'ה' ה'ל'ך ש'ט'א ל'ש'ט'ה' ד'ר'ק ש'ט'א ל'ש'ט'ה' פ'ס'נ'ל'ה' ואת' כ'ל'ה'ל'ה' י'ס'ר כ'ל'ע'ל'ה' וכ'נ'ר על'ו
וכ'פ'ר על'ן מה'ל'ל' ש'ט'א'ם כ'ת'ן א'ת'ה'ת א'ת'ה'ת כ'י'ט'ר ו'ת'ל'א ד'ין הוא ע'מ'רד'מ'ים ל'מ'ט'ן וע'מ'רד'ו ד'מ'ים
ל'מ'ע'ל'ן מ'רד'מ'ים א'מ'ור'ים ל'מ'ט'ן א'ם כ'ת'ן מ'ת'נ'ה' א'ת'ה'ת כ'י'ט'ר ד'מ'ים א'מ'ור'ים ל'מ'ט'ן א'ם כ'ת'ן מ'ט'ר
א'ת'ה'ת כ'י'ט'ר י'אן ש'מ'א ש'מ'רד'מ'ים כ'פ'ס'נ'ל'ה' ע'מ'רד'מ'ים כ'ח'ו'ן מ'ג'ר'מ'ים א'מ'ור'ים כ'פ'ס'נ'ל'ה' א'ת'ה'ת כ'ת'ן
י'מ'ט'ר ל'א' כ'י'ט'ר א'מ'ור'ים א'מ'ור'ים כ'ח'ו'ן א'ם ח'י'ט'ר א'ת'ה'ת מ'ה'ל' ל'א' כ'י'ט'ר כ'ד'א ל'מ'י'ד'מ'ה' ד'ין ד'מ'ים ש'ב'ח'ו'ן
מ'ד'מ'ים ש'ב'ח'ו'ן א'ל' י'וכ'ח'ו'ה' פ'ס'נ'ל'ה' ש'ח'ט'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ו'ל'ר'ך א'ת'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ע'ל'ה'ת מ'ר'ם ח'ט'ה'ת
ע'ל'ה'ת ק'ר'נ'ת ו'ל'י'כ'ח'ו'ה'ת ח'ט'ה'ת ש'א'י'ן ד'ם הט'ה'ת ע'ל'ה'ת ק'ר'נ'ת ו'ל'ר'ך ע'ל'ו א'ת'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת
וכ'פ'ר על'ו א'ת'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ו'כ'פ'ר על'ו א'ת'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ו'כ'פ'ר על'ו א'ת'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת
ה'ד'ר'ח'ן כ'פ'ס'נ'ל'ה' ש'ח'ט'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ו'כ'פ'ר על'ו א'ת'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת ו'כ'פ'ר על'ו א'ת'ה'ת ש'ח'ט'ה'ת
ה'א' א'ת'ה'ת ל'ר'ג'ל' ד'נ'ר'ך וא'ז'ר ל'נ'ת' י'ב'ת'י וא'ס'א'י'נו ע'ו'ת'ק' כ'ה' כ'ר'א'ו'י פ'ס'נ'ל'ה' ש'ח'ט'ה'ת
כ'פ'ס'נ'ל'ה' א'ת'ה'ת כ'מ'ה' י'כ'ש'ל'ו' ו'ש'מ'א י'א'מ'ר ח'ט'ה'ת א'ם ל'כ'ד'י' ח'ט'ה'ת ה'ל' א'פ'ס' כ'י'ת'ח'ט'א' ו'ל'ה'ל'ן ה'א' א'ו'מ'י'
ו'י'ס'ל'ע'ט' מ'ל'מ'ר ש'א'ם ח'ט'ה'ת א'ת'ה'ת כ'ל'ו ח'י'ט'ה'ת י'ב'ת'י ו'כ'ן א'ת'ה'ת מ'ו'ט'א' כ'ע'כ'ן ל'ה'ל'ע'כ'ן כ'ן ז'ר'ח'ל'ע'ל' מ'ע'ל'
כ'ח'ד'ם ו'ע'ל' כ'ל'ע'ר'ת' י'ש'ל'ה'י' ק'צ'ק' ו'כ'ן ה'א' א'ו'מ'י' א'ם ה'ל'ח'ך ה'מ'ש'י'ח' י'ח'ט'א' ל'א'ש'מ'ת' ל'ע'ס' כ'ל'ו ד'מ'א'ש'ים
א'ת'ה'ת כ'ל'ע'ס' ש'ד'ו'א' מ'ט'י'ע'ס' ל'ח'ו'ב'ה' ל'פ'י' ש'ה'י'ח'יד' ט'ד'ק'א' ח'י'ד'ו'ב'ו' ו'כ'ן ה'ע'ו'ל'ם נ'י'ד'ין א'ת'ה'ת ר'ו'ב'ז'ל'ה' א'ת'ה'
ז'כ'ן ט'ל'ם ח'ב'א'ת' ח'כ'ו' כ'ו'ל'כ' ו'כ'ש'ם ש'ח'י'צ'ו'י' ה'א' ל'נ'פ'ש' ו'ה'א' ח'ח'ו'ט'א'ת' ל'כ'ך ה'א' מ'ק'ב'ל'ת' א'ת'ה'ת ד'י'ן ו'ה'ג'ו'ן
ט'ט'ל' ל'ה' ה'י'ך ל'מ'א'יר מ'ו'ש'ל'ו' מ'ש'ל' ל'כ'ה'ן ש'נ'ש'א' ש'ח'י'ט'ם א'ת'ה'ת כ'ל'ה'ת צ'ת'ל'מ'י'ד'ח' כ'מ'ו'א'ת'ה'ת ח'ד'ט'ה'ת
כ'ר'ע'ס' א'ר'ך כ'ע'ס' א'ת'ה'ת כ'כ'ה' ו'ח'ח'י' ש'ח'י'ט'א'ת' א'ת'ה'ת ח'ט'ה'ת כ'ט'ו'מ'א'ת'ה'ת ח'ט'ה'ת כ'ע'ס' ו'י'ו'ג'ז'ו'מ' כ'ה'צ'ת'ל'מ'י'ד'
ח'כ'מ'ים א'מ'ר'ד' ל'ן א'ז'י'ט' ש'כ'ט' ע'ב'ר'נו ו'נ'ט'מ'י'נו מ'פ'י' מ'ה'ל'ת' כ'ע'ס' ע'ל' ו'י'ו'ג'ז'ו'ז'ו' א'ין א'ת'ה'ת מ'ק'פ'יד' ע'ל'ה'ת
א'ת'ה'ת כ'ל'ה'ת כ'ר'ע'ס' א'ת'ה'ת ח'כ'מ'י' י'ו'ד'ע'ת' מ'ה'ל'ת' ח'ט'ה'ת ו'י'ו'ד'ע'ת' ח'ט'ה'ת ו'י'ו'ד'ע'ת' ח'ט'ה'ת ו'י'ו'ד'ע'ת' ח'ט'ה'ת
כ'ל'ו'ם ל'כ'ך א'ת'ה'ת כ'ו'ע'ס' א'ת'ה'ת ע'ל'ך כ'ך א'ת'ה'ת ח'כ'מ'י' ח'ג'ו'ן מ'מ'ק'א'ם ט'ו'מ'א'ת'ה'ת כ'א' מ'ן ה'ע'פ'ר ו'ס'ו'כ'ו' ל'ע'פ'ר ו'א'י'נו
י'ו'ד'ע'ת' ח'ט'ה'ת ח'כ'מ'י' ח'ג'ו'ן מ'מ'ק'א'ם ט'ו'מ'א'ת'ה'ת כ'א' מ'ן ה'ע'פ'ר ו'ס'ו'כ'ו' ל'ע'פ'ר ו'א'י'נו
א'ת'ה'ת ח'כ'מ'י' ח'ג'ו'ן מ'מ'ק'א'ם ט'ו'מ'א'ת'ה'ת כ'א' מ'ן ה'ע'פ'ר ו'ס'ו'כ'ו' ל'ע'פ'ר ו'א'י'נו

את השבע להרע לעצמו שהא ח"ב שבע שבע רשאי אינו מתחייב או יכול שאני מוסיף את
השבע להטיב לאחרים וכשהוא אומר להיטיבם לאחרים יכול השבע לעבור על המצוה יהא ח"ב
תלך לקרע או להיטיב מה הטובה הרעה רשות יצא השבע לעבור על המצוה או צוה את
השבע לעבור על המצוה והוא אומר את השבע לקיים את המצוה תלך להרע או להיטיב דבר שיש בו
הרעה והטובה יצאו דברי מצוה שאין בהן הרעה והטובה לא להטוב ולא לקיים אין להם דברים שיש
בהן הרעה והטובה דברים שאין בהן הרעה והטובה מפני תלך להטוב או להיטיב לשעבר מפני תלך
אשר יצא האדם בשבועה פוטל לאכזר ונעם ממנו פוטל למזיד בשבועה ונעם ממנו על הרע
שבועה הוא חייב אכזר ח"ב על הרעם האפס זו היא שבועת בטוי שהידין על מצוה מבורה על עצמה
יולדן עולה ויורד ומפני שהוא חייב על לא אחת ואחת תלך לאחת לח"ב על לא אחת ואחת יכול הטומאה
בחדש וקדש שהן בהכרח חייב על לא אחת ואחת שמיעתה קולו וכו' שפירסם שאין בהכרח להיטיב
חייב על לא אחת תלך לא אחת לח"ב על לא אחת ואחת כיצד היו חמשה תובעין אומר ואמר לו בוא ונעז
לך שיש לנו ביד פלטי פקדון ורשות מתידי וזה לא צדק שבועה שאני יודע לכם עדות שיש לכם ביד
פלס פקדון ורשות מתידי וזה לא צדק וזה ח"ב על לא אחת ואחת תלך לא אחת יכול מפני שהן
חמשה ומפני אפילו אחד אמר לו בואו עורכי שיש לי ביד פלס פקדון ורשות מתידי וזה לא צדק שבועה
שאני יודע לך עדות שיש לך ביד פלס פקדון ורשות מתידי וזה ח"ב על לא אחת ואחת
תלך לא אחת יכול מפני שהאמין תביעות ומפני אפילו אמר לו בואו עורכי שיש לי ביד פלס פקדון ורשות
מתידי וזה לא צדק שבועה שאני יודע לך עדות שיש לך ביד פלס פקדון ורשות מתידי וזה ח"ב על לא אחת
ואחת תלך לא אחת יכול מפני שהן מינין הרבה ומפני אפילו אמר לו בואו עורכי שיש לי ביד פלס פקדון
והפקדון אינו אמת ושלטון שבועה שאני יודע לך עדות שיש לך ביד פלס פקדון ורשות מתידי וזה ח"ב
ושלפניו ומפני שהוא חייב על לא אחת ואחת תלך לא אחת יכול שמיעת הקול שעשה בה את המצוה שענה
ח"ב על לא אחת ואחת שבועת בטוי שלא עשה בה את המצוה כשגב לא יהא ח"ב אחת תלך לא אחת
כיצד שבועה שלא אוכל פת חטין ופת שעורין ופת כוסמין ואכל ומפני שהוא חייב על לא אחת ואחת תלך
לא אחת שבועה שלא אשתה יין ושמן ודבש ושתי ומפני שהוא חייב על לא אחת ואחת תלך לא אחת
ומפני שהוא מביא אחת על דברים הרבה תלך לא אחת על חטא ואסור טעם כיצד שבועה שלא אשתה ושתי
כשקין ארבע ומפני שאינו חייב על אחת תלך לא אחת על חטא ואסור טעם שבועה שלא אוכל ואכל אוכל
הרבה ומפני שאינו חייב לא אחת תלך לא אחת על חטא ואסור טעם יכול שבועת בטוי שלא עשה בה את
השגב כמזיד אינו ח"ב אחת שמיעת הקול שעשה בה את המצוה כשגב יהא ח"ב על לא אחת ואחת
תלך לא אחת על חטא ואסור כיצד היה אחד תובעו ואמר לו בואו עורכי שיש לי ביד פלס פקדון ורשות
מתידי וזה לא צדק שבועה שאני יודע לך עדות שיש לך ביד פלס פקדון ורשות מתידי וזה ח"ב על לא אחת
ואחת תלך לא אחת יכול מפני שאינו חייב לא אחת תלך לא אחת על חטא ואסור טעם והוא
הדין לתובעין הרבה ולתביעות הרבה והוא הדין לטומאה מקדש וקדשין נטמא ורע ונעלמה
ממנו טומאה ואכל קודש ואחד כך נורע כל אינו חייב על אחת תלך לא אחת אינו חייב על אחת פירש
ח"ב על לא אחת ואחת והיה מיד מה יעשה והדין ומפני שהטעם ודיו תלך לא אחת ואחת ומפני שאינו על
הדין נטמא ורע ונעלמה לך ודיו מה ודיו אומר להלך על חטא ואסור טעם ומפני שהוא טעם פירש תלך עליו
על מה עליו אומר להלך על חטא ואסור טעם והוא אומר להלך על חטא ואסור טעם והוא אומר להלך על חטא ואסור טעם

ע
מורה

זוה אמצותה אימא אף א מצותה. האני לאני כי יתקלא אין עיקור סימנין בעוף אמר רב צינא
 אמר רב קייסי הא דתאני ראמי כי יתקלא אין עיקור סימנין בעוף לא אמר רב לא פמליקה אבל
 כשהפך יש עיקור. אמר רב זעדי נשברה מפרקת ורוב בשר עמה ככלה וכו' מדה עממי ופולין. אמר רב
 אימור כמן הוא עושה אמר חותך שדרה ומפרקת רוב בשר עמה ככלה וכו' מדה עממי ופולין. אמר רב
 דיתיב הא אמר לה להא שחמירא אמר לה וכו' מיתה עומד ומולק אשתו אם כשעה חזא אמר לה אימור כך
 הוא עושה חותך שדרה ומפרקת כלא רוב בשר. תנא נמי הכי כיצד מלקין חטאת העוף חותך
 שדרה ומפרקת כלא רוב בשר עד שמת' עלו שטאו לקנה הגיע לו שטאו לקנה חותך סמן אחד
 אורוב ורוב בשר עמו ובעולה שנים אורוב שטב. אמר רב יהודה אמר שמואל נשברה מפרקת ורוב
 בשר עמה מטמאה באהל ואם תאמר אותו מעשה דעל מפרקת כלא רוב בשר הוא זקנה שמת
 ש' ויהי להזכיר את חותך הא דרבי מר הלכא חורב בעי יד השער והשכר מפל וי' כי זקן האיש
 וכדי. תאני דצנן כיצד מלקין חטאת העוף אוהז שתי רגליה בין שתי אצבעותיו ושני גפיה בין שתי
 אצבעותיו ומותח צמורה על רותב שתי אצבעותיו ומולק בצמודן שלבדל ויורד וזו מעבד דור קשור
 שבמקדש והיכן היתה עשית למטה בקרן דרומית מערבית. ממונל ערוב נלם יבדיל ואם הבדיל
 פסול ורזה מרס חטאת מעצמה שלה טאה. על קיר המזבח לא על קיר הכבש ולא על קיר היסוד ולא
 על קיר החיצון על קיר החיצון לא על קיר העליון ודין הוא בהמה שעולתה למטח חטאתה למעלה
 עוף שגולתו למעלה אינו דין שיהא חטאתו למעלה אלא והנשאר בדם ימצא אולי כוונתו קיר ששייך
 הדם שלו מתאפה עליו יסוד ואינה זהה קיר החיצון חטאת שיהא על מעשה לשם חטאת. הוא
 פסול לשמלקו שלם לשמו. ואת השני יעשה על כמל' עולת בהמה מה עולתה נזה ברוכ שנים אף זו
 ברוכ שנים יאן יכול כמשהט חטאת העוף מה חטאת העוף פסול כשהוא אמר והקריב חלק עליהן חטאת
 וישמעלאומ דמשהט כמשהט חטאת העוף מה חטאת העוף ממול עד מאף עולת העוף ממול עדסו
 לאעזר כיל שמעון אומ דמשהט חטאת העוף מה חטאת העוף מה חטאת העוף פסול חטאת העוף עולת העוף
 ממזה נזה ומזה. ואם לא תשיב דין והביא עשירית ל יהודה אומ חציבה מצוה בשעתה שכך הוא
 מביא עשירית לאיפה ונפטר ואין ממתינן לו עד שיעשיר ויביא כשהוא שיעירה. לאיעזר אומ חציבה
 מצוה בשעתה שמך בער כים מצאם סלע ונפטר ואין ממתינן לו עד שיעשיר ויביא חמשים קלע.
 שמעון אומ חציבה מצוה בשעתה שהקטר חללים לשרים כלל ללה ודחין את השבת בשעתן ואין
 ממתינן להן שיקדו למוצאי שבת. והביא אומ חטאת עשירי האומ חציבה אין לו לא קדש חובת עשירה
 אפה ומתינן לקדש טבחו עשירות האפה אלא קרבנו עשירות האפה. עשירות האפה אחד מעשה
 שלש סאין שהוא שבעת רבעים ועוד. קלח מה סאת אמורה להלן מה חטום אף כאן מן החטים. לחטאת
 שיהא חטאת עולה לשם חטאת. לא ישים עליה שמן כותן הוא על ש"ר. לא ישים עליה שמן ואם
 נתן פסול ולא ידן עליה לבונה יכול אם נתן ככל חלל כי חטאת או כי חטאת יכול לאפילו נתן עליה שמן
 תהא כשרה ליהא. מה ראית לה כשרה לבונה ולפסול בשמן אחד שריבה דתלמיט מיעט משיח. אפי'
 בלבוס שהוא יכול לללקטה ופוסל בשמן שאינו יכול ללקטה. אומ אינו מדבר לא בשני טעמים אלא עליה
 עליה בגופה שלמה הוא מדבר אינו מדבר בשני דברים. אומ אינו מדבר שלם יתן עליה ערוב עליה
 עליה בגופה שלמה הוא מדבר לא שיהא עליה ערוב עליה. והא ישים עליה שמן ויהא עליה לבוס

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יצרנו
למנו כפרו
והוא שפול
החוקות

חבור
עם שידוע וידא
ביתם מחלוקת
בין שני קבוצות
בתיים מחלוקת
לא שמוע

נפי
אין

אמרנו עליו עליו ונתן בן שבע כשהיה מגיע לשיסוק הזה היה בוכה ואומר ומה אסבם מקום שהתורה מעשה לו
ולא ידענו כלל בן שבע כוונתו ונשא עיניו למעלה וז' יסדיהו ונפסק
לדעת מהן שכן שלמנו ונא וכלי ממנו וביאשם תלוי שכל בו ולא ידענו ונשא עיניו וז' יסדיהו ונפסק
היו הכל ענין שאת מי שאינו יודע אסבם ענין שאת מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
יודע ואם על אחת כמה וכמה יענוש את מי שהוא יודע על אחת כמה וכמה יענוש את מי שהכל יודע
ועושה מצוות שמה הטוב מרובה ממדת הפורענות ו' יסדיהו ונפסק
אבל אסבם לא ידענו כלל בן שבע כוונתו ונשא עיניו למעלה וז' יסדיהו ונפסק
וכמה יענוש את מי שהכל יודע אסבם ענין שאת מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
הוא שיהיה ומה אסבם ענין שאת מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
לשוננו על אחת כמה וכמה יענוש את מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
ו' יסדיהו ונפסק
היה כלל קרא מזה ענין שאת מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
והוא שיהיה ומה אסבם ענין שאת מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
לשוננו על אחת כמה וכמה יענוש את מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
ו' יסדיהו ונפסק
על דאך כמה מיתות נקנקו וכל דורותיו וכל דורותיו על דאך כמה מיתות נקנקו
מדת הטוב באו מדת פורענות ו' יסדיהו ונפסק
שהוא מענוש את מי שהכל יודע אסבם ענין שאת מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
בז' יסדיהו ונפסק
אמר הדין והאומ' עליו שנים עדיכאן שלשה עדיכאן מתק' שנת העדות בשעמלמה פירטת שלשה
לא להניא את השלש ו' יסדיהו ונפסק
בעודי עברה על אחת כמה וכמה יענוש את מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
יבא את דעה ביעי להט' פק' ונשאלהו כלל קבע הכת עש' לה שבת עליו וספק עש' אמור מערבה
המכה את העדקות והמפרנס את העניים והקומץ את החק' דים על אחת כמה וכמה תינתן לו נפשו
ו' יסדיהו ונפסק
כלל ל' מי שבת עליו ונשאלהו כלל קבע הכת עש' לה שבת עליו וספק עש' אמור מערבה
וה' יסדיהו ונפסק
וכמה יענוש את מי שהכל יודע אסבם ענין שאת מי שאינו יודע על אחת כמה וכמה שיענוש את מי שהכל
שקטל בשגגה כדי לעשות סייג להדירה כדי שיאמר אדם אם נשאתי סומאני מתחייב קל וחומר
כשאתי מזיר ונמצא מעמוד נפשו מן החטא ו' יסדיהו ונפסק
ואממה הראשונים פוטרו כ' אף השנים שטר אנו ונמצא משהו עב' ו' יסדיהו ונפסק
שתי שנים יסדיהו ונפסק
בעודי מה עדיך אמור לה' כלל קבע הכת עש' לה שבת עליו וספק עש' אמור מערבה
לשם

שיש לו בידך שבעה שאין לך בידך מקדון ותשמידו וגזלואבדה מבין שהוא חייב על לא אחת ואחת
 הלא אחת יכלי חפני שהן מיני רבועות מנין אפילו אמר להן להטין ושעדין וכוס מין שיש לו בידך
 שבעה שאין לך בידך חטין ושעורין וכוס מין ומנין שהאחיב על לא אחת ואחת תלך על אחת יכלי
 נופט שהן מיני הדבה ומנין אפילו אמר להן להטין חטין שהאחיב על לא אחת ואחת תלך על אחת
 לך בידך חטין שהאחיב על לא אחת ואחת תלך על אחת יכלי חפני שהאחיב על לא אחת ואחת
 ומנין שהוא מביא אחת על דברים הרבה תלך אחת על לא אחת ואחת תלך על אחת יכלי חפני
 שהאחיב על לא אחת ואחת תלך על אחת יכלי חפני שהאחיב על לא אחת ואחת תלך על אחת
 על לא אחת יעני ודוא הדין לנולד זה הפלל לא יכלי חפני שהאחיב על לא אחת ואחת אשר
 ועני לא יכלי חפני שהאחיב על לא אחת ואחת תלך על אחת יכלי חפני שהאחיב על לא אחת ואחת
 בידך חטין שהאחיב על לא אחת ואחת תלך על אחת יכלי חפני שהאחיב על לא אחת ואחת
 לפחות נוסף פרוטה תעני ל' נסיאונא בוא ולמה כמה סמיות עניהן שלגלגין ושלגלגין בשביל
 פרוטה אחת נקרא חוטא ונקרא שקרן ונקרא עשקן ונקרא טלן ונקרא אטמן ומב' אלו שבעה
 וצריך ודור ודשוכה עד שיתכפר לו ולא עוד של מעלה עליו הכתוב כל נפש וכן הוא מנין כן אריות
 כל נפש בעצמא נפש בעל יקח נפשו שלמי רב חנאני ורב חסדא חד אמר שלגלגין לא יכלי חפני
 מן דאמי שלגלגין כל כן אריות כל נפש בעצמא נפש בעל יקח נפשו שלמי רב חנאני ורב חסדא חד אמר
 יכלי חפני וקוצע את קצו בעל נפש יכלי חפני וקוצע את קצו בעל נפש יכלי חפני וקוצע את קצו
 וצריך הונן וכוונתן. וכל פרוטה ופרוטה שנתנין מעלה עליהן הכתוב כל נפש וכן הוא מנין
 ולקח נפשו חכם ולמה שהן מירמין לויתן שכל החיות חזק שפלים ולמה כל נפש וכן הוא מנין
 מברית הן וזה ענין נזר עזרעק עד אין חסדא וזה חסדא וזה חסדא וזה חסדא וזה חסדא
 ענין במוצא ויט לבינו אל עיוות וכל זה לבינו אל עיוות וכל זה לבינו אל עיוות וכל זה לבינו

מציאת אהרן

מרשור וכב שמים כנא אתו	יסראל על מכוניה בחמתו	בכוחו רגע הים ובקערתו
וישח חיל קצים מקולותו	ונטה כדוק שמים באמדתו	לשמם שם אהל במעונתו
ידמה לחסן יצא מחופתו	ישוע על אורח לבדור כמרוצתו	כל הדיע כלכלי האדם גבורתו
כי לא ייעץ ולא יגע אין חקר להכונתו	יעזרינו השם אשר לבוש הירד וקדור	
איר ענינו ללילות בתולותו כל נפלא וסוד	ישכנו בטה וקיר מרגלנו דוע ונוד	
שמיראנו ונתת לבדור יקד יקוד	יקרא להם חסדיב מגור וסדר ושנוד	
ישלח להושיענו ודב נגיד גוד	יהפוך אכלי עשוק ונסמק ונתת חסד וקוד	
צדק כמרום ציון וצשעיהו בתודו נעמוד	ושמור מצותיו ונאותו בכל לב נעבוד	

ככל אלה עיוותה פקודיך לשמר מאד

זה שם אתה עיוות פקודיך לשמר מאד לכן אמרתי אזהר מאד שצונו בה דק לשמרה מאד הוי אומר
 זמירות תמידין שכן הוא מצוה בה בספר הצדק וזה אשר תעשה על המזבח כשם כני ששן לעם תמיד
 ובתורה להטב הוא אומי צו את אהרן ואת בניו ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל ואת כל בני ישראל

سید احمد
خان

הכבוד
לכבודי ולכבודי
ולכבודי ולכבודי
עשרה דברים
בשם

פ
יציב

ותנא שלשה דין גידונן ישרא במעשה העגל מהן בקיין ומהן במגפה ומהן בצרעת כיון שראה משה
דיעקסין שגדונו והכל כשכלל אהרן וזכר על אשר עשה העגל עשה אהרן וראו מזה הדין שהא מרובה
עליו מיר עמר צרפה ואמר רבונן שלעולם אני הוא הרננה והמה דצאן אשת שאת טארת מוטב ואם אין
מחני נא מסור ולא יאמרו לא צמא ולא בחעה. רש"י כו הקפ"ם מי אשר הטא לא מחנו מקפריאמי פערס
בשכ"ל לוי מלמד שהיה הקפ"ם קופ"ה על ראשו של אהרן ואומ' אהרן חטא אונאנו מקפריא. כיון שראה משה
נידר הדין מרקשה על אהרן מיד אהרן מתנו ועמד בתפלה ובקשה על אהרן ותר מל' יסדל וכן הוא
אומ' וזכר הדין הרבני יצא מוסר לרשעים ואלו גם כע"כ בעה"ה. דיה ושעורס כעין בשכ"ל לויסין לשון זה
השמה לא במקדש אהרן ואשמוי פדיו ממעלי ומניין שנתרחק אהרן שכן את מוצא מתחלת הקפריא עיר
כאן והקריבו בנ אהרן וערכו כנ אהרן וזרקו כנ אהרן והביאה אל אהרן ואהרן עצמו לא נזכר
ער שעמד משה ובקש עליו רחמים ואי' רבנו שלעולם באר שנואה ומימיה חכמין פדום שלחן
ושלזית נתן להן כבוד שאין כוונתן מהן למערכה דהן כלה עיניו כשרים חזק מעליות ושלמין נלמד
שמהן מבטין יין ושמן לנככים אהרן אחי שהטא שלא לרעת אהרן חולת לו כבוד בשכל כעין
לכנואיה מקרב ואלו אתה מקרב מהוא אומ' וישמע ע"ל גם בפעם הראשון הקפ"ם בשכ"ל
ובשכ"ל כבוד אהרן מל' לו ומקדשו. ואל עורסא שאני עשה אותו עיקר וארבעו טולה דוי ועל כל פנים
תכסה אהרן בשכל חובתו של משה נכסה עונן של אהרן. וזאת מוצא למה קריב צריני יצוני אלה
לאהרן תחלה ונכסו בקוק עז עזא אהרן וארבעו אהרן. אמר' תחוב צריני לאי מוצא היה אהרן מאמר
ההטא נלמד נכסו לא לצד דכור דכח ולפע התגלע דכסו ש. כח וירא אהרן ויסן מזבח לעזא מה ראה
אמר' כעמין כי יפר אמר' לעזר דא חור שזכח לפעו אמי' ששמענו ליה וקאמינע לשפיהו עכו
לי כחורומי' כן כח אס יהיה במקדש ייכין ונכסו דגלו ללחך ולא הויא להו דקפריא לעלם לא מוטב
נימא להו עיבדו לעקלם אפשר דהויא להו תקנתא בתשובה. אמר' יוחנן אלה ון שבע עולין כחדיצו
שנפיהו שליש אלפליה. כתפיו אחריה אומרין למלכו שכה עולין שדיצו שנפיהו שליש אלפליה.
א שמעין בן יוחאי אומ' ואלה כל המשתים שם שמים ביצור אחר נשקד מן העולם שכלתי לבי לבדו אלהמה
אלא שר העלך שאינו לאלהות הרבה. יואר אהרן רחמי למה לא נאמי כדכור אמונה אלה בעוואה
שהכלשון חזות מידו ונורות. שלוש פרשות שמהן בצוואה שהן חכמות מיד ונורות פרשות
ופרשת שלח טמאים ופרשת מדין פרשת עזר וארבעת פרשות ויחזיק שכן שיר זך יג
קבועה מיד ונורות אצלם שהם הנקדש וכטל הנחותהו כתי כנסתו בתי מחדש שמעלין בהן
והן נקראין נקדש מעט שנ' ואהי להם למקדש מעט לבגים. פרשת שלח טמאים צוואת כתי וישלחו
מן המחנה קבועה מיד ונורות וכן הוא אומ' וה שמותי את מקדש צאצם שהן שמומין בקדושתן הן
עומדין וטמא שנכנס למקדש שאסור להכנס לו חייב יאין לך דוד ידוד מרחו שניהורם בן אחאב אעפ"כ
מה כל כו נאמר בעה אשים היו מצדע סתת אע"פ שהן שחין במצור כדעב וכצמא וכחך כליו משלחן
חדוד עין מן העירות המוקפות חומה. פרשת מדין צוואת כתי וישלחו אהרן ואלה למה לא שר
הכל מיד ונורות אצלם שהם מקדש ובעל קדושת כעונות מן הדי שמונה עשרה ברכות שחוקט
הכל להטל בהן בכלי וסא שוכין פקדנות שנקחו עמכם דברים ושוב אהרן ושלמה פדים שמתין.

ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נכבים תלצו את אהרן ואבנעול ואהרן ואת אהרן ואת אהרן
 עד הכהן. סמכו כלבד שלבד קרמכאן אמרו תורמין את המזבח בלהלילה. תבן אתם איברים
 וסריוס שפקעו מעלגבי המזבח קודם קצות יחזיקו ומועלין בהן. אחר חצות לא יתזדו ואין מועלין בהן
 מנהיג מלמדת כחאחד אומ' בלהלילה והקטיר וכתב אהרן בלהלילה ודרים דא' כיצד חלוקו חציו
 להקטיר וחדיו להדמה. מותר וצ' כהנא צבלי וכתורמין את המזבח מקרש את הגבר אנסמוך לו
 מלבנו ואהרין ביום הכפור מחצות וצ' גלים מאשמורת המזבח ויהי סלקא ד ערסא מחצות דאוריוס
 דא' היכו מקדמין ודיכ' מאחר הנן לא אמר יוחנן ממעש שכל בלהלילה אינו יורע שער הכזב ומה
 תלצו הכהן תן לו בקר לבחורו שלילה. הולך צבלי וס' תורמין את המזבח מקרש את הגבר אנסמוך לו
 חלסנו ואו מלאחריו סג' א' פירס הכפורס דא' כח חולש אדעתן גזל עבדין מקדשות וצ' גלים ונפישו שיש
 אגישו קדשות עבדין ממשמורת הראשונה כ' דא' תלצו ענושא לא היתה קדשות תבד מקשת ע
 שהיתה הערה מליאה מישוסי. מא' קדשות הגבר אמר רב קראגברא רב שי' אהמ' קדשות וצ' גלים
 תנא כולתה רב שאל ג' צ' קודם קרש את הגבר דמין בראשו. י' יתשה אומ' ע' שישנה ויש חומרי
 עד שישלש ובאיה תרגו' נ' אחר צ' גלים. הנא כולתה דידת כחז מהא אומ' עמדין כהנים
 לעבודתכם ולע' לרובכם וישלש למעמדם והיה קולו ששמע בשלש פקאות. מעשה באגריס
 הולך שהיה מולך בלהלילה ושמע קולו בשלש פקאות וכשבא לביתו סגר לו מפתות הדבד. ואע"פ כ
 בהן גזל משובס ממנו דאמרמר כשהוא נכיר אתה שסבים הכפורס נשמע קולו כירחואמי ראס בורב
 האנא מידן שלם ליריתו עשרה פקאות האו' ואע"פ דהכא איכא חולשא ודכא לכא חולשא ואע"פ דהכא
 ימותא ודכא לילה. תנו רבנן דרמית הדש מצותה בלהלילה כ' ראשונה כלל שהוא חצה לתחם את
 המזבח תורס בזמן שהן מרביצין דצין ועליון ככש ותל' הקודם את חבירו לתקרא אמות זכר ואם
 היו שניהם שוים המנונה אומ' להם הצביעו מההן מוצ' צ' אחרת אומ' שנים ואין מוצ' צ' אין במוקדש.
 מעשה שהיו שנים רצים ועליון ככש דהקא אחד מיתן את חבירו ונכל' ושבחה ונכל' ושבחה ביתרין שהן
 באין ליד סכנה התקינו שלם יחא תורמין לא בפיים. תנו רבנן מעשה בשש כהנים שהיו שניהן
 שין רצים ועליון ככש קדש אחד מחלוקתן ארבע אמות שלחציו נטל כלבין ודקע בלבו עמד ויצדק
 על מעלת האופס ואמר אחא נח בית של שמעו דרי לוא אומ' כיימא חלל באדמ' וייצא חקנך
 ושוטף את ע' מ' להבש עגלי על חיהילא על תבדור געו בלהלילה ככביה. באבצ' שלחציו
 ומצין כשהוא מוקדש אמ' דרי לוא פקדו ויעדין צ' מ' פקד' ונא נטמאת הדבד' לומר שקשה עליהן
 טהרת כלל יתר משפכות דמים וכ' דא' אומ' וגם דם נקיט סך מנשה הרבה מאד שמעל מינה שפכות
 דמים דל' על טהרת כלל דק' ימא ק' ונא יצין שדאו חכמים כך התקעו שלם דוא תורמין לא בפיים.
 צ' תורמין מ' שזכה לתרוע טבל ולבש בגדיה דמה ומקדש יצ' דגלי ואמ' לוה דר שלחציו ככלי
 ש' שתקדש יר' ודגליך ואחד כך לוקח מוחצה ועל' דק' היתה ודיא נכונה ממק' צ' ב' כבש למחצה
 צ' ע' דבש שלבש ונטל את המוחצה ועלה לראש המזבח ומהא את הגחלים ודגליך וחותה מן הגחלים
 מאו' לר' וירד לנוע לארץ ומפ' כניו לצמן ומלך למחצה הכבש כמו עשר אמות וצ' ברשס את
 גחלים עלגבי דרצפה דחוק מן הכבש שלש פקחים במקום שנותסן מוחאות העוף ורשין המזבח המנמי
 שין המורה. ואחר ש' ד' צ' אהרן הכהנים ומקדשין ידלים ורגלים ונטל' את המגישות ואר'

ד' י' ע' ב' ל' ל' ל'
 ע' י' ע' ב' ל' ל' ל'
 א' ג' ד'

חבור
 ודי' ל' מ' ל' ש' ח' ד'
 ע' ל' ל'

ח' ח'
 ח' ח'
 ח' ח'
 ח' ח'
 ח' ח'
 ח' ח'

ח' ח'
 ח' ח'

הרי דחיתת שטתנו מקום מדיקדק וכן כפרש הדעות על התמידין שנצא אחרי דאיתוריה
יכול עולה נדבה או עולה חובה הלא היא העלה על מוקדה עולה שהיא קריבה ביום ומתמנה על הלילה
ואחזקו על תמנה יצא אחר הקדשין צו לא לשון זיהוי מיוחד אלא שמשען ביותר על מקום
שמש בו חקיון כי יצא דאיתוריה העלה ל' יום דגלו לאומי לפי שהנאומי על הנגע בנמצא יקדש שומע
אנ דברים שהן ראויים למחבה ודברים שאינם ראויים למחבה ולזה נאמר דאיתוריה על הנגע בנמצא כדשיםמה
כדשים מיוחדים דבר שהן ראויים למחבה יצא דבר שאינו ראוי למחבה ו' עין בנאומי לבישהאומי
כלתועבנשבה יקדש שומעאני דברים שהן ראויים למחבה ודברים שאינם ראויים למחבה הלא זאת הודת
העלה נגה עולה מיוחדת שהיא ראויה למחבה יצא דבר שאינו ראוי למחבה ו' יהושעאומי כלתועבאומי
לאשיםאם עלה לא ידד שנהיא העלה על מוקדה מה העלה שהיא ראויה לאשיםאם עלה לא ידד אף כל
דבר שהוא ראוי לאשיםאם עלה לא ידד רבן גמליאלאומי כלתועבאומי למחבהאם עלה לא ידד שנהיא
העלה על מוקדה עלתועבאומי דבר הראוי למחבה אין בין דבר דמקדש למקדש ו' יהושעאומי דברים
שדברבמלאומי לא ידדו ו' יהושעאומי ידדו ו' יהושעאומי ידדו ו' יהושעאומי ידדו ו' יהושעאומי ידדו
לשנשחט כלילה ושנספך דמה ושישחטין לן קציעם שלא יעלו בתחלה וכן הלכה ו' שמעוןאומי עלה
אין ללא עלה כשה מניין לשנשחט כלילה ושנספך דמה ושישחטין לן קציעם הלא והיו יצא
והטמא ושנשחט חוץ למנוח וחוץ למקומו ושחטין פסולן וזרקואת דמיו הכתוב למטין שחטין
למזבח ושנידבין למען שחטין למטין והנכבין בחוץ שנתנן בעצם והנכבין בעצם שחטין בחוץ
הפחה אחטאת שחטין שלא לשמן מען שאם עלה לא ידדו הלא זאת העלה הודתאחיהלעלעל
שאם עלה לא ידדו ו' יהושעאומי דבר דמקדש דמה העלה והחטאין והחטאין והחטאין
ויוצא דופן ובעלי מומיןאם עלה לא ידדו הלא זאת העלה הודתאחיהלעלעל
ולתועבאומי אחיהלעלעל דמה העלה מדמהאניאחיהלעלעל דמה העלה ומדמהאחיהלעלעל
כיסולן בקודש שחטיןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל
אין הקודש מקדש חוץ מבעלי מומין מפני שבעלמום בעוף כשר ו' חנניהלעלעל דמה
היהאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל
עולה מה עלה מיוחדת שהיא ראויה למחבה יצא דבר שאינו ראוי למחבה ו' יהושעאומי
אומי היה המזבח כשר והנכבין פסולן והנכבין פסולן והנכבין פסולן והנכבין פסולן
והנכבין פסולן כחור שני כלתועבאומי יקדש למדנו שהמקדש מקדש אחר הודתאחיהלעלעל
שהכבש מקדש אחר הודתאחיהלעלעל למחבה ו' חנניהלעלעל עניןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל
אחיהלעלעל והיו קדש קדש כלתועבאומי דמה העלה הלא מקדשין אחר הודתאחיהלעלעל
היבשאין כלתועבאומי דמה העלה הלא מקדשין אחר הודתאחיהלעלעל
עניןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל עניןאחיהלעלעל
לא במקדש הלא העלה על מוקדה עלתועבאומי הלא זאת העלה הודתאחיהלעלעל
מתחבלין עלגבי המזבח כלתועבאומי אין ל' לא דברים שהן ראויים למחבה ו' יהושעאומי
נותן מבוא השמש והן מתאכלין כלתועבאומי דברים שאינם ראויים למחבה ו' יהושעאומי

ומה

שלום לכולם
חברים

אשר נבחרת
באשר ה' בחרת
מלכותו ויהי
בן ישיע ויהי
ה' אלהינו

5
 יעקב
 חסד
 דוד

מִן מִן

פ
 לערנענדיק
 דערנאכט
 ווערן
 און

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

פ
נחה על אחיה
אחיה על אחיה

יאכלוהו שלא יאכלו עמה חולן כדומה בזמן שהיא מרובה לא יאכלה וזמן מה על לבי שנ לא תעשה חמץ יכול
 לאו אחר לכולן תל לא דמה חנוך מה תל לבי שטא ויה ככלל חזקה חמה יתאר להקיש אליה מהאפייה מחזרת
 ומעשה יחיד חייבין עליה בפגיעה דמאן ארבה לשתיה ועריכתה וכל מעשה ומעשה שיש בה לחיוב עליו
 בפטע עמו תלפס נתינתה מאן לימרא אף לה לקה אינן רשאים לא לאחר מתנות ואשים יאין לו לא זולבד
 ומניין לדבור כל הקדש יפולל כקדש קדשם דלא אכלה חלוקה תהא פסולה וכל האררי הוא בקדושתה יכול
 אף הפסולה תהא במתן לוקח תלאוה כשרה לא פסולה כחטאת מה הטאת מן החולין וביום וביד מינתה אף
 מן החולין וביום וביד ימעות אומה חטאת אבנשהטה שלא לשמה פסולה אף אף נקמזה נלא לשמה פסולה
 תל וכאשם מיהא שפאם שחט שלא לשמו כשר אף אף נקמזה שלא לשמה תהא כשרה יא שפאם
 יש מהן כחטאת ויש מהן כחשם מותר חוטא ומותר שפא הרי הן כחטאת לפי כך אם נקמזו שלא לשמן
 פסולין מותר נדבה הרי הוא כחשם לפי כך אם נקמזה שלא לשמה תהא כשרה כלל דבר ברבוב בעל
 מומין למה עמיאם לאכול כשר אחריו אפסן למה שאם על זכר לדבור בעלי מומין כחטאת יאכלוהו
 כשרה לא פסולה יתן עולם להביא בזה העולמים לדתכם שיעור הדבור לדורות מאשים יאין לחם
 בזה לא לאחר מתנות האשים כל אשר עבד יוכל אפסן נעבולה נכלע תל בהם יכלעו וכל אפסן
 נכלע במקדש יקדש חל לא שריגע בהם חוטא בלדו הא כיצד טול מקום הצלע מה היה בו
 יקדש להיות במהאם פסלה פסול ואם כשרה כשר יאכלה חומר טבה וידבר זה קדש אחר קדש
 אהרן ובנו כאחד יהא מביאין קרבן זה תל זה קרבן אהרן ובנו אשר יקריבוהו כיצד אהרן מביא
 לעצמו ובנו מביאין לעצמן ובניאן להם הייטוב או ובניאן להם מתנים כשהוא אומ' למה והכרח
 המשיחיתו הרי כהן גדול אפסן הא מה אפי מקום ובנו על דהניכר דיוטים כשהיה מן מקדש בתחלה
 לעבודה מביא עשירית ואיפה משלו ועובדה בידו אחד כהן גדול ואחד כהן דיוט שעבדו ששם הבא
 עשירית האיפה שלהן עבודתן כשרה בזם המשה ביום ולא פסלה בזם המשה אף מן שהיה כהן גדול
 לא בזם אותו אין מושחין שני כהנים גדולים כאחת בזם המשה חותה וכל ביום שלוש יום מביא
 עשירית האיפה ומפקין תל פסולה תמיד הא מה אני מקיים בזם המשה חותה שצמח מביא עשירית
 האיפה עד לעולם יא חזק בשם ששמעון יהוה צדק מלמר שעשירית האיפה מועדבת לזהונת אהרן
 ובנו עשירית האיפה אחר מעשה לשלש קאין שהן שבעת רבעים ועשר סלרמה קלרמורה להלך
 מן החטופאף למן החטופים מנהג הרי הוא ככל המנהגות ללכונה המיד אף בשבת ומיד אף בטומאה
 מחצות בנקר אלא מן מחצות בבקר ומחצית בערב יביא חמץ עשרון בבקר וחצי עשרון בערב אף
 מחצית בבקר מחצית מה שלם מבא בקר ומחצית נשח מחצית מה שלם מבא בערב כיצד הוא
 עושה מביא עשרון שלם וחוצהו ומקריב מחצת בבקר ומחצית בצין הערבים נטמא העין שלטן הערבים
 או אפי יסל יביא חצי עשרון מביא תל מחצית בערב מחצית מה שלם הא כיצד מביא עשרון שלם
 וחוצהו ומקריב מחצת ומחצית אפי וכהן שהקריב מחצת בשחרית ומתומט כהן אחר תחתיו יכול
 יביא חצי עשרון מביא חצי עשרון שלם שחטן תל מחצית מה שלם מבא בערב
 כיצד עשה מבא עשרון שלם וחוצהו ומקריב מחצת ומחצית אפי נמצא שחטין קרבן ושני חציין
 אופרין על מחבת מלח שהיא טעונה כלל בשמן להקיש לה שאין אתה יתר על המנהג ואיני יודע כמה
 הרי ערך זו טעונה שמן ומחצת נקלים טעונה שמן מהפנת נקלים שלשה לוגין לעשרון אף זו שלשה

ואם למחלוקת
 כשר אחריו

מה קדש
 ומה קדש

כל שהוא כגלגל תהיה ליתן עליו לא תעשה על אכילתו. וירבד בדא לארדן זאת תוודא חטאת לבינה עולמים.
זאת תהיה ניהגת כמנהג: תורת החטאת תורה אחת לכל החטאות שיהא דמין טעון כבוס. וטמא יצא
מכלל שז הכין המחטא אתה יא פלג ואשר יה נדמה תכנס שיכלאין לידמין טעון כבוס לא חטאת דהי צוטא
חטאות לפעמיות מעין ודין הוא מה קדש קדשם שסון לחטאות החיטאות למדיקה ולשטיטה לא שון להן
לכבוס חטאות הפעמיות שלא שון לחטאות החיטאות למדיקה ולשטיטה אלא נדמין שלא שון ללון לכבוס וכל
תורת החטאת תורה אחת לכל החטאות שיהא דמין טעון כבוס. וכל אף חטאת העץ יהא דמיה טעון כבוס
ולא תהיה כשחטאת מדיקה כמחלקת. במקום אש תהיה העץ תהיה לענין זה הוא שאמרו לדבאר כל
החטאות שלא תהא שחטאתן לא ככפון. קדש קדש כלבוס דכחיה שמי צבור שלא תהא שחטאתן לא
בכפון. הא פרי לתורה ולא יכזר. במקום אש תהיה העץ תהיה לענין זה הוא שאמרו לדבאר כל
שמן למרמין את החטאים כדי לקרב אותן לתשובה. הכין המחטא יא פלג פרי לטבול יום ולעמוד
כטוב ולאוכל. אותה כשרה לא פקולה. אותה שיהיה דמה למען לא שיהיה דמה למטן. במקום קדש
וכלל חטאת הלויים ולבכר צדקה למועדין לילא חטאת מועדי מניין לדבאר חטאת כבוס הכפיות כחיל
וצתות לקורט תל במקום קדוש. לא שר יקדש אעפ"י שלא כלע"ל כשרה עד שיכלע יכלאם
כגע' ולא כלע במק צדקה יקדש כעל וכלא שר יקדש הנגע כלל הא פרי חטאת מקום דכלע
בבשרה לא בעמדות. לא במקום לא בקדש ולא בטמא. יקדש להיות כחטאת פקולה נפסל ואם
כשרה דמיה חטאת שנה. ואשר יודע מזה מזה הכשרה לא מזה הפקולה י. יקדש חטאת חטאת חטאת
שער טעון ונפסל דמה טעון כבוס. שמעון אונא פלג הירק לה שעת כד שרפסל להאין דמה עש
ש' מזה הכשרה לא פקולה וק' להנה. מזה לא מרעבה דל דין הוא מהאם הדם שאינו טעון חטאת
ושטיפה טעון כבוס הרוב שהא טעון מדיקה וטמא ארדן שטעון כבוס וכל מזה
מזה לא מקום קדש קדשים שהיה כדן מהאם חטאות הפעמיות שאין בהן מדיקה ושטיפה דמין טעון
כבוס קדש קדשים ששון לחטאות החיטאות למדיקה ולשטיפה דין הוא שישון להן לכבוס תל מזה
לא מקום קדש קדשים. מזה על הכפון נהן על מקצתו שלבגד יכול יהא כולל טעון כבוס תל אשור עלה
תכנס מקום הדם טעון כבוס אין הכפון כולל טעון כבוס. נדמין חטאת על הכפון יכול יהא טעון
כבוס וכלא שר יזה על הכפון הדם הכפון להלאו עלה טעון כבוס ושטמא כשר להחיותו (להאין טעון
כבוס נדמין מידו שלמה ע' שלא הזה טעון כבוס משה זה אינו טעון כבוס מפע שהוא שידים
נשכך על הדפנה ואם פאם מן הכל טעון כבוס ואם מצאנו בזה אינו טעון כבוס שאינו חטאת
מן הקדש ומן היסוד אינו טעון כבוס. נדמין הכפון לבגד אחר אין האחר טעון כבוס ש' זה על הכפון לא
מכפון לבגד. כגד אין לילא פלג מעין לרבות את העור שהפסל לא שר עלה רכבם. יכול שטמא מזה
את העור עד שלא הופשט תל בגד פלג לעורט לא הופשט דכיון יהודה. לא עזר אונא כפון אין לי לא
כפון מעין לרבות את השק וכל רכב שהוא שאין להן כל טמאה תל אשור עלה רכבם. יכול שטמא מזה
את העור הקשה תל בגד מה כגד מיוחד שהוא חטאת לקבל טמאה וראו לכבוס יצא דבר שאינו ראוי לקבל
טמאה ואינו ראוי לכבוס וק' לחומר לבגד שז' מזה שטמאין ראויין לכבוס. תכנס נחמס צדח
תלגד שהכבוס במקום קדוש אין לו לא שהכבוס במקום קדוש מציין אף שכל רכב חרש כמדיק צדח
ג' לתכנס כנעקום קדוש תל חרש ישר. תכנס מלמד שהוא מכבוס יפה עד שלא ישר בורוש

[illegible]

[illegible]

מ' שיזכה ונחמית הכפרה באה מכל מקום. וזאת תורה זכרה של תורה אחת לכל השלמים שה' שוין
סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק' וכי מניין יצאו לשם על תורה יקריבנו וקריב על זבח הוה חלוק
הואיל והאטעוניה להם דלא תטען סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק' ולא תנוה זכרה של תורה אחת לכל
השלמים משום ד' שמע' למחלו' לפי שיצאה לדון בחדש יכול אפי' לה' לא הושה תל זכרה שלמים אה' על
תורה וזה שלמים טעון סמיכה ונסכים וזנופת חזה ושוק' חף תורה תטען סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק'
תורה זכרה שלמים אה' על תורה מלמד שהגדירה שחטת לשם תורה ולשם שלמים יכול אפי' שלמים ישתטו
לשם שלמים ולשם תורה ולזאת תורה זכרה שלמים על גוריה מה שלמים באין מן המעשר אף תורה גבא
מן המעשר אפי' הדיו על גוריה סתם יכול יבא מן המעשר תורה זכרה שלמים על תורה מה שלמים פירש
מן המעשר יבא מן המעשר לא פירש מן המעשר אינו מביא לא מן החולין אף תורה פירש מן המעשר
יבא מן המעשר לא פירש מן המעשר לא יביא לא מן החולין ומניין לזה שביא מן המעשר תל שלמים
אשר יקריב מה שלמים באין מן המעשר אף תלם יבא מן המעשר הנסכים בכל מקום לא יבא לא מן החולין
ומהוא אות תורה יקריב מניין אתה אונ' המפרש תורה ואברהם אברהם תורה ואברהם אברהם תורה
הוא שונה והרי שיהיה שמדור מניין שיביא אה' יזומהו שיציה ויביא עמה להם ולשניה תבא תלם
תל תורה קריב יכל מהוא שיהיה טעונו לחם תל יקריב בן אה' טעונו לחם אין שנים טעונו לחם
ומניין לזכרה תורה וזכרה ואות המדות תלם על תורה יכול יהא טל טעונו לחם תל תורה אודה
טעונו לחם לא נורה ולא תליטה ולא תמורה טעונו לחם והקריב על זכרה לחם ייכ על זכרה וזכרה
אפי' הרי על שתי תורות צריך להביא שתי תורות ולחמן. והקריב על זכרה תורה תלם על זכרה חזק בל
מה תלם בשמן שני פעמים לזכות בשמן שני פעמים לזכות בשמן שני פעמים לזכות בשמן שני פעמים
היה אפי' הרי היא ככלה מנחה ללוג וכי שהיא שומ' בשמן בשמן שני פעמים לזכות בשמן שני פעמים
לא למעט מיעטה לחז' ללוג יס' שיהיה חז' ללוג זה לשלם המניין הללו לחז' ללוג ולקריבין ולזכרה תלם
וקר' מרובות תלם לזכרה ריבה שמן לזכרה כי יס' הוא עשה ערב רביעית לזכרה. ורביעית לשם מניין
רביעית שהוא כותב לשם מניין נהן מחצה תל לזכרה יס' לזכרה יס' מחצה שלם לזכרה לשם אורגן יס' מחצה
של קריבין מושה בו אתה דקיקין אה' אפי' אמר לו לעזו כן עשה לו עקבה אפלה את מרבה כל היום
בשמן לזכרה בשמן למעט אפי' שומ' עלך לא חז' ללוג שמן לזכרה ורביעית שמן לזכרה ואחר עשרים שני
נדה לשם ולזכרה מה מניין סלח מרובות לזכרה שהיא כולל ומניין לבולן שהוא סלח תלם
חלות מהחלות מנחה וזכרה סלח אף חלות מנחה וזכרה כולל סלח חלוקה יס' לשם מניין חלות יס'
שהוא סלח תלם מנחה מנחה מנחה כולל סלח אף חלות מנחה וזכרה כולל סלח ואם נפטר ממנו
סלח מנחה הרי את המוקד על זכרה נדה וזכרה חלוקה כולל סלח על חלוקה חלוקה כנס חלוקה
תבא מנחה מה חמץ עשה עש חנות אף מנחה עשה עש חנות על חלוקה לחם מלמד שאין הלחם
מתקדש לזכרה. על זכרה תורה מלמד שאין הלחם מתקדש עד שיהא זכיה אתה לשם תורה מנחה
אמרן שחטה לשמה וזכר דמה שלם לשמה הלחם מקודש ואינו מקודש כדכר יס' ולעזר צי' שחטת
אופ' אפי' מקודש שלמים לזכרה שלמי נזיר לעשרת קצין ידוש שלמים ולזכרה שמן. אפי' יס' אפי' שחטת
לא לזכרה שלמי נזיר לזכרה אפי' כשהוא אומ' לו מצות מצות הוא באינינו בא חמץ. האמ' לו
אפי' מקיים שלמי לזכרה שלמי נזיר לעשרת קצין ידוש שלמים ולזכרה שמן. והקריב מנחה

ש אין המה שבה פוסלת לא כדכר הכשר לעבודה וצמי שהוא ראוי לעבודה ופיקוס שהוא ראוי לעבודה
כולאין לי מחשבה פוסלת לא כדכר הכשר לעבודה וצמי שהוא ראוי לעבודה ופיקוס שהוא ראוי לעבודה
ואם האל יאכל בשר אכילת רכב מדבר אכילה לאדם ואכילה למזבח. היטב לאכילת דברים שאינן
ראויין לאכילה לאדם לאחר זמנן כגון שחישב לשתות יין קדשים למחרת או לאכילת ארבעה
או למכירתם למחרת או למכירתם לקדושתו והלכונה למחרת יכולתו לאכילתו ואם לא כן סיוח שב
לאכילתו דבר הראוי לאכילה מן הקדשין היטב להקטיר על המזבח דברים שאינן ראויין להקטיר למחרת
כגון שחישב להקטיר כדיתמכר חטאתו וטעמו משוירי מנחותיו מנשדחטאות השפלות יכול
הוא כגון תל אדם האכל עליו עד שיחשב למזבח בדבר הראוי למזבח. ואם האכל עליו עליו אכילה
מחולת מכזית. היטב לאכילת כחצית זית למחרת או להקטיר חצי זית למחרת יכולתו לאכילתו תל האכל
האכל אין לשון אכילה מחולת מכזית. היטב להקטיר כחצית זית למחרת ולמכור כחצית זית למחרת
הזנה כשר שאין לשון הקטרה ואכילה מתענין באכילה היטב לאכילת חצי זית למחרת ולמכור חצי זית
התויד למחרת לא יאכל פסול תל ואם האכל עליו לשון אכילה זהו הוא ביקורתו לאדם כח אכילת מזבח
למדנו לזכרה הנשפך לשנימים שהמחשבה פוסלת בהן בשלישי מענין לזלזול הכשר עליו ליום אחר
שתהא המחשבה פוסלת בהן בשני דין הוא זבחי נח כלין לשני ימים וזבחים נח כלין ליום אחד מה
הנח כלין לשני ימים המחשבה פוסלת בהן בשלישי אף הנח כלין ליום אחד תהא המחשבה פוסלת
בהן בשני או דין ופיקוס דין להיות כדור מהלך שלש אף שלשה. איננו ידענו דין אחר זבחים
נח כלין לשני ימים זבחים נח כלין ליום אחד מה הנח כלין לשני ימים אחר זמן אכילה המחשבה
פוסלת בהן בשלישי אף הנח כלין ליום אחד זמן אכילה המחשבה פוסלת בהן בשני. דין
אם פסלה המחשבה בשלישי שאיננו כשר לאכילה לאכילת רכב והמחשבה כשר עולה כשר לאכילת
קדשים קליף תל ואם האכל עליו יכול ליום זבוח זבחים הנח כלין ליום אחד שתהא המחשבה פוסלת בהן
בשני. כולאין המחשבה פוסלת לא חוץ לזמנו חוץ למקומו מניין דין הוא הזמן פוסלת המחשבה פוסלת
מה הזמן נחשבה פוסלת כדכר המחשבה תהא המחשבה פוסלת בה. היטב אם פסלה המחשבה בזהב
שהזמן נחשבה פוסלת המחשבה במחשבה שאין המחשבה כדכר המחשבה תל במגשר קדושים
ואם האכל עליו אכילתו כשלישי פסול הוא לא ידעה שאין תל לאדם אף ענין חוץ למקומו
למקומו. יכול הוא היינו עליו בשלישי עונשו חוץ למקומו כדכר אין חוץ למקומו כדכר חוץ
בזהב והיין הזהיר לא יאכל עליו עבד חפז שמועה למדו שפסולו המוקדשין הכשר מדבר. על
דבר שפסול בקודש בין במחשבה בין חוץ והיוצא והטעם טען כדכר יאכל לא יאכל עליו עבד
חוץ ממחשבת הזמן שהוא פסול והוא בהכרח. תנו לזכרון אין לי בלא ידעה לא שנשחט חוץ לשמו
החץ למקומו מניין לשנשחט עליו ושנשחט דמה ושיעור דמה חוץ לתלפס והלך והיוצא והטעם
ועיקר בלא פסולו וזרקו את דמו והיה ענין למשך שנתן למעלה והנחתו למטה שנתן למטה הניתן
בפעם שנתן בחוץ והניתן בחוץ שנתן בפעם והפסול והאכילת ששחט שלא לשמן תל בלא ידעה
לא יחשב יכול הוא חייב עליו כדכר תל אותו כל עונשו ושאחותו בהפסול אין לו בזהב. יכול
ליחייבין כדכר לא עלמול שלמים כלל מניין לזכר את תל הקדשים תל וינזח מקדשיו בני ישיע. איננו
ידיע לא כדכר בשלמים מה שלמים מיוחדין ששחטו לשני ימים אף על דמכל לשני ימים. הנח כלין ליום

[illegible]

[illegible]

۱۰
 د. م. م. م. م.
 و. م. م. م. م.

4

חפז

כלא וכלבא חכמה
והיה לך חכמה
מחלוקת עולם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מלכותו חלף וישב על כסא דם ונשא

וַיֵּצֵא לֵדָל וַיִּלְבַּשׁ אֶת־אֵשֶׁר בְּחוּמָה

שכרמאטור עולםאשר לזכר המכה

היוללם מושאם בעיני חמונה כסא

טען חסידות איז זיך צו האבן אים למשקל

ועליון השם ע

ושיקח כל חמיו ב'כליני, משמי מ'רמו
והוא אצל מ'רמו מ'רמו מ'רמו מ'רמו

ישראל אתה בן יורגנו ויזכור כי אשכנזי עמנו
 ויזכור כי אשכנזי עמנו

ישיב לך נצח לעד ויגדלו וישתדלו לך אש מחקומו.

יִשְׂרָאֵל רַב עַל כָּל הָעָם וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
יִתֵּן מִבְּשַׁר לִי וְלָעָם (כֹּה נֶאֱמַר בְּכָמוֹ

כבוד שמינה וכו'

הַיְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה וְיִשְׁמַר אֶת כָּל צְדָקֹתֶיךָ

ובתצוית' במלך ש' למלך מלך שהענין

אשר לא יבין את דברי חסידים ויש לו חרצ'אב

שהוא עושה שלש בדיקות. אם ריחן

[illegible]

וְהַיְהוּדִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁלֹּא יִשְׁלַח מַלְאָכָא דְּמִיָּד

[illegible]

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

כעס וישא אהרן אהרן נושא ודע למעלה מן העם לא למעלה מן ה' וישא אהרן בכך למעלה על גבי
וירכס בעמידה וכל בעמידה ושלם בעמידה ושלם בעמידה ושלם בעמידה ושלם בעמידה
מה שיהיה בעמידה אף כדכה בעמידה ואמרו וקומו וכה נביא אתה ע. צדוקו שלחציהו מלך יהודה
שהו עוסקין בתורה מה ואמרו וקראתם למען קדשו לשמיכם כל צדוקו וקראתם שהן עוסקין בצד
מהא אומ' וכל שכם כפיכס אצל עיניו. וברכסו ברכה קדומה שאין אחר ידעה וחזרה לפרש
לתן יד לך עיני עמי יא' יא' יא' וירד מעשות וכו' ברכה קדומה עבודה אהרן אחר קמר עבודה אהרן
היה זה מקרא מקורס אנו לאו למרש' וירד מעש' המנוה ע' וחס' אחר כך וישא אהרן את ידיו אל העם
עבדיו וישא את ידיו וברך את העם. ותנו לבן ברכה כהנים במקדש אחר שמקדשם תמיד
שלשון כאן ועבדן על מעלת האל ומופתן וברך ה' אהרן ברכה לא לאחד בחד עבודה וכן אמרו
לשבתו ולצדן פשוט ברכה לאחר עבודה. תנו התם וברכו את העם ברכה אחר שלם שבמדינה אסור
אמה שלם כדכונן במקדש ברכה אחר במקדש אחר ה' עם כדכונן ובמדינה ככנען במדינה הפהנים
משאין את ידיו כנען בתפלותם ובמקדש על גבי האש וכן חוץ מקדש קדול שאינו מקביל ידו למעלה מן
הצד ה' הורה אומ' אף כן קדול מקביל את ידיו למעלה מן הצד ש' וישא אהרן את ידיו אל העם וברכס
הבא מני' ואלה מני' מני' ואלה נכנס משה עסא אהרן ללמדו על מעשה הקדושת את האמור
ללמדו על מעשה הקדושת און לא נכנס עמו אלא לברך אהרן וירדו ידיו כעונת ברכה וביאה טעונה
ברכה מה ידירה מענין עבודה אף בשה מענין עבודה. ר' שמעון אומר יצא אהרן וברך את העם
ברכה מה יצאה מענין עבודה אף בשה מענין עבודה. ר' אבהו נכנס משה אהרן ללמדו על מעשה
הקדושת. וישא ויצא בואת העם מה ברכה ברכס ל' מאיר אומ' כלש' הזה בירכס אומ' יצאה וברכס
יסק מלפ' כש' סעמי' וברך אומ' כש' צ' מה דבר לבס' כש' צ' וקדושתם כלל ברכה המענין
ושרת שפני' על שפני' כ' רשכו ורכונו לפניו בדת הבחירה ותשרה שכינה במעשה יד' וברך אהרן
הן ויהי גועס ש' אהרן עליו ומעני' ידיו כוננה עליו ועל אהרן שעה ה' אומ' יצאה וברכה בכת ציון למן
שלמה ה' הוא ויהא כבודו יצא לל' העם. ותצא אהרן וברך את ישראל כיון שחזר וישלש חרשה
שירדה מן המדבר וליחכם על גבי המזבח את העלה ואת החלבים עליו על פניהם במושלמה ש' וכל
ישלחם ברה אש וכל י' על הכיור ויברעו אפיס ארצה על הדצפה ועל אמות שעה הוא אומר
וערבה ל' מנחת יחודה ורונ' כומו עלם כמי משה וכל שפסוק דמונות כסנות שלמה. ר' אומ' כימי
עלם כימי ט' שפסוק יצא את' וכל שפסוק דמונות כסנות שלמה. ר' אומ' כימי
כימי משה לא נחלתן המזבח הנחשת ש' שפסוק דמונות כסנות שלמה. ר' אומ' כימי
מזבח העלה עד שנתתה בימי משה עד שהעמידו עליו ברכה. ר' אומ' כימי
שלמה ה' רבוצה אהרן וברך את ישראל על הדצפה ועל אמות שעה הוא אומר
כ' ויהא אומ' המנה קנן הכנסם אהרן וברך את ישראל על הדצפה ועל אמות שעה הוא אומר
במקדש שני. ובמקדש שני אומ' אהרן שמותו ברחויו אומר אהרן מאיר אהרן (ואמר בן
ואמר וקראתם אהרן ש' רמחוסר ה' א' חמס' ר' צ' ש' צ' במקדש אהרן לש' ואלו הן
הן וקדושת וברך א' ש' ושכנה "דוח הקדש" ואורים ותמים" אמרו מהוה הוה פיועו הוא ולא הוה
כ' יע' תערכסן שש אשותהן ישא וכל' ואינה שותה' אש שותה' ואינה אומ' וישא וכל' שותה'

פ
ל' וכל' שותה'
ש' יע'

לפיכך לפי שיש אחריו ויש לו להשדוכי האך מדעה מקבלת את המלך והיא אינה רואה את המלך אמר להן עלמנת
כן כי העם נראה טובם ויקחו את אשר צדקה משה בדרישות ויקרבו כלת עדה ויעמדו לפני מלמד שחרבו
כולם בשמחה ועמדו לפניו משל למו שבעים על שנתו הוציאה מביתו לאחר ימים עתה לה והכנסה לביתו
מיו קשרה את מתנה וקשרה את כמותה והיתה משמשתו יותר מדאי אף כרך ישלכין שיעשו שנתה לה
דפס לפי על ענותיהם קרבו עלם בשמחה ועמדו לפניו שני קרבו לה עדה ויעמדו לפניו ופיו חדר אהר
מועד שהיא ואת על חמשים מחזקת כל ישלכו לה מחנה ושהל שנים עשר מילין לא מנחן שהחדי
הממועט את המרובה ויאמר מני זה הדבר הזה צוה יעזובו מלמד ששם הם משה וישלכו אתו יתר דרע
העצור מלבבם והיו נלכס ידא אחת ועד אחת לשבת לפי המקום וכשם שהוא והיה בעולם חרף
עבודתם מפחדת לפניו שנומלת את עולת כלב וערל לא תקעור למען טיילא יפ הוא אהי הלא אם
עשיתם ציוורא שנים כבודי ויאמר משה אלהי קרבו אל הלא ששף משה ואהרן בנתו ושמאל בקור
שמו מלמד ששנתן שקולן זה בזה קרבו אהמבחו ועשו מועלו משל למען הדבר דומה למלך שנסח
את האשה והיתה מתכוננת מלפניו ככנסה צלה אחרת אמרה להאח ותלמה נכנסת כלב זה לא שתשמש
את המלך המיסית את עתק וכאן ושמיא את המלך כדאמלנו משה להאח אהרן אחי למען נצחית להיות כחן
גדל לא שתשרת את המלך הגס את דעתך וצוה עבוד את עבדך וישאנו הדיור ואהבת המזבח כתרנות
שור והיה מרדא ממנו נכנס משה אצל אהרן אחי לא מה שאת מרדא הגס את דעתך וצא עכור
עכור דרך לפי נחמך קרבו אל דמור ועשה את הטאות העליתך קודמת לעולת
העם כמיתך קודמת לטירת העם ויקרבו אהרן אל דמור דרשות וישאנו את עקל החט בקר בכר
החילתתה ולבדוק ויקרבו את קרבן העם מוחא שנסנה מקרבנותיו צא לו לקרבן העם תרעם קרבו
מכסר עתך מקרבן העם שקרבן העם אינו מכסר על דהנים וקרבו מכסר על ידו ועליה כל העם שז
ועשה את הטאות עליו וכפ כעובד העי ויקרבו בני אהרן זו היתה חילת עבדוה לאהרן ובעני ויטבל
אעבעו כסדר המעור להלן כך עשה סון מלמד שכל מה שעשה משה בשבעת ימי המלואים עשה אהרן
ובכין כמותו כיוס השמיני והשנים הטאות והקרבות אלה שחטאת קודמת לשלה בעל מקום וישאנו
ויחטא לו כדאמלנו משה שזקב עון חטא זה הפעון חטא מרדא שזקב עון שתי מתנות שהן ארבעה זה
טעון שתי מתנות שהן ארבע ויקרבו את השל ויעל במשפ מה העולה טעונה המסל ועתה חרף
טעונה הפשט ונתנה מה העולה כליל לא שים אף זו כליל לא שים מה העולה עומד בצד המזבח וזורק אף
זו עומד בצד המזבח וארץ מה העולה אף פתעו איברים מעל גבי המזבח מחזיר למערה האף זו אם
מקדו איברים מעל גבי המזבח מחזיר למערה לבד עתה ויעשה כמשפ ויקרבו את המטה ומוחל כפן
ממנה עתה כפן מלני ועמו להלן מלני מה מלני אמור להלן מלני קמנו אף כאן מלני קמנו מה מלני אמר
להלן קמנו ועלה בידו צדורא מלני קמנו ועלה בידו צדורא מלני קמנו מלני
אוקרבו שללכונה כפן ויקרבו על המטח מלני על המטח מה צא זה כלמדינו אם ללמי שאם לא מצא מעלה
בא כלמה והלא כפן עתה ויקרבו את העויעה כמשפ אף כפן למח עתה מלני על המטח מלני ששתי
מכא ורבינו שם אחת עש העולה ואחת כפן עעמה וישאנו את העל מוחל דהטא ללמי כפן
שלמים לעבוד ואח חזה ואת שוקה ומת הקב לאמר גיוולתו של אהרן ושלבטו שכעיה קנה למדו שבע
עבורה שחוטק קבלה וזריקה הטיח וחסו ימיה ונתנו פה וישאנו את ידיו ואת היסם שכן בנשאת

נהגו כהשכנה. אמר לו אפילו לא זנו עניהם מן השכנה ואין היו למיתה מפני שחמדו גדולתם
 ואהרן והיו אומרים וימתי ימתושני זקנים הללו ותראם בלה גדולה שלגו תעליך שהם כן שהיו בשעה
 זו לא השגחו על משה ועל אהרן לא הנחום הם נזחזחו ונעשו להם לעם מן הפרדות שלא ברשות וביש
 הגסות דעתה מזה והושבו שלא כהוגם ויצאו שרופים אמר להם ה' לא ייטב שזאתם בכבוד
 אבותכם ולא שהקרבנים קרבים שלא צויתם אצלם מעד וימנותו. אמר לו יהושע עתה קדחה כפי נדמה לה
 למשה בקיע שעתיד להתקדש לבנו שלא הרין שז' וגם הכהנים הנגזלים יתקדשו כן יכלו ופיא אותה
 שעה היו כהנים והלא אין עבודה אלא בצבורות שגויס להם ונערי בני ישראל כן מהאונגם הכהנים אלא
 לזמז בשעה שנגעמם של הכהנים לשמש את עושה כחן פריה וצבאם ידע משה הינו דכך הוא אמר
 דבריו לאמר בן אביאקדש. אמר ותנחום נופנימה לא נפדע העץ מהן בקיע ער שטאו לחתל מועד
 ועשר דבר שלא כהוגם כדי להודיע כמה ארץ חפץ לעניו שלא כמדת כשר דכ מדת ה' עץ כשר ודם
 שהא כושה בחבירו מזה ענן קפו. ונכנס לביתו ונוטל עלמה שהיא מוצאם כלו שלות אפילו
 בהמה ונפרע נמנו קודם שאמר הכל ולא ימתי מהן ירעם בלתי אפילו נוסחם לא נמתי לו ער
 שיתוול שטרו וגובה ממנו הכל וכך עשה בבני אהרן הכהן עד שנתמלא שטרו וגלגל עליהן את הכל
 דא מפני מה לא נפרע מהן בקיע שלמותן בביאין כל בדיה יודעת בהן מה עשו ונמצאת מדת הדין
 מקצתה לא המתי להן עד ששאו דבר שלא כהוגם ונכנסו שלא ברשות ועתה פירסם חטאן לכל בדי
 שלא ידאפתחון פה למה הדין אחר מדותיו של ה' עץ כלם. ותמצא חש מלפניו ותרא כל אונגם
 אתה בדיה דא עזרא פתחא לזאת יחדר לפי ויתר מהקומו מהוא ויתר ממקפץ חין נכח דאת אמר
 לנתי בתן על הארץ אפילו לא יהובעו שלא הרין דומין למטה מטה אהרן כללם יצאו צלח קיטוס
 הרשע נכנס לבית דא שהקדשים ונרדאת הפרדות נכנס בשלום ויצא בשלום. בכנו שלא הרין ענן דא
 ויצא שרופים ואומי יתן ידעתו ואמתיא הוא ער רבועו שאין מייכול לעמוד שלמותו של ה' עץ
 ואין מייכול להדיר אחריהם. וכן שלמה אמר את ה' אלהיו צמי לכל יש צדיק אפילו צדיקן ויש
 דשע ממדיוך ברעתו. כודא יש צדיק אפילו צדיק אהרן שהוא נראה לכל אפילו צדיקן ויש דשע ממדיוך
 ברעתו כודא אלא שהוא נראה לפיכך מאדיוך ברעתו. אמר לו יוחנן תרע שאין כל בדיה יכולה לעמוד על
 מדותיו של ה' עץ תמיד זינתה יצאו ממנו ש' נשחת מלכים צמיו זינה הפל כמה לפי מישאל לא נלחח
 ואחר לפי כותנו. ותמצא חש מלפניו ונחש כלמה מלפניו ש' נשחת מלכים צמיו זינה הפל כמה לפי מישאל לא נלחח
 נשחתו. אבא יוסף דוסא אומי שני חוטין שלם יצאו מבית קדש הקדשים ונמצאת רבעה ונכנסו
 שטם כלטמן שלמה ושנים בחטמן שלמה עתה נלחח אונגם שרפה בקייהם לא שרפה. וכן האומי
 יתדבנישם בכתבתם בשטת הנשאים. אנו יכול ככתובות הנשאים יתלחח אונגם אונגם של ה' עץ
 לא שרפה ואותה כההרין תעל כתנת כהנות לכדיה לא כתנת ללפני. וימתי לפי יצא אפילו אומי לא
 מר כפ אהרן לא בחוק מקום שהלויס מועדק להכנס ש' ויקדשו וישאם כהנותם כן למה נאמר
 ויכלו למע י' נכסן המלך דחפן הוסיאן לתנן. לא אעזראומי לא מהר בני אהרן לא כפנס שנימות
 למע יצאם כן למדי נחמי ויקדשו וישאם בכתבתם מלמי שדטיל צהם ה' ויכנסו של פדלגדו וי' צאם
 לחץ. אי' כן יהוה צאם לא מתוכה אהרן לא כדי להך שסמו של ה' עץ ושלם ליהרן פתחון פה לכל צאי
 יצאם שלא יאמרו שלא שרתה ש' אהרן מועד לא כשם שדיוני צ' לא בא אונגם ללפני לפנים

פזמון
יהודא עליה

מכתב לעדה

[illegible]

חומר
לימוד קדוש
בשנת

אקיד

והוא דוקן משל למה הדבר דומה למלך שכנה פלסורין ושכללה וקבע כמאבדו כה נכבס אחד מצי פלסין
בעל פתרון דבר אשן וישב לו על כסאו אמר המלך אפואנימא דיוך פט עס זה עכשון כל בני פלסין שלי
עשין ליוך ומצא כבודי מתוועט מידאמי לך פקל טור וחורך את ראשו ונפלה חלושה צמקורצין קל
וחומר במדחורין כך כזן שנכנסו נדב ואניהוא לפט לפטסאמי הקץ אסאמי מחדך פט עטאן עכשן על
אחד ואחר משהל עשין לו עך ונמצא כבודי מתועט לא ימות סב ואניהוא ומאיה כיוצא בהן וא לא יתועט
כבודי אפלו שעה אחרת ואמ' למלאך ונכנס וגרין והותין לחוץ ונפלה חלושה במחורצין קל וחומר
במדחורין ועל ראשו ועל כיוצא בהן נמצא סד לא שש פט שריס וילא נדל טועלפט דל כמלע דיון מלס ומא
אסר לא שש פט שריס אן משה ואחרן שלא שש לך הקץ פטש כהרשעין אן לך בעולס קול למעלה
מקדולתו של משה שדנא אב בתורה אב בחכמה אב בעצמות ש הוא מברקס רחמים על כל ישר
ונעצ ובשפול דברה קל שיתא מעבנ שש שמענו נח המורס נגידה עלנ גזרה מיד שלא יכנס לארץ
אנ' שסדר כמה תפולת וכמה תפנות שתוכטל גזירה זו ולא כיון לו לא אפלו הקץ דל כדא לתפן
דכילא שאין למצ' לך עולת וילא שפחה לא משעת פטס וילא מקח שחד' וכן אן למ מקדש יתר
מקדש תו של אחרין וילא מעלה על מעלה ותשכחו בנו לאותה חטויה לא הקוין לך כל כבוד אפיון לא
וימת צוואה קל פט אחרין אפיון מאי על פט שלא שש להפנים בשכיל אפיהם וילא דכרס לך
וחומר ונמא אס משה ואחרין שיש בהם כל מדות טובות שבעולם שכל העולם אינו עומד לא בשפולת
לא שש להם הקץ פטס שאר כל אדם הדיוטות על אחת כמה וכמה י דמיהאון בארבעה
מקומות מעליד מותתן והוא מצור אן סורחין ללמדך שלא מתו לא על הקרובות על הקרבה ועל
שנכנסו שלא בעצה ועל אש זרה שהקדימו' על אחד יצה על שנכנסו לפט לפנים ועל הקרבה שהקדימו
קרבן שלא נטונו ועל אש זרה אש מבית הכירה הנכנסו' ועל שלא נטלו עצה זה מזה' הקר' חיהאש
מחיתו אש מחיתתו איש מעצמו עש שלא נטלו עצה מזה' י יחשע דסמין בשם דליו בשכיל
ארבעה דברים מתגלסו של אחרין ובולן כח בהו מיתה ואלו הן שנכנסו שתיי יין וילא באמיתה יין ושכר דול
תשת וילא תמותו' ועל ידי שנכנסו שלא יחזיקו וידים ורגלים וילא באמיתה שנכנסו צניחם ורגליהם וילא יג
ועל ידי טהור מחוסר בגדים וילא באמיתה שזו היה על אחרין לשית נמשמע ולע' ולא יפנות זכ' מאהץ חסרון
אמ' ליו מעיל היו חסרים דכח ביה מיתה' קל יד' שלא יין לאם בניס וילא מיתה שכלי מתגלס ואב' א
וכטס לא יין להם' אצא חנין חומאך על ידי שלחיה להם כשיס דתן וכפר בעשו ובעד ביתו ביתו היא
אשתי אמ' ליו שחיתים היו הדכה נשים היו עבדות חיו יושבות ומשמרות להם והם מה היו אונם
אחי אכסנו מלך אחי אכסנו כשיס אכסנו כהן גדול אכסנו קגע חונה איזנאש שהיא הוגנת לנן
ל מנחם כשם ל' הושע כול בתמיה סמכאן להדין קרייה בחורט אכלה אש ובתולתיו לא הולל
למה בחורין אכלה אש משה ובתולתיו לא הולל' יאיעקל המורשי אונם בארבעה מקומות מצור
מיתתן ומצור סורחין שלא ליתן פתחן פט לכל באי העולם לומר עונותיך בהם באתר לפי כן נטלו ילא
בארבעה מקומות מצור מיתתן ומצור סורחין פתחן ללמדך שלא היה בין חטויה אחרת אס כן הם
המקום על חיתים בשעת כעס על אחת כמה וכמה כשיס ערצין וכן הוא אומ' בעת רצון ענות' י ליו
פתח אמרת לאלילים חליתו ללן למעבדיה לאם שלבם מלא עליהם חליתו חליתו רעות' י ליו חזה
תח' לסקן נדוניאן שדן מב' אן אלו לעולם' ולרשעם אן תחיו דין אמת הקץ הדיקוס לא שמתו
בעלמי

סידלסאן

ח' עטס
יין קול דמיהאון
אין צניחם ורגליהם
ולא יג

גס' חח

ח' עטס
גס' חח

גמר עבודה וינתן כי שמן משחת יעלך שיכלאין ללא אהרן ובעו שנתרבו בשמן המשחה שאם יתנו
בשעת העבודה או יבין מיתרומעין לכל הדברים שבכל הדורות תלך עמך במשיחה זו נתקדשו לדורות
ועשו כדברי משה וימנועו להן מצות משה רבן שכל לו להתלמד שיהא מקיים עליו מצות רבו שבה להן לבני
אהרן שקיימו עליהן מצות משה רבן אכלם שבהא את ישראל צדיקים ויבנו ויעשו בני ישראל וטקדוהו
משכח את ישראל כפי שרשעו של אדם שגוי עשוק בני ישראל וטקדוהו וטקדוהו וטקדוהו וטקדוהו
שן ששם צדק עשה משה עבדו כן צדק משה את יהושע וכן עשה יהושע ולא הקריב את מלכא שר צדק יע
את משה וידבר עמו לאהרן וכל אלה הרב נאמר וכל אלה הרב נאמר וכל אלה הרב נאמר וכל אלה הרב נאמר
נאמר אסר לך למחשבה באהרן שהוא צדיק לו יין ושכר אכלת שר לא יאמר פקדו וי יסרום משמתי ללב
נמסרו רביו תורה בפי דבר פקדו וי יסרום משמתי ללב ויין ושכר אכלת שר לא יאמר פקדו וי יסרום משמתי ללב
מה היין הזה משמתי את הלב כך דברי תורה משמתי את הלב מה היין הזה משמתי את הלב כך דברי תורה משמתי את הלב
מקרא אסר לך רביו תורה העוסק בהן ומחשב בהן וצדק משה קדוש הוא יצא למינות מה היין הזה משמתי את הלב
ט לא כלם דבר רגו שכל לא ידבר רביו תורה מנהגין לבו של אדם ומי שכן דעתו לבד נכמדה פדשת יין
ושכר למותת בנ אהרן כיון נאם רביו של אהרן אמר שמן ללא יכלא מותקין על שומחין חזקא
מתקדי חזקא רמזא מתקדי רמזא רמזא נקרא תמר אכל הרבן הזאת תלם שמוותת לה הא נקראת
וכן ופריא דילה מתקדי עובין נאם רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה
מא דא יתבגרה כף השותה יין תר סוף מנצא כל שבתוב דתנא נצנס יין יצא סוף ואם שותה יתר מדיא
חמל מתקדי אלא ידע מא דעבי נאם רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה
אלא חזקא מדי וכלא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
אין כדכא עד שיכלא שן בתאבות משה ואסר הן ראש בולל שצבול ונשא שצבול ונשא שצבול ונשא שצבול ונשא שצבול
למקדש נאם רביו תורה מנצא כל שבתוב דתנא נצנס יין יצא סוף ואם שותה יתר מדיא
מתקדי לילעל אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
או לב חנין לא נברא יין בעולם הזה לא נאם רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה
אמר יצחק מא דכח אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
לעולם הבא רמזא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
מחנה מן הכים רב כהנא רמזא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
עלישמה וקדשמה צבה משמחו לא צבה משמחו ולינו רמזא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
עולם כדכא רב כהנא רמזא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
כי אהרן רב דימי אמר אמר רבא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
מירושלמי ויחזקא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
חכמים למה נח לא היה לך רמזא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
האשון גפן היה שאין לך רמזא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
אמר יוחנן חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
מה די אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי אלא חזקא מדי
כיון שמתעבדות אינן רחוקות פני הנולד ואכילתו ונכונותו כדכא רביו תורה נאם רביו תורה נאם רביו תורה

פ
פסוקא חזקא מדי
אמר רבא חזקא מדי

[illegible]

לן שמואל ויהונתן ששאר
מדינת ישראל ויהונתן
דו פרץ ויהונתן ששאר
מדינת ישראל

五

גאון

דאן אלע זיידעס
און אומאס און אומאס

[illegible]

כל שיש שם אכילת פתח הן נגד דעות ואומדנותיהם לנו כן חגן למלכות ואם צדדתי ואמתייהא לכן זריז
וממולא בתורה והקין לנביאות. אלה למלכים למולא למה שתויין ולדונא שיכר אל למלצ למולא אמרה לו
אמו בעמח לך אל מלכים ששוחין וזן ומשכבדן ואומדן למה לעל. ולדונא שיכר מניש כלרזי עולם
גלוין לו. שבת יין ושכר ואיכא דאמרי מניש כלרזי עולם משכבדן לפתח ושתה יין ושכר. אמר יצחק
מגין שחזר שלמה והודה לאמו שכל בעד אנוני מאיש ולא ביעתרם לו. כי בעד אנוני מאיש מעד רכב בה
ויהא לנביאיש האדמי ולא ביעתר אדם ליזהאדם היאשון. יין אלתשת יטל עלשהוא יכל מגתו ואלו שכר לא
אמית לא שיי לשכר וזמה הוא כה לשכר רביעית כן ארבעים אס אס כן למה עמייין שמונהדין עליו בכל
שלא ומונהדין עליו מעד. ר' יהודה ארזי יין אלתשת אין לי לא יין ומגין לכוותאת עלהמשכבין ואלו שכר
אס כן למה עמייין לא על היין במיתה ועל שאר המשכבין במיתה. ר' ליעזרא אומי יין אלתשת ושכר אלת
אלתשתהו כדך שפיתתו האאס הפסין כה או שעתן למה מניש עלשהו פטור. שבת יצחק מדביעית אפילו
הפסין בהאפלו מזוג הדי הא במיתה ומחלל עבודה. היה שפול נשאר המשכבין אפילו מן דתלבזן הדבילה
ומן התמרים הדי הוא כמלקות ואין בו מיתה ולא מחלל עבודה. ארת ובניך יטל הללם ואלו שכר יטלם ואלו
אויכא חללים נלא אנוניא אתבעל מונויין ואלו ארת ובניך מה ארת כשרא ארבעים כשרים יטלם ואלו שכר יטלם
יין ושכר אלתשת שומעא עבין בשעת עבודה כן שלא בשעת עבודה ואלו שכר יטלם ואלו שכר יטלם
בשעת ביהא. ומגין שאינו אייב לא בשעת עבודה ואלו שכר יטלם ואלו שכר יטלם
כלל האכל לא ביוםאנשי ביהא אסורין לשותתין ביום כן כלל. היה יודע מאיזה ביהא אסור לשותתין ביום
לשותת כל ימיו. היה יודע מאיזה ביהא אסור לשותתין ביום כן כלל. היה יודע מאיזה ביהא אסור לשותתין ביום
יודע לא מאיזה ביהא אסור לשותתין ביום כן כלל. היה יודע מאיזה ביהא אסור לשותתין ביום כן כלל.
הלל אנוניא ויהא מותי לשותתין לעולם שאינו יכול לעל ע' שוחב בעבדאב שלו ובמשרתו. תנא לא
אנוניא כהן אסור לשותתין לעולם אכל מהאעשה שתיקטל לקחתו אמיא כהן כהן שאתו הודאנו
כהן חמרא כל מעלל דכפן אסריגזירה. יין גזרו כיהן וצנן פדיעה לאש לגזרו כיהן וצנן מאי טעמא ר'
שמא יבנה בית המקדש כמורה ובעתה הדיאנו לעבודה ולכא וקא מחלל עבודה. האייא פשר דמקדש ועל
מורה יבנה בית המקדש ובעתה כהן הדיאנו לעבודה ולכא וקא מחלל עבודה. האייא פשר דמקדש ועל
הכא כמי אפשר דמקדש ועל יין. לא דאמי דאמי כל נחמין אפדאב כדאבנה לא שנו לאש שבתה כ
רביעית אכלשתה חתי מדביעית כל שכן דרך משכרתו ושינה משכרתו. אלא חלל מעד אין לי אלא חלל מעד
מגין לכות שילובית העולם אלתשת עולם. ולא תמותו ממעמל לאו אתה שומע היין. יטל יהוא וש
חייבין מיתה על ההוריה ואלו שכר יטלם ואלו שכר יטלם. ואלו שכר יטלם ואלו שכר יטלם.
לא יקא ישלל אייבין מיתה על ההוריה אכל יהוא אחיך ובעלן הייבין מיתה על ההוריה הן וחומריה אס וש
שין מוזהדין לכווא אלא לכווא שחויי יין ושכל שחויי יין אייבין מיתה על ההוריה. ואלו שכר יטלם ואלו שכר יטלם.
מוזהדין לכווא אלא לכווא שחויי יין ושכל שחויי יין אייבין מיתה על ההוריה. ואלו שכר יטלם ואלו שכר יטלם.
הכא ואחרן אפילו מקל וחומר. חת עולם לכווא הייבין מיתה על ההוריה והדשורת הייבין מיתה על ההוריה
הקט דונא חלליתו חת עולם לכווא הייבין מיתה על ההוריה והדשורת הייבין מיתה על ההוריה
וכן חלל מלכא שזא מחלל. ומגין למחלל בגדים ושכל דתנן ידים ורגלים שין מחלל עבדה ואלו שכר יטלם ואלו שכר יטלם.
חקה לגזירה שוה. ולרבינו בן הקדש ובן החלל העלבים. ובין הטמא ובין הטמא ואלו שכר יטלם ואלו שכר יטלם.

נח
יע

שבת
ק"ה

[illegible]

۱۰
 دارالحدیث
 مدرسہ اسلامیہ
 لاہور

חמשה עשר

מחזורי
לפני
לחזור

היו דברים. לא הולך פה עומד פ' לא ידעך עליו ונעט לא היה דאן. לא וואס מעשה. עדינה לאהין פ' אשכח עליה ואינך לה.

[illegible]

דניאל סולומון

לעל האלואות
יטתקדא פאך
געשעסן צו
האדעס ואלד
דאס אדער
אדער האט
לעל האלואות

[illegible]

שאל בן שנים טהרה אינן דין שיהיה בלתי תעשה עליו ליתן כמצינו גמול ואין נכחו שסין וחזיון דמן הכתוב ושאר
בדמה טמאה מלך וחומר. אך את זה לא רמזנו ממעלה העליונה דף יש לך ממעלה הגדה וממך פדיוס הפרקה
שאין אתה אונן וזה עולה מן הטמא או יכול טמא שדורג מן הטמא יהא אסור ולא גמול הוא טמא
הוא זה טמא זה אינו טמא. תנן התם בדמה טהרה שולדה נמין בהמה טמאה מותר לרפא ביה וטמאה
שולדה כמין בהמה טהרה אסור בהמה טמאה שהיו נמין הטמא טמא והעצם מן הטמא טהור דגטמא שכלל
דגטמא מותר במילה ודגטמא שכלל טמא אסור במילה לפי שאינו גזול. דלא כדאמר ר' יוחנן לא תרצה
ממעלה הגומא. יש לך ממעלה ברה וממך פדיוס פרסה שאין אתה אונן וזהו שיהיה טהור נקובת הושה
ופסקת הגדה ברה. ניקב קרס שלמות נקב הגלגל נמקח חטא שלשזר כיטלה הכני ולא נשאר
מומנו כלום דאם שניקב האש שהקדה ל שמו אנו על שנתקב לבית הסמכות נקבה הקבה נקבן
הדקין ל יוסף בל יהודה אומאם כיטלה דמרה פסלה הכרסה פסמות שנקבה או שנקבה חזיונה ל יהודה
אנו נקבן טמא נקב טהרה דמקום נכחה נקבות שנקבן לחץ נמין. מן הגג נכחה נקבן דוכן טהרה
ודמרה דאמר: יכול על נמחה הגלגל. ולא ניקב קרס שלמות נקב הגלגל נמקח חטא שלשזר כיטלה הכני ולא נשאר
ולא נמקח חטא שלמה טהרה הכבד אף גשתייר ממנה פסות המסוס נכחה נקבות שנקבן זה לתוך זה כיטלה
הטמא טהרה נמקח חטא שלמה טהרה הכבד אף גשתייר ממנה פסות המסוס נכחה נקבות שנקבן זה לתוך זה כיטלה
שאר נכחה נקבות טהרה כחיים ימיהן שהיה נכחה נקבות טהרה כחיים ימיהן שהיה נכחה נקבות טהרה כחיים ימיהן שהיה
אין שנת מים הרעם ולא נמקח חטא שלמה טהרה הכבד אף גשתייר ממנה פסות המסוס נכחה נקבות שנקבן זה לתוך זה כיטלה
כמנה חיה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה
שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה
טלפה חסדון בשדה בות שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה
שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה
נעקרה נלע מחרוה מיעקרה גלגל שנקבה ברה נכחה נקבות טהרה כחיים ימיהן שהיה נכחה נקבות טהרה כחיים ימיהן שהיה
שמונה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה זה הנלכלל שמינה חיה טהרה
ושבחה חיה חיה לרבות חטאות המדות ופסול המוקדסין וזה ממעלה הגדה וממך פדיוס הפרקה טמא
יכול לרפא כשר מחרוה שנים הוא בלתי תעשה עליו ליתן כמצינו גמול ואין נכחו שסין וחזיון דמן הכתוב ושאר
מהלכי שנים שהחמיר במען אינן דין שיהיה בלתי תעשה עליו ליתן כמצינו גמול ואין נכחו שסין וחזיון דמן הכתוב ושאר
אין בשור מהלכי שנים בלתי תעשה עליו ליתן כמצינו גמול ואין נכחו שסין וחזיון דמן הכתוב ושאר
זאת החיה אשר תחברן זאת חיה אפול האלה אחות לא תכל ואיזה זה זה הארבע זכר וזה הארבע נקבה
היה. את הגמול כי מעלה גדה הוא נא את השם כי מעלה גדה הוא נא את השם כי מעלה גדה הוא נא את השם
לחקון המקרא והלא כבר נאמרה חטא נמקח חטא נמקח חטא נמקח חטא נמקח חטא נמקח חטא נמקח חטא נמקח חטא
טמא לרבות דכיון שאמרו את הגמול כי מעלה גדה הוא נא את השם כי מעלה גדה הוא נא את השם כי מעלה גדה הוא נא את השם
החזיר שהוא מפרס טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
יחזיר ברה חיה תתד את הגמול וזה את הגמול כי מעלה גדה הוא נא את השם כי מעלה גדה הוא נא את השם כי מעלה גדה הוא נא את השם
מעלה גדה טמא חזיר שמונו מעלה גדה חזיר שמונו מעלה גדה חזיר שמונו מעלה גדה חזיר שמונו מעלה גדה חזיר שמונו מעלה גדה חזיר שמונו

מקום
המקום
המקום
המקום

הלבבמים. שכן הוא לבס שלם יעשה ביה שחורה. ואתמה תשח צומח העק שכן חרול מועט
מרט לחל טום ולצפרעם ולנפם ולנפם. תשח צומח שכן לא קראת צוף ואת דגל ואת הקופה של
מג צוף ואת עוררתה ואת עירוביה. לא יחלל לחיבתה המה כולל באוכל. לא יחלל אובדן לא למד
בהנהגה לא תחללם הא כיצד באכילה הן אסורין ובהנהגה הן מותרין האמרת מן מקיים לא יחלל לחיוב
את המאכל באוכל. את הנשר תבן וסימנה עוף לא נאמר. ולא. והא תבא נשו מה נשר מיוחד
שכן לא תבא יתירה נפקאין קרקע ונפקאין ונפקאין ונפקאין ונפקאין ונפקאין ונפקאין ונפקאין
המון חדין שיש להן מצב יתירה ונפקאין ונפקאין ונפקאין ונפקאין ונפקאין ונפקאין ונפקאין
המאכל לא נאמר כדורשן מדברי תורה לא מדברי סופרים. תבא לחיוב עוף האכל בסימון אחר טהור
לפי שאינו נאמר נשר נשר חלילה כלל הוא ולא תכלול הא חיבת האיתנה הדין. ולכלל מתוך
מה תבין עד דאכל כדורשן נמי עד דאכל כדורשן. אם כן עורב דכתב חומש למה ליה שנת דאיתנה
תבא לאכל חלילה ודי מביעא. ולכלל מעורב מה עורב דאיתנה ודי מביעא. ולכלל חלילה ודי מביעא. ולכלל
ולא אם כן פרס ושניה דכתב חומש. למא לא שנת דאיתנה ודי מביעא. ולכלל חלילה ודי מביעא. ולכלל
מפרס ושניה מה הנך ודי מביעא. למא לא שנת דאיתנה ודי מביעא. ולכלל חלילה ודי מביעא. ולכלל
מכתב חומש נשר נשר חלילה כלל הוא ולא תכלול הא חיבת האיתנה חרוב. אם כן נחמן היה בך
בך ובשמותיהן עוף האכל בסימון אחר טהור. לא היה בך בך ובשמותיהן עוף האכל בסימון אחר טהור
בשם סימון טהור והוא שובך עורב. לאו אמרת איכא עורב איכא נמי מניס האחרונא דתבא עורב
זה עורב למינא שלערא נמי להביא את הדריהן אמרנו. והא אנשי דפרתומרתא שביחודה היו אנוכל
אחרי מופ שיש להן זפק אמרנו אף הן עתידין לרקות הדין. דא לפי דלעשר אומי להביא סגנות
לכנה אמרנו והלא אנשי גלגל העליון היו אנוכל ואת מופ שחורבנה נקלף בידא לך אף הן עתידין לרקות
את הדין. הן עורב נמין עורב. אמר מיומר הלכתא עוף האכל בסימון אחר טהור והאנ מליה חלילה ודי מביעא.
אם ליה רבא שוי למימר הא דכתב חומש אמרנו לא שמינא לך עקמא לא סתרא לך. מאי איכא משום
סדוקא פדס ועננה למי שפוח בישא. אמר רבי יהודה עקמא פדס כשל לטרת מצורע נזו היא סגנות
לכנה שנתקן בה דלעשר וחמשים. אמר מיומר בחיורתי כדוסה דכל עלמא לא פלגי דשריא. כי פלגי. נא
ביחודתי כדוסה דלעשר אחר ורבנן שרי והלכתא כלילי שער דאסרי. אמר רבי יהודה האנ כדוסה דלעשר אחר
נשדוס ללכא מזכא ויהן לך תורין של דחברה. מודביא דוב ולא חזובין ולא חזוב טחילה ולא חזוב רומי
ולא חזוב מדבי ולא חזוב שיש לו שם לווי. אמר אבחי כל שנשתנה שמו קוראם כהלך תורה והקפידה
תורה עליו שם לווי חלילה לא נשתנה שמו קוראם מדת תבא. דאכאמי בא תריח כובשע קתמא קארו
לח. אמר מיומר לקט וביטט שרן שטמא. ואתנמי מקום שנהג לא כלל אורלין מקום שנהג. ש לא
לא כלל אורלין. כדוסה מילתא תלמי חין. הא בחל דאדש כחיו פרס ושניה הא בחל דאדש כחיו פרס
ועניה דלל לתל ביו. אמר רבא שמינא שמינא קמקוותה חיבת וחובא פוגא וחרגול ושלשמי ומדאמלל
ובי נפא. מאי ספקיה. עובות טהורין קרקע כן נקלף ביד. וסמאין אין קרקע כן נקלף ביד. והדי קרקע כן נקלף
כדוסה אינן והא דאזא דחל כן מרשמוא דלא הוה קא מיתלף קרקעיה ואותפיה בשמשא. וכדוסה
יבא חילוף. התם כי דאפי מיתלף בידא. האנ אפי דאפי לא מיתלף לא בסבינא. אמר רבא תרנחילת
האמא אחת משמונה ספקיה היא. אם רב פאט רכנול דאמא אפיל תרנחילת דאמא שריא וסימנך

לדע
תבא
דבא

והט
כדוסה

יש
כדוסה

מקום
המקום
המקום
המקום

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ. כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל. לא. לב.

[illegible]

五

کتابخانه

על ידי שם
השם הגדול
העליון

۴۰۱

۱۰۰

473

عبدالمجید قاسم

د

ה'תשנ"ד
כ"ג

שאין לך מיטמא במשא לא האדם בלבד והנושא יטמא הנושא לא הישא אדם שנשא את הטומאה
 טמא טומאה שנשא את האדם טמא טמא כן טומאה שנשא את האדם כן טמא לא הזב בלבד
 וזה לכם הטומא לפי שהאדם נאכל תמא ונאכלתם כם שומעא כי כל שרצים מטמאין תלואה
 הטמא בשל חלודג' או מטמאין איתן שאר שרצים מטמאין או מה הפרט מפורש בעל עמולת ופורה
 ורובה אף כל שהיה בעל צמח ופורה ורובה יהא מטמא תלואה כלל האדם כלל האין לך מטמא שרץ
 לא לן בלבד תגא אחר רב יחזקאל רבאין מנשיבין בסנהדרין לא תלמודא מיום שערעל פהר אחר
 השרץ מן התורה אמר רבא ביהאני און ופורה ומה נחש שמלות ומדבה טומאה טהור שרץ שאינו
 ממית ואינו מדבה טומאה הניין דין שיהא טהור ולא האדם מעשה קוץ בעלמא הוא דקין עביר
 וזה הטמא להבא דמא שיתמא כבשדוה לדין הוא מהאם בדמה שהא מטמא במשא לא עשה דבה
 בבשרה שרץ שאינו מטמא במשא אינו דין שלא נעשה דמא כבשרו תלואה האטמא דרבות דמא סיטמא
 בבשרו יכול יהא מכשיר את הזרעים דין הוא מהאם דם בדמה שאינו מטמא טומאה חמורה ושל
 את הזרעים דם שרץ שהא מטמא טומאה חמורה אינו דין שישול את הזרעים תלואה לכם הטמא
 הוא מטמא ואינו מכשיר את הזרעים החלודה עכבר לפי ששן עכבר יכול לאף עכבר שצים טמא ודין
 הוא טמא חלודה וטמא עכבר מה חלדה מן הגידל בארץ אף עכבר מן הגידל בארץ או כבה
 חלדה בשמנועה אף עכבר בשמנועה אף בארץ עכבר שצים ששמו עכבר תלואה שרץ על הארץ
 את שצים אונא אונא אף על הארץ ירד לים לא יטמא תלואה שרץ בגלמאם שהא שרץ טמא
 אמר ליה היה מן הדבא ויהא שרץ כל שהוא שורק ואסלו עכבר שצים ואי משום דאמ' קרין
 על הארץ על הארץ ירד לים לא יטמא אף ליה כיון דשמייה מקום טומאה מ' ל' דבא ומה ל'
 דבא אף הארץ לא שרץ על הארץ אונא אונא לא שרץ יטמא עכבר שחיתו בשר וח יבין
 אדמה שאין שרץ לא יטמא ודין הוא טמא חלדה וטמא עכבר מה חלדה בשמנועה אף עכבר שמוע
 אדמה חלדה פורה ורובה אף עכבר פורה ורובה יטמא עכבר שחיתו בשר ואף אדמה וזכר שאינו
 פורה ורובה תלואה שרץ להביא עכבר שחיתו בשר ואף אדמה הנגע בבשר טמא וצדמה טהור
 ויהא אף אדמה הנגע באדמה שנגד הבשר מאחורין טמא אף ירד עכבר לני האש שחיתו על פני
 כולו עב זה הצב למעוה לדבות מניין שצב תלואה וצב תלואה וצב תלואה כשהיה ל' עקיצה
 מביע לפיכך הזה היראנו מה רבו מעשי יי' שלך ציוות דליות בים תלואה ביבשה דליות בים
 אף יצא לבישד מתו והגידלות ביבשה אף ירדו לים מתו גידלות באור וגידלות באור גידלות
 באור אף פירש לאור מתו וגידלות באור אף פירשו לאור מתו מקום חיון שלה מיתו שלה ומקום
 חיון שלה מיתו שלה ואינו מה רבו מעשי יי' הטמאים כלבות עורותיהן יכול עורות כולן תלואה
 אף לו עורות מטמאין שיהא טמא והכח והלשון והחמט והא אף אכילה בשר מ' רב (מיהו הפסוק
 הענין וליח שובכמי התנשמתא שמואל פורב יצחק רבא פתחא ואמ' התנשמת ונתנשמת
 וירא אף רב שער בדיה דבא דיקצר לה פ' יהודה דאזיל בתר גישתא תנן התם (אן שעווריהן
 בבשרם עור האדם ועור חזיר שנישוב ועור חטורית שלמלה רכה ועור בית הבשר ועור העלול ועור
 טליתת גליה ועור האפקה והכחה לטאה והחמט וכולן שעוצצין און שחיתו כיון כדי עצה טהורין האין
 מעור האדם אמ' עולא רבי תרה עור אדום טהור אדום טמא אדום טמא עשה עורות אדום

ג' ג' טלמא
 ל' ע' טלמא
 ח' טלמא

מהאם בחמה שאנה חטמה בגדים בבית הבליעה אבר מן החי מנונה מטמא עוף טהור שהוא מטומא
 בגדים בבית הבליעה אינרין שיקא אבר מן החי ממנו מטמא תל וישע עשין כך לא בעל שסע חזן ללא
 בדמה טהורה בדמה טומא מניין תל אשחא . חיה טהורה מניין תל מפרסת . חיה טומא מניין תל פרסת
 מן השקועין מניין תל וישע אנה מן השקועין מניין תל אשחא . מעלת גד מניין תל וגרה . אנה
 מטל גרה מניין תל אנה מעלה והלא חזיר מפריס ומשסיע יכול לא יהא אבר מן החי ממנו מטמא תל
 וגרה אנה מעלה טומא במי הורא מדבראם במיתרין הדימיותא מונדה ואם באבר מן המת דריו אבר
 מן המת מונר למין האינו מדבר של אבר מן החי . יכול אף הכשר המורש מן החי . יטמא תל בעלתם
 מה נצלה שאין לה חילוף אף אבר מן החי שאין לו חילוף דבריו י נסח דגלילי ר' עקיבה אומר כסה
 עבה גידים ועצמות אף כל מן החי גידים ועצמות דאונגיה בדמה בשיוגידים ועצמות אף אבר נעץ
 החי ככרית ובשר וגידים ועצמות . כל הנגע בפליטתא עד הע' אין הנוגע מטמא בגדים הלל דין הוא
 מדאם חשא מכונעט מטמא בגדים מקע מרוכה אנו דין שיטמא בקי יתלל כל הנגע מטמא עד הע' אונן
 מטמא בגדים . וכל הנשא יכבס בגדו מלמד שהנושא מטמא בגדים הלל דין הוא מקע אפ מקע מרוכה
 אינו מטמא בגדים משא מטמא אונדיון שלא יטמא בגדים תל הנשא יכבס בגדו מלמד שהנושא מטמא
 בגדים עצמת למרשתת מקעו מושאן . יכבס יכול אף ד' צ' אף תל בגדיו בגד יכבס בגדו גדול למ
 דמיטמא בדבדמיטמא צנגעים מנין גדול צנוע' ק' צנוע' עד שתהא מדבה שצ'ס שלשכסה וגר' וין
 מצ' תל בגד בגדיו ריבה . ומנין לעשת שחר כלם כצגדים תל יטמא לדבות כל דבר שמקבל טומאה או
 יכול עמ' אחרים וכל חדש תל בקי בגד הוא מטמא נאנו מטמא לאחדם ולא כל חדש . לכל בדומה
 להציאת השתלש יהא אבר מן החי ממנו מטמא . טמאים מעלמי שה' מצטרפין זה עם זה . יכול
 יצ' אפ' עם המתים התמורה תל הם . יכול לא יצ' אפ' עם המתים והם אפ' יצ' אפ' עם הנפ' לור
 הק' לור תל הם . כל הנגע בהם יטמא להביא בהמה טמאה שלא יהא שחטתה מטמאה . הולך על כפי
 זה בקוין . כל הולך להביא את הק' לור / חול' הק' נמי' ואף' ח' שרה וכלב' הים . חיה אין לו טהרה טהורה
 חיה טמא מניין תל ההלכה להביא דבע' . כלל החיה להביא את חפ'ו . כל הנגע בדבד' יטמא אפ' נאמו
 למעט' למה לא להמיר' למ' אף שהעלונעם באבר מן החי והתחתונעם באבר מן המת . מהאם בדומן
 החי שלכשר הפורש ממנו טהור הרי הוא מטמא אבר מן המת שהבשר דסורש ממנו מטמא אונדיון . שטמא
 לא אכא מת באבר מן החי שאין קורו כוהם בבטן כיש דא' למר באבר מן המת שאין אקורו כוהם
 בבטן כיש לא הוא אלא אין אקורו כוהם בבטן כיש דא' למר לא יטמא תל ודכונע נהנושא לדבות אבר מן
 החי . כל הנגע יטמא עד הע' אין הנגע מטמא בגדים הלל דין הוא מהאם במקום שלם פומן
 מחמת עצמן כושא נטמא מחמת הנשא מקום שנטמא מחמת עצמן עצמן במדע אונדיון ש' יכבס
 מחמת הכונע תל כל הנגע יטמא עד הע' יטמא ואינו מטמא בגדים . והנשא יכבס בגדיו מלמד
 שהנושא מטמא בגדים הלל דין הוא מהאם במקום שנטמא מחמת עצמן במקום לא נטמא מחמת
 הכונע מקום שלם נטמו מחמת עצמן במשא אונדיון שלא יטמו מחמת הנשא תל והנשא יכבס בגדו
 מלמד שהנושא מטמא בגדים . יכול כשהש' נטמו מחמת הכונע כך לא יטמו כשהש' עצמן תל כל
 הנגע בהם יטמא בין אדם בין כלים . או יכול כשהש' נטמו מחמת הנשא כך יטמו מחמת עצמן במשא
 תל והנושא טמאים המחלבים להם הן מטמאין במשא אף מטמאין לא אונדיון ולא משקין ולא בטם במשא .

לעוף אגוס
 ג'

יצ' אפ'

שח'

[illegible]

ואמו ש'ח'ח' תעורבן לעין העובר ממקום למקום ונכנס לבית דבית סתם שאין לבד כל לעין ולעין
שאין לו כח לקבלין בראשונה שיהי' קדקדלו של' ישמעלמונה בראש המלכים ונשאר
עדות דאמרין אם ע'ב'ין או ח'לך בהם כ'י עבדה נחודין ה'לך אין לה'לך לא והא'ת'ל'ח'א' א'ח'ן
המ'ר'ש'ט'ל'ה' לק'פ'ת'ו'ט'ה'ר' ע'ל'ה'ר' ש'א'נ'ש'ה'ר' ע'ש'ל'כ'ה'מ'ע'ש'ה' א'ב'ל'ל'א'ט'ל'ה'ה' ה'לך אין לה'לך לא
וכמ'ה'כ'י' עבדה א'מ'י'ח'ו'נ'א' כ'י' י'כ'א'י'ר'כ'ע'ת'מ'ל'ו'ן' י'א'מ'י'ר'א'נ'ח'ו'א'מ'י'ר' ש'מ'ע'ו'ן' כ'ן'ל'ק'י'ש' ל'ג'ל'ו'ל'ט'ל'ה'ו'ל'ט'ל'ה'ו'
י'ד'ם' ו'ל'ע'ב'ד'ה'א'ר'כ'ע'ת'מ'ל'ו'ן' מ'א'י' ל'ג'ל'ו'ד'א'כ' ה'י'ה' ב'י'נ'ו' ו'ב'ין'ה'ג'י'ם' ע'ר'א'ל'כ'ע'ת'מ'l'ו'ן' ל'ו'ד'ח' ע'נ'כ'י'א'מ'י'ס' פ'ד'ו'ר'ן'
ו'ל'ש' ע'י'ס'ת'ו'ב'ט'ה'ר'ה' ו'מ'ז'נ'א' ח'ל'ה' נ'ט'ה'ר'ה' נ'א'ם' ה'י'ה' י'ת'ר'מ'ז'ה' ע'ו'ש'ה'א'ו'ת'ה' ב'ט'ו'מ'א'ה' ו'מ'ע'ז'א'ח'ל'ה' ב'ט'ו'מ'א'ה'
ו'ל'ט'ל'ה'ד'א'כ'א'ו'צ'ר'ך' ל'נ'ק'צ'ו' ו'י'כ'ו'ל' ל'י'ע'מ'י'ד'ע'צ'מ'ו'כ'ד'י'פ'ר'ס'ה' ת'פ'ל'ת'ו'ת'פ'ל'ה'נ'א'ם' ל'א'ו'ת'פ'ל'ת'ו'ת'ע'ב'ד' ו'ל'ט'ל'ה'
ש'א'ם' ה'י'ה' ב'י'נ'ו' ו'ב'ין'ה'מ'י'ס' ע'ר'פ'ר'ס'ה' ה'ח'ך' ו'נ'ט'ל'י'ד'י'ן' ו'מ'א'ח'ל'ל'ו' ו'א'ם' ה'י'ה' י'ת'ר'ע'ל'ה' מ'י'ש'י' י'ד'י'ה'ב'א'י'ד'מ'מ'ן'
ו'מ'ת'פ'ל'ל'ו' ו'ל'ע'ב'ד'ה'ד'א'כ'א'מ'ר'ך'ש'א'ם' ה'לך' ב'ה'ן' כ'י'י' עבדה ה'י'י'נ'ת'ק'ש'ו' נ'ט'ה'ר'ו'ן' נ'א'י'ל'א'ל'א' ה'ט'ו'מ'א'י'ס'
ת'ע'ר'כ'נ'ן' ה'ט'מ'א'י'ס' ל'ד'ב'ו'ת'ק'ו'ל'ה'ר'ה'ש'ר'ך' ו'ב'י'צ'ת'ה'ש'ר'ך' ו'כ'ו'ל'א'פ'ל'ו'ל'א'ר'ק'מ'ה'ל'ל'ה'ש'ר'ך' מ'ה'ש'ר'ך' ש'ר'י'ח'ך'
א'ך' ב'י'צ'ת'ה'ש'ר'ך' ש'ר'י'ח'מ'ה' ק'ו'ל'ה'י' ו'כ'ו'ל'א'פ'ל'ו'ל'א' נ'ק'ב'ה'ת'ל'ה'ד'נו'מ'ע'ט'מ'ז'א'ת'ש'א'פ'ש'ר'ל'ו' ל'י'ג'ע'ט'מ'א'ה'א'ת'
ש'א'פ'ש'ר'ל'ו' ל'י'ג'ע'ט'ה'ר' ו'כ'מ'ה' נ'ק'י'צ'ת'ן' כ'ח'ו'ט'ה'ש'ע'ר'י'ה'ש'א'פ'ש'ר'ל'י'ג'ע'ב'ח'ו'ט'ה'ש'ע'ר'י'ה' ה'ט'מ'א'י'ס' מ'ל'ג'ר'
ש'ל'ך' מ'צ'ט'ר'ס'י'ן'ז'ה' ע'ם'ז'ה'ד'ם'כ'ד'ם' ו'ד'ש'ל'כ'ש'ר'ד'מ'ב'ב'ש'ר'ו'כ'ש'ר'כ'ד'ם' ב'י'ן' ב'מ'י'ן'א'ח'ד'כ'י'ן'ע'ש'ע' מ'י'נ'י'ן' כ'ל'
ה'נו'ג'ע'ז'ה'ם' י'ט'מ'א' כ'מ'ק'ע'ה'נ'א'מ'ט'מ'א'א'י'כ'ו' מ'ט'מ'א' כ'מ'ש'א'ה'ל'א'ד'י'ן'ה'נ'א'מ'ה'א'ם' ב'ה'מ'ה'ש'א'י'ן'ד'מ'ה' מ'ט'מ'א'
כ'ב'ש'ר'ה'א'י'ן'ט'מ'א'ת'ה'ל'א'כ'ב'ז'י'ת' מ'ט'מ'א'כ'מ'ק'ע'ו'כ'מ'ש'א'ה'ש'ר'ך'ש'מ'ט'מ'א'כ'כ'ע'ר'ע'ה'ו'ש'ד'מ'ו' מ'ט'מ'א'
כ'ב'ש'ר'ו'א'י'כ'ר'י'ן'ש'י'ט'מ'א'כ'מ'ק'ע'ו'כ'm'ש'א'ת'ל'ל'כ'ל'ה'מ'ק'ע'ז'ה'ם' י'ט'מ'א'כ'מ'ק'ע'ו'כ'm'ש'א'י'כ'ו' מ'ט'מ'א'כ'm'ש'א'
ד'נו'ג'ע'ז'ה'ם' י'ט'מ'א'כ'ע'ר'ה'ע'ר'כ'ט'ו'מ'א'ת'ש'ר'ך'ט'ו'מ'א'ת'ע'ר'כ'ש'י'ן'ה'ש'ו'ת'ה'ה'ש'ק'י'ן'ט'מ'א'י'ן'ו'ל'א'ה'א'ו'כ'ל'
א'ו'כ'ל'ן' ע'מ'א'י'ן'ט'ו'מ'א'ט'ו'מ'א'ת'ע'ר'כ'ל'א'כ'י'ן'ש'ט'נ'ל'ט'ה'ר'מ'י'ד' כ'ל'ה'נו'ג'ע'z'ה'ם' י'כ'ו'ל'כ'ה'י'ח'ס'ת'ל'ל'ט'ו'ר'ת'
א'ו'כ'מ'ו'ת'ם' י'כ'ו'ל'כ'ה'ש'ח'י'ט'ה'ר'ת'ל'כ'ה'ם'א'ע'פ'ש'ל'ך'ש'ח'ו'ט'י'ן'א'י'ן'ה'ש'ח'י'ט'ה' מ'ט'ה'ר'ת'ל'א'כ'ר'א'ו'י'ן'ל'ש'ח'י'ט'ה'
כ'ל'כ'ד'ה'א'מ'ה'א'נ'י'מ'ק'י'ס'כ'ה'ם'ב'מ'ו'ת'ם'ל'א'כ'ה'י'ח'ס' כ'ל'ד'נ'ק'ע'כ'ה'ם'י'כ'ו'ל'כ'כ'ו'ל'ן'ת'ל'מ'ז'ח'א'ו' מ'ה'ם'י'כ'ו'ל'כ'מ'ק'ע'ת'ן'
ת'ל'כ'ה'ם'ה'א'כ'י'צ'י'ע'ר'ש'י'ג'ע'ב'מ'ק'ע'ת'ו'ש'ד'ו'א'כ'כ'ו'ל'ן'ש'י'צ'ר'ו'ח'ב'א'ם'כ'כ'ע'ר'ע'ה'ש'כ'ן'ה'ח'ו'מ'א'ת'ח'ל'ל'ט'ב'ר'י'ו'ת'ו'
כ'ע'ר'ש'ה'י'י'ס'כ'י'י'י'ה'ו'ד'ה'א'נ'ס'כ'כ'ע'ב'ה'ל'ט'ה'ר' ו'ל'א'ש'ר'י'כ'ע'ל'מ'ה'כ'מ'י'ט'מ'א'כ'מ'ו'ז'א'מ'ד'כ'ר'ש'ה'כ'm'ו'ת'ן'
ה'י'ו'מ'י'ת'ת'ן'א'מ'ו'ד'ה'נ'א'ם'כ'א'כ'ר'מ'ן'ה'מ'ת'ה'י'א'כ'ר'מ'ן'ה'מ'ת'ת'מ'ו'ר'ל'מ'ט'ן'ה'א'א'י'כ'ו'מ'ד'כ'ר'ש'ל'א'כ'א'כ'ר'מ'ן'ה'ח'י'
ד'ל'א'י'ן'ה'נ'א'מ'ה'א'ם'כ'ה'מ'ה'ש'ל'א'ע'ש'ל'כ'ב'ש'ר'ה'א'כ'ר'מ'ן'ה'ח'י'מ'ט'm'א'מ'מ'ה'ה'ש'ר'ך'ש'ע'ש'ה'ד'מ'ו'כ'ב'ש'ר'ו'
א'י'כ'ו'ר'י'ן'ס'י'ה'א'כ'ר'מ'ן'ה'ח'י'מ'מ'כ'ו'מ'ט'm'א'י'ל'א'א'ם'א'מ'ר'ת'כ'b'ח'מ'ה'ש'י'א'מ'ט'm'א'כ'כ'm'ש'א'ת'ש'מ'ר'כ'ש'ר'ך'
ש'א'י'כ'ו'l'מ'ט'm'א'כ'm'ש'א'ד'ו'א'י'ל'א'נ'ט'm'א'כ'm'ש'א'l'א'ה'א'כ'ר'מ'ן'ה'ח'י'm'מ'נ'ו'מ'ט'm'א'ו'ל'ל'ו'ל'א'ש'ד'י'כ'ע'ל'ו'ן'
מ'ה'ם'כ'm'ת'י'ע'n'g'א'כ'ר'ב'ו'ת'א'כ'r'm'ן'ה'ח'י'י'כ'ו'l'א'פ'l'ו'ת'ל'ל'ו'כ'ו'כ'ש'ע'ר'ה'ת'ל'א'פ'ר'י'כ'l'ה'א'א'י'כ'ו'l'מ'ט'm'א'ת'ל'א'
כ'ש'י'פ'ו'ל'מ'ת'ה'ש'ר'ך'ו'ע'י'י'ן'ה'א'כ'ר'מ'ע'ו'ד'ה'כ'ח'ו'ט'ה'ש'ע'ר'י'ה'ש'ר'ך'מ'ט'm'א'כ'm'ש'o'f'מ'ת'ו'ה'א'כ'r'm'ט'm'א'
מ'ש'o'f'א'כ'r'm'ן'ה'ח'י'ש'א'נ'כ'l'א'ט'י'י'כ'ע'l'ט'כ'ב'מ'מ'י'ת'ה'ע'ו'ש'ה'כ'י'פ'o'ל'ד'ו'א'i'ן'א'ו'י'ת'ל'כ'l'o'נ'ט'l'מ'ח'i'ס'o'f'מ'ט'm'א'
מ'ש'o'f'א'כ'r'm'ן'ה'ח'י'l'א'מ'ש'o'f'א'כ'r'm'ן'ה'מ'ת'i'ש'מ'ע'ו'ן'א'ו'i'מ'י'ד'כ'ש'ך'א'i'מ'ו'ת'ה'ע'ש'h'כ'i'p'o'l'l'י'ט'm'א'י'ס'o'f'
א'כ'r'm'ן'ה'ח'i'א'י'ן'מ'י'ת'ה'ע'ו'ש'd'כ'i'p'o'l'l'י'ע'n'g'א'כ'r'm'ן'ה'מ'ת'i'כ'ך'ו'ב'ין'כ'ך'ט'm'א'i'מ'א'i'כ'i'ו'ו'
א'י'כ'א'כ'i'ו'ו'כ'ש'i'ח'ט'ר'ט'ש'ב'ש'r'ה'פ'o'ר'ט'מ'א'כ'r'm'ן'ה'ח'i'ט'h'o'ר'ש'א'i'כ'o'l'מ'ט'm'א'l'א'כ'b'r'i'ת'ו'ו'כ'ש'd'ה'פ'o'ר'ט'
מ'א'כ'r'm'ן'ה'מ'ת'ט'm'א'i'ת'נו'ל'כ'נ'ן'י'כ'o'l'ה'צ'ש'd'ה'פ'o'ר'ט'ש'מ'ן'ה'ח'i'י'ט'm'א'ת'ל'כ'm'ו'ת'ם'מ'ה'מ'י'ת'ה'ש'א'i'ן'l'א'

א'מ'ש'ט'ח'ח'
א'מ'ש'ט'ח'ח'
א'מ'ש'ט'ח'ח'
א'מ'ש'ט'ח'ח'

י'מ'ח'ז'ה'
י'מ'ח'ז'ה'
י'מ'ח'ז'ה'
י'מ'ח'ז'ה'

פ' פ'
 חסדד' חסדד'
 נחל-
 מלכד' מלכד'
 נחל-
 נחל-
 נחל-
 נחל-

[illegible]

חמשה עשר
 חמשה עשר

המאבק

מאד לטמאן לאו אמרו לה לא והלכתי דשלישי עושה רביעי בקודש. הא שחבש להו' ושמעתי
אמ' לא שחבש להו' המשי' בקודש בעמ' משה ואמרו לה טהור. בשלמא לרב הינו דכתיבי ארבעה
כנף ולח' וזר' וי' ונשמן וכל מאכלא לשמאל המשי' מנה ליה אמ' לך מאי כה' ונבע כנפו בבגדו
ט' כמה שנגע בכנפו הו' אונל כנגע בכנפו ונחם באוכלו וזר' כלחם הו' ליה דרבעה כנף. אורח
להם כדיל' התמישי' כין ונשמן בין כלל מאכל טהור שאין המשי' בקודש. וכן שמענו ואמרו חכמי קדם יגע
טמא נפש בכלל' ה' טמא וישנו הלכה' וי' אמיטמא. בשלמא ל' לשמאל מהרצא להא' שהכונש
רביעי בקודש בעמ' מנהו ואמרו ליה טהור הרמ' נמי לא שחבש ויתמישי' בקודש בעמ' מנהו ואמרו
ליה טהור. מה בין שרץ למת שהכנף שנגע בשרץ נעשה ראשון אכל' הטמא צמח נעשה אכל'
ואוכל' ראשון ולח' שני ונזיר שלישי אכל' נגע נזיר זה כין ונשמן וכלל מאכל נעשה רביעי ורביעי בקודש
טמא. לא לרב מאי שנא הכא ה' אשתדוש ומאי שנא התם דאשתדוש אמ' לרבנן אמ' ראבא
בראבא פקישין היו בטמא אכל' מ' לא הו' בקישין בטמא אכל' שרץ. ראבא אמ' כלל מאכל מות נמי לא
פקיע הרב רביעי הטמא שלישי ונגע בכנפו ממש ולא כמה שנגע בכנפו. רב' שמעון ור' יוחנן ור' אבהו
בן הער' זהו וכן ר' ה' זהו ל' טמא י' וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבון שם טמא הוא. בשלמא לרב
הינו דכא טמא לא לשמאל אמיטמא אכל' מהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
כ' קשיא. אמ' מר' זוטרא ואית' ור' אבהו רבא שיתבין שיתבין מעשה יד' העלה עליהם הכה' כלו הקריבין
באומא. וה' ל' רבי' אכל' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
טמא הו' טהור בגולה על אחר צמח ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
שכרנו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
שוכר אין את שוכר כל' ארש' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
בשרץ הקל' אין יד' שוכר כל' ארש' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
שאכר' ל' ל' שוכר ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
כל' ארש' ב' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
מיטמא באור כל' ארש' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
אדם ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
וה' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
מיטמא באור כל' ארש' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
צדמה מיטמא באור כל' ארש' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
ל' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
העון הטמא והל' בכ' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
מ' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
צד' כין מה שכה' ארש' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
ש' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו
ב' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו

ב' אבהו ור' אבהו
ל' אבהו ור' אבהו

עכ' ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו ור' אבהו

דין תורה אין אכל מטמא אכל ללא משקה מטמא משקה שנ' יטמא הוא טמא ואיט' עושה כן צדק וזה שאמרנו
אכל מטמא חבירו וחבירו את חבירו והמשקין תמלה לעולם הכל נזכר ספרים הא למדת שהמשקין
והאכלין מיטמאין יחד נגעה בהן טומאה דין תורה אין מטמאין לאחד מהם לא נזכר ספרים ואין אכל
מטמא כלל לעולם לא מדברי סופרים וזה נזכר בספרים אכל מטמאין הכלים חס נגעה בהן
מדברי סופרים מאי שנא אכליבאין מטמאין כלים ונשקין מטמאין כלים אוליין דלא עלולין לחב
הטמאה לא נזכר בהן נשקין דעלולין לטמאה טומאה משום משקה דהב גזרו דבין נאקו
מטמא אדם ולא משקה מטמא אדם דין תורה אכל מטמאין קוברים אכא כלל אדם אכלין טמאין או שרפה
משקין טמאין נכסלה מיתן והרי הוא צעט לטומאה והוא שיאכלה ציפרס וישתה דציעות אסור
ואכל יכול אף הולעת שפלה לאור החמור ולא הוכשרה תהא טמאה הלא שר יצא עליו מעיטמא
הא למדת שאין אכל מקבל טומאה עד שיכשר אחר שמתלש אין לי מנשואים מים מניין דטל
והין והשמן והדבש והחלב תלובל משקה אין וכל משקה יכול להיות טמא ומי דמועם נשאר
כל מיני פירות וכל מים מה מים מיוחדין שאין להן טעם אלא עיבוד הטל והיין והשמן והדבש
והדבש והחלב שאין להם טעם לווי ומעלה מן תורת נא דמועם נשאר כלמי פירות שיש להן טעם
לנווי תכוד דבין מנין טרם שחא משקה שנזכר חלום ישרה מניין טין שהוא משקה שנזכר
עבודתו חמור מנין לרוב שחא משקה שנזכר דבש מקלע מניין לשמן שהוא משקה
שנזכר שמעם משרה שמרים מנין לחלב שהוא משקה שנזכר אתה החלב ורשקהו
מנין לטל שהוא משקה שנזכר טל מן הגזזתם הקטל מים מנין למעט השן שהיא משקה
שנזכר שקט בדמעות שנים מנין כלמי האף שהיא משקה שנזכר ונכפא יצא מים דרילא וטל דמור
המים דתנן הולדות למים היוצא מן העין ומן האוזן ומן החוטם וכן דפד תכאולת משקה זה היין
אשר ישתה זה הדבש וכן הוא אצל מנחל צריך ישרה על כן ידועה דכר יודה ל' אשוראונ
אשר ישתה טל למשקה שהוא שארין מטמא וכל מטמא כמאכל אכלים טמא המאכלה דהיא
בטמאה עד שיעכל מלך כולל הכל והמשקין שנכפא דרילא הן בטמאה כל ענין ואכל סדחן שאין
משקה יצא מעדיה טל צעולם ואין לטמאין ולא למשקין אלא תורה לעולם לא הסכים
כלבד שאם נטמא מטמאין במקוה ויג טל דין כיצד עושה כותב כלל אכל שחא שן
עד ציור ומטבול במי המקוה עד שישוקו המים עליהן ומעלה הן טהורין וכל משקה יכול אכל
הן צבור וצמחין ובמערות יהא מכשירין תלובל טמא אכל לא שמילן כלים לשתייה
ומניין אס מילן לטבולן את היט ולכנס בהן את הכלים ולכלל יטמא או כלל טמא וכל
אכלהן בבית שחיות ערות יהא מכשירין תלובל מיוחד שהוא תלש מן הקרקע אף אצ
מיוחדת שחיות לטבול בהן את היט ולכנס בהן את הכלים שחן תלשין מן הקרקע ומניין את
שצבור ושחיות נשכר מערות שאין תלשין מן הקרקע אינן אכלהן וישב שידו לצבור
לשחיות ולמערות יהא מכשירין תלובל שחיות יצא שחיות לשתייה ומניין שאם חישב לזה
בהן ענין אכנס ללמס הא למדת שאם המשקין מכשירין עד שיהיו תלשין מן הקרקע ונש
שאין מכשירין עד שיהיו כראין מיטמאין עד שיהיו יצא וכל משקה אשר ישתה צל כלל טמא

מובטח
וקיטת
למטה

בארבעה מאות אלף לון עקבה מה יום מותם אמר לו וחידיך בדל ממך אף הוא חלק ממנו ושלגו מעל
וושב על גבי קרקע. אותו היום לקח שלש בחטים שלש בצותם ומחצה בשעורים וישאונג אף בשר
שבידא שהרעה. תמכא אף דבר גדולה באותה יום שבידא כוונתו אל עשר של מקום שעת
לעזר עניו וצדקה. ומעשה ברך במלוא והזקנים שהיו נפוצים כספיה ועמד עליו נחשול שביס לטבע
אמרו ויעלם שאין זה לא בשביל כך הרקנוס עמד על דגלנו ואמר רבנו של שלם גליו וידוע לפיך שלם
לכבודי עשיתי ולא לכבוד ביתאפא עשיתי לא לכבודך עשיתי אמרת כדו שלם ירבו מחלקות בשלם
עמד הים מזענו. אימא שלום דכיתה דל לעזר אחתה דרין במלוא חת כל יומא לא הוא שבקא
לוא לעלמא פיה עמא חד ריש ירחא דלוא ארעא וקרא אד שא סבא דהו דאנא ריש ירחא הוא לא
עלמא פיה ש דא תאפאש בחנה דנפלא פיה דאמר ליה קטליה איהי שמעו קול שפירא שרבי
מבידא דגמל לאש לא מכא לך אמר ליה מקובלתאני מבידא דכל לשערים נעלו חוק משעירא ונח
מא תנורו שלם דא. שידונו עליו ריץ הרבה ולבסוף אדואם יכול העיט לעמוד בפני עצמו לוי
היא כתר וטמא לאם לאו אינה כתר וטמא. תנור שומעאני בן חדש בן ישי ודין הוא שומא פלי
חדש וטימא תנור מה כל חדש נושתי גמר מלאכתו באור אף תנור מושרת גמר מלאכתו באור
אונה כל חדש שמו אף תנור כשמו. תנור שלא דוסק תנור שמו ללאך מאימתי מק כל אומא
משיקנן כדו לאסור בו קופגנין. ר יהודה אנו משאין אף החדש כדו לאסור בישן קופגנין
יתן טמאים ארבעים לו טמאים לו טמאים ואת שאין לו טמאים לו טמאים כדו לאסור בישן
ושלמית וכלה שלבן ושלמית. מאן אמר ותנור שלבן ושלמית כדו וטמא משום כל
מקטור. ואם חיברו לקרקע היה זה כקרקע וטמא. נקב נפלא נדק ועשה לו טמא או מקטור
שלמיט טמא. כמה יהא במקבטי שיש בו ויחזור ויבבירה. כדו שלבן ושלמית כדו וטמא טמא טמא
וטמא משום כל מתכות נקב נפלא נדק ועשה לו טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
או מבחוק טמא. יתן טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
מכאן אמרו האבן שהיה שבת עליה ועלה כופה טמא מפני שישלם עליה ועלה האבן טמא
ועלה עליה ועלה כדו טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
אתה בטמא אתה בטמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
ידות הטמא וטמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
היו טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
יתר טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
קלסל בעצמו אמר פירשור שלם על רבין ויחזק בן זכא. לבידא הלכו ומצאו שטן שטן על גבי
כירים וטמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
ותרומה טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
טמא טמא וכלא אמר וטמא לא על התנור שטמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
על התנור שטמא כדאמר על הפירים שטמא שטמא טמא טמא ופירים יתן אמרו אם כן היות עושה לא
ראית טמא מימיו. אף מעין ובור מקא מים יהיה טמא וכלה טמא מקא מים יבולא מליא
על כליס וועשה מקא כדא יהא טמא וכל מעין מקא מעין בידים מים אף מקא בידים מים. אף

אמרו
וסד

אמרו

אמרו
אמרו
אמרו

אמרו

[illegible]

אברהם אבינו
עליו השלום
הוא הבורא
המבורך
הוא המציל
המצוי
הוא המגן
המבטח
הוא המרפא
המרפא
הוא המזון
המזון
הוא המלך
המלך
הוא המושל
המושל
הוא המורה
המורה
הוא המנצל
המנצל
הוא המציל
המציל
הוא המגן
המגן
הוא המרפא
המרפא
הוא המזון
המזון
הוא המלך
המלך
הוא המושל
המושל
הוא המורה
המורה
הוא המנצל
המנצל

שאינו מכשיר בבית המנוגע הוא לא ואינו כשיר בבית המנוגע לא יהא כלם הנעשין ממנו מקבלין
 טוואה הלוטגע בנבלת יעני לרבות בלי עצם וביסל מנבלתם יש מנבלתם שהיא מטמא ויש מנבלתם
 שאינה מטמא כפי ביטוי שישנה ונולד לה שרות על כל צד המדבר שישנה ונולד לה שרות על כל צד המדבר
 וזרע בדרך שבב אדם מוציאין להיעה חטה בקלסרה ושערה בקלסרה וששים בקלסרה למד עכל
 השאר שהם מיטמא ומטמא ומעטק לאוכל כל זמן שהוא שומר מכלן אחר על קליטין מיטמא אחר
 ומטמא אחר ומטמא אחר שישנה ונולד לה שרות על כל צד המדבר שישנה ונולד לה שרות על כל צד המדבר
 שהוא מכונן כנגד האוכל עצם שיש עליו כשרמזעק עקם לכשר כלל וסוף אבין שומרין הן לפי כפי המעשה
 ומטמאין ומעטקין ראשונים שידע טהור ולא נולד על זרעם עממים שגור עושק טהורין שישנה ונולד לה שרות
 טהור לא כיון שמדען טהורין און נולד להם שלם השדשו וכללוא וכללוא על כל צד המדבר שישנה ונולד לה שרות
 יתכן מים על זרע ויש לי בעין זה זרעם טהורים וזרעם טהורים לקדש ולעשין כפי הקדשנותיך ביד
 אדם ומקל ביד שמים אוכלי אדם ואוכלי צמח ויש לי להלוק אדם אחר מזהו טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 טהורין אחר כלל ואכא אחר מזהו טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 צומא אחר ביד שמים טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 לא אוכלי אדם ולעשין מעב שרין לרשת אבל הכשר חבור אנו הכשר שנוכח דק מים על דע שלם בא ללו
 מים כשר צמיתתו לא נאמרו וקלא לאחר שערלש ובי יתקננו על זרע ונולד להם שלם טהורין
 הדי זה כש ללמד על השדך שלם טהור אחר הזרעים לא לאחר הכשר ואחר השדך ואחר שאר כל
 העמאין מן מטמאין אחר הזרעים עשין כשרין ואין לי לא לאחר הכשר מים שנוכח יתקננו ונולד להם
 לרבות שאר שבעה משקין להכשר וללמים מים אחרין למעלה ומים אחרין למטה מים אחרין
 למעלה באשר יבא עליו מים עשה בהן שאר משקין כמים אחרין למטה נעשה בהן שאר משקין
 כמים אין לך נשקין שאר מן שדך ומיטמאין ומטמאין לא שבעה משקין האחרין למעלה בכלל
 ושאר כל משקין טהורין טהורין טהורין ואין מן שדך וכל דק מים אחרין כולל כלל עליון
 משקין שלם לרשת והוא מן כשרין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 מה יתן לרשעים יתן לרשעים מכלן אחרין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 באנשי יד נשלים שטמאין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 יתן לרשעים יתן לרשעים מכלן אחרין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 א אפשר שלם לשמח לאדם עמד הדין שנוכח בגג וידע עליהן גשמים אס שמה צמיתתו ל ידועה
 אחר אחר שלם לשמח לאדם עמד הדין שנוכח בגג וידע עליהן גשמים אס שמה צמיתתו ל ידועה
 שקורבנים אס שמה צמיתתו ל ידועה אחר אחר שלם לשמח לאדם עמד הדין שנוכח בגג וידע עליהן גשמים אס שמה צמיתתו ל ידועה
 לתוך המים פשעמי שהן ידועה אחר אחר שלם לשמח לאדם עמד הדין שנוכח בגג וידע עליהן גשמים אס שמה צמיתתו ל ידועה
 ידועה אחר אחר שלם לשמח לאדם עמד הדין שנוכח בגג וידע עליהן גשמים אס שמה צמיתתו ל ידועה
 על צמיתתו חניף כלל טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין
 תבירוסן הטהור לא מזהו טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין וכללוא וכללוא טהורין

6
 אחר שדך
 נעמלעוין

7
 אחר שדך
 נעמלעוין

חתום
 שם
 יד
 אלה
 חתום

[illegible]

ליתן אזהרה לחיה. ולא להכביל. ונתן אומר כל הסורש נמשך סמוך לנסתה החיין לן בנים זכרים כח
 להכביל. וכתב חידושי אברהם כי תגיד וילדה זכר. ואם לא חייב בריבא אמר. ונתן כל המכביל על חיין
 במוצאי שבת הוויין לן בנים זכרים כח להכביל. וכתב אחרים שהיה כי תגיד וילדה זכר. אמר. ואם לא חייב
 הכבילה שבתה בהחלת תולדה שלחל. אמר. וכתב חתם קבעוה בריבא העשירי העולם קבעוה על הכוב
 חזר והעני קבעוה בריבא. והן שמרוה מכביל בריבא צריך שיבדיל על הכוב. ומעט מהקבעוה בחיין
 הדעת. רב. וקוף מעט שהיה חכמה קבעוה בברייתא כמנהי. רבנן אמרי מותין שהיה חול קבעוה
 בברייתא. וכתב שיעור להכביל בין קדם לחול כך הבטוחו להכביל ביענו וכן רשעי העולם שם
 ושרה וראי ושבין. צריך להשעב בין עובד אלהים לאשר לא עבדו. ואחזיר לנשמה צדקה ומרפא
 ולמטה לעולם ולעולם. עלמיה שגורח להב דמי שמי שמש צדקה ומרפא בנפיה ויטח רכס
 ופירש בעגלי מרפא ואע"י וחמלה על כס טאשר יחמלה יש עלבנה עובד אבותו. כן אמר רחוק

אשה כי תזריע

מרשות מלך עולמו. כבודו עולם מלך. ודא חידושינו. חפני חייל עמיה ולבם חש
 באף דוש גויים וזעם עליהם צוע. על כדחמיו בן. אנו בגלותנו. ויהיה ללכת צדקה
 סמך וקונו. יש טון באח ציון ולשם ינוע. ויבשרהו כי עת לחננה כיבא מועד
 יעמלו השם אשר לקח אהרן לו למנה. שיבד מוטות עולמו ואותנו לשמן קנה
 בעבור צדקות אשר אצל מלך נצפה. והן לט תורתאמת ועדות טאמנה
 לישר צדקות וצדקה בדרך נביה. אשדיו שונרי משפט ועשי צדקה בכל עונה
 יהיה אלמוניות עבדה לקוה וצנה. לטן בן אדם הונוור מאל תאקב שינה
 תן לבך ללועך דרבין רצונה. כי לא תרעמה יהיה על החיין רעה חונה
 על כן תן חלק במעש טוב לכלימי השנה. ככתוב הן חלק לשבעה וגם לשמונה
 זה שיהיה חלק לשבעה וגם לשמונה

לא יעזר וד כחמיה וד יהושע. לא יעזר אמת חלק לשבעה שבת שז נבנים השניני שבת
 וגם לשמונה לו שמונה ימי מילה דכח. וצוה השמיני מול שמיין עומד לישל כלל דורו וזך אל שבת
 ומלך. וכן הוא אומר וישם פטו בין זכאי ויהי בשבעות ויאמר הנה עב קטנהאט איהו לפע דפץ
 דכח ולעולם אל תשדיר לישל אלה שתי מצוות דלכל בלכד כדאזיהו זכור שורח לם גשמים
 וד עמיה חומי חלק לשבעה זה דור שחל משה לשבעה. וגם לשמונה זה דור שמעיהו ששמונה
 אמר לו יתקם משה דכח חלק לשבעה. וזו מלך לשמונה שז ושוב מן אבות ישל שבת הבאם בברית
 שבת שנית אמת חלק מלך שלשית. וד יהושע אמת חלק לשבעה לו שבעות מן חמור זגס
 לשמונה לו שמונה מלך חמור. וזו הוא אומר נגם כלבנות אמת העצרת ואמר לאש השפה ואמר נגם
 לבינון פתח קרייה בשמיאם חן חלק לשבעה בנים השבעתי שישל לבי חסרי. וגם לשמונה בנים השבעתי
 שישל לבי משה. לא עמיה בשם ד יוץ בל סימון מלך קרייה במלך חן חלק לשבעה בנים השבעתי
 ומלך חן חלק לשמונה. ויהי בנים השבעתי דקדא מלך. ויהי בשם בל סימון בשם מלך חן חלק לשבעה
 בניה חן חלק לשבעה לו שבעות מלך חן חלק לשבעה. וגם לשמונה זה דור שמעיהו ששמונה

פ
למנוחה

אדם מדיעלובן ודאשה מזרע תאודס ומתערבין זה בזה ומתן הולד טעם יאום שלם של לעולם מלג
יטעור שממנו יצא מקור נדה וברצונו של מקום הולדת טפה של לולת ונפולת כרכו ופין שדולת
באטפה שדולת קיפה ועומד משלמה הרצד דומה לחלב שניתן בקערה כיון שנוטלת באטפה שלמה וזה
מור קונה שנהלח כחלב יתכבד וכמנה תקפאני עוד רב תלפיל ובשמה וגו' דהכבד חיים וחסד עשה
עמדי ופך דתך שמרה חחי ביה שמי חוה לא דעם שי דור הולד בעולם הזה כדי צד ואלעדי לבא
בעולם הזה עוד ובשר גויר תלה ואחר כך גידים ובעמור ובער מתחיל בעצמות ובמדים וגומר
בער ובכשר שבמית יהיה ויתקדש ויתעלה אל עתה ואחר כך ואותו והנה עליהם גידים ובשר
עלי ויקדם עליהם עוד מלמעלה ביה הולד אומ' כשם שצדוהו בעולם הזה כך לעתיד מתחיל עוד ובכשר
תומר במידים ובעצמות של לא כתלבת התכבד אין כח לא תתכבד ולכבד הקפידתו אין כח לא תקפידתו
על וכשר תלבתו אין כח לא תלבתו ובשמה וגו' פוסכת עמך כחין לא רשוכבד חיים וחסד עשה עמך
מכח שהצדיקים יודעין איך תהיה תחיתן לעולם הפא שנוקדוהו שמרה חחי מאיבן מתחיל הולד
ליברות ל מאד אונ' מלח שומ שלח טעין דת ממעי גמי אודה גזי וחנני גזי נזרד וה שלח אונ' שאל
אונ' מבורח שלח שישואלך ואלך עד ארבעים יום הולד נזרד מארבעים ועד ששים הולד עבר
אם זכר אם נקבה ומששים עד שמונים ביה הולד נקבה יום תשעם אסור לשמש ואם שימש הדי זה שופן
דאם רשע רשע מוטות ביום תשעם בלי ויתקדש ביום דאם כיון דזמן היפוך הוא וארבעים ימים
אסור לשמש ומטות ידע אטא חכמי שוכר כותבים יי שלשה חדשים הראשונים תשמיש קשה לאשה
וקשה לולד האמצעים קשה לאשה ויפה לולד האחרונים יפה לאשה ויפה לולד שמונה כך יתא
מלכות ומקורו שלשה חדשים הראשונים מבקשין עליו דחמים שלם ידאמם ושלם יהא פעל שלשה
חדשים האמצעים מבקשין עליו דחמים שלם יהא כפול שלם ידא בומם שלשה חדשים האחרונים מ
מבקשין עליו דחמים שלם יהא משב שלם וכי אדם יכול לחיותו בשלש משב שלם תפץ עושה ל
האחרונים ופוחלח דליתר בדיחם ומותאון משב בשלם וכן האומ' חני למיך חלך והחורים
אשר דליתר נחושק אשכר ובריהי ברזל אגדע שלשה חדשים האשונים הולד דר במחזק התחיתין
מצעים הולך דר במחזק האמצעי אחרונה דר במחזק העליון וכיון שהמעצמות לעתה מתהדך ויוד
זה הוא תכלה שלשה תמנ' חבלי נקבה מרובין מחבלי זכר חמ' אשור מאי קראה אשר עשית בך
דן מת ברתות ארץ דרד לא עמ' לא קנתי מאי שני חבלי שלקבה מרובין מחבלי זכר זה דך
דשמיש באת וזה דך תשמיש באת זה האך פנו וזה האך הופך פנו יבט דכך בצמין ושהולד נולד
מעצמות שלשה שולפין בו ה טף ואבין ואמו לזמן מאי דאוש שחמט נרתיב עלמות וגידים ומע
צדנים ולבן שבעים אדם מן האשה שמונה נזרד שער ועור וכשר ודם ושחורם בעין אכל הדוח
הנשמה וקלסטי פנים ומאור העינים ושמיש אצבע ודבור שפתים ומישור ידי פורגלם וחלמה וצנה דעת
הטל עינה ומחשבה כולן ניתנו לו מפ' הנבירה וכל ענין שלם שיהפך מיטל במאמרו ונצח
שדכפטיה מן העולם שחן הפך ליטול את חלקו חלק אביו וחלק אמו מוטע לפניהם אחר כך פניו היכן
אמר ואיננו מן מלח אשה ללכת ל טרפן אומ' משלמה דבר דהא למך בשר חס שהיה לו
יבט את אביו לעים חלק העינים ועמל צו' למי האמ' חלק לעבדיו בטרן ליאת כרמי וט' למי חלקי חמיו
לשליש חלקו עבדיו ועשו כן ושבת עדים ומהאמר דכרם התחיל צושן ובוכה לפני המלך אמר לו

היה יום אשה
ללכת ולקחת
ישראל לארץ

[illegible]

לזבשמים הוא מורה שנהרעו עיניו כי ואיננו וזכר את כראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבואו
מיהרעה לך ימי הזקנה והגיעו שנים אשר תחמר אין לבהם חפץ לו ימי המיתה שאין בך לה זכות
לא חובה אל תחמר איש מלפני עשיר ואנאין אף עשיר יש לך ממון יתר משלו שאין לך אדם שהאובל
על שתי שונות אל תחמר איש מלפני חכם ואנאין איש חכם שלא שומע בך צדו איש מלפני נמר והוא
מנוער שבשעת מיתתכם אתם חשוכים כנפלי ולא עוד אלא נפילה זו בעליה אומדן לנפלאו הדין
ותנו לנה העור אכלתם אין כל צדיה משקלת עליכם אל תחמר אש פל גבור ואף אינו גבור שאין
גבורתו לא ברבי תורה בלש שגברו יתלססו גבורי כח עושי דברו לשמע בצדק צדק דברי לו והיה
על לבבך דע מה למעלה ממך מאין צדקה ולפני אתה הולך ואל תתן עיניך בדבר שאנו שלך שהן
הפליין אותך באישון חשך ואפלה ואלי שמעו אצלך דברים בעולם שהן בגבורתם לא יצריך פך
אליסמו בלשן הדע שהם נכנסו לתוליהם אלקדמוך רגלך לרבי עברה שמה יקדמוך מלך המסור
אלי מלך בידך רבי גאל שכל אברך מעידך כך אל תחמר מביטין שלמה ששירך אנהב ממון
הן והיו מתיירא מביטין שלמה שיש לך ערים למעלה ולא עוד אלא שעושיך עלך מריבה בבלשעה
ושעה אם עשית דברי בשמחה מליא של תצא לשחרך ואף אני בעצמי לעצא לקדאתך ואומע
לך באך בשלום עיניך שלא נחתה בדי שמינו שלך הן יאיו לך באישון חשך ואפלה שזו אדם פושע
אורך אצריך שלא שמעתי בך דברים בטלים הן יאיו לך בעולם הבא פך שעמל בדברי תורה תהא
כליך שלם שנים שלם רב לאוהב תורתך רגלך שלא קדמוך לדבר עברה מה יעשה לך מלך המסור
ידך שלא נטלו את הגל מה יעשו לך כל בעלי עושי עולה ידך שלא קפצת מן הצדקה מה יעשו לך
כל בעלי כסף וזהב דברו אלה היצות לפטך מה שתצד עשה שלא תחמר לא הרבובי אין לי ימים
שלא נדתי בטובה אצלך הימים ששרי במע אמו שטמי תנוע כירחי קדם עומא לא שמרתי מה
הן יומים שיש בך ירחים ואין בהן שנים הן אומא לומע הלידה ל מסור אומא לא יתנה אדם לא ממוקם
באתו משל למה הרבדומה לאדם גדול שבעה למדוה לא היו יכולין לאמר מיהו הוא זה קדתי הוא
זה אעירני הוא זה מבקשין לי רב דופי ואין יכולין ל כל אונברא אדם ממך העצום אומא האבנים
אומא העפר אומא המים עדין מבער הוא עשיו נברא ממקום שאין עין בלה לראות ולכלוך ומטאום
כל מיני טמאות ועליו אמי אלפי התימני החקר שלה תמצא אם עירצלת שיהיה מצא וידבר
ידבר אל בני ישראל כעשן הזה אין חגוים בעני הזה אן פט ישאלין לאלא בנ ישאל ויניין
לדבר את הגיורא את השפחה בין משוחררת בין שאינה משוחררת ואלא שהאשה מכל מקום
אשה כיתוריע ויליה זכר אמי יצחק וציל אמי אשה מזרעת תולה וילדה זכר אים מגיע תולה
ילדת טובה שטאשה כיתוריע ויליה זכר תערכנ ברשעוה היו אומדן אשה מזרעת תולה
ילדת זכר איש מאד תולה יולדת נקבה ולא פירשו חכמי אמת דבר ששכח צדוק ופדשו
הנדרה הזה ויהי בנאול אשירי כבורי חיל ודור פיק שות ומרבי כנס ונכנס בנה מאה וחמש שנים כל
אלה מבט בעמין ופי כוח שנים להרבות כנס ובעטנים לא מותן שכובשין יצין ומשהין עצמן בבעט
כדי שיגיעו כשנתיהן תולה עי שהיו צעדים זכרים מעלה עליהן הכת כלל מרביס כנס ונכנס כנס
היו דאמר קטנים יכולת לשנות כל בני זכרים אמי דאבא הדינה לעשר כל בני זכרים יבועל וישהה
כניסו ויתלו את רגליה שבעה ילדה מלבה כיוסא בולא בע לאה אשר יליה לינק בפין אדם

וישנה

המלך כלום נטל מהלך אצל המלך וכו' ומהלך שלם נטלו מהלך מפני מה אתה צוית וכו' ומהלך שלם
המלך שלם זמן שהיה המלך בדרך חלקי המלך שמוע עכשיו שנטל מהלך מן המלך חלקי המלך נכח
לכזה כך מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
המלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
לשעזר בן יעקב אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
ימים מביא ומסביר לשבעת ימים כדרכו נכח על פניו ואמר לו מלך זה אצל מלך אחר
על פניו מביא ומסביר לשבעת ימים כדרכו נכח על פניו ואמר לו מלך זה אצל מלך אחר
שנה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
למלך ועשרים שנה חנוכי לברייתו הראשונה שנתה וימיו מזה ועשרים שנה יכלה כי עשרה שנה
לחנכה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
הקלמה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
עצמות מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
ועצמות מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
נטל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
כומה יהיה מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
אמר מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
שנאמר מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
המלך מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
בין ברכיו שנתה מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
סתם וטובו פתח מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
אמר מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
אמר מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
הסתם מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
עמוד לשנות עמך דין וחשבון בארץ יהודה מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
המלך מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
בעיניך כדרכו מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
אמר מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
וחיה ואמר מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
לפתח מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
המלך מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
ליממון של מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר
שאר מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר מלך זה אצל מלך אחר

למלך

למלך

למלך

ואת דעה כזו וכי כהו של עקב ואלו בזה של לאה לא כלל דרך אשה מזרע ותלה יולדת זכר איש מזרע
תחלה יולדת נקבה כלל כך תלה וכתב את הזכרים בנקבות ואת הנקבות בזכרים. ומה לבנימין בן יסר
אין לא עזר כלל מקדש עצמו בשעת רשמיש הוויץ לא כבש זכרים כאלו הנקבות וזהו יסר לדושים
וכך בתורה אשה בן תלוי יולדה זכר. במה יקדש עצמו בשעת רשמיש כגון האדמדין שאלו אור
אימא שלם אשתו של איעזר מפני מה בכך יקדש ביותר אמרה להם אינו מספר עמי לא בתלוי לילה
ולא כסוף תלילה לא בחצי וכשחא מספר עמי מתלה טפה ומכרה טפח ודומה כמספר שדאמדות
לקמה טעמא לי כד י שלל ואתן עני באשה אחרת ונמצינו בני כמים לוי ממזרות. וכלל הא
דאמדין גמ' רב חמא בר חנינה בשעה שמשחין עצמן על הבטן בשעת כבואה כדושיזרוען נשואתין
בתלה הקדש נותן להם שבעה בנים. וכלל האדמדין רב חמא ינא' פדושיזרועין משמשין מטותיהן ביום
וכגון האדמדין לבח מבית הכסא לישמש מטתו עד שישיחה שיעור חסיו מילא מפני ששך שלכות
הכסא מלוייהו. אמר יצחק רבי אמי גין אשה מתעברת לא קמוץ לא קתה שני הן בעוון חוללת. ו
יותן אונם מן המוך לביתא שני ופוטא יתמזגא בני. מאי משמע דהאי חטא לשלם דדבוי הוא דכח
ותמא אתה דבר ואי בערמימא קטאנא במזוב ואטקרי. דרשנא אבהוא כחא כחאמי עזבוני זיני
אספס כחאמדין לפני הקדש כלום אכאיש מכוון להעמידו אנוש משאמי. ונכונה להעמידו לא
טעונו לא לתוך עצמן ורעלך שהוא כן שבעה שבומדין לעשות כדקדק הוסף פנו לפרד וזה
הוסף פנו לפרד ונשתתתה טפה במקומה ואמר הוא שאתה עתה אורי ונדתה וכוונתה נגלית השלכות
מדתה מנעמי אורי גנסי. הינו דרש דאדמדין דכחמי מעה עפר יעל ומסא רב יש' מלמד
שיושב הקדש וסופר רבי עיוריהן שלשלא ואומ' אומ' רבואה טפה שה צדיק נוצר ממנה. דאדמדין
דאמי כחאמדין חיל למחמה וכלל האדמדין חיל למחמה חיל דוד לפי הקדש דלעל שלעל אורי הוא
שזיראתה וזיראתה. דרש חטא ברעמא מאי דכחאמדין חכמי דרשנא לאמלאה טפה כולה אדם
נצרך לא מהבדור שבה משל לאדם רבואה בבית הגידות טלל אונלוממה מקולת. דרש חטא חטא בר
פמא מאי דכח עשה גדולת ערמין חקד כחאמדין שלל כמדתה הקדש מדת בשדאדם מדת בשדאדם
אדם נותן חפציו בחמות צדקה ופיה למעלה ספק משתמר ספקאין משתמר כלל הקדש צד
העובר במעשה פתחה ופיה למטה ומשתמר. דאדמדין נותן חפציו לכחאמדין כלל האדמדין
יורד למטה הקדש צד עובר במעשה אמן כלל זמן שגמדין עולה למטה. דרש חטא יסר וקויהו ממי
דכחאמדין על צד טראות נפלאות ופליט מע' שלל כמדת בשדאדם מדת הקדש מדת בשדאדם בשו
ודם אדם נותן דירעונו בעדונה כלל אחד ואחר עולה צניע הקדש צדאמדין העובר במעשה אמן מלכות
וכלל עולין ללוקאחד. דאדמדין סמך לעלה כולל עולין ללוקאחד הקדש צדאמדין העובר במעשה
כלל אחד ואחר עולה במיע. וילדה סלל לשלילה למפ' הרב יאנו יכול שאמדין אורי שיעברה לע
היבדור וילדה לאחריה יבדור ואלו שנקבה תלוי און היבדור וילדה לא כללה. וילדה ערשת ממקום
ול' פרס ליוצא דופן ואיזה מקום ולי מקום הקדש שגמדין ביוטריע וילדה ערשת ממקום
שמזרעו. מכאמדין וצד דוסין אמן אמן טמא לורה ואין ליה ימיו טמא וימיו טמא וס' היות
דרך הדוס איעדסין דאשה מתטמא כן. לעלם אמן האשה למטה עד שיותא מזה דרך
עוניה. וילדה זכר אמי יצחק רבי אמי כיון שצדאמדין שלל לעלם זכר זה בר וכתב שלל בר
מושל

פ
דב שמעון
האומר
פ
האומר

ונתן בזה יצירתו וזאתו אף כשנימא וטוהר בעקבה יצירתו כזאת בה יאמ' לאין למידין יצירה
השנימה' אמר לו לא ישמעל מעשה בקלמטרא מלכא מלכת אלקנדיים שנתחייבם צדקותה הדינה
להלכות וברקו ומצא זה וזה לארבעים ואחר אמ' להם אני מביא לכם דאיהמן התורה ואתם מבאין לה
למלכות השוטים תאידאיהמן התורה אינאן טומא וטוהר בזכר וטומא וטוהר בשקבה הא קאמרי
למדין למדין יצירה סטנונא לאמ' קרא תלד הוקין לך הבר' ליה אחרת לנקבה תאידאיה' כבן
השוטים אימור דך דנקבה קדים איעצא רבעין ומוי קמיהך דזכר' וד' קמ' דאיתא אשקונה' וד'
שמעל אינא גוסא דלא מקביל למתא' אמ' להן ר' ישמעל מעשה בגלמטרא מלכא מלכת הינא שנתחייבם צדקותה
הדינה למלכות וברקו ומצא זה וזה לארבעים ואחר ונקבה לקמניה ואחר אמר לו אין מבאין דאיה' כבן
השוטים אינא טומא אימור דך דנקבה איתרה ארבעין ואין ודד' איעצא' ור' ישמעל לשומר מקדושה' וד' כבן
אין אטומוס לעריות אמור שמי גופיה בא עליהן' וד' איתא קדעוה' לך דנקבה בארבעים ואחר הורה
הסתפקא בזכר אמ' בא' בשקוניהן שוין' והיו צאמ' דווקא ודא' שיתא דובו אגויל' והוא שיתא
הא' לא קשיא משיח' חבן אמרין וראשן כלובו יאמ' רב חננא תצא עובר את ידו וה' זידה אמן טמאה לוח'
שניה' בלדתה והתקיד' מותיב רב יהודה הוצא עובר אתידו וה' זידה אין אמן חוששת לעלזר אמ' רב
נחמן לרידי מפרש' ל' גייעה דרב חננא לחוש חוששת' ימי טהרה לא יהבין לה עד דנפיק דובו והא' אין אמן
חוששת לעלזר קאמ' אין אמן חוששת לעלזר ברמ' דאורייתא בלמדרבנן הישא' והא' קרא אמ' אסמכתא
או כותריעו עליה יכול המפלת כמין דמם והגבים שקצים ורמשים תחא טמאה תל' זכרי מה דכר מין ד' שיש
בו מצורת האדם יצאו לו שאין בהן מצורת האדם' תנן דבן איזו היא צורת האדם המצא והגבין וכלכל
העטם והל' תצ' וג' בות דהקין ושאר הגוף אט' שהוא כשל בתורה זה ולי' יכול המפלת בייח' ראש שאינו
התק' בריית' קון שאינו חתוך או ושלט' א' גלגול' א' אמה או בריה שסוע' דאיל' ויש בהן חק' תצ' אדם
הוא טמאה ולי' טמאה שבער ימים וכו' השמיני ימול ירי זה מזה שיהא ראוי לברית נשמה יצאו לו שאין
דאין לברית נשמה' ונשמה היא טמאה ואין הול' טמאה לא דין חא מהאם דא' של' הול' גורם לה'
טמאה הרי היא טמאה הול' שקום לשמאה אין דין שיהא טמא' שעיר המשתלח יוכיח שקום לטמאה
והיה הוא טהור' לא אס' אמרת כשעיר המשתלח שאין לו טמאה וצמר בול' שיש לטמאה הוא לו' ויש לו'
טמאה והא' טמאה הול' וטמאה היא טמאה ואין הול' טמא' ויהי וטמאה שבעת ימים שתפסור שבעה
לול' האחרון מלש' שהיא צריכה שבעה משפס' ליה' שבעת ימים ביק' מוכין בין חפזין תל' כמין נדת
ד' מה נדת סמוכין אימי לידתה סמוכין' דמי סת' הקיש ימי נדת' לימי לידתה מה ימי נדתה' יכן
האין לזיבה אף ימי לידתה אינן ראין לזיבה' דווקא וצמר לזיבה בועלה' דווקא וצמר לזיבה בועלה'
הול' דווקא וצמר לזיבה בועלה' דווקא וצמר לזיבה בועלה' דווקא וצמר לזיבה בועלה' דווקא וצמר לזיבה בועלה'
זכר' לשבעה ונקבה לארבעה עשר זכר' שהכל שמחין בו מיעודת לשבעה' נקבה שהכל עיבין בה מ'
מיעודת לארבעה עשר' חפ' מה מילה לשמונה שלא יהא כל העולם כולו שמחים ואבן ואמו ע' צבים'
הא' מאידא' מפ' מה אמרה תורה עה שבעה' חפ' שדק' ל' חק' כהל' כה אמרה תורה תהא נדה
שבעה ט' שדק' א' חפ' עליו כיום ט' בל' חפ' כום כעקרה לחוסה' כשמיט' ומע' יכולין כיום כן בל' חפ'
ל' כיום לא בל' חפ' אין לו לא הנימול' לשמונה שיהא נימול' כיום משין' לתשעה לעשרה לאחד עשר לשנים
עשר ושאר כל הנימולין לא יהא ממל' לא כיום ולי' כיום' ומה ולי' א' אמת למידא' אחר (פ' ע' ע' ע')

הא מניין טמא בקדשים לא קא מניין זה א כי כח דיה לקויה שותא רחבא טפח צדכא לא קא
 מניין לא צמתיקא מניין צדכא לא קא מניין שיעורה תנו דבין הפלה שליה ואחר כך וליד חוששין לשניה
 ותשב לזכר ולנקבה הפלה וליד ואחר כך שליה חוששין לה ותשב לזכר ולנקבה לזה ולרש לקיימה ואחר
 כך הפלה שליה אין חוששין לה לא תולין אותה בו שמשל ותלמידי דרב הווי תבין מלי ואתי דב יוקף צדי
 דרב מנשיא מפתא מדול לאפיהו אמרי אתם ליה גברא דדחין ליה בגילתא דחטא ומידחי פי ארמ
 אמ ליה שמשל אחי אמ דבשלהאמיה דפי אמ דבאין תולין את העליה לא בגין קיימה שאילן דהו
 נחמל לזכר ולמניין דרב ואמור כעניה הדרי חזיה לזכר יהודה בישית אמ דבא בר בר חנני אמ
 יוחנן מעשה וזלו את השליה בולה שלשה ועשרים יום אמ ר' אפי אמ ל יוחנן מעשה ונשתהה הולך אחר
 חבירו שלשה ושלשים יום אמ דבאין ברבא דא אמ ל וליקא אמ ל יצחק משום ל מנחם אמ בר
 ששים ואמרי ליה איש כפר שערים מעשה ונשתהה הולך אחר חבירו שלשה חדשים וטל כדאמרין
 לעיל בעא מטח ל יוסין שאול מל המפלת דמות עורב ושלה עמומה הוא אמ ליה אין תולין את
 השליה לא במי שיש צמינו שלה חסודה בו מהוא אמ ליה דבר שאין צמינו שאלת אותיבה המעלה
 פין בהמה היה ועוף ושלה עמהן בצמין שקטורה כהן אין חוששין לזכר איה קטורה כהן הרי
 משיל עליהן חמרי טט ולזכר שאטאמי שמתאמוח שפר שלשה ושמש נימחה שלתו שלשפר
 תיובתא ושפיר מדחקס מאי שפיר מדחקס תא שמע דאמ אבא שאול תלמידיהו שלמדס גופו
 כעשה שתי עיניו כשתי טיפ צבוב דאמ ל חייא מדחקס דאמא שט חושמין כשתי טיפ צבוב
 דאמ ל חייא מקורבין זלזה פיו פתוח כחוט השערה וחיתוך ידיים ורגלים אין לו ואין צורתו
 נגמרת לא לארבעים יום דתנא עד ארבעים יום צורתו נגמרת והוא הנקרא שפיר מדחקס
 ואמוטמה לזכר פחות מכאן אינו ולר' אלא כמים הוא נחשב הוה שטרא דאתא לקמיה דמא
 אמ ליה דאני האני בר אבא ואד יומא השובבן יומא דאזל לעבניה ולא הוה האני לא בר אבא
 אמ ליה האני כנדורה בעליה לזכרה ואורי שאט שמשל דרב גוריה תנו דבין שפיר במה בודקין
 אותו בודקין אותו בשמן שהשמן מצתתו מביא קיסם שראשו חלק ומענעבאותו מקום מלמעלה
 למטה ומלמטה למעלה אם מק כסך בדוע שהוא זכר ואם יש באותו מקום כשעורה גדולה הרי
 זו נקבה ואם אין ידוע תשב לזכר ולנקבה אמ ל שושן בן לקיש שפיר שטיפו במים נעשה כמת
 שטב לזכר צורתו וחד אמ ליה ל יוחנן ליש לקיש ומת שטב לזכר צורתו וחד לקיטור אי ליש
 מהא דאמ ל שפיראמי ל יצחק מגילתא ואמרי ליה אמ ל יצחק מגילתא אמ ל שפיראמי ליש
 ושלדו קיימת טומא מעשה היה וטוהרו לו פרהים קטנים כמות שלם וקא דייקת מנה טעמ דשלדו
 קיימת הא אין שלדו קיימת טוהר הוא ארבה דוק מנה לה דבא שפיר קיימת הוא דטוהרו לזכר
 קטנים הא אין שלדו קיימת אפלו פתחים קטנים טמאים דכלחד וחד חזי לאפוקי ביה חד חזרי
 אמ ליה דאמנא לרבאשי ל יוחנן דאמ צמין כל איש דתת ל איש דאמ אפרי חשופין שיעורן בדובע
 תת התם המפלת יום ארבעים אינה חוששת לזכר יום ארבעים ואחר תשב לזכר ולנקבה וצורה
 ל ישמשאמי יום ארבעים ואחר תשב לזכר וצורה יום שמונים ואחר תשב לזכר ולנקבה וצורה שחזו
 נגמר לארבעים ואחר ולנקבה לשמונים ואחר וזכרים אנו אחד ברית הזכר ואחר ברית הנקבה זה
 זה לארבעים ואחר דאמ ל ישמשאמי טומא וטוהר בזכר וטומא וטוהר בנקבה מה שטימא

לא ידעין
 לזכר

מה דאמ
 שטמא
 שטמא

גמל לחמי
 מרשע

עזמא
 ודלע

לאטלה ואסוף דחמנו לאכלה בלשון נגיעה למימרא דנגיעה כחכילה אין ללא יולדת שמחה דת על
אכלת קרשים שאר טמא ימנעין ודין הוא מה יולדת טמא טמאה ידועה ומנוהרת על כל כלי קדשים
כל שדוא טמא טמאה ידועה מנוהרת על כל כלי קדשים ואם נקבה אף עמה כלם עד אמר מנוה
לכל יבולה שז' חמור נקבה שכלך נקיבה . ואם נקבה אין ללא נקבה מניין לרבות טמא ואני דנקב
אם נקבה תלוי אין הדבר תלוי לא בלדה . וטמאה שבעים כנדה שז' שבעות שיהא רבועה עשרים
שלא תלוי הדבר תלוי יהיה בן דעץ שקראנו שבעים כנדה תלוי ונדה טמאה שבעים אף להן
דין הוא טמא וטהור בזכר וטמא וטהור בנקבה מה שטיהר בזכר בנקבה כלם כנאף כשטמא
בזכר בנקבה כלם כן . לאחר שיתאון יצאו ויזר עליהם אף להם לא הייתי צריך להזקק לכלם שהרי
שבעים קרובים ויש אף למקרא . אף זה שזכר לזכר טמא וטהור בזכר וטמא וטהור בנקבה מה
יהי עהרת כלם כנאף וטמאה כלם בזכר . העלה לך לדרך הזו זכר שומ טמא וטהור
ימי טמא וטהור נקבה שומ טמא וטהור מרובין אין ענין שיהא ימי טמאה מועילין תלוי וטמאה
שבע כנדה שיהא רבועה עשרים . וששים יום יבול בין שמונה בין מטרין וכל יום מהיום עולה
אחרי ששבע בולין אחר . יכול ששים קמוסין וששה בין שמונה בין מטרין תלוי וששים יום וששה
ימים מה ששים קמוסין אף ששה קמוסין . וששים יום וששה ימים מה תלוי זכר שומ טמא וטהור
ימי טמא וטהור נקבה שומ טמא וטהור מרובין שיהא ימי טמאה מרובין מועילין תלוי וטמאה
וששים יום וששים ימים . תשב להבא את המקשה בתוך שמונים שנקבה שכל דמים שהיא רואה טמאה
ש שיתא הולך . ובניית זכר נאמרה להבא את המקשה בתוך אחר עשר שיהא טמאה מן
הזבה . יכול תהא טמאה מאנדה תלוי דודת טמא . ואם ל שמשן בן לקיש אמר קרא וישב יע
וישבה אחרת שהיא כזו ואין זו זה דם קושי כמדינה . ואימא זה קושי בימי טיה לא אמר דנה
דטמא לא קרא וטמאה שבעים כנדה נא כנדה מכלל דידבר טמאה וזה זה דם קושי
בימי דיבור . על דמי טמאה אעפ שהיא חתונה שיהא מותרת לבעלה ואסורה לקודש
ולתחמה שיהא ימי טמאה . ובמלכותיה מצאה בתוך מלכות ואם הביאה בתוך מלכות לא יצאה
אפילו הביאה בתוך מלכות על העליות הדא שנוהר להיטא . לכן לא יבטל כלל בן אבן . או לבר
לא יבטל כלל בן אבן וכלל שיהא לזכר שלש לאחר מלכות שלשון אכל בתוך מלכות פלו מאה זה
בתוך מלכות שלש וזה בתוך מלכות שלש קרבן אחי הוא מצאה עליה כולן . או לבר להבא את המפלט
הלל לבית שמה . מה שנה אור שמונים ואחד מיום שמונים ואחד אם שווה לו לאמא לא ישוה לו לקרבן
אחד ולאם בית שמה . לא אמר אחרים כמפלט יום שמונים ואחד שכן יצאת לשעה שהיא רואה להבא
בקרוב ואמר כמפלט שמונים ואחד שלא יצאת לשעה שהיא רואה להבא בה קרבן . אמרו לה
בית הלל והלא המפלט יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת וכו' שכל יצאת לשעה שהיא רואה להבא
בה קרבן וחיוב בקרבן . אמרו להן בית שמה לא אמר אחרים כמפלט יום שמונים ואחד שחל להיות
בשבת אעפ שהיא רואה לקרבן . הוי דאני לקרבן צבור השמיר במפלט שמונים ואחד שחל להיות
יהי לקרבן ויהי לקרבן צבור . הדמים אינן מנפידהן שהמפלט בתוך מלכות דמיה טמאין וטמאה
מקרבן אף להן בית הלל וטמאה אומא אומא להבא את המקשה ואחד שיהא חייב בקרבן .

אמר ר' יוחנן
שמונים ואחד
שמונים ואחד

Imaging
Imaging
Imaging

دستور
مجلس
شورى

12

שבת וירידים או שני בני יונה שנים היא מציאת אינה מביאה שלשה הלא דין הוא זו מביאה מה שג
יד ונצור עמבא מה שב יד מה מצורע מביא אחד תחת אחד אף זו תביא אחד תחת אחד
חלכה לך לדרך זהו שומביאה מה שב יד ומעמא מקדש וקדשיו מביא מה שב יד מה למעלה
שנים תחת אחד אף זו תביא שנים תחת אחד נראה למי דומה דנין מהוסר כפורים ממחוסר כפור
מליכות מעמא מקדש שאינו מקדש כפורים . הולכה לך לדרך זהו דנין מישאין העני שלן
מביא בהמה ממי שאין העני שלו מביא בהמה אל זכיה מצרע שהרי העני שלו מביא בהמה
לל ולקחה שותפים או שני בני יונה שנים היא מביאה אינה מביאה שלשה . אחד לעלה מה אלבט
מקום הוא אנו אחד להטאת ואחד לעלה . וכן הוא אנו אחד לעלה ואחד להטאת כל מקום
שנחלפה הטאת הקדים הטאת לעלה . כאן שנתה לפה העלה הקדים עולה להטאת כל מקום
שהיא באה על הטאת הקדים הטאת לעלה . כאן שאינה באה על הטאת הקדים עולה להטאת כל מקום
ששנים באים תחת הטאת הקדים הטאת לע . כאן שאין שנים תחת הטאת הקדים עולה להטאת
ואמה תל אחד לעלה ואחד להטאת לפי שנתה אחר אחר להטאת ואחד לע . שיהא מביאה
הטאת תחת מביאה הטאת ממנו עולה . כאן שהיא מביאה עולה תחת אינו דין שיהא
הטאת ממנו עולה תל אחד לעלה ואחד להטאת נכס שנים הביאה הטאת תור ועולה בן יונה
רכמל ותביא עולה תר עולה תר והטאת בן יונה תכלול ותביא עולה בן יונה . בן עזאי אנו
הולכין אחר הראשון . אחד לעלה ואחד להטאת וכפר מלמד שהכפירה סטאת . וטהרה לאכול
בצחים . וידבר אדם כי יהיה ובימה ענין צרעת אצל ילד אמר הסנה דצדעא ונה באה
לא מרמים מצוערין בלאשה שאינה משמלת נדתה בראוי גורמות שלקן בנה בצרעת . אמ
ר שמעלמני מה דמיה שלא שה משוטן ענה מפני שהיא אזהרת לאבילות ירקות והירקות משני
את הדם . ועוד אמר שמשל החאה דם כדם שחטות צפור לא פחות ולא יותר והוא מוזה דבר
בכפשה ומשמלת נדתה בראוי ואם לא היא גורמת לבנה שיהא מצורע ויצטרך לזכרים .
אדם כי יהיה בני ישראל מי עמאין כבעים אף הקיום מיסמאין כנגעים אנוכלאסלו טעג'ירו וכל
אדם מביא אחרו בחרת שהיתה בבני ונתגייר . בקטן ונולד בקטן ונולד ר' לעזריכי עזריה
מטהר . שנתנו מראיתו ר' לעזריה הקאמא אנו להקל טהור ור' חמיר תיראה כהלה .
עקיבה אנו בין להקל בין להחמיר תיראה כהלה לכל טמא אדם כיהיה מן הדבר ואחך
בעור בשדו מה תל לפי ששער צנגע הפך לבן שכול און לא מקום שהוא ראוי לגדל
שער לבן . מקום שאינו ראוי לגדל שער לבן מנין תל בעור בשדו רבה . טאת זוה שאת
בהרת זו בהרת . ספחת שני לבהרת . מנין ספחת שני לשאת וכל שאת או ספחת או בהרת
קטין הכת להפחת באמצע לומר לך ספחת לשאת וספחת לבהרת . ומה לשון ספחת לשון
טפלה היא כמה יאמר ספחתי נח אל אחת כהונות לא נלפת לחם . ר' חמא אנו טאמרה
לבנה בשאת וטאמרה לבנה בבהרת מה לבנה האמורה בשאת יש לה טפלה אצל בעה האמורה
בבהרת יש לה טפלה . מנין אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבע בבהרת וספחת שאת
וספחתה . בבהרת עזה כשל שנייה לה כסיד היכל השאת כצמר לבן . שניה לה בקרוס צה
למה דומין לשני מלכים ושניהם לבן מלכו שלה למעלה נחמל לבן שלה . וספחתו שלה למעלה
מפרכו שלה .

תבא כפסבן שנה לעלה שנה שלו לא שנה לחשן עולם. וכן ונה אותו לחטאת או זה או זה. אלפרה
אהל מנע אל הכה מלמד נהיה מיטפלת בהן ומצאה אותן אל פתח אהלמו ועד אלהיהן והקריבו נה
ללא לפי שהיא טעונה שטם יכול יהא שנים מעבדן זה אלהיה תל והקריבו אחד מעבד ואין שנים מעבד
אותה ואין יודע אם חטאת אם עלה כשהוא אומ וכפר עליה מה מצינו בנל מקום כפרה בחטאת
כאן כפרה בחטאת אכלה עולה דרון היא ואינה מעכבת וטורה לאכול בזבחים. הא למדת שכל
ימי טהרה הדי היא בהן בטוב וכן לקודש ולתועה. שלמו ימי מלאות כשרה לטרוננה ועדיין היא
מסולה לקודש. הבה נפרדה כשהיא לקודש. וטהרה מסקור דמיה מלמד שכל דמיה שהיא
רואה אצל אלהים המקור. דמיה מלמד שדמיה הדבה עננה יסבה הארץ והשחור נקטרן ברכום
במעי ארמה וכחצב בית שמים. אומ אקבא מי תלחן וכמי מיכ שרצני בית הלל מטהדין. דם
הדוק עקבה בן מהלל מטמא וחלמי מטהדין. זאת תורת הילדות תורה אחת לכל העולמות שהן
חייבות קרבן. או כול אפלו שפיר מלאמים מלאקטנס במין דמים וחגבים שקצים ודמשים ממעלה
וכארכבים או המעלה מות אדם בעל כנפים תל לזכר אונלעקבה עד שיהא בן צורת זכר או צורת
נקבה או יכול המסלות ואין ידוע מה הפילה תל זאת תורת הילדות ולדת מכל מקום. כלל גדולה הוא
כל שאמו טמאה לידה ודאי מביאה קרבן ודאי ונאכל וכל שאמו טמאה עמק לידה מביאה קרבן ואינו
נאכל לא מנחין טמאה עד שתעבור צורתה ותצא לבית השופה. וכל שהיא ספק ספיקא אינה
מביאה קרבן. כל שטומאתה ודאי נעבין לה ימי טוהר. וכל שטומאתה ספקאין לה ימי טוהר כלל.
לא דיין בה להחמיר בשבארבעה עשר יום כולל דנקבה ואין לה ימי טוהר. וכל דם שיראה הנאדם
גיבה אונלעקבה כאלו לא ילדה וזוהא שאמרו בהושב לזכר ולנקבה ולצדה. ואם אין ידוע אם זכר
אם נקבה תשב לזכר ולנקבה תשב ארבעה עשר כולל דנקבה ואין לה ימי טוהר לא שישלום כל
כולל דזכר ודין בה להחמיר מכל מקום. שאלו תלמידין את ד שמעון ויהא ממנו מה אמרה
תורה יולדת תביא קרבן אמר להן בשעה שכורעת לילד קוצרת ושבעת שנים אחר כך לבעול לפי כך
אמרה תורה תביא קרבן. מתקין ליה דבאשוי הא מזידה היא ובה קטא תליא מלגא ועוד קרבן
שבעה בעי לאתווי. שאומ לא קטא הכה לא להודיה במקדש וקדשין. תנו דכחצב זאור תורת הילדות
לזכר אונלעקבה למעלה מן העט. הוא אומ זאת תורת הבהמ ודע ופימה עט. יולדת אצל שקצים
ולמשים שאם תזנה דעתו שלאדם אומ לו יתוש קטן קדמך במעשה בראשית. אף יודי אמרה
במדרשם הדיה וכל בהמה דמיתפסג ולבקוק מלבי ארץ וכל לחמים. דא למאמ עט. יולדות
אחר בהמה ללמדך שפיון שקיים אדבאת המצוות יצא מכלל בהמה. תורה יולדת תן חגב דאשה
שיש עליה קפסן חמש לירות קפסן חמש זיבות מביאה קרבן אחד ואונלעקבה בזבחים ואין לשאר עליה
חובה. חמש לירות ודאיות חמש זיבות ודאיות מביאה קרבן אחד ואונלעקבה בזבחים ואין לשאר עליה
חובה. מעשה שעמדו קטן בירושלם בדיני. זה אמר רבן שמעון בן גמליאל המעון הזה לא תלין הלילה
עד שהאין בדין. נכנס לבית דין ולמד האשה שיש עליה חמש זיבות ודאיות חמש זיבות ודאיות
מביאה קרבן אחד ואונלעקבה בזבחים ואין לשאר עליה חובה ועמדו קטן כו צום בדין. הוראת
שעה הוא דעבד עי שהודלו קטן ואע"ה הלכה. ואכל לא תמצא יורה די שה און אומין לה ללומר
ולא לעקוק באומנותה יש לה שה ואין לה צדכיו מנין שתביא קרבן עכ"ל ישיה. ולקחה שה

ע"פ ארמית
ח"כ ב"ר ע"ר
אין אחר
אע"פ ארמית
אין אחר
כע"פ ארמית
אין אחר

אנדרס

נשבע
בבית
קדם דלמא
בדין דקף
דבי דינר
שלכין

טומאה נגעה תל ללם לא צהב ומראה הנגע עמק אין ממשו עמק מראה הנגע
עמק אין שער לבן עמק ומראה הנגע עמק לדבות מראה רביעי לנגעים יכולת מראה
משי יש תל נגע צרעת הוא הוא און לא מראה חמשי ודאון של יראה שנים כחות
כל לא יראה נגעים באחד אחר לאמר לו אתה מוסגר בזה ומוחלט בזה מוחלט בזה
בזה ומוסגר בזה מוסגר בזה ובזה תל נגע וראהו צרעת וראהו
ראהו שיהא רואה בלול כחות שאם היה בראש חוטמו שופע הלך והלך און בראש צבעו
שופע הלך והלך אונטומא מלאך אמרו עצרים וארבעה ראשי איברים באדם שאינם
מיטמאין משום מחנה ראשי אצבעות ידים ורגלים ראשי אזנים ראשי חוטם ראשי קנה
וראשי הדין שבאשה י יהודה אומאק שלמיש י לעשר אומאק היכלות ויד ללולין ומ
ובמקמרים אין מיטמאין משום מחנה וטמא אותו ואתו הוא מלאך מיטמא את הוולש
כימן טומאה מתוך נגעו עד שלא בא אל הפך אמר עקובה שלח את רבן גמלי ואמר
הושנע בהולטן בלדד בדרך הקדו מואין אמרו לי לא שמענו אבל שמענו עד שלא בא
אצל הכהן טהור אחר החליטו עמא התחלת מבא להן דאמר אחד עמד לפני ואמר ברוך
הקדו טהור עד שיטמאנו הכהן מאימתי הוא טהורן לא יעזר אומא כשילך לונגע אחד
ויטהר ממנו וחכמא אומא עד שהפך בכולן ואם בהדרת לבנה היא אין לילא בהדרת לבנה מניין
לדבות את השאר שהיא לבנה תל למטן שאת לבנה ומנין לדבות שאר המראות ולצונות
תל ואם בהדרת וטל כשם שהיא שליש לכתוב ששאת או ספחת און בהדרת כך תהא שליש
למראות תל לבנה היא היא לבנה ואין למעלה ממנה וכמה תרא לבטעיה כשלג שן והנה
מרים כשלג יכול כל שהוא כמראה שלג יהא טמאין ושאר כל מראות יהא טהורין תל בהן
הוא טהור הוא בזה טהור למעלה ממנו טמא מלאך אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבעה
בהדרת עזה כשלג שנייה לה כקיד היכל והשאת כקדום ביצה ושנייה לה כעמר לבן דברי
אמור וחכמא אומא כעמר לבן מאימתי לבן אמר רב ביבי אמר רבאסי כעמר דך נקי בן יומא
שמכבטן אותו למילת שניה לה בקדום ביצה היא למדת שאין נגעים למעלה משלג ולא
פחות מקדום ביצה אין לילא לבנה טמאה לבנה אדמדמת מנין תל בהדרת לבנה אדמדמת און
לבנה לימד על הכותך שהוא כלבן מכאן אמרו המתוך שבטלג כיון המזוג בשלג המתוך
שבסיד כדם המזוג בחלב דברי י ישמעל י עקובה אמר אדמדמם שבזה ושבזה כיון המזוג במים
לא שללג עזה ושללג דיהא ממנה ארבע מלואות און מצטרפין זה עם זה לפטור להחליט
ולהקטר בין שהיה הנגע כולו כשלג או מקצתו כשלג ומקצתו בקדום ביצה בין שהיה כולו
לבן או כולו אדמדמם בין שהיה מקצתו לבן ומקצתו אדמדמם כולן מצטרפין זה עם זה וטלן נגעים
הן לבן כיצד משעריין את המתוך רואין אותו כולו און ארבעה כוסות מלאים חלב נתערב
בראשון שתי טמ דם ושני ארבע ושלש שמונה וכלבועי שש עשרה המתוך שבבהדרת
כמדאל כוס רביעי והמתוך שבשאת כמדאל כוס שלשי והמתוך שבספחת הבהדרת כמדאל
כוס שני והמתוך שבפחת השאת כמדאל כוס ראשון נמצאן שמונה מראות ארבעה
טלוקן וארבעה המתוך י הנביה סגן הכהנים אומא מראות נגעים שש עשרה י דולאבן

ס
הם לוי
למאיר ולגדר
אלמלא היה
ס
ס כקדום

ה' יהודה אמר בארבע וצחמש וצחמש וצחמש. והנה הנגע עמד בעיניו שאם העז וכהה און
לא היה העז כלל לא כהה. לא פשה שאם פשה וכנס און כנס ופשה כלל לא פשה. והקמח שבעתימה
שנית מלמד שום שביעי עולה לו מן המנין בק מלפניו בק מלפניו. וראה חל און ב' ד' ש' כ' ו' כ' ו'
יהוא רואהו בראשונה רואהו בשנייה ואם מת רואהו כהן אחר בתורה. והנה כהה שאם העז וכהה
כלל לא העז. הנגע שאם כהה וועז כלל לא כהה. ולא פשה שאם כנס ופשה כלל לא פשה. הנגע
שאם פשה וכנס כלל לא פשה. אם נמרו בשבוע ראשון למה נמרו בשבוע שני לא נמרו שני שבועים
העומד בראשון מקור ובשני שורה ובאדם העומד בראשון מקור ובשני פסוק לפיכך צריך
לומר בשבוע ראשון וצריך לומר בשבוע שני. וטעמו הכתוב שיהיה ללשון און לא שיטהר
בדבר אחר. מקטחת אעפ ששטע פראויה. מקטחת היא אעפ ששטע. והנה כתב הקבר
הואילולא פשה ולא נראה בה לא מחיה ולא שער לבן טהור הוא. וכנס בגדיו מלפניו שער
ומושב ומלפניו כהה. וטעמו כלל שיהיה טעמו חתך אין בין מצדד מוסגר למצדד
מוחלט לא פריעה ופרימה תגלות וצפרים. וכנס בגדיו וטעמו כלל הדי הוא מסולק אל ואם
פשה תפשה וטעמו. ואם פשה אין לו לא פשיון במראה ראשון מנין שער לבן טהור ראשון וכל
הפשה מכל מקום. ואם פשה תפשה אין לו לא פשיון מנין לרבות שער לבן ומחיה כלל תפשה
ואם פשה תפשה לרבות את כולם. מלפניו חמרו התלשן בשער לבן והלך שער לבן וחזר שער
לבן וכן במחיה וכן בפשיון בתורה בקוף שבוע ראשון בקוף שבוע שני לאחר הפסוק הרי הוא
כמות שיהיה. והלשון במחיה והלכה המחיה וחזרה מחיה וכן בשער לבן בפשיון בתורה
בקוף שבוע ראשון בקוף שבוע שני לאחר הפסוק הרי הוא כמות שיהיה. והלשון בפשיון והלך
הפשיון וחזר הפשיון וכן בשער לבן ובמחיה בקוף שבוע ראשון בקוף שבוע שני לאחר הפסוק
הרי הוא כמות שיהיה. יכלה הוא הפשיון מטעם כמות להלכה הרי הוא כמות. יכלה אם
ראה כהן שהוא כושה והלך יזקק לו בתורה לטהר וראינו נזקק לו שלא משעה שהוא רואה אותו
בראשונה רואהו בשניה ואם מת רואהו כהן אחר מטעמה לטהרה. ונראה שניתן להכהן
עין שהוא רואהו בראשונה רואהו בשניה ואם מת רואהו כהן אחר. וראה הכהן והנה פשהמך
בעור הרי זה נגף ללמד על הפשיון שאם נשטנו מראיון יהא טמא. וטמא הכהן צרעת הרי זה
בא ללמד על הפשיון שלא יטמא לא בארבע מראות ובהן המראות שהאוס מטמא הפשיון
מטמא. הלא דין הוא האוס מטמא והפשיון מטמא מה האוס אעפ מטמא לא בארבע מראות
בין הפשיון לא יטמא לא בארבע מראות. הולכה כך לדרך הזו שער לבן סימן טומאה והפשיון
סימן טומאה מה שער לבן מטמא בכל מראה לבן אף הפשיון הזה מטמא בכל מראה לבן.
וראה למו חזקה דין דבר שהוא מטמא בכל דברים מדבר שהוא מטמא בכל דברים אף יוכיח
שער לבן שאינו מטמא בכל דברים. הולכה כך לדרך הזו דין דבר שהוא סימן טומאה מדבר
שהוא סימן טומאה אף יוכיח האוס שאינו סימן טומאה כלל וטמא הכהן צרעת הרי זה בא
ללמד על הפשיון שלא יטמא לא בארבע מראות. היא פסל לשכס לבושת. נגע צרעת
הרי זה מוסק על ראשון להשלים פסל צרעת אם כך למה הוסק ליהן רוח למשה בין פסל
לפשה ובין ענין לענין. נגע צרעת וראה הכהן והנה שאת לבס. כעור והיא הפכה שער לבן

הדבוק אומ' שלשים ושש' עקב' בן מהלאל אומ' שבעים ושנים' הא' כי יד' חנה קג' הנה' אומ'
ששה עשר' שמונה מלאות בשבע' ראשון ושמונה מלאות בשני' שש' עמ' כמות שהיא אומ'
או הקל' הדבוק יד' להבחין בין מלאה שבע' ראשון למלאה שבע' שפ' ו' דוסא' הדבוק
אומ' שלשים וששה הא' כי יד' מי' נגעים ששה באדם ארבעה נגעי עור בשר' נגעי שחין ומכה
נגעי ראש וזקן' נגעי קרחת וגבחת' שמונה לכל אחד ואחד הדי' שלשים ושנים' ושנים' נגעי
בגדים יד' קרן ואדמד' ושנים' נגעי בתים יד' קרן ואדמד' הדי' שלשים וששה' עקב' בן
מהלאל אומ' שבעים ושנים' ששה עשר בכלל' ומין מארבעה נגעים אדם שמונה במלאה שבע'
ראשון ושמונה במלאה שבע' שני הדי' ארבעה וששים' וארבעה לנגעי בגדים' שנים' לשבע'
ראשון ושנים' לשבע' שני' וארבעה לנגעי בתים שטס' לשבע' ראשון ושני' לשבע' שני' הדי'
שבעים ושנים' או כול' מלאות נגעים שכל נגעים ולחין בהן' אמ' יוסי שאל' השע' בנ'
סלי' עקב' את' עקס' אמ' לו מפני מה אמרו מלאות נגעים שנים' שהן ארבעה אמ' לו ואם לא
מה יאמרו אמ' לו יאמרו מקרוב בשה' ולמען טמא ומעורסין זה עם זה שאלו מלאות שנים'
אומ' כן בהן ובשמותיהן לא יראה את הנגעים' מכאן אמרו מניין אתה אומר כן שהוא בקי
בנגעים ולא נתיקם במתקין ולא בידחות באדם ולא בנגדים בבגדים ולא בבתי' במלאה
ראשון ולא במלאה שני' במלאה שש' במלאה שלשים' לה' יראה את הנגעים עד שיהא ביד' בהן
ובשמותיהן ה' זאת הורה ללכ' נגעי העד' ולעת' נלמד' העד' ונפית' להיות כיום ה' טמא
וכ' ה' הא' אינו יכול להיות עד שיהיה בקי בכלל' הדי' אומ' לא נזכרו במנין לא לחוקר בהן
ולבוחן עת' שלכן אמ' מבחין בין מין ומין ובין מלאה למלאה אומ' מבחין' ושערה לא שער'
מחנה' כי עי' בהרת כגריס וכו' מה' כי עי' שער לבן בתוך המחיה ה' ה' המחיה כמין
מפני שער לבן הלך שער לבן טמא מפני המחיה' ו' שמעון מטהר מפני שלא הפתו בהרת
אמרו לו והלא נאמר כבר נאמר שער כנגע הסך לבן כנגע זה מכל מקום' ושערה לא הסך לבן וה' ה'
הא' הסך לבן טמא' ושערה לא הסך לבן והקביר האמ' יש בה שער שחור אינה ממעטה'
שאל' ה' למידי' את' יוסי בהרת וכה שער שחור חוששין אנו שמה מיעט מקומ' ארת'
בהרת מכגריס אמ' להן אמ' כן בהרת וכה שער לבן חוששין אנו שמה מיעט מקומ' ארת'
בהרת מכגריס אמרו לו אם אמרת בשער לבן שהוא קטן טומאה ותמר בשער שחור שאינו
קטן טומאה אמ' להן הדי' שיש בה עשר שערות לבנות כלם הן טמא טומאה לא שנים' חוששין
אנו על המותר שמה מיעט מקומ' את הבהרת מכגריס אמרו לו לא אם אמרת בשער לבן
שהוא מין טומאה ותמר בשער שחור שאינו מין טומאה אמ' להן אמ' שער שחור הסך
והוא מין טומאה חומר' ושערה לא הסך לבן והקביר האמ' יש בה שער שחור אינה ממעטה'
והקביר ה' בהן את' נג' הנש' י' תחלה' ומה' ה' ה' בשביעי יוכל' בין כיום בין בלילה' ה' בעם
לא בלילה' יוכל' כל מלאה היום יהוא כשרים ה' לל' מלאה עמ' ארת' מה' לה' פרט' לנאמר
מאוד עינ' אה' היום פרט' לשחור מאד היום' מכאן אמרו אין ראיה את הנגעים בשחורית ובין
הצדדים ולא בתוך הבית ולא ביום המעט לפי שיהיה נראית עזה ולא בצדדים לפי שעה עזית
בה' ואמתי' ראוי' בשלש בארבע ובחמש ובשבע ובשמונה ובתשע דברי' ו' מאיר'

בהרבה כח צי גרים ובה שתי שערות נולדה בחדת כח צי גרים ובה שערות אחת הדין להקדור
כיעד ברהר כח צי גרים ובה שערות אחת נולדה לו כח צי גרים ובה שערות אחת הדין להקדור
בהרבה כח צי גרים ואין בה כלל נולדה לו בהרבה כח צי גרים ובה שערות אחת הדין להקדור
ממנו שהם סתם בהרבה כח צי גרים ואין בה כלל נולדה לו בהרבה כח צי גרים ובה שערות אחת הדין להקדור
הי נזה שער לכן מקום שתי שערות מקום שתי שערות יבול להי תהא טמאה ער
שהא בה שער לכן ומתה וכל צדעת נשנת היא היא טמאה ואינה נדרי בה דבר אחר (תערה)
אם כן למה שער לכן ומתה שער מלמד עלה תהא טמאה ער שהא בה שער לכן ומתה
ול צדעת נשנת היא היא טמאה יבול צדעה ובראחר למערה. אם כן למה שער לכן
ומתה כשר מלמד שיהא טמאה ער שהא בה כר לכן שער לכן ומתה כשר
שהא מקום שתי שערות על שתי שערות יבול כשר שער לכן מטמא מער כך
המתה וטמא מער וכל בשאת ער שהא מבו ערה בשאת ויהי מוקף קביל לה מקום צדעות
שתי שערות לכן ועד... מכתא אמרו גופה של בהרבה כח צי גרים הקטין מכתא ערה וטמא מער
עד שות שהא מקום צדעות שתי שערות וטמא מער נגע. כשר חי לא
השחין. כשר חי לא צדעות. בשאת לכן בשחין. בשאת לכן ככהק. אינה מטמאה ער שהא
בגופה של בהרבה. ער שער לכן אב לכן צדעות שהא כגרים. טמא מלמד שיהא מטמאה
שלא הפוכה. הלא דין הוא שער לכן סמך טמאה ומתה מה שער לכן אינו מטמא
לא המוקף אף מתה לא טמא לא הפוכה לכן כשר מלמד שיהא מטמא
שלא הפוכה. יבול להי תהא מטמא הפוכה אחרת קל וחומר ומה שער לכן שאינו מטמא שלא הפוך
מטמא הפוך מהי שהא מטמא שלא הפוך אינו דין שהטמא הפוך וכן הוא אומ' היא היא מלמד
שהיא מטמא הפוכה. וטמא הפוך לא יסגירנו למדנו שאין מסגירין את המוקף. מעין שאין
מתלשטין את המוקף אין מסגירין את המוקף ולא מתלשטין את המוקף וכל להי קבירם כטמא
הוא על שנתא עליו טמא אינו יזקוק לו. אולי יסגירנו כי טמא הוא שאם היה הפוך עצמו
מוחלט לא יסגיר לאחדים וכל טמא הוא בטמא דברתי לא דברתי כדואר. כי טמא הוא ואם
פחתה מכתא אמרו המורה מן הטמא טמא. או מלמך המורה מן הטמא טמא טמא ודין
הוא מהאם הטמא שפחה במלו טמא טמא לא על שכן אם פחה במלו יהא טמא וכל כיו
למה הוא ואם פחה טמא ער שפחה מכוך החלטא מכוך הקביראב מכוך הפסל טמא
אם פחה מכוך אין לה כח שפחה במלו כח שפחה מכוך טמא ופחה ופחה ופחה
וחזרה ופחה ופחה ואם פחה ופחה אין לה כח שפחה במלו למען מלמך מלמך מלמך
פחה מכוך הוא וכל טמא כיון שפחה במלו מלמך טמא. הצדעת מה ולמד שכל
לי פחה מכוך לא בשאת בלד ומעין לרבות שאר המראות וכל צדעת. ופחה צדעת
הפוכה שהיית אומ' הוא מלמך טמא כיון שהא סמך טמא פחה במלו וכל צדעת
הפוכה. ארכל עור הנגע עור שהא ראוי לקבל נגע פחה לשחין המורד ולמכוך המורדת.
אם כל עור הנגע אין לה עור הראוי לקבל נגע פחים יעכב ופחות מכוך קל יעכב מכוך
מכוך ש' אצבעות ידיה וכלים נראים אצבעות נראים הגויה וכל ש' הדין שהן מעכבין ככל

ומהית כשר חי בשעת למדינו לשאת שהיה מיטמא במהיה ימנין לרבות שאר המראות שיפומא
במהיה ודין הוא אם מצונו ששוו כל המראות לשאת לטמא בשער לכן שאין שער לכן דאין ליטמא
במהיה וקל וחומר אם שוו כל המראות לשאת לטמא בשער לכן שאין שער לכן מיטמא בקדחת
ובגבחת לא ישוו כל המראות לשאת לטמא במהיה שהמהיה מטמא בקדחת ובגבחת לא אם
שוו כל המראות לשאת לטמא בשער לכן ששער לכן מטמא בשער ובמכוה ישוו כל המראות לטמא
במהיה שאין המהיה מטמא בשער ובמכוה לא כגערערת לדלות כלמראה נגעים אומה חשאת
אוס יאך הכהרת שחיה אומס מניין לרבות שאר המראות בוא הדין והיא הנשוכה תל נגע ערערת
כיהיה מן הדיבר ואלך נאדם להביא את הכא עליו לכן שתהיה דמהיה מטמאתו תל דין הוא
בהרת קטנה מהיה מטמאתה בהרת גדולה לא תהיה המהיה מטמאתה לא אם אמרת כהרת קטנה
שהא כיסא טומאה רבא מרבבהרת גדולה שאינה סימא טומאה הואיל ואינה פומא טומאה לא
תהיה טומאה מהיה מטמאתה תל נאדם להביא את הכא כולו לכן שתהא המהיה מטמאתו
מניין אתה אומי קראו לו לראות כגערערת וצמח בו נגעאחר מניין שהוא זקוק לו תל נגע ערערת
וראה דכתיב ונהג שאת והיא הפכה שהטבתו היא לא שהפכותה כדכתיב זה הוא שער פקודה
שעקביה בן מהלל מטמא וחכמים מטהרין תנן התם שער פקודה עקביה בן מהלל
מטמא וחכמים מטהרין ואיזה הוא שער פקודה מי שהיה כו בהרת ובה שער לכן הלכה בהרת
והנהיה לשער הלכן במקומו ונחזה עקביה בן מהלל מטמא וחכמים מטהרין אמר עקיב
מודאני בזה שהוא טאור ואיזה הוא שער פקודה מי שהיה כו בהרת לגרם ובה שער
שערות ואלך ממנה כתיב גרים והנה לשער לכן במקום בהרת ונחזר אמרו לו כשם שביטלו
את דברי עקביה אף בצריך אינן קיימין תנן התם עקביה בן מהלל מטמא וחכמים מטהרין
אמר לו עקביה חזו כל כך בארבעה דברים שהיה אומי נעשך אב צדוק לישאל אם להן
מטב לי להקרות שטה כלמי ולא להיעשות שעה אחת רשע לפניה מקום שלא יאמרו בשביל
שירה חזר בו הוא היה מטמא שער פקודה ודם הירוס וחכמים מטהרין הוא היה מתיר שער
בכור בעלמוס שנשר ונעחו בחלון ואחר כך שחטו וחכמים מטהרין הוא היה אומי משקין לא
את הגירות ולא את שפחה משוחררת וחכמים אומי משקין אמרו לו מעשה בבורחמית שפחה
משוחררת היתה בדושלם והשקה שמעיה ואבטלון אמר להן דלמא השקה ונדוהו ומת בדיו
וקבלו בית דין ארעג אמר יהודה חוס ושלום שעקביה עתה שאין העזרה נגעלעלם
וישראל
ואמר נדו את לעזר בן הער שפך מן בטהרת הידים וכשמת שלחו בירא ודעוהו אכן על
אונן ולמד שכל המנוה ומת בדיון בית דין קוק לן את ארעג בשעת מיתתו אמר לבנו
בטחור בכארבעה דברים שהיה אומי אמר לו ואתה למלך חזק כך אמר לו אבי שמעתי מפי
מרבין והן שמעו מפי מרובים אב עמדתו בשמועתו והן עמדו בשמועתו אבל אתה
שמעת מפי היחיד ומפי המרובך מאטב להניח דברי היחיד ולא יאזכר בדברי המרובך אמר לו
אבא פקוד עלי לחבירך אמר לו איני ממקד שחא ענה מצאת ביאמלו לאו אמר לו מעשיך
יקרבך ומעשיך ירחקך והיא הפכה שהפכתו כולה לא שהפכתו מקצתה כינוד

9
מחל למי חרס
והאמרה

כמה והנהגה

[illegible]

כלו חסד לבן טהור עז שיהסך כלו. או המך כלו יכולתך ראשון וטוב וכלו וטוב העין והקול
היה וטוב החוטם כל מראשו להוציא את תוך ראשו. ועי רגליו להוציא את תוך רגליו
לכל מראה עני הכהן פדט לבית הסתרים ותוך הקמטים ותוך הפה ותוך החוטם. מכאן
אמר ונראה בעודר וכמוקה זיתם בעודי לבית הסתרים. וכמוסך זיתם לבית הסתרים.
וראשה בעורכת ופמניקה את כנה בעורכת לבית הסתרים וכמניקה את כנה לבית הסתרים.
וכאולבת בעמודים לבית הסתרים ליד הימנית. יהודה אומץ אף כטווה פשה לסמאלת כל
הראש ממנו על ידיך. הוא שמעכב כל שאל נראה והוא על ידיך זואי כו מעכב ופשה
שדון נראה לנגעו כך הוא נראה לתבחרו. דא לכל מראה עני הכהן פדט לבית הסתרים
מאור עניו מכאן אמרו כהן הקדמה כמחית מעניו ופשה כנה מהור עניו לא יראה את הנקעים
ולא יראה הכהן הכהן כשהיה צרעת מה תלשיסל אין לי מראה הסתרות לא מה השאת כלבד
מנין לרבות שאר המראות תלשיסל צרעת. את כלבדו לרביא שותבין אצבעות ידים והנשים
דא מה תלשיסל צרעת מנין אתה אומץ פדט כלול ותלשיסל צרעת פדט פדט פדט פדט פדט
והנשים וכלבדו וכלבדו חזר הראש והזקן ותקראו השחין והמכה והקרה ונעשו ערבה יכל יהא
טחור תלשיסל כלבדו עד שתפדה כלול. וערה את דגנע סחור מה תלשיסל צרעת פדט פדט פדט
מטהר את אחי החלטה חיה לאחר החלט שער לבן לאחר החלט פשין מנין שיכול אין לי
לאמתך החלט מתוך הסגר מנין תלשיסל צרעת דגנע סחור. או טחור וכלבדו חזר הסורה מתוך
הפדט יהא טחור תלשיסל הוא טחור אין הסורה מן הטחור טחור לא טחור. מכאן אמרו יש
מחשך נגעו לבית ונשכר ויש מראה ומפסיד. כיצד מי שהיה מוחלט והלכתי למני טחור
לא הקפיק להראותו לבית עד שפרחה כלול טחור עלו הקדים והראו לבית ופסידו. ואחר
כך פרחה כלול היה טחור הדי כמחור ונשכר. ויש מתמחור ומפסיד כיצד בהרת ואין בה
כלום לא הקפיק להראותו לבית עד שפרחה כלול הדי זה טחור להסגר שדן בהרת גדולה הצאה
כמחור צדן בהרת קטנה שלו הקדים וראוהו לבית וקבירו ואחר כך פרחה כלול היה טחור
וכאן הראוהו כשר יש יום שראה בו טחור ויש יום שראה בו וטחור הא כיצד נראה
כשבת מענין לבית השבת כדלמעבדין לבית יהא ויש צד צד לבית וכלבדו חזר. דא
וביום הראות בו יש אומרים שדון כו את הנשים ויש עם שאין לו אף צא שאם נראה ברת
וכשבעת ימי המשרה שלו אין ראוי אבותו של תיהסך שמחורו לאכל. וביום הראות בו כשר חיה
הדי זה בא ללמד על ראש ימים שבתגלו שיהא טחור יכל מלשיסל תלשיסל צרעת פדט פדט פדט
כשרה מה כשרה ימורו להלך כיצד טחור כשר כשרה חזר יסוי. אומץ מאור וכימסן
מחור יהא טחור ותלשיסל חיה מטהר כשרה שיהא ערבים לא גזירת מלך יהא אפלן כל
שהוא אומץ יסוי כשרה ראש ימים חיה מטהר ויהא אס הדיה למתעבות טחור לא
טחור טחור כשרה אומץ להלך כשרה חיה טחור להלך כשרה חיה טחור כשרה חיה. וביום
מלך טחור טחור לו שני ימים שני ימים לבית שני ימים לבית דבי יהודה. דא אומץ
הדי הנאמת וצדה הכהן ופסיד את רבת כשרה. בא וכלבדו חזר צד צד ואחר כך יבא
הכרם אם ממנה נכח ללדבר הרשות לא יתכן לו ללדבר משהו וכמה יום מצענו. נראה בהרת

ולא

מטעם למה חלקן הכר לומר לך שאין מושג זה לזה ואין מצטרפין זה עם זה. כי ידוע
שאם היה כחצי גרים שאין וכו' גרים מכונה יכול הוא לומר ומאדן שונה יצטרפו תל כיוויהו
שאין כי יהיה ב' מכונה מלמד שאין מצטרפין זה עם זה. יכול אם לא יודע אם שחיתא מכונה הוא
יבא טהור תל צדבת צדבת הוא לא ודמך שמה הרי זה מטמא מטמא. מכותאש יבול מורדת
ולו היה מחית המכונה או והיתה מחית המכונה יכול עד שיעשה צלקת תל מכותאש הרי
כצד היתה ולא היתה וכן הוא אמר למטן צדבת המכונה הרי זה עד שתקרום כח צדבת השום
אין לו לא שום שנוה באר מניין נכונה בנחלת או בנחלת או בסוד היותה אובדן כפי היותה
לדבר שהוא מחמת האש זו היא מכונה תל מכונה מטה ריבה. אין לו לא מכונה שחיתא הדיבור
שלם הדיבור מניין בגוי משנתביר עד שלא נתביר מניין בקטן משנול עד שלא נולד מניין תל
כוכה מכונה ריבה. אין לו לא מכונה שיש לה לאיך שתפשה מכונה שאין לה לאיך שתפשה מניין
תל פיה יהיה ב' צדבת מניין בשחית. בהיות צדבת צדבת מלמד שהוא מטמא בפתח. מניין
שתטמא חלקה תל לבנה. מניין לזכות שאר המראות תל לבנה. נראה אתה כל זה ש' לצד
ומראה עמק זו היא בהיותו פיה עמה. וטמא אתו הכהן מיד למה נגע צרעת הוא כב לב
וקמנו עמו. ואם יראה כולה לאחד. והנה אין צדבת ש' לבן זה הוא שאמח לזכות את
החוט שיש בו דוחב שתי שערות. ושפלה איננה והיא כחה זו היא שאמח לזכות את השוה
לבונה. וראהו הכהן ביום השבעי אם פשה תפשה לזכות באיזה יום פשה בן צעדיעו בן
לאחריו בן לאחר אחר. וכן אם החליטו צעדי לבן והלך שער לבן וחרש שער לבן. וכן
בפשיין כחלה בקוף שבע לאחר הפסח החליטו בפשיין הלך פשיין חזר פשיין וכן צעדי
לבן בקוף שבע לאחר הפסח לבן נאמי תפשה פשה תפשה. מה תל צדבת צרעת ב' פעמים
צרעת שתהא לבדים צדבתה הן את האמור בשאת צדבתה ואת האמור בצדבתה בשאת
צרעת לזר את האמור בשחית צדבתה ואת האמור במחית בשחית מה תל זה היא שבע פעמים
היא אינה מיטמאה מחילה כחלה בקוף שבע לאחר הפסח היא פשה פשה לבונה
בקוף שבע לאחר הפסח היא אין לו מראה חמשה ה' אין חשית המכונה מצטרפין זה
עם זה. נמצאת אומר עור הבעל מטמא בשלשה סומן צעדי לבן במחית ובפשיין
ולשחית וקמנו צעדי לבן כחית צעדי לבן ובפשיין ואין צדבתה. ואיש לא צדבת
שטתק נתק בתוך נתק דבריו עקובה. ואיש שאן שחית לו לאיש ואם סמך לבונה
טמא טמא ואחריו טמא תל ואיש אואש. כי יהיה צדבת מלמד שנתקא נגע חמשה סומן בשאר
נגעים. צדבתו כחית מלמד שאין הראש וקדקן מצטרפין זה עם זה. יכול אם יצטרפו זה עם
זה אבל יפשו מזה לזה תל צדבת הראש וקדקן הוא כש' שאין מצטרפין זה עם זה כך אין
פושין מזה לזה. אין לו לא שום שום לו בדאש וקדקן יש לו בדאש אבל לא כחית כחית חבל
בדאש לא בדאש תל צדבת מניין תל ואיש אואש כחית בונגע בדאש חבל. וראה הכהן
את הנגע וקמנו מראהו עמק און לא מראה עמק מניין לזכות את השוה לבונה תל והנה אין
מראהו עמק והקדקן מלמד שהתקדקן סמך מניין עמק און לא מראה עמק און לא מראה
עמק שובל אס מתקן אדכ ידא טמא תל מראהו עמק מראהו עמק ב' ימים און לא

ס' ס'
למחית אלגב
למחית

לעורר הכשר ולא יצדק עורר הכשר פושע לחלוטין לכך נתן בנפשו ענינו. שאומר לו שגור
מי שעלה להקדש ידועות כסלע מקומה ידועות השחין אמר להם יסגורו אמונו למה הם נתנו
שער לבן אינה ראויה ואם לפשוט אינה פושע ואם למה היא אינה מוטמאת במחיה אמר להם שמה
הכנס ותפשה אמר לו והרי מקומה כגריקאמ' לכן לא שמעתי לא יקנור. אמר לו הודיה בן
בדורה אני אצטר כואמ' לו אם לקיים דברי חכמי הוי' אם לא שמעתי יוצא לו שחין אחר חוצה לו.
ויפשה לתוכו אמ' לו חכם גדול אתה שקיימת דברי חכמים. והיה במקום דשחין שאת שיקחם
השחין לשאת לא שתקדום השחין לשחין. וליעזר בן יעקב אמר קריו' הוא במקומו עד שלא
בא לשם סדר היה בעור הכשר עד שלא נעשה שחין נעשה שחין נהיה לי לעזר בן יעקב מלמד
וחכמים מהררין שכל נגע שטור שעה אחת חין לן טומאה עולמית. שאת לנגע מלמד שהיא
הלקה. בדרת לבנה אדומת מלמד שהיא מלמד בפתח. יכול שאת מלמד הלקה ו
ובהדר מלמד בפתח מניין ליהא את האמור בשאת בדרת ואת האמור בדרת בשאת
הל' נגע צרעת. וזהו הדין חלה מראה שכל מלמד שחין השחין מוטמא לא במראה
שכל בעור קבוע השלם. ושעה תכל' מלמד שהיא מוטמא בשער לבן לא במחיה
וטמא ה' כנגד צד הא' כשחין פריקא כל' לא בעור הכשר שחין עוד הכשר מוטמא לשחין.
יכול למשה צער רמזיה ולי' ואם תחזיקה תעמוד בהדרת לא פשתה במקום שחיתה היא
פושע אינה פושע לא בעור הכשר ולא בעור למכור. ואם ידאנה הדין על שחיה כולה
ראיה אחת. והנה אין בה ולא בחוט הוי' עומדת שחיה היה בלא טומאה מוטמא אינו
הימן טומאה. יכול אמר' שבו רוח כשרי שערות ולי' והנה אין בדרת שער לבן כל שהוא
טמא עומד זקקה לטומאה. ושמעתי איננה והיא כזה בקרום כיצד שאם היתה למה
מקדום כיצד אינה כלום. ואם פשה דבשה בעור מה תצור לי ש' נוראן הדין כיצד הלי'
אם פשה שיכול אין לו פשוט מוטמא לא בשביעי בלבד בסמי' בתשעי מעין תלת פשה
אם פשה תפשה. וטמא הדין אתו את הודאי הוא מוטמא אינו מוטמא חספס. כיצד
שנים שחין ולי' כהן בזה בדרת כגרים ובה' כהן עבקה שבע בזה כסלע ובה' כסלע
ואין ידוע כיצד מלין פשת כיצד באיש אחר בן כשע' אש' טהור' ע' פ' און באיש
אחר טמא נכש' אש' טהור' אמרו לו והנה כפר עמי נגע היא עד שידע באישה נגע
עומאן. אם כן למד נחני וטמא אר' את הודאי הוא מוטמא אינו מוטמא חספס. ואם
תחזיקה תעמוד זה הוא שאמרנו במקום שחיתה היא פושע אינה פושע לא בעור הכשר
ולא בעור המכור. יצדק שיהא מקומה צרוב ושיהא מקומה ניכר. וטמא חספס את
הודאי הוא מטהר אינו מטהר את חספס. כיצד שנים שחין ולי' כהן בזה בדרת כגרים
ובה' כסלע כסלע שבע בזה כסלע ולי' ובה' כסלע ועד שיהיה טמא חספס שחיה
להיות כסלע וכסלע שניה טמא עד שיהיה צד שחיה כסלע לצד שחיה אר' את הודאי הוא
מטהר אינו מטהר את חספס. כמ' אר' את חספס שחיה הדין חספס טהור אבל
חשה חספס לטומאה חספס טמא. נאמר וכשר כי יהיה בנפשו טמא ונאמר כי יהיה בט

וְהָיָה
 יְהוָה
 סֶמֶת וְחַדְרָה
 יְהוָה
 בְּכֹחַ עֵינַי
 וְעֵינַי שֶׁלֹּה
 בְּכֹחַ מַעַל
 שֶׁאֵין מַעַל
 בְּרֵאשִׁית
 וְעַל כֵּן
 שֶׁאֵין מַעַל
 בְּרֵאשִׁית
 שֶׁאֵין מַעַל
 בְּרֵאשִׁית

וְהָיָה
 יְהוָה
 סֶמֶת וְחַדְרָה
 יְהוָה
 בְּכֹחַ עֵינַי
 וְעֵינַי שֶׁלֹּה
 בְּכֹחַ מַעַל
 שֶׁאֵין מַעַל
 בְּרֵאשִׁית
 וְעַל כֵּן
 שֶׁאֵין מַעַל
 בְּרֵאשִׁית
 שֶׁאֵין מַעַל
 בְּרֵאשִׁית

נתקבדו שמות. וכו' להביא את שבתוכו ושוב ח' יחלו. ויש פירוש שחזרה לו ושוב לתוכו.
שער מיעוט שער שערות וארץ כדי שינט לבד הזוג והוא הדין לכל מקום שבו שער.
זהו כלל שיצא לידן בדבר שלם כענינו יצא לבד ולא חסד עליו לאתן שלם ידון בשער לבן
ולחמיר שידון בשער זהוב. יתבאר לא ידון ולא אדון ולא שחר. אפי' את כלל לא אפי' את
שער לבן דין הוא מה אם שער צדב שאינו סימן טומאה בעצמו הוא סימן טומאה בעצמו
שיער לבן שהוא סימן טומאה בנגע איננו דין שהוא סימן טומאה בעצמו כלל צדב לא
לבן ולא הוא דומה לזהב וזהב דין לקו קציר דברי' עקבה י' וחסד אומא פלוס דין
אמר יוחנן בן נורי מה הלשון אומא דין מת' דין קנה זה לקו קציר או לקו אדון אמר לו
י' עקבה עד שאנו למדין מן הקנה כלמור מן השער דין שער שלפלוס דין לקו קציר. לא
דין לקו אדון. וטומאה זו הדין נתקחה גזירה כפי' טמא שפכדית. טמא טמא
הוא בעצמו נתקחה זה בעצמו שאר הקנה בנתק. יבול הוא ראש שיהיה טמאין
בעצמו ובביתו נתקחה זה בעצמו ראש און זהו הוא און ראש שולחן טמא
טומאת עתקים כלבד. צדעת הלאש און זהו לומר שאין הראש והזקן מעכבין זה את זה
ואין מצטרפין זה עם זה ואין טושין זה לזה. ואיזה הוא הזקן מפרק ש' ויעד פוקה
שגזירתו הא' כי ציר מותרות החוטא און לאו זקן כלשון החוטא ולמעלה זה הוא ראש.
מן החוטא ולמעלה זה הוא זקן. וכי יראה הדין און נגע הנתק מקיש נגע לנתק יבולאן בשער
הוא וכו' שער צדב דין וכו' מלמד שהוא מטמא מפרנס וחסד מפרנס ושלא מפרנס הפוך ושלא
הסך צדב י' יהודה י' שמעון אומא אינו מטמא לא המך. אמר שמעון ודין הוא מה אם
שער לבן שאין שער אחר מצדו למידו און מטמא שלא הפוך שער צדב דין שיש שער אחר
מצדו למידו איננו דין שלא יטמא לא הפוך. אמר יהודה למקום שצריך לומר הפוך למי הפוך
אכל המת שבו ולא היה בשער צדב מטמא הפוך ושלא הפוך אס' כן למה נאמר כנגע נתק
הק' יש כנגע נתק מה נגע כקדים אף נתק כקדים וכשאומא אומא (מט) נתק כנגע הקיש נתק
לנגע מה נתק שאין הפסיון לתוכו אף הנגע שאין הפסיון לתוכו. ושער מיעוט שיער
שתי שערות. שחור שער שחור מצדו מין הצדב בין משואר בין צומח. מה בין צומח
למשואר הצומח מצדו מיד שער צדב ומיד הפסיון מפרנס ומפרנס מצדו שלא חבוצר
והמשואר מצדו מיד שער צדב ומיד הפסיון מפרנס ומפרנס ומצדו. ואין מצדו מיד
הצד עד שיהא רחוק מן הקמה סבבן שתי שערות. היתה אחת צדובה ואחת שחורה
אחת צדובה ואחת לבנה אינן מצילות עד שיהיו שתי שחורות. ושער שחור און בו
והקמיר הא' יש בו פסול ואינו אומא לא ושער שחור און בו והקמיר הא' יש בו פסול
וכשאומא אומא למטן ואם בענינו עמ' הנוש' ש' צדב בן נ' ה' טהור הוא הדין צדב למיד על שער
שחור שהוא פסול טהור בעצמו. הא מהאע מקיים ושער שחור און בו שער והקמיר הא' יש בו
פסול. והקמיר צדב את הנגע צדב שחורה. וראש הדין בשער יבולאן ביוסמן כללה
ה' צדב לא כללה. שה' אומא עור הצדב שהוא מטמא צדב מראשית הא' צדב יום
עמ' ש' און מיטמאין בארבע מראשית לא יהו צדב יום וראשית צדב. וה' צדב

אשר יעשה במעשים י יהודה אנוני אסל פקידה אחת וקשרה אינה מיטמה בגנבים עור יתלם עורור
ענין תל פקד ועור מהבד ועור מן הגיול בארץ אף עור מן הגיול בארץ יכול שאת מוסיף את שהיבר
לומן הגיול בארץ כל שהוא תל בארץ לרבות חלש חלש לומן הגיול בארץ כל שהוא סלח חוט אפילו
משה וכלו שחברנו לו כדרך היכורו לעומתה יכול אף עור המצה והחיה במשע רח
מלכת עור יצאן עור המצה ועור הקיסה של נעשה כק מלכה איצא עור המצה ועור החיה של
נעשה כק מלכה ולא אצא עורות רצונות קדמך שנעשה כק מלכה תל כל עור יצאן עורות
רצונות קדמך שאין כלם יכול שאני מוצא עלות אחת לים שאין כלם תל כל אשה יעשה
העור למלכה לרבות עורות אחרים אומה העמוד מן כמה דקה בשלל אף אין לישא עור מן
כמה דקה בשלל מעין עור כרונה דקה ואינו נשכל כמה בסה נשכל כמה בסה ואינו נשכל עור
שחיה מרבה להבא עורות של שר יס מעין תל בעור בעור רובה יכול יהוא מיטמאין כן כבועין
בין שאין כבועין תל פקד מהבד כולל לבן אף עורות כולל לבנים דברי י מאיר יהודה אומר או
בעור לרבות את הכבועין י שמעון אומי כתוב באהר אומי אן כבד וכתב אהרתי אן בעור הא
כיד הכבועין בידו שמש מיטמאין (כיד אדם אין מיטמאין) והיה הנגע ידוק יכול למראה
ידוק תל ידוק הירח שבידוקין שהוא כבדק הטווס אלא יכול למראה אדם תל אדם כ
אדם שכתב אומי שהוא כזהורית יפה ידוק אומי אדם מלמד שאין מיטמאין כמותך
וכולל שמש שאין מיטמאין כמותך כך לא יטמא זה עם זה תל והיה הנגע מלמד שכן מיטמאין
בבגד לא כמותך בבגד אן בעור אן בשתי אן בעור אן בכלל עור נגע ערעת האמה תל
שימל אן לא בגד שיש בו לעשר ולעני יוש בו לעשר יאכל לא לעני לעני אכל לא לעשר
לא לעשר ולא לעני מעין תל נגע צרעת הוא והוא חת הכתן לרבות את כולל נכמה יהיה
בנשעל על שלש צרעת בקדים בקדים הלא דין הוא טימא באן וטימא בעור הבשר מה עור
הבשר בגדים אף באן בגדים הולכה לך לדרך האן טימא באן וטימא בבית מה בבית כעב
גדיקין אף באן בשני גדיקין נראה למי דימה דני דבר שהוא מיטמא בשני שבועות מרבו
שהוא מיטמא בשני שבועות אן וכתב הכתוב שהן מיטמאין בשלשה שבועות הולכה לך
לדרך הזודני דבר שהוא משמא בידקרק ובאדם מרבו דבר שהוא מיטמא בידקרק ובאדם
אל זכיה עור הבשר שאינו מיטמא בידקרק ובאדם מרבו צרעת הוא והוא חת הכתן הדי
הוא כמדי וראו הכתן את הנגע והקריה שבעת ימים הדיזה תולה וראו את הנגע בשביעי
יכול כן כובדן כלל תל כובד לא כלל כן כן פשה זה הפשין הסמוך כל שהוא ומכין לרבות
את הרחוק תל כבד יכול כל שהוא תל נשם באן נגע תל נשם כבד מה נגע אומר להלן
בגדים אף באן בגדים נמצאת אומי הפשין הסמוך כל שהוא והרחוק בגדים והוא צרעת
צרעת ממארת תן בו משה ואנריתה בו אין לישא מוחלבו מוקד מעין תל כן צרעת
או מה מוחלבו אפן צרוע ועשאו מוכין אומי אסור בהנייתו כולל אף מוקד כן תל צרעת
ממארת הנגע המוחלבו אסור בהנייה אן המוסגר אסור בהנייה מלח אסור בגד מוקד
צבעו אן מכו לגוי סהור יתעבב באחרים כולל טהורין קצרות שהן מוכין מזהר
משש על שלש טהור אצל מוחלבו שנתעבב באחרים אכלו כמה לפס הכל אקורים

סגור לזכר
למנוח טהורין
והיה

אנוסד הנגע יסלמער זה לצד זה ולמחם עד שיעקר מכולן. וכבר שנית ושכר השניה לטהרו
והיה שוכן להקיר את נגעו. זאת תורת נגע צרעת לאומה רי הוא חוש זאת תורה לכלנה צד
לכל צרעת בגלל הקושט לבית מה בית מטמא כביאה חן נגר מטמא בבית. אין לו לא נגר
מין לבדו שתי וערב ועוד ולל זאת תורת נגע צד בג' דברים שיש להם חן אוכלו עור
שקטן לבגר מה נגר מטמא בבית אף כלן מיטמאין בבית. אומה נגר מיטמא כלל מטמאות
כלל יטמאן כלל מטמאות כלל זאת. זאת יכלל בשם שהבית טעם צדדים אף כלן טעם
צדדים אל זאת. לטהרו ולטהר בשם שמצד לטהרו כך מצדו לטמאן. לא לטהרו
למאן כהן שהוא מטהר הוא מטמאן ואם מת לו והוכה אחר. דרש תנחום והצדועאני
בנגע וג' וצדוע זה כהן המקדש שנצטרע מעובדות ישראל. אשר בו הנגע זו עץ שדא
מטמא נגעים דכתיב מחקה כל העיר סביב. בגדין יהיו פלמים לא בגדי כהונה ובגדי מלכות
ואשן יהיה צדוע ויגלית מדך יהודה. ועל שם יעט שפיו שגלו ישראל בין האומות אין אחר
מהן יכול להוציא דבר תורה מן יטמא מטמאקרא זה חלל שני ראשון וחרטום שני. כל
ימי אשר הנגע בו כל מי שהוא יודע כמה שנים עבדו ישראל עץ ידע אימתו בן יודע לא נאית ליה
הלש קראי ופקדתו עליה את ימי הבעלם כימיה בעלם. ודיב כאשר קראתי לא שמעו כן צדא
אל ולא אענה. וכל יען ויען אף יען ויען לא יען בעץ מרה נגר מרה. בדי ישבא ויהי סבה סד
מחוק למחנה אבילות שכל מעלם ויטמא. מעשבו זה מלוק השבים וכן הוא אומ' לפה ואשכנאל
מקמא' א' יתק' כל זמן שהיה המקדש טהור היד מטמא שפניו סתונו על שן שטימאן
ועשאוהו בבית מטמא דשכלק שפניו מהם וכן הוא אומ' כטמאתם וכפשיהם עשיתם אותם ואמרתם
פני מהם יאמ' שמו' אשר מקעות נטעה שפניה מכרוב לכרוב מכרוב למפתח הבית ממפתח הבית
לכרובים מכרובים לשער הקדמוני משער הקדמוני להצר' מן החצר למזבח מן המזבח לגג' מן
הגג לחומה מן החומה לעיר' מן העיר להר הזיתים מכרוב לכרוב דכתיב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מעל הכרוב אשר היה עליו. מכרוב למפתח הבית דכתיב וידם בצור יע' מעל הכרוב על מפתח הבית
ממפתח הבית לכרובים דכתיב וידם בצור יע' ואח' מעל מפתח הבית ויעמד על הכרובים ואפשר
וידם בצור יע' ואח' ויעמד על הכרובים של מושלן אותה מושל למח' הדבר דומה למלך שהיה יצא
מחך פלסן שלו והיה מנשק בכתלים ומקפץ בעמודים ואח' להן היו בשלום בית היו בשלום פלסן
דידין כך היה השלום מנשק בכתלים ומקפץ בעמודים ואח' להן היו בשלום בית היו בשלום פלסן
בשלום פלסן דידין. מן הכרובים לשער הקדמוני דכתיב וישא הכרובים את כנפיהם וידמע מק' יאמר
לענין קדמות ויעמד סתם שער ביתו הקדמוני וכבוד ביתו הקדמוני וכבוד לוי ישאל עליהם
משעלה. משער הקדמוני לחצר דכתיב והחצר מלכה את טגה כבוד יע' מן החצר למזבח דכתיב
דכתיב את' נצב על המזבח. מן המזבח לגג שז' לשבת על פתגג. מן הגג לחומה דכתיב כה
האני והנה יע' נצב על חומת חנק. מן החומה לשער דכתיב וליע' לענין חקרא. מן העיר להר הזיתים
דכתיב ויעל כבוד יע' מעל תוך העיר על ההר אשר מקדם לעיר. אח' נתן שלוש שנים וסאחה עשרה
שנה שחיה בדרהס ומצדית עלשה מעמים בכל זמן ואומרת שבובטם שכלם אכלם משובותכם
ע' שלא חזן היתה לה השכינה מדרהס באויר ואומרת דכתיב וק' הזכ' לפה ואשוכה אל מקומי עד אשר
שמו ובקשום בצד להם ישה חותי' כל כך למה מפני הטומאה שטמאן את המקדש בעלה בדין

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

ד
למקום

אברהם

מאמר
על ידי

טביעה וכן הוא אמת צדק וחסד אל כפי ומוחצתם אל צדקותי והקיר ביני וביניהם וטמא את שם קדשי
 בחלוקתם אשר עשו ואכלו אותם בחפזי וכן ששבו מה הנא אומי עתה ירחקו את זנותם ואת פכדי
 מלביהם ממני ושבתי בתוכם לעולם ואומר אלם אסתיר עיני מן אשר שפכו את דוחי על בית
 ישראל נאם יי אלהים כי יאמר בעל הרמיה

זאת תהיה תהיה

מרשית הלה הנוטה שמים כיריעה רוקע הארץ ותמצתה כחמה וביעה וכלאת כל מלאכיה
 כחפצו לימים שבעה הבוחר בעמו והושיעם ומלטם ביום רעה המנהלם במדבר ואותם בחסדו
 ביום רעה כן יוסף שנית ידו למקום אדם עולעה וישבור מעל צמורה עול מלכים ארבעה
 ויחיש לה מלכו אשר ממנה שקרעה וישימה לבן עולם ותחת אשר נבעה וירא אויבה
 ותבש ותלבש בגדי זעה ועלן פשה יוסף בא בארץ שמעיה בוחו עמי כי זכרה לכה שפועה
 בואו חבו ללעל לעי כי זאת המרעה ושאתה מים בששון ממעוטה ישועה
 יעניט הלא אשר כל הנשמה הלה ויש יעניט צעירו ועל מי מנוחות יעלנו שיבהו לקדמותו
 ונמא יבגלנו ידעה בו ובמעשהו ולא עוד געלנו ומאד צות יקדנו ואומת קדש יעלנו
 יתקור תמים איש שעיר ועל אשר מעלנו אביד שריו ומעור ובאק וחמה יכלנו יכל עצמו
 ואדו בצדק יכלנו ואפירותה אחרי נמור לו עאלו ידמי ודחת שפלותו ומשאלו יעלנו
 ובגדות עין אבנו ודום לבנו יעלנו כבתוב גאות אדם תשפילנו

זשה גאות חזקת שפילנו ושפיל רוח דמון כבוד גאות אדם תשפילנו לחנה טר קרייה בננות
 עין רבה ויאמר יען כי גברו כבוד ציון שהיו מהרבות נקבות רוח ומה היו עושות ולענה טווח
 דיון כשהיה אחת מהן מתק שטת היתה מטה כגדונה לכאן ולכאן סד לראות וכשיטויה
 ומקדוה עינים ונמשך לקדוה אומי שהיו מקדוה עינים לכאן ולכאן שמשן סלן שאתה ללוי
 אדמה האן וטמא ולבנה כשהיה אחת מהן רוחה היתה מכה שתי קצות ומלאת בעיה
 כמי שיהא נראית טפה עלהן וכשהיה אחת מהן קצרה היתה לזשטק ודחוק עבה ופשה
 שתיק צרות ומלכת בעין כיה שיהא נראית בקורת ובגלגלהם תעכבה אטא כי כה נאמי
 שיהיה אחת מהן ערה צורת דקין על מנעלה ודבן אמרין שיהיה כל אחת מהן מביאה
 שלש חזות של רגל וזממה אסמסמן ונותנת נותן בין עקבה ומנעלה וכשהיה מבעת
 לכת שלב חורים היתה דורבת עלה והא מורב בקעת והיה הדיח יצא ממנה ומעקבה בין כיה
 שלבונה ויהי הצפא אומי לשעיה ישעיה מהא לה עושות כן יכלו מכאן והיה ישעיה מנחזר
 על ידיו ואמא להן כגותי עשירה תשובה ער שלא יבואן השונעים עליכם מה היו אומרות ימנהר
 חושל מעשהו למען נראה ולמען נראה דוכוס דואה אומי ונטלנו לזממה אפרוכוס דואה אומי
 ונטלנו לו לאשה והקרב והבואה עתה קדוש ישראל ועדה ועדע על דמך היא קיימת על ידי
 אעל ידיה ופיון שגרמן העונות ונכבדו השונעים לירשלה היו יוצאות לפניהם מקושעות כזונות
 והיה דוכוס תאמר אחת מהן ונטלנו לאשה ומעלה ומושיבה על קרובין אמר הצפא היא קיימת על ידיהן
 על ידיהן קמת על ידיה לא קמת מה עשה להן הצפא אומי לעזר הלקה אותן בער עשנו קמח יי
 קדקד בנות ציון ואין פנח לא צדעה כל (שאה ולקפחה) ווס יביד חנה אומי העלה יאשן משפחוה

שם אומי
 אומי

מנעל מצור
 שם

בגד חסוד
 אלקי אלגנל

גלגל עינים
 כסא עבדן

אעלה

[illegible]

אמלל בית המקדש עדם צדיק מה פעל בצלמא למאן דאמלל מחשבותיו שלמותו ע
נהרסו לינו דכח כי השתות יהרסון ולמאן דאמלל בית המקדש שא שכה דאיקר שנות דתון
משעטל ארון מבית קדש הקדש שלמאן היתה שם מימות נביאים ודא שונם וישיבה היתה נקראת
אל למאן דאמלל חזקה וקיעתו צדיקים היטא אשכח דאיקרו שנות דכח כי ליצ מצחק אדון וישת
עלהם לבן ישיב עתא ממא מהכא דמלך אענה גדול וישת יאמלל חזקה למאן דאמלל שמה תושב
מכח שמונה שנה כוחו של אדם דא תושב שנתנה בוח שא מבע השלם הו' ושלל רוח דאמלל כבוד
ענותגורו שלחזקיהו היא שנתמכרהו ורומו מתגורו עלהכל ועליו אמלל שקר וחקן והכל היוט
שקר התיק זה דורו שלמשה והכל היופי זה דורו שלחזקיהו אשה עארה היא תתהלל זה דורו
שלחזקיהו וליעזר בגו שלי וסיגלגל אומ שקר דין זה דורו שלמשה ויהושע והכל
היופי זה דורו שלחזקיהו אשה ידארה היא תתהלל זה דורו שלי יהודה בל לעמי אמרו
טלו על דורו שלי יהודה בל לעמי שהיו ששה תלמידי חכמי מתכבין בטליתא מת ועוקקין
בטריה דא גאון אדם תשעילנו זה עזיה מלך יהודה דכרביה בחזקתו גבה לבו עד להשחית
וימערל ביצאיו ויבא אליו בלל ליהק טר על מלכא הקטרת מהאמלל בלבו אומ שלמה בלל ליה
כרבי תור דוכר כהונה וכל מלכות כתב תורה וכתב כהונה מיפך כי יליה לפרק מלכות
נמצא כרבי מלכות למעלה מן הכל דכר בלל שא שר ימרה את פך יומת טה מלך להקטיר
למלך מהא אומ ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים לבי שמונים כח חלובי כלהכדע באינם
ליצ אלא מלכות שמתח ערמין על קדושת השם ועמיו על עזיו המלך ואמלל לו לא לך
עזיהו להקטיר לביצ אלא כלהכדע כהן המקדש ליהק טר כהן מקדש אין מלך מקדש
טה למקדש להקטיר לביצ אלא למלך דא לך כרבי מלכות הנה טר כהונה לבעלון טה מן
המקדש כי מעלת לא לך לבטור מיצאיהם כבוד הרב וכבוד העצור כבוד הרב קודם כיון
שעמעין נבנם בו קריפה שלחניה וביקש להטוך את הקערה על פיה למלך באמלל וקטרו
על פניו יכר וישעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר וכזעמן עכ הכהנים וצרעת זרחה
במחצו נמרד ושש כוחו ועדק ללל את לחון וכן הוא אומ ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל
הכהנים והנה הוא מתורע במחצו ויבדילוהו משם וגב הוא עתק לעצור כנגעו יצ דא גאון
אדם תשפילנו ושלל דוח דמך זה טהמיה הדל שרם שאמלל לשמעה בן וליה כהן אמר לו
קיעד אל בית הללם אל תוך ההיכל וקקק הדלתות ההיכל מהאמלל לו האיש כמורי וצרח ופי כמורי
אשר יבא אל ההיכל וחי לא אדם מה היה שכרו קלקו דקס יד יזכרל יסדו הבית הזה וידיו
הכענה ולי עור לא ששקל הכר כמשה רב מיתתה הר הגדול לפני דאבכל למישור והוצא
האם הראשה ורשאותה הן הן לה ואומ ואכע דמיתת ללמא הות לטור רב ומלל ללמא
דאבאות אדם תשפילם ושלל דוח יומך כבוד זה מצרע שטרהו בארז ואזוב איך צאילנות
למעלה מן הארז ולא למטה מן הארז צומר לך שבעה שארז מהגאה בארז הנה מן שפילן
כאזוב וכשע שרם משפן עצמן באזוב הנה בארז קשה היא גסות הדוח
שפיה טק ביער וסן הוא אומ ולמא את ולמא את ואין שאת לא עבה דכח ועל כל הגענות
הנשאות שלל המתגאה טון בקטחת אלפס טרי אומ כל שיש בגסות הדוח גוף לו שלל שרם
שנן רוח עברה בו ואינו אמלל ליעזר בל אדם שיש בגסות הדוח אפלו רוח קימעה בעברו

הכל על הצדק עין על לשון הרע וכל מלשן דבר רדעו אותם צמית על שפיכות דמים ואכל
יין וזכר חיות יאבב זב ומצורע על שפונעו שאדכר ויאמר עומק הוא וקח כנדים וכל וצורע
ישון דל על גלוי עריות רכב וינגעתי בארץ על גסות הדוח דכח וחקות גבה לצו על להשחית
וכל אחר עת קדחה במחור על גלגל דכח וצורה הכהן ומואס הצית והניח הוא כינך סמך שמינושן
יבנה הכהן ויפד ממונו ועל הצדק השן דכח וצא אשר לא הצית ראש דל יסמך על משיח דכח וצו
לואינו מוכרם באורחים לצינו ואינו מלך בני אדם סמך ו. איני והא אמי דכח ענג בר ששון למען
נקמה מלש כהונה למרע קדבנות ממוך כך מה קדבנות מלפדין אף בערי כהונה מלפדין כעת מלפדין
על שפיכות דמים מעל מלפדין על לשון הרע לא קשיא הא דאחזא מעשיו והא דלא אחזא מעשיו נגעים נאין
על לא אחזא מעשיו מעל מלפדין אע"כ והא אמי ל סימון אמי יחושע שפיכות דמים לא מצינו להן
כפיה בקדבנות ומצינו להן לפיה בדבר אחר ולא הן שפיכות דמים ולשון הרע שפיכות דמים
בעל ערופה ולשון הרע בקטנות דמיה חייא למלכות מלכות שפיכות דמים שפיכות דמים
ויסמך על העם ויתחם וט' יסמך על מלכות מלכות על לשון הרע אמי יסמך יבא דבר
שבח שמי וכל על מעשה בוח שאי קשיא שפיכות דמים אשפיכות דמים קשיא לשון הרע
אשפיכות דמים קשיא שפיכות דמים אשפיכות דמים קשיא קטנה והא דלא ידע מן
קטנה אי ידע מן קטנה בר קטל הוא במיד וכל אחריו כה והוא במיד והוא דאחזא ציה לשון
הרע לשון הרע כמי לא קשיא הוא בצנעה הא בפירה קשיא אמר לאבא על מילתא דמתאמר באפי
תלמי לר' משה לישנא בישא נמי טעמא חדיך חצבא איתליה וחדיך דחדיך איתליה
כאחזא ר' דימי אמר ר' רבא מדין קשיא דכל גדול כן הו' תלמי לא משום דמדין דעה דקול
גדול תלמי תיקשצ לו אין כגון דאיקלע לאושפיזא וטריח קמיה שפיר למחזיקין ויתב בשוקא
ואמר דחמנא לי בדליה לפלג דהביטא דחמנא והפיטריח קמיה ושמעני אכנא ואצלי אע"כ
אמר ר' דימי אחזה דרב קפרא לעולם אליקמר אדם טאובא על חדיך יתרי מדין שמחין כך
טובתו כח לדי דעתו זימנא חדיך איתון לקמיה ספר תלים חמנא דכח טאובות אמי כמה
מה כחב קה אמר לו בר קפרא יהודה כחבא אמי לו כלך מלשון הרע נמי מה לשון הרע יש בכך לא
שמחין טאובתו כח לדי דעתו קשיא היא תלשון שיהא הורגת שנים האומרו והמקבל תעמיב
שהוא הורגאק השמר עלן גממאן שישק בימי שאלו הורגאק טעם שאול המקבל ודואק החומרו
אחימלך שזלעלו ואבני עלמה עניד שהיה צידו למחות ולחמיה אמי חמא בר חנינא מנה
תקנתו של לשון הרע אמי חמיה הוא יעסוק בתורה וכל מרמא לשון עץ חיים וכל חייב היא
למחיתים כה ואם ארץ הוא שפיל עצמו שכל קלף ביה שפיר כדוח דאחזא צו' הורגאק אומר
יפרישין לו קנה שפיר כדוח דוד כדוח הקודש עני' כדוח יעל שפיר תלמוד לא הכי קא אמר מנה
עשה אדם שלא יבא לדי לשון הרע אמי חמיה הוא יעסוק בתורה שז מרמא לשון עץ חיים ואם
יפרישין הוא שפיר אחר עצמו שכל קלף ביה שפיר כדוח ויפרישין הוא ויהיה וצדקת ימצורע לציית
עלמים לא תאמנה כהגות בצנעה תליהאף בזמן הזה ר' רבא מצורע תורה אחת לכל דמקדמים
יהיו וביאין קדיש וזה ובי מניין יתאן לפי שמצינו שחלק הכהן טאובותיו וכל שפונעו יהיו יפרישין
ולק בקדשין תלמי מצורע כח מלשן שטאובתו וטאובתו ציוס אין ללא טאובתו וטאובתו ציוס
יפרישין טאובת ציוס ויהיו יתאן ציוס וטאובתו ציוס ויהיו יתאן ציוס ויהיו יתאן ציוס

[illegible]

פ
מלך יאיר

מחנה צה"ל
מגידו

1. **ה'תש"ח**
 2. **ה'תש"ח**
 3. **ה'תש"ח**
 4. **ה'תש"ח**
 5. **ה'תש"ח**
 6. **ה'תש"ח**
 7. **ה'תש"ח**
 8. **ה'תש"ח**
 9. **ה'תש"ח**
 10. **ה'תש"ח**
 11. **ה'תש"ח**
 12. **ה'תש"ח**
 13. **ה'תש"ח**
 14. **ה'תש"ח**
 15. **ה'תש"ח**
 16. **ה'תש"ח**
 17. **ה'תש"ח**
 18. **ה'תש"ח**
 19. **ה'תש"ח**
 20. **ה'תש"ח**
 21. **ה'תש"ח**
 22. **ה'תש"ח**
 23. **ה'תש"ח**
 24. **ה'תש"ח**
 25. **ה'תש"ח**
 26. **ה'תש"ח**
 27. **ה'תש"ח**
 28. **ה'תש"ח**
 29. **ה'תש"ח**
 30. **ה'תש"ח**
 31. **ה'תש"ח**
 32. **ה'תש"ח**
 33. **ה'תש"ח**
 34. **ה'תש"ח**
 35. **ה'תש"ח**
 36. **ה'תש"ח**
 37. **ה'תש"ח**
 38. **ה'תש"ח**
 39. **ה'תש"ח**
 40. **ה'תש"ח**
 41. **ה'תש"ח**
 42. **ה'תש"ח**
 43. **ה'תש"ח**
 44. **ה'תש"ח**
 45. **ה'תש"ח**
 46. **ה'תש"ח**
 47. **ה'תש"ח**
 48. **ה'תש"ח**
 49. **ה'תש"ח**
 50. **ה'תש"ח**
 51. **ה'תש"ח**
 52. **ה'תש"ח**
 53. **ה'תש"ח**
 54. **ה'תש"ח**
 55. **ה'תש"ח**
 56. **ה'תש"ח**
 57. **ה'תש"ח**
 58. **ה'תש"ח**
 59. **ה'תש"ח**
 60. **ה'תש"ח**
 61. **ה'תש"ח**
 62. **ה'תש"ח**
 63. **ה'תש"ח**
 64. **ה'תש"ח**
 65. **ה'תש"ח**
 66. **ה'תש"ח**
 67. **ה'תש"ח**
 68. **ה'תש"ח**
 69. **ה'תש"ח**
 70. **ה'תש"ח**
 71. **ה'תש"ח**
 72. **ה'תש"ח**
 73. **ה'תש"ח**
 74. **ה'תש"ח**
 75. **ה'תש"ח**
 76. **ה'תש"ח**
 77. **ה'תש"ח**
 78. **ה'תש"ח**
 79. **ה'תש"ח**
 80. **ה'תש"ח**
 81. **ה'תש"ח**
 82. **ה'תש"ח**
 83. **ה'תש"ח**
 84. **ה'תש"ח**
 85. **ה'תש"ח**
 86. **ה'תש"ח**
 87. **ה'תש"ח**
 88. **ה'תש"ח**
 89. **ה'תש"ח**
 90. **ה'תש"ח**
 91. **ה'תש"ח**
 92. **ה'תש"ח**
 93. **ה'תש"ח**
 94. **ה'תש"ח**
 95. **ה'תש"ח**
 96. **ה'תש"ח**
 97. **ה'תש"ח**
 98. **ה'תש"ח**
 99. **ה'תש"ח**
 100. **ה'תש"ח**

منه الى ابنه

ואינו מביא את קרבותיו לא אפס כן היה מעורב שמהם כיצד מגלה וטובל ומביא קרבותיו למחר.
ידה כלשון מיעוט כשם שנים אפס כן למה נחמ שני שיהיו שטח שניין ומטין שאלעם שאין
שנים חלל כשם כשם ריבה. וכשם אחת שתהא ברורה אחת מלמד שהיא מביא אחת על
נגע הרבה. ברשעה שנה לעצמה לא שנה למחין העולם. ושלש עשרה פלג ממה בלילה כשני
למחר נקדים. אזי כולל תהא ממה בפעם עצמה כשהוא אומ' והעלה הכתוב אתה עליה ואחר המטה (כד
לוי' שאינו לא משה בדורה. כולל ממה לעלה בלבד מניין לדבור לאט אה ולמשם כשהוא אומ' להלן
תעשה על העלה זו על המדורע להבא להביא את הטאטאן אל לבנה להביא את השמו מלמד שהיא
מביא שלשה עשרה על שלוש פהמות עלה וחטאת וחשם ואין לך חטאת וחשם שטעון נקדים
לעולם לא הטאת מדורע ואשמו לבד. ומניין שהוא מביא על הטאטאן ועל השמו אמר יהודה
בן ברורה הדין הוא ואלה הם ואין ידו נשקל והביא כשם אחי חט טעון ועודין למחשבות
לכל אחת אחת. ולב אחד שנין זו תוספת על שמה שלשנים. ולב אחד שנין שהיה בדין שיבא
שלשה לובין מה מדין בענין שהוא מביא עשרין אחד מביא לוב אחד אפס עשרה שהוא מביא שלשה
עשרה יבא שלשה לובין חלל ולב אחד שנין. והעמוד הכתוב המסחר שיהאיש הנוטלר ואחר
למדנו שהן טעון עמדה כולל. יכול כשם שטעון עמדה כך טענות טפה כולל חלל והחריב אותו
לאשם ואחר לגת שמן ודניף. אשם טעון תבונה אין כולל טעון תבונה. את האיש המטהר אין לו
כשע' נקודת אחוריהן למרח ופניהם למערב. ולקח הכהן את כבד האן והלך את לאה לאה
והלך את רגל למדנו שהן טעון תבונה באחת ומניין אשם הנק' זה בפעם עצמו וזה בפעם עצמו יצא
חלל אותו לאשם והנק'. העלה לא תגופות. לפניך בלמזרח. כיצד הוא עושה המדורע עומד
מבחוץ על שער נקודת מביאין לאשם ע' הטה ומכנס שתי ידיו וסומך עליו. ושטח את חלל
במחשבתו יבא את האט ואת העלה מה חלל לפי שיש יצא לידו בעמדה יכול נקום עמדה יהא מקום
שהטה חלל במקום אשר יש את האט ואת העלה יכול על טבעת חלל במקום הקדש להעשיר את
להרוח. אין לו לאשם במקום הקדש ומניין אשם חטאת ועולה במקום הקדש חלל את האטחא ואח
העלה במקום חלל. שהטוח חלל בשטח כדנים את דמו אחד בכלי ואחר ביד ואינו יורע איזה יקדוש
אם מזהב אם בלונת וכשהוא אומ' להלן הכהן יקדוש מה מדנו מכשירו לכהן המזבח המזבח
יקדוש. הוא מרטלש שטח שלא לשמו. קדש קדש לרבות לג שמן שלמדורע. הוא פריט
לשחקר כל שהוא. ולקח יכול בכלי חלל ולקח הכהן ונתן הכהן מה עתה בעצמו שלכהן אף קבלה
עצמו שלכהן. יכול אף שלמזבח יהא ביד חלל כי כחטאת האט הוא לבן מה חטאת טענה חלל אף
שם טעון כל נמצית האומ' שני בהנים מקבלין את דמו אחד בכלי ואחד ביד זה שקיבל בכלי ביד
ידיו של כבי המזבח כמדותו וזה שקיבל ביד בא לאשם מדורע ומדורע טובל כלשכר המדורע
אומ' צמי חלוטו צריך טבילה היום שמה נשמה מבער ואילך. ולקח הכהן ונתן הכהן הכנס
חלל ע' ראשו ונתן עלת נק' אשכנ. ידו ונתן עלתו ידו. יגלו ונתן עלתו יגלו. אין לכהן יד
לזה קדש ואין מפתחין טהרה עלמית. ונתן עלתו יגלו עלתו ודאי חלל על כוך יכול על
השמו חלל חלל נק' האט צד זה קדש האמצעי. ולקח הכהן חלל השמן ונתן חסר חלל

אחד מלשון משכב ומושב ואחד מלשון צבדים במגע. וגלחאת כלשערו יכול צורת הסתרים
הוא שגורו תקלת בימי ספרו ושמתי תגלחת בימי במרו מה תגלחת אמורה בימי ספרו כדל
הקדמים אף תגלחת אמורה בימי גמרו כלל צורת יסודיים. היקףם הקל צימי ספרו ששמוט
משכב ומושב ואינו מטמא בבשרה נל צימקמרו שהיא מטמא משכב ומושב ומטמא בבשרה הוא
והוא מטמא משכב ומושב ומטמא בבשרה אלא חזק טות דקדמים וכלל כלשערו ולגזירה
שוה מה כלשערו אמר בימי ספרו כדל לצות דקדמים אף כלשערו אמור בימי גמרו כדל לצות
דקדמים. ודחץ צמים אפילו בימי מקוה. הלא דיוק הוא מחאם הזכר שאינו טעון הזיות מים חיים
טעון ביאת מים חיים מצד עשה ואף טעון קדשיות מיסודיים שטעון ביאת מים חיים חל ודחץ
במים אפילו בימי מקוה. ודחץ את צעלו וטוהר ואחר יצא אלא מחאם ידועות גופו מעצבו ליכנס
לפנים מן החומה אין כפוריו מעצבין אותו ליכנס לפנים מן החומה. וישב מחוץ לאהל יהא
במקוה ויהא מקור בדת מים החטה שגלחתי אין אהל לא חשתי ודחץ הוא אומר שוכן כלל אהל
שבעת ימים לא ימוח לחייו דבריו דאפי' ביד יהודה אהרן ודחץ לעמוד חליו אמו חיה
הושבת לפני ויהא לא למדנו ר' שלם היה יתום לעזיה לא בימי חליו ואם לו אף כן
אמרת. בימי חליו מותר בתשמיש המטה בימי ספרו אחר בתשמיש המטה כזית הדב. תנן
לא יטול אדם אפילו לטהר בהן את המצורע פשוטא דטהרת מצורע עשה ושלח דחץ עשה
ולא עשה ואין עשה דחה את לא עשה ועשה. אמר ר' בר רבאשי צדפה כקון שגלח עלמנת לשלח
דלא ליכא עשה הוא דאפי' לית עשה ולדחץ עשה. ומאי אונתיה דהאפי' עשה סדאפי' עשה אדחץ
כלקא דערתא אמינא דחץ ואמר ר' קדון השלם שכן אפי' לא שתי היה דאמרה תורה שמי שנכח
במקוה ימחה על המים. והאפי' מצורע כיון דבמא דלא מיטוהר אפי' בתשמיש המטה לית
עשה נדהי עשה קא משמע לן דלא. והיה צדיע יכונן ציוס צין כללה הלא ביום ולא כללה
יגלח את כלשערו יכול צורת דקדמים וכלל צבות ענין מהגבור ענינו בנראה כדל לצות דקדמים אף
שערו בנראה כדל לצות דקדמים. אומה בבות ענינו מקום כינוס שיער וצדפה אף אין לו
מקום כינוס שיער וצדפה. מנין כינוס שיער כשאין נראה כדל שיער בנראה כדל שיער שיער
בשאינו נראה הלא את כל שיער נגלה. ראשונה הלא לפי שכלל תער לא יעברו על ראשו יכול אפילו
מנוגע חל ראשו. ואת כלל קטן מה חל לפי שז' ופאת זקנט לא יגלהו יכול אפילו מנוגע חל זקנו. מה
חל ראשו ומה חל זקנו לפי שיש כראש מה שאין בזקן ובזקן מה שאין בראש. הראש מקור צדפה
בבית ודחץ אינו מקור במספרים בדת הראש מותר בכללם ודחץ מקור בכללם האפי' שיש
בראש מה שאין בזקן ובזקן מה שאין בראש צדף צדף ראשו וצדף צדף ראשו. ואת כלל שיערו
חל יגלח לא לית אחריות לתגלחת שאם לא יגלח צדיעי מקלח בשמיני וצדיעי וצדיעי וצדיעי וצדיעי
ימח שתי שיערו לא עלתה לו תגלחת שיער שתי שיערו תגלחת ראשונה וכלל בתגלחת שניה
לא עלתה לו לא אחת דתנן שלשה מגלחין ותגלחתן מצוה דטירי דמזרע וכללם וכולן שגלחו שלם
סערי או ששיירו שתי שיערו לא עשה כלום. בשביעי יגלח וביום השמיני יקח שני כדשים לימור
שאם גילה בשביעי מציא קדשנותו בשמיני יגלח בשמיני מציא קדשנותו ולמה דבריו עקיבה יאמר
לור טרין מה בין זה לזה אמר לו שהנזיר טהור גלוי בימי ודחץ טהור גלוי בתגלחתו

מלך
שמיני
ד'

על שלם יצק ימלאנו ומשיצק יבא אחר כחמלה דכחיל עקצה יא שמעון אומי הקר הלבג עד שלם
נתן ימלאנו ומשיצק ימלאנו יבא אחר כחמלה וכלצה כח עקצה ויצק על דף הדף השמלה מצדה
שיצוק לתוך כפוי של בירואם יצק לתוך כף עצמו יצק וטבל לא המספג וטבל והזה על כל צד
טבלה יאצבע שם כח יאצבעו ואלם להלך אצבעו מה אצבעו אמורה כח היוונעת שצומץ יצק
אצבעו אמורה להלך הימנית המיומנת שצומץ וזה מין השמן באצבעו שבע פעמים מלמך שהוא
טבל ומזה שבע פעמים לפני כנגד כותקדש הקדש ומיותר השמן אש על כפוי על דף האש
שיקדום השמן לא הדב לשמן יאצבעו שיקדום הדם לשמן יאצבעו יאצבעו יאצבעו יאצבעו
לא יאצבעו על מקום דם האש היומין הדם גורם לא המקום גורם והנותר בשמן אש על דף האש
המט לכפר עליו אש עין כיס ואם לא עין לא כפר דכחיל עקצה יא יוחנן כן גורא אומי שיידי מורה
הן בין שטף בין שלם עין כיס אצל מעלין עליו עלו לא כיס והלכה כח עקצה ועשה הדף את הדף
שיהא כל מעשה לשם הטאת ועשה הדף את הדף ופך מה תל לבי שז והעלה הפדן את העלה
ואת המנה המזכ וכפר יפול יהא לונן מעדכ אומי תל ועשה הדף את הדף ופך מהלמך
שהפדה בחטאת וכפר על המטהר מטאמארו לא מקורו ואחר ישאט את העלה את המעשה
הזה והעלה הדף את העלה אעפ שלא שחטה שלם לשמה והעלה הדף את העלה אעפ שחטה
לחטאת והעלה הדף את העלה מלמד שאיברי עלה קודמין לחי מולי חטאת אומי שמעון
חטאת רומה לפי קלנט שנכנס לרצות ריצה פרח לית ונכנס לזון ואם דלהא שומעאני דל אש
פלוגי ומה שהיה שהיה כן מאה מנה ונעשה כן חמשים מנה תל ואין ידו משגת או ואין ידו משגת
יש לו באינו רוצה לזקח תל ואם דלהא הא כיצד עד שיאמרו שני כתובים ואם לאו לא שמעון הא
לא גודקין לפי שבערבים עני שהעריך את העשיר נותן ערך עב יכולא אמר קדכנו של מצורעה
עליהם היה מצורע עשיר עבא קדמך עב תל הוא לא גודלו אומי אומי אעפא פלוגי כן ופי
מכני מה עני שהעריך את העשיר נותן ערך עני שאין העשיר חייב כלום אצל עשיר שאמרי ערבי
עני ושמע עניאמ מה שאמרה עני נותן ערך עשיר היה עני והעשיר אשיר והעני נותן ערך
עשיר אקדה הואיל והוא מהויב שלש בהמות וכיקש האיש הזה לפטרו הרי הוא מביא עליו קרן
עשיר ולקח כבש אשכמה תל אתה דו שלם עקצה אתה עלונה אמיל ועל תל אחי אומי לזד
מביא מה שב יא ומטמא מקדש מביא מה שב יא מה מטמא מקדש מביא שנים תחת אחד אקדה
שנים תחת אחד תל אחד לתנופה לכפר ופי שותנופה מצטרות אש לן למה נאמ לתנופה לכפר
ללמד שאם לא עשה תנופה שהיא שיידי מצוה עלו לא כיס ועשרון לימד שהאמביא נכסים
על אשמן כנפצי עולה ולג שמן הריזו תוספת על מנה נכפוב ורג שמן מה תל שהיה בדון
שיבא שלש לג וזה מצונו בעשיר שהוא מצבא שלשה עשרות מביא לג אחד אבל עני שהוא מוכר
עשרון אחד יבא שלש לג תל נלג שמן ושתי תל יוסאן שני כני יתה שנים הוא מביא ואינו מביא ידעו
הלא דין הוא זה מביא קרבן מה שב יא ויעלה מביא קרבן מה שב יא ויעלה מביא קרבן מה שב יא
אקדה יבא אחד תחת אחד תל אחד תל אחד תל אחד תל אחד תל אחד תל אחד תל אחד תל אחד
יד מה מטמא מקדש מביא שנים תחת אחד אקדה יבא שנים תחת אחד יבא אש למי דימה דכין מחוסר
כפודים מחוסר כפודים אל ינכח מטמא מקדש שאינו מחוסר כפודים תל אחד תל אחד תל אחד תל אחד
שהוא נהג באיש כבשה מרביש ינו כולג באיש כבשה ואל ינכח תרביש ינולדת שאינו כולג באיש

כבשה

א

2
 א. חתונה - שם חתן: אברהם
 חתן: אברהם
 קרוב:

22/11/2023

ובאלו ואם לא חזר בו ביד ישב מחוץ למחנה משכו אף במצרים כבתולה נגעה וחדר דין במחנה
 דכבוד גמס ודמסרם וקגר בצד בערם ואחר כך ויהרג כל צבור בארצם ויכבדו כיתבין
 יכלו משכבו לעבר הדרך ולא יאחרין למי וחדר צונו משכבו לעמון ומאוב תלם שר חר
 טתן לבם לא עמון ומאוב לאחזה עד שיכבשו מנין אתה אומה כי שוא על לאו ילקו חילוקו למשפחה
 ולא חילוקו למשפחה חילוקו לבית אבות ואין כל אחד מכיר את שלו כל דוא מיטמא בנגעים וכל
 אשר לו לבית עד שהוא כל אחד ואחד מכל חילוקו ועתה נגע צרעת מר יהודה ופי בשורה לבית
 שחן צוין עליהם נגעים לא לא בא לא חזר הין על לשון הרע שם יכלאדם בה קור שחור צאת ביתו
 וארבעה ועתה שאלה ושמר דבר זה נקרא נקרא או שלא יאמר דבר זה ממנו שאלעולם לא ונתתי
 ששניו האמור בנגים וצבתם אינו לא אות נפלא היה בישראל כדי להזהיר מלשון הרע ועתה נגע
 צרעת מאחר הדין ואין מכאן אמרו על דברים מיטמא בנגעים חוץ מלשון הרע בנים כמן
 חמי יראו ביהם בבית מרובע לא בית עגול בית עיגול בבית ארץ סותמתו בר פסל לבית
 הנגי בקסניה ובאכרדיה על ארבע קורות שאין מיטמא בנגעים או כל אלו הנגי על ארבעה עמודים
 גל צד ארץ הוא ואלו מהנזכר לדרך צד הבור הרי הוא מיטמא בנגעים אחת כם אחת כם מיטמא
 בנגעים אין יחשף מיטמא בנגעים אמר יהודה אע לא שמעתי לא בית המקדש בלבד תגור כן
 עשרה דברים שחמו ביושלים אין לבית נחל כה ואין מצאה עגלה ערופה ואינה מיטמאה בנגעים
 ואין נעשית עיר הטהרה ואין מעצין בה דין וגזטרחות ואין עשין בה כלשונות ואין עשין בה
 אש פטור ואין עשין בה גנות ופרדסים חוץ מגדר ודלים שהיה מימנות נכאים הראשונים ואין
 מגדלן זה תלגלגלן ואין מלשן בה את המת אין הבית נחל בה דם לקונה את לידתו ואין יושלם
 נחל נקד לנשים ואין מיטמא בנגים דבר בבית ארץ אחת כם אחת כם מיטמא בנגעים אין
 יושלם מיטמא בנגעים ואין נעשית עיר הטהרה דבר גאון שרין ואין יושלם טמא נקד לנשים
 ואין מוצין לה דין וגזטרחות משכב אהל מיטמא ואין עשין בה כבשורת משום קוטרין ואין
 עשין כל אש פטור משום שרצים ואין עשין בה גג ופרדסים משום קדוש ואין מגדלן בה
 וכל אגלן חוץ מגדלן ואין מלשן בה את דמך במארח תטא חוקיכו עליהן מכל דין בה
 עצמות מות ואין משכרין בה בנים ואין נותן בה מקום לנתיב ואין מקדש ימין צד הקדוה חוץ
 מקדש בית דוד והכר הנורה הנביאה שהיה בה מימנות נכאים הראשונים אחת כם יושלם
 אומה אחת כם מיטמא בנגים אין אחת כם גנים מיטמא בנגעים שם שאין אחת כם מיטמא בנגעים
 כל אין צדיק וגוץ מיטמא בנגים ובאשר לו דם שאל יטמא בנגים כולו אכלו זקן אכלו
 חולא תלוצה והגדי לכהן ידקדק הכהן כיצר בא הנגע לביתו לאמר יאמר לו הכהן דברי כיושן
 בטיאין הנגעים באין לא על לשון הרע שכן מצונו במרים שלא נעשה כצדעת לא על לשון הרע
 שן השמר בנגעה צד לשמר מאד ולעשות כבור אתאני על יסלד למרים ופי נדה ענין זה לזה אלה
 מלמד שלא נעשה לא על לשון הרע והרי יצאים קל וחומר מהאם מרים שדיצה שלא בפניו
 של משה כך נעשה על אחת כוונה וכמה הנזכר בגנותו של צדקו בפניו שמעון אומה אף על
 בסות הרוח נגעים באים שכן מצונו בעציה מלך יהודה שן ופחזקתו גבה לבן עד להשחית ו
 ויזעק שיהוה והצרעת זהה במצחו נגע מה אלה כנגע פיל תלמוד קכמ ויודע שהיא נקבדאמי
 לא ימורו אמר פקנראה לי בבית לא כנגע נראה לי בבית נראה לי לא לנצרי ממשן אמרו בזה

בנגעים
 ששאלו

[illegible]

כאן בגדים. מה צד החומר הפשוט הממך כל שהוא והרחוק בגדים והחומר בשני גימין בקדחת הכח
אם לוקח מקדחת הבית וצוה להקדחתו וצוה להקדחתו וצוה להקדחתו וצוה להקדחתו וצוה להקדחתו
חולצין מבין אמרו או לרשעים או לשכנו שניהן חולצין שניהן קודעין שניהן מבין את האנשים
אצלנו לבדו מבין את העפר שנועף אחד יקח וטח אגן חבירו מיטל עליו מטיחה יורה
אך כותל הממך לאויר הוא שניהן חולצין תל אחר חלק אגדה כנף הא כיצד כותל שצמח
לבין חבירו שניהן חולצין הכותל הם מוקד לאור הוא לבדו חולצין וחלצו אבנים יכול חולצין בו
שהאבנים ויקישו מכות חלצה תל אשור דהנגע. ואם שרצה דנגע יכול אפילו קודם מידיו
אכלו לבנים חלצו אבנים הא שיהא שני כחוצים נאם לאו לא שמענו. והשליש אחרת
מחוצן לעד אחרת חוצן לכל עיר ואין אדם חוצן לכל עיר לא חוצן לכל עיר חוצן חוצן חוצן
בצד. אצל מקום נאם שיהא מוקדן נאם מוקדן שיהא מוקדן נאם מוקדן נאם מוקדן נאם מוקדן
מהן לבית עהור נאם כל אשור לבית. ואת הבית קדש יכול מצפסם ומבואן תל מבית
או אבן תל מן הקרקע ועד הקדושות תל סביב לא אמרתי סביב לבגד. ושם פוא שר הקצו יכול
צדויות תל עפר. או עפר יכול אשור הנושר תל אשור הקצו הא שיהא שני סבובים ואם לא
לא שמענו. וקח חוצים מן פחות משתי אבנים. זה ביאור אלתת האבנים אין פחות משתי
אבנים. מבין אמרו אין חולצין פחות משתיים ואין מבין פחות משתיים ואין מבין לא אחת
תחת שתיים ולא שתיים תחת חוצה לא מבין שתיים ותחת שתיים שתי סבובים שלש סבובים
אדבע תחת אדבע תחת שלש תחת שתיים. ולקח חוצים יכול יטול אבנים מצד זה ויבא לצד
זה תל אחרות. או אחרות יכול אפילו קודם מידיו ואכלו לבנים תל אבנים הא שיהא שני סבובים
ואם לאו לא שמענו. ועפר לדבות על שמע עפר אפילו מהר אפילו חרקות. יכול יטול עפר
מצד זה ויבא לצד זה תל אחר. או אחר יכול אפילו קודם מידיו תל עפר הא שיהא שני סבובים
פחות ואם לאו לא שמענו. ואם ישוב הנגע וצד בית משלהזר איש כלא למקומו כשיחזור
הנגע לאות האבנים אין לי לא מקומן מקין לדבות את כל הבית תל בבית. יכול לגדים תל נאם
באן נגע עמך להלך נגע מה נגע אומר להלך בשני גימין אף כאן בשני גימין נמצתה אומר
דפשוין הממך כל שהוא והרחוק בגדים והחומר בבית בשני גימין אין לאו כמראין של
כמראין מעין תל פרח כמראין ושלם כמראין. אלא נאם אומר ופרח לא שלם יהא נאם עי שחזור
ויפשה חיצן הוא טימא בבגדים וטימא בבגדים מה בגדים טימא אחר החומר אע"פ שאין טימא
אף בבגדים טימא את החומר אע"פ שאין טימא. ומניין שאם עמד בראשון ופשה בשני חולצין
וקוצה ונותן לו שבוע שלש תל ונא דהקדחתה והנה פשה במי הוא מדבר אף בפשה בראשון
הרי אומר לא אומר אונן ונא דהקדחתה והנה לא פשה במי הוא מדבר אף בפשה בראשון
שבוע ראשון ומצא עומד ונא בקוף שבוע שני ומצא טימא מה יעשה לו הרי אומר מצא
בפשה בראשון חולצין וקוצה ונא ונא לו שבוע אף בפשה בשני חולצין וקוצה ונותן לו
שבוע שלש. ה"ן אף ה"ן בפשה בראשון שהרי ה"ן בצעומד בו נקל בפשה בשני שהרי
החמיר בעומד בו והא פשה בעומד תל ושב הכין וצד הכין הא שיבה היא ביאה מה שיבה
חולצין וקוצה ונותן לו שבוע אף בראשון חולצין וקוצה ונותן לו שבוע. ומניין אע"פ
ובזה חולצין וקוצה ונותן לו שבוע ונא דהקדחתה ואם נא במי הוא מדבר אף בפשה בראשון

הקדמת עור כשר לעתקים ועד עת כגדים לבתים ומראה שאת למראה הפחת ופחת לזה
לומר לך שכל כח שאינו כח בקול לא יראה את הנגעים עד שיהא כח בהן ובשמותיהן
אמר ומה בא בזמן מלמד שפיוס הוא מלמד ופיוס הוא מלמד. תננה בהן חכמה ופיוס הוא מלמד
מלמד שאינו מלמד האת הנגעים עד שיראו רבני וידברו אצל מוראיה דבראיתו בני ישיבת מלמד
בהם אין נגעים מיטמאין בזיבה ואעפ"י שאינן מטמאין בזיבה גזרו עליהן שיהא מטמאין כשביטל
בהן לאו כלל ואמרו מדבריהם לפיכך אין שורעין עליהן את התורה ואין חייבין עליהן על
בית המקדש. אכן ישיבתאין לא לא בני ישיבא לזכות את הנדים ואת הערדים ולא אמרו תב
לכם. איש איש לו לא איש ומעין לזכות את האשה ואת הקטן ולא ישיבא ישרדריס הודה. איש מעל
בנו של יוחנן בן כרקה אונג הרי הוא אונג והזכ את אביו לאו לאו לזכר כל שהוא זכר בן גדול
בין קטן ולקחה כלשהיא נקבה צון גדולה צון קטנה. כי יהיה נשן הדיבר ואיך הלא דין הוא טומא
בעלים נטמא בזבים מה נגעים פטר בהן לפי הדבר אף גבים פטור בהן לפי הדיבר קל וחומר ומה
אם נגעים שטמא בהן אונסין פטר בהן לפי הדיבר. זבים שלם טמא בהן אונסין אונסין שפטר
בהן לפי הדיבר. לא אם אמרת בנגעים שאין טומאתן וטוהרן לא בכך דאמר בזבים שטמארתן
וטוהרן ככלהם הואיל וטומאתם וטוהרן בכללם לא יפטור בהן לפי הדיבר תל כי יהיה כעין
הדיבר ואיך. כי יהיה זב וכללם זכ מכל מקום מה טמא ממנו מבית נקבותו יהא טמא ודין
הוא טומא בזב וטומא בזבה מה זבה מקום שהוא מיטמא בטומאה קלה מיטמא חמורה אף
הזב מקום שהוא מיטמא טומאה קלה מיטמא טומאה חמורה. לא אם אמרת בזבה שאינה מיטמא
לא בשלש ראיות לשלשה ימים דאמר בזב שהוא מיטמא בשלש ראיות לזכאחי הואיל והוא
מיטמא בשלש ראיות לזכאחי יאמר מכללם לא זכ מבשרו לא כל בשרו. אחר שתלך הכת
זכית לדין טומא בזב וטומא בזבה מה זבה מקום שהוא מיטמא טומאה קלה מיטמא טומאה חמורה
אף הזכ מקום שהוא מיטמא טומאה קלה מיטמא טומאה חמורה. מבשרו עד שורצא טומאתו
זמן לבשרו. הלא דין הוא מה אם הזבה שאינה מיטמא לא בשלש ראיות לשלשה ימים מיטמא בפנים
בחוץ ובשרו מיטמא בשלש ראיות לזכאחי יאמר אף הזכ שטמא בפנים בחוץ זמן לבשרו עד
שורצא טומאתו חוץ לבשרו. מבשרו טמא לא מחמת זיבה אחר. מכאן אמרו בשבע ראיות צריך
אזהרה עד שלם חקק לזיבה במאכל ובמשתה. במשא בקפיצה בחנוכה במראה בהרהור. הרהור עד
שלם ראיה ראיה עד שלם ראיה. הדין אומר אפילו ראיה בהמה וחיה ועוף מתעסקין זה עם זה אפילו
אין כגדי ערעאשה ו עקבה אפילו כלל מאכל כלל בין רע בין יפה ושתה כל משקין אמרו לו אין
אין זבים מערתה אמר להם אף אפילו זבים עליהן ניות הלכה כזוהר. משנזקק לזיבה אין בודקין
ותו אונסין וקפיקו ושכבת זרעו טמאים שרגלים לזכר. כמה היא זקיקתו לטומאה שתי ראיות
כאן אמרו ראיה ראיה שונה בודקין אותו בשטח בודקין אותו ובשלישית אין בודקין אותו והוא
לזקק. וליעזר אומר אף בשלישית בודקין אותו מפני הקרבן ואינה הלכה אלא לטומאה אפילו
אשר נה באונס ושניה מחמת בשרו הרי זה טמא. כיצד בודקין אותו במאכל ובמשתה כגון שאכל
בזקקה או שתה הדבה או שאכל או שתה אפילו משקין המביאין לזי שכתבנו. ואם שא
גון ששם משוי כבד עד שיגיע. ובקפיצה כגון שקפץ מלוקח למקום או שהוטה על גביו. ובחני
בחוץ הולך לזי. ובמראה כגון שראה אשה וזוהרה לצעלה. ובזקקה כגון שהרהר בעסקי בעניה

ד
כועס
לחיות

בערך בלשון אלה
והוא פשוט כלומר
בין אלהים עד כאן
יש פה אף עכ"ל

ז'
מכתשה

[illegible]

אם קדם אחד מכללן וראה דוב תולין לו ונאטו טמא שצמצמו לו מחמת דבר אחר. דוב טמא
למנו על הזב שהוא טמא הלא חזן הוא מהאברהם שהדוב נורם לו טמא דר. הוא טמא הזב שגורם
לטומאה אינו דין שיהא טמא. שער השתלח יוכה שערם לטומאה ודרי הוא טמא אף הנה גרם
תתמה על הזב שאעפ שגרם לטומאה לא יהא טמא וכל זמן שטמא לינוע על הזב שהוא טמא.
יכול הדם שצמא מן הצמח שלו יהא טמא וכל המאכלים שצמחו מן הדם חזון טמא מן המאכל שצמחו
לא עהר. אין לו לא צמחו ממי. דגליו מביין ודין הוא מהאפס הדוק שהוא יוצא ממנו אפס טהרה דר. הוא
טמא ממי. חלום שחן יצא מן המערה אינו דין שיהא טמא. הדם חזון טמא ממי. יוכה שערם
יוצא מקום טומאה ודר. הוא טמא אף הנה גרם לטומאה על ממי. דגלים שאעפ שחן יוצא ממנו טמא
לא יהא טמא וכל זמן שצמחו ממי. דגלים. וזאת לרבות שצמחו דרעו שיהא טמא לרבות שצמחו
יכול הצמח והלחה קדחה והרעיהו טמא וכל הוא. אוצא את האין שחן מן טמא טמא
משקה וכל אוצא דמעת עט ודם מגפתו וחלבהאשה שחן טמא טומאת משקה וכל אצת. נמצאת
אומ' תשעה משקין בצב הצמח והלחה קדחה והרעיהו טמא. דמעת עינו ודם מגפתו. וחלבה
האשה מן טמא. טומאת משקה זב ורוחן ומימי. דגליו מביין טומאת המורה והוא הדין לשכבת
זרעו. ופי' מביין שכבת זרע לזב לא ששכבת זרע לצנה קשורה בלובבי' צה שאינה מוגדרת
ויצאה בקפצו. ודרך תמא והזב נגרר ויורד כמו צמח של שער יבדירה כללן בצה המוגדרת ואין
בוקש. ולא דרך הנחה וזה מחול שיש באיברי הזרע ובחלל הגוף גזרה עליו תורה שהוא מן טמא
טמא המורה עד שיטהר. וזאת תהיה טומאת צובו טמא וצובו וכלה אינה תלויה במינו
הלא לין הוא מהאפס הצב שהא וטמא את כועלה אינה מוטמא לא בשלש ראיות לשלשה ימים. צב
שאינו מוטמא את שהוא נועל אינו דין שלא יטמא לא בשלש ראיות לשלשה ימים וזאת תהיה טמא
בזב טמא. תלויה בזב אינה תלויה במינו. זב דר חלום שהוא מן טמא בשלש ראיות. אין לו
לא גדולות קטנות מנין תלתיהא פלו כל שהוא דר אפלו כל שהוא. בשלש ראיות. אם נמצא
בגדולות למא נמוך בקטנות לא לרוב שיעור לגדולות שאם ראית אחת נמוכה בשלש ראיות כמקד יין
לשילוח שחן נמוך שחן טבילות ושני סיפוגן הריזה צב גמור. ואומ' למד דר בדומה לחבל שלמה
אמה. ראיה ביהא במה בקוקס משים ובצום מאה חרי זה צב גמור. ראיה ביהא במה ובתוך חמשים
ובקוקס מאה במה במה למאה משים ובקוקס מאה אין זה צב גמור. תנודבנן הזבאין לשיעור
לא אפילו כל שהוא טמא שטא החתים בשדו כל שהוא כמר בבשר ואפילו כדי חותם פאמה. ראיה דאיה
אדוכא אם ישה שיעור טבילה וסיפוג חשבת לו בשנים וטמא. היה כה שיעור שחן טבילות ושני
פ' סוגין נחשבת בשלש ראיות וטמא וכל בקרבן. ראיה שלש ראיות בשלש ימים זה אחר זה דרין אצורה
ונעשה צב גמור ואיב בקרבן הפקין בניהן יום אינו מצטרפין. תנן קדש אף בין צב הרואה שחן
ראיות לרואה שלש לא קרבן. דא לענין משכב ומושכב נוספות שבעה זה וזה שוין. מנא ה' מבי
דתא לסימא וזו מנה דלת שנים וקרא טמא שלש נקרא טמא הא כיצד שתם לטומאה ושלש
לקרבן. אימא שתם לטומאה ולא לקרבן שלש לקרבן ולא לטומאה עד שלא ראיה שלש ראיה שנים
אימא שתם לקרבן ולא לטומאה שלש לקרבן ולא לטומאה. קרא דעתא דתנא וכפר עליו לבי יממא
מקצת צבים מביאין קרבן מקצת צבים מביאין קרבן הא כיצד צד ראיה שלש מביא שנים אינו
מביא. אינו דא ראיה שנים מביא שלש אינו מביא אמרת עד שלא ראיה שלש ראיה שנים. ואעפדין

מגיד קן. שיהא צב גמור וזהו ה' יין במוחלת בית המקדש מק קא דעודים לר' שלן וקדחתיה דה' יין (שילן ומהם מביאין)

אמורף אמרוש

אשר לעשרת וזהו
 חנוכה אשר הוא
 נועץ לאלהינו וזהו
 ועצת קרב לגינתו בבר
 רגון בעצת רגון
 שטן של כוס סגל לט
 קמין לומר מכל וזהו
 אלהי אלהינו על אלה
 נחם מן אלהינו ליום

ומושב תל הזהב לא אכן המנוקעת. הזב לא הותר. קלא דין הוגן מה אם הזב שאינו מטמא טומאת שבעה
מטמא משכב ומושב המת שהוא מטמא טומאת שבעה איננו מטמא משכב ומושב תל הזהב לא הותר.
ו שמואל אומר שכל עליו ואינו יט' עליו ואינו יט' שכיבה וישבה מטמא משכב ומושב אין זב שמואל
מטמא משכב ומושב וזה שאמר הזב שמת מטמא משכב ומושב עד שימחק הכשר מדברי בוררים.
ודבר זה שלא נשי. אכן דין אחר יהושע עין תנחום הזב והזהב הטהרה והיו לית והמנוקעת שמתו עד
מת מטמאין במשכבם להם עד שימחק הכשר. מאי בא שא שחן מטמאין משכב ומושב שחן נשאל
עליו אפלו מתחת אצבע משכב אדם להן עכשיו שאלם דבר חכמה גזירה שמה יתעלה אחד מהן וידע
שמת ויטהרו משכבו ומושבם ועדיין הוא חי לפי כך גזרו על כל מטמא משכב ומושב שאם נמא ועוד
פאומהתן שיהיה מטמאין מעכשיו ומושב כשהיו עד שימחק הכשר. בית שמאי אומר כל השנים מותרות
עד ויהיו מטמאין משכב ומושב בית הלל אומרים עד שלש שנים מותר טהרה. מאי טעמיה דבית שמאי.
אין מטמא משכב ומושב וזהו חילוק המלכה מאד ואמר רב ספרדיה טהרה. הרי נמי אגב בעתה דמלך דמת
הזיא. והא תנן שחררה מכללך את הרמיה לא קשיא בעתה מרפיא כהן צאמית. ואולי הא
דתא בית שמאי אומר כל האשים מתיב דבית הלל אומר אין זבאל שחיותה. אחר כך מנעו
ולא מחמת אונסו. אלא טעמיהו דבית שמאי. כי דתנא בראשונה הוה מטמאין את הלשע על גבי דורות
מתות והיו כדורות חיות מרבי ישות בורקינו שיהיו מטמאין על גבי הלשע כבודן של דורות חיות.
בראשונה היו מטמאין את הכלים על גבי זבים מתים והיו זבים חיים מתים ישיין התקינו שיהיו מטמאין
על גבי הכלי מפני כבודם של זבים חיים. ובית הלל אטו כבוד לא גרידן. אשד יושב עליו ואשד
עליו עד שינשא דוכו עליו. ואשד אשר עמד במשכבו לא דגזן. אינו יכול שאני מוציא את דגנו תל
טמא הא פתח לפי שכל כל המשכב יט' עליו וט' שומעני בין שלו בין של אחרים תלש שדיקע כמנע
משכבו והוא מטמא במדרקא עפ שלא נגע בו אין משכב אחרים מטמא במדרקא עפ שלא נגע
בו. מכן אמרו גזל משכב וידע עליו בלא נגיעה הריזה טהור ואם נתיב נזו דכלעם טמא. גזל
מושכב ושכב עליו הרי זה טמא שחזקתו שעתא טהור הבעלים שאין ערעין מי גבול ואם נודע שעדיין
לא נתיב שוה בעלים הרי הוא טהור. ואישאני יב במשכבו יב בלאדם הנוגע במשכב מטמא בגדים
אין משכב נוגע במשכב מטמא בגדים. הלל דין הוא מהאם במקום שלא יטמא אדם מתחת הזב
לטמא אדם ולטמא בגדים נטמא אדם נוגע מושכב לטמא בגדים מקום שנטמא משכב מתחת הזב
לטמא אדם ולטמא בגדים נטמא אדם נוגע מושכב לטמא בגדים ולטמא אדם נטמא בגדים ולטמא
דמושכב אשד יט' עליו לטמא משכב מיטמא מתחת הזב לטמא אדם ולטמא בגדים אדם נטמא
מתחת הזב לטמא אדם ולטמא בגדים. משכב במשכבו כל זמן הוא משכב האדם נשכב
טהור. קלא דין הוא מהאם עלי הדין שאין לו טהרה מטומאתו אם שכר טהור משכב שיש לו טהרה
מטומאתו אם נשכר לא יהא טהור. לא אם אמרת בכלי ארש שאינו נעשה אלא לטמא לטמא אדם
ולטמא בגדים דאין והוא נעשה אלא לטמא אדם ולטמא בגדים אם נשכר לא יהא טהור וזה

פ
 כשב' תבוא על סאה
 תזר סאה לך
 חזקתך

פ
 כשב' תבוא על סאה
 תזר סאה לך
 חזקתך

אשר יהיה לחמיו תחתיו שלב יטמא ואינו מטמא בגדים והנושא אותם מה תל שוכל אין לי מטמא
במשא לא מרכב בלבד מרכב ומושב מניין וזק הוא מה אם מרכב שאין מקעו מטמא בגדים משא
מטמא בגדים משכב ומושב ממגע מטמא בגדים אין שיהא משאן מטמא בגדים גלל ודוסק
וכיון שחגגן מטמא בגדים ואין משאן מטמא בגדים אחרת תל ותמה על המשכב ועל המושב
שאם נשכב מטמא בגדים לא יהא משאן מטמא בגדים תל והנושא אותם ליבנות חמיו משכב
ואת המושב ילי שראונו והנושא אותם מה תל שיעוראין לי מטמא במשא לאן בלבד מניין צב
על אב דוקן ושכב צדעו ומימי רגליו הם הטה תל והנושא אותם ליבנות חמיו צדעו כענין
וכלאשר קעב לו בצואה שעליו וזה כחלקן שעליו שחמור למעלה וכלאשר יגע בולא כחלק
מה תל וזה כחיו שחמור ומושב בבשר הדפ של למעלה נאדם הנוגע וכלאשר בעל של שטף וידיו לא שטף
הוא עבול ומה תל וידיו לפ שזרחה במים אחר כל צדו וכלאשר צית חסדיו תל וידיו לא שטף
במים מה ידיו בניה פירט לצית חסדיו אחר כל צדו כעמדה פירט לצית חסדיו ומהנין לעשות
אחר ספרו שלב כיומיגמרו כל חמיו שלב תל וידיו לא שטף במאכלו לאחר מזה שנה שבמים
וטבילה תל הכר והא היקל לכה ולכה ולינחית יא וידיו לא שטף במים אמר לעשר בן ערך כ
מבא סמכו לטהרת ידיים וכן תורה אמר לה ואם לא שטף במים אמר לעשר בן ערך כ
הא שטף טהור טבילה באעיה הטי קאמ ואחר שלב שטף טמא אמר יאדי בר אבון אמר רב יצחק בר
אשיאן מים ראשונים מצוה אחרתם חובה מאי מצוה אחרתם מצוה לשמור דברי חכמי ראבא
אמר מצוה לשמור דברי יא לעשר בן ערך וכלאשר נגע בו הו וידיו לא שטף במים אמר לעשר בן
ערך מבא סמכו חמיו לטהרת ידיים לחולץ מן התורה תנו רבנן טהרת ימים ברחליה תקון שלמה
לקודש וצית דין שעמדו אחריו תקון אף לתורה בא לעשר בן ערך וקסן אף לחולץ אמר רב
יהודה אמר רב ואמר לה במתנות והתקין שתם לו מים ראשונים והייתם קדושים מים אחרונים כי
קדוש זה שמן טוב אמר עי לארבע זבוביה אמר רב יהודה צריכה רב הוויא מפני שהאמר מים אחרונים
חובה מלשון מים ומה מצוה אחרתם אמר ראבא ומה שכתבא כי קנא שטף כחא אמר לה רב אהא
בר יהודה אמר רב אשי כל חמיו מאי אמר לה לא מבעיא אמר רב יצחק אמר לעשר כל חמיו לטהרת ידיים
עקד מן העולם אמר רבא אשי אמר רב מים ראשונים צריך שצביה ידו (מעלה אחרונים צריך
שישפך ידיו למטה אמר רבא אמר רבא כל האוכל בלע נקוב ידיים לאוכל לחם טמא שזו אחר יעלה
ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא כי ארץ רבדימיא מים ראשונים האכילו אותה צד חזר
אחרונים חזר אהא שחמור כי ארץ ראבון אמר מים ראשונים האכילו בשד נבילה אחרונים חזר
אחרונים אמר רב נחמן בר יצחק וסמך ארץ רבדימיא ארץ ראבון קטלה אמר רבא ידו בר
אבון אמר יצחק בר אשי אמר לאמר דטילת ידיים לחולץ לא מפני שרף תרומה ועוד מצוה רבא
מצוה מצוה לשמור דברי חכמי אמר רבא אמר רבא אשי לאמר דטילת ידיים לפי שהאמר שום
נקיט סבור מיה חובה הא דליכא הא מצוה איובא אמר להו לא אבא אעה לא חובה ולא מצוה אלא
דשעת ופליגא דרב נחמן אמר רב סמך דנוטל ידיו לפי שהאמר לא מבעי דרוח אמר ראבא בר בר חאמי
הוא קאמר קמיה דאמורא אפי ואיתו לקמיה כללה דפרי ואבון כי לא משו ידיו הוויא יחב לו וצריך
וד חר לחודה שמע מיה תלת שמע מיה און נטילת ידיים לציתות ושמע מיה אין מזמנין על הציות
רש מעמיה שנים שאכלו מצוה לחלק תנא נמי הו שנים שאכלו מצוה לחלק בידם שהיו שנים שנים

הוא חלל טמא

אמר רבא ידו בר
אבון אמר יצחק
בר אשי אמר לא
מר דטילת ידי
לפני שהאמר שום

הגנ"ב"ן מעני
חלופין

٥١

3
אשר לא עמק
למחשבת עמק
על אלה

התורה והנבואה
הנבואה והתורה

סוף דבר זה תראה
 על ארון זה ענין
 חכמה ענין חכמה
 חכמה חכמה חכמה

בהולל המהמור כה מאריכ לו שנותו וימיו. תעסא מל חנה גדר גדול גירי כדבא. מעשה צאחם
 אהרית כעשה לזכר עכור אמה לנחמא כלום ישיך ארבעים קאה שחכא בול בהן מיד פירש
 מנהג צורה. הא לא מכת שוממה וסורה נענו כה לא שיהיו מניין לאות דכו עכבנלן
 שלה ראצא באגרות אשה לא רחוק בערב שבת ותכבול למוצאי שבת ותהי על דעתך היאך אשה
 חוסרת כחם וטובלת בלילה והא צעק קמוך לחיפה טובילה והלכתא אשה חוסרת בעלילה וטובלת בלילה
 קשה הלכתא תהי לכתא דדיש מימרא אשה חוסרת בערב שבת וטובלת למוצאי שבת לא קשיא
 הא דאמר הא לא אכשר. אמר יתקן דבר תורה דובו ומקפיד עליו חותן ושאין מקפיד עליו
 אינו חותן ומיעוטו אצט שמקפיד עליו אינו חותן ומקפיד עליו חותן ושאין מקפיד עליו
 ועל מיעוטו המקפיד משום דובו המקפיד. הולך אם היה דבר המקפיד אפילו כלשהוא חותן
 ודאי שאינו מקפיד עליו כן היה כן לא היה אם היה על דובו חותן ואם לאו חותן. אמר תשמוך
 נר יביטך אשה לא תטול בגמל מפת שוממה שבת מצבא דאין ויטה טובלת בהוגן. אמר צאח
 אשה לא תחוק לא גמל. נר מקטין מציא. אמר מקטין מציא. משמיה דרבי אבהו
 אמר ומה דאמר איהו שוממה שבת מצבא דאין ויטה טובלת בהוגן. אמר צאח
 משמיה דרבי אבהו שוממה שבת מצבא דאין ויטה טובלת בהוגן. אמר צאח
 אחר קין בגדועד אין לא בגד ועור ומנין לעשות שאר כל הצלם בגד ועור וכל צלם בגד ועור
 אם נמשך למור עמו בגד ועור בגד ועור במת ועמו בגד ועור בשבת זרע מה בגד ועור
 אמורין בשדך ובמת עשה שאר כל הצלם בגד ועור בגד ועור אמורין בשבת זרע מעשה
 שאר כל הצלם בגד ועור. אמר יהי עליו אפילו על פקצתו. שבת זרע מה שבת זרע אמורה
 למטען צריכה אף כאן צריכה כחט לשבת זרע שדחה. מכאן אמרו הפולטת שבת זרע
 ציוס השלישי שהיא טהורה דברי א' לעזר בן עזריה א' שמשא אשתו עמיס שלן ארבע עשרה
 פעמים שהן חמש עונות פעמים שהן שש א' עקובה אומ' לעולם חמש והלכתא אשה שפלתה
 שבת זרע בתוך שלש עונות היא טמאה ושבת זרע טמאה. לאחר שלש עונות היא טהורה
 ושבת זרע טהורה שהיא נסדחה. וכמה היא עונה או יום או לילה ואין העונה שבת זרע בה משך
 חמין יאמר נר שבת זרע שלש עונות שדחה היא טמאה. בעי דכפסא שבת זרע ישרא צמעי
 גויה מה היא. בתוך שלשה לא איבעיא ליה לרבנן כי איבעיא ליה לאחר שלשה ישרא צמעי
 במדות הוא דמסרחא אב' גוים ולא דאגי במדות לא מסרחא. או דלמא ה' נמי כיון דא' פ' א'
 שד' ורמשים חכ' וגו' ומסרחא תיקון. ושבת זרע שלש טהורה לגמרי מכתא אמרין
 נכדת שפלתה שבת זרע שלש טהורה ובה ישרא שפלתה שבת זרע
 שלש ואפילו בתוך שלש עונות טהורה. וכל צלם בגד ועור א' על שד' נר צמ מעבדוק עליו
 תמה שבעה קאמנין של צלם ואחר כך מבי לין אותו. תמ' רבנן בגד שבת זרע שבת זרע
 אם חדש הוא יבדק במחט ואם שחוק הוא יבדק בחמה. ואשה אשר יש בה פסול לקטנה. און
 יול' שמי מעצא בת שלש שנים ויום אחד וצאשה. אשה אשר יש בה פסול לקטנה שחוק פחות
 מן צע' אורה פסול לקטנה דברי א' יהיה אמת לא יחיה וימיה דאיה לילה לא אורה פסול לקטנה
 חז' ודא צמ' וטמאן עד השב שבת זרע ודא צמ' וטמאן עד השב שבת זרע שפלתה שבת זרע
 חז' לא חותם שיהן טהורין. ודא צמ' וטמאן עד השב שבת זרע שפלתה שבת זרע חז'

פסוק
 מן השם
 בלילה

אמר
 צאח
 משמיה
 דרבי אבהו

צאח
 דרבי אבהו

פ' א'
 לט' כ' ד'

דמי

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

באובע"ס סאה אף רח צרה בארבעים סאה מה רח צרתו בנקיות אף רח צרתה בעקידה מה רח צרתה
מרט לבית החרוץ אחד עתוסרט לבה קטורים מכאן אמרו האשה ששימשה את בנה ויהיה
ולא יצודה את הבת כאל לא יצולה כבעלה קרי שטבל ואלה הטיילמים וי שמעון אומר מה תב וחתן
במים ואל עד העופים מסמ מה צריכה רח צרה אם מקמת נביעה לברא חורב בכוכל ואם לענין בית
הקדרים מגע בית הקדרים איננו מגע אלא בסירות מלך היא שהמשמאל כדנאה קרי אשה חתן לו
לא חשה ממורה מנין לזכות את הקטנה ואל אשה מנכאן שמרן בתינוכאחד לטה וכתב עשויה ימע
לזיבה ותנן הנהם בנות הכותש ערות מעריסות הייב ואמי איד קא חזין אפילו דידן נמי אי ואל קא
הזין רחיהו נמי לא ואל במאי עקיקין בסתמא אדכיון דאי כח מיעטא דחזין אישינן ודנשא
אמר יוסי מעשה בשן ציל והעבילה קודם לזמנה ואל מעשה בבית שער יסוגעבילה קודם
לזמנה אמר יתקא מעשה בפוס בדירתה והטבילה קודם לזמנה בשלמה דר ורז יוסף משחם רוחא
אדן ישנא לא רבינסן לזמנה ולא את מרי שמואל און ורומת אדן ישנא חוצה לאדן אפסויה
לא בששטאמה צמא עליו מקוסו ודנ מלכ בחכילה אכל כנגיעה לא אמר מר זוטא לא נטעה
לסוכה בשמן של רחמה ודנא ואל יתלל את קרשי במישנא לזכות את הסך ואת השחנה שורה
למה לא אגקא שחיה בצלל כילה לא לזכות את הסך בשורה ואי בעית אמת מהבא וקבא עת
בקדכו ונשמן בעצמותיו אי הוי אפילו דידן נמי אקדדשינן אשה ואשה ופי הזין להו מפדשינן לה
אנן לא דרשי אשה ואשה בסתמא גזר בה רבנן מאי אשה ואשה דנשא און לא אשה תיקק
ברין אחד לנה מנין ואל נאשה ופימפי מה בית יוסף אחד רטמא בעה נבית עשרה בזיבה לנ
שדמלת דם שרואה האשה תלה הוא שקראדם תה וזכה בערתה שבעת מים ותנ העד און ימי
נה דאכ שמיב ותשע ועשרה נעשית זכה גולה שדרי ואר שלשה ימי ככלא שר ערה לו אינן
נעשית זכה לא בת עשרה ימים כי וזיה מן הדבר ואלך כ וזיה זכה יכול מלמקום רחא
למאה גל ודנא את מקור דת לימד על הדמים שאנן לא מן המקור יכול כדמאה זכ שרז
תהא טמאה גל דם יאודם און לא מואה דפאד וכלל דא אומדמה מלמד שדמים חרבה
טמאן בה דאדום והשחור וכללן כדכוס וכמני אדמה וכמגב בית שמי אפס אף כמני גלן
וכמני על כשר על וזיה גל מטרין בית הלל דרשו והם גלה את מקור דמה דרי פאן סנפ
ועורה משקופ דמה דרי כחן סנפ דרי לו ארבעה ודא אכן חמשה תנ אמר חנה דאיי פחור
אדום יוא לא שלקא וכתב שמי קברי דכרי אחר חזי מני מילקא לאון ומנא לך דאיכא דסטור
באשה דלמא טלס דאכ מעט טמא הוא אכ רב קמא כרי וסא אף דקושעיה דאכ קרא טיטל
ממך דבר למשכבין דם לים בן דם טמא לים טהור וס היחא עקביה בן מהלל טמא חכמם
מטהרין אפילו ואי אס אינן מטמא משום כהם מטמא משום משקה ד ינד' אומ' לא כדון כד'
איזה הוא האדום כרב המכה והשחור כחרת דוהה מכאן טהור ובקדן כדכוס כדור שישבו ונ'
וכמני אדמה מבקעת מבית הקדרים כלם מוצק בנים וכמג שני חללן במי ואחר יין בבין
היין גשורין בבשרה מלמד שהם מיטמא בהם כבחין הל' דין הוא מהאם דא שהוה טעון
באת מיכאיים אינן מטמא בפני לבחון נה שאיה טענה באל מיסחיים אעורין שלמה טמא
במם כבחין ואל בבשרה מלמד שהם מיטמא בהם כבחין אף לא ניה צה מנין ואל חזקה
מלמקום ד' בבשרה ער שרואה דם במקומה בבשרה לא בכרמה אס כן טמא כרמים
דמאן ודכין היא דהן דם ודמה כהם שלבשה כנגד כותרפה טמא שלה כנגד כותרפה

עליון את משכב ודעבור עלמה צתמשכבטמא. מקצתטמא עלמשכב ומקצתטהור עלמשכב
מקצתטמא נכנסת לו וצתהחננוכמיעוט. נמצאתטמא עד שיהיה דובהנישא עלמשכבאפילו
עלןנתן אכלהם מעורן דהנן מקצתטמא עלהטהור. ומקצתטהור עלהטמא הבורחטמא על
טהור וקצת טהור עלהטמאטמא. ואלן הן החבורים השנים ולדפרטים והשיעורבשליש ואלן הן
מקצת ראשי הצבעות ידים ותלפין וכיוצא בהן. וכן התם זה שהיהטמא עלהטמא המקשה הפסול
או עלחמש פונדיות להדין טמאין לחתך מהורין. שכן קמק צתהמק עליהן עמאין היה מוטלעל ששה
כפיתשתי ידיו עלשנים ושתי תלפין עלשנים ראשו עלהטהור וטמא עלהטהוראין טמאלזה שתחת גופו
היה יושב עלגבי הטהור וארבע טלעותחת ארבע רגלי הטהור טמאות נמצאתשם יכולה לעמוד על
שליש שמתוך מטהר היה דוכב עלגבי בהמה וארבע טלעותחת ארבע רגלי בהמה טהורות מפי
שהיא יכולה לעמוד עלשליש. עלהמשכב זה המשכב אשר היא יושבת עליו זה המושב או עלהנכ
זה המרכב שכלנגעו בוטמא עד הערבאיה דבר שתלךמגעו נמצאאין היאטמא זה המרכב והטמא דבי
איש מעל לעלם קמראדם בלשון כבוד שהיה בצד קראן מרכב ובאשה קראו מושב. ואם שכב ירכב
בנות שתי שכיבותאחת בריכהאחת שלי כדוכה. ואם שכב ירכבאחתהמערך דגומר. איש
יטלןטמאין יכולן שאני מעצא כן תשיעשעס טמא אחד מלך ואם שכב ירכב על שיש לו שכיבה אונת
מיע לנזרו רעתהליש דין הואמהאם הערה שאנה מנמא בבגדה מעומם אתבוטלה ימצורחעת שדיא
מטמא בבגדה אינדין שהטמאאת בוטלה ללאחזה מיע למצורעת. והיה ערה עליו יכולמטלה לגדל
ולטמא שבעתמים יאמר וטמא שבעתמים מה הלא ויהיה ערה עליו יכולל טמא אדם וכלי חרש
הלא ויהיה ערה עליו מה היה מטש אדם וכלי חרשאף הוא טמא אדם וכלי חרש או מכה היא מטמא
משכב לטמא אדם ולטמא נגדים יכולאף הוא וטמא משכב לטמא אדם ולטמא נגדים הלא ויהיה ערה
עליו וטמא שבעתמים וכל חמשאש ישל עליו טמא שאין הלא אף נירקו מטמאהחמורה וכלאין
בטמאה חלף שליטמא אלאאין ומשקין. עממאומי יחורן שלבועל ערה בעליון שליטה מה
עליון שליטה טמא טמאהחמורה לענינאין וכלןמשקין אף וחורן שלבועל ערה טמא טמאהחמורה
לטמא אןכלן ומשקין. ועממאומי משכבבמגעו מה מגעו לטמא אחד ולכלאחד אף
משכבו לטמא אחד ולכלאחד. וטמא שבעתמים שיקפור שבעה לצאה האחרונה הלא דין
הוא מטמא צמח ומיטמא בגדהאם מצעו כשהוא מטמא במחאין קוסר שבעהלא לטמאה
האחרונהאף כשהוא מיטמאבגדה לאיקפור שבעהלא לצאה האחרונה. הולכהלך לידך הזו היא
מטמא ומטמאאת בוטלה מה היה איה קופרת שבעהלא לראייה הראשונהאף כשהוא מיטמא
במה לא יקפור שבעהלא לצאה הראשונה. נראה לבן דמה דנין טמאה ממקובאחר אל ינכחו
יחד שהן גופה. הולכהלך לידך הזו דין טמאה שהיא מחמת דמים מטמאה שהיא מחמת דמים
להוכיחטמאהמת שאיה מחמת דמים הלא וטמא שבעתמים שיקפור שבעה לצאה האחרונה.
לאשר ישכב עליו יאמא יכוליטמא משכב שאינו מיוחד לשכיבה ומעש שאין מיוחד לישבה לאין
יהיהאחזק מטמאה לא משכב ומיוחד לשכיבה ומיוחד לישבהאף האלה יאמא
ומשכבהמיוחד לשכיבה ומיוחד למעשה. משכבאין לו לא משכב מרכבמניין הלא וכל
משכב אין לו לא צמח שחא שוכב עליו ונוגע בו ומניין לעשרה משכבות דהעלגבי זהאפילו עלגבי
כן טמא הלא כל המשכבאשר ישכב עליו וטמא עד שיטמא דבן עליו. ואשה בין בזרה בין שפחה

אם (אמנה)
בן (בן)
הוא (הוא)

מוחקין בו עומה ולא יכלו הכמים לבדקן מפני שהיה מרובה אמרין זקן אחר ומכור יהושע בן חנניה
הבא לו כד יטן הכסף לו כד יטן ושראן במים ושתחן על גביו מקום טאמא חקב מקום טהור לא נב
בדקו וכל ומצאן צור גדול מלמ מרמס דאמא חקב הכור שמילאן שמעלאן צלטה חללים רבא והכור
אשר דסלין שם ישמעלאן כלמגרי האנשי אשר הכה ביד גדולה ואשר עשה המלך חקא מנע
בעשא מלך ישראלות מלך ישמעלאן עתה חללים ובי גדולה הרבץ וכלא ישמעלאן דבן לא נכדך
שהיה לו לחוש לעצת יוחנן בן קרח ולא הש העלה עליו ככת כלל הרבץ שם רבא דאמא חקב שם אע
דקבולין לא מצעיה מה שא ליה מיכעני הנהו רב גלילא דאמרו להו קטלתו עשא אתם לקמה ידיו
טריפין אמרו ליה אטמרינן אמר ליה אע לא מטמירנא לכו מיחשא ליה מצעני אידן אטמרינא טמרינא
רבין רבין שנמצא ואין ידוע מה הוא מעבדיון עלון שבעה קומין ומטבילי ועושה על צבין טהרות
בין עבדיו לא עבד דא עבד כתרם דא ודיו עיהו ואילן עבד יבדע הוא וטהור ואלוהן שבעה קומין
לזק רבין מי גריסין מי רגלם עבד ובוריות קומנושא וא שילג שבעה מים היה צורה לא צורה
לא שבעה יכול ער שהאדומה על שבעה הלא היה אעפ שאינה רואה אין לא ימים לילית מטין הלא
היה לרבותה הלאות יכול צין סמוכין בין מכוזרין הלא היה שופא הויה רבין אחר ומניין אינה טאמא
ספקו יום אל שבעה ימים היה צורה והא צורה כל שבעה אמר רב נדה בזמנה לא תטבול לא נל
שלא בזמנה בטבול בין ביום בין בלילה ור יוחנא אמר דין בזמנה בין שלא בזמנה לא תטבול לא כליל
משום קלך פתה אתה קין רבא רבא כן כן שש למטבול בזמנה ורמנא משום קלך פתה רבא רבא כן
יעקב בפסוק ורב יהודה בם בדיקא משום צנה ורמנא במה שאמא אכלא וכל הנוגע בה
יעמא יכול לא יהא הנוגע בה מטמא בגדים במקעה הן אס תטמא במקעה לטמא אדם וכלמא בגדים הן
עצמה לא תטמא בגדים במקעה כן למד נאמ וכל הנוגע בה יעמא עד הערב יכול יהא הנוגע בה
מטמא אדם וכלי חרש ודין הוא הנוגע בצב מטמא והנוגע בנדה מטמא מה הנוגע בצב אינו מטמא
וכלי חרש אף הנוגע בטה לא יטמא אדם וכלי חרש לאאפא אחר בצב שאינו מטמא אדם לטמא אדם
במקום אחר אחר בטה שיהא מטמא אדם לטמא אדם במקום אחר דאמא חקב מטמא אדם לטמא
אדם במקום אחר יהא הנוגע בה מטמא אדם וכלי חרש אס סן למד נאמ וכל הנוגע בה יטמא עד הערב
לומיך שאין הנוגע בה מטמא אדם וכלי חרש הא למדת שהנוגע בה מטמא אדם וכלי חרש אס
הנוגע בה כללמן שלא פירש מטמא בגדים ואנל ומשקין ואינו מטמא לא אדם ולא כל חרש כדן כל
כוגע בלמאנה מן הטמאות וכלא רשעליו בל יטמא וכלא רשעליו יטמא יכול תטמא משכב שאין
מיוחד לשכיבה ומושב שאינו מיוחד לשכיבה וכל הנוגע במשכבה וכל הנוגע בכלי אש תל עליו מה
למטא אינה מטמא לא משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד לשכיבה אף כן לא תטמא לא משכב
לשכיבה ומושב המיוחד לשכיבה יכול לעין לטמא לא מטמא אדם משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד
לשכיבה אכל לענין לטמא אחר הלא שהיה מיטמאין ואין מטמאין הלא עליו אמוור לענין לטמא
ועל ואעיר לענין לטמא מה עליו אמור לענין לטמא אעיה מטמא לא משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד
לשכיבה אף עליו אמור לענין לטמא לא תטמא לא משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד לשכיבה וכל
המועיל לא שיהא מטמא משכב ומושב כד כהמשה דרכים עומד יושב שוכב עתה נשען ומשכב
למאדים כשבעה דרכים יושב עומד שוכב עתה נשען ומגע ומשא ואם על המשכב הוא ער שיהא
רובו עליו או על הכל אשר היא יושבת ער שיהא רובה עליו עליו אעל מקד צדו מכהן אמרו הטמא

מיטמא איז מיטמא ביהמה. לימדה פרשה ראשונה שרם שתרצה תתלה נקראדם
נה וקטמא בראשית שבעה בין זאת ספר אחת בין שופעת כל שבעה כוללת מליל שמיני
וכן ענין נדחה. זאת מליל שבעה ואילך תעשה בן צדק וזה הוא ענין פרשה שנייה ואין בין
זמן נדחת פחות מחוד עשר יום וזכר זה הנהיגה מליל שמיני. אין לי לא שראת סמך
לדעת שתרצה זכה שכל פדה ממנו מותרת מעין תלמוד כי תשוב על דתה. אין לי לא מוסלג
מדתה יום אחד מעין שנים שלשה ארבעה חמשה ששה שבעה שמונה תשעה עשרה עשרה
ממנו בדיעבד שיהא לשם לקפידה וכשר לזכרה אף אעבד בה אלא שהן כשרין לקפידה שיהיו
כשרין לזכרה. ומעין לדבות אחד עשר לכל בלם עת נדחה. או כולל שמיני מליל ארבעה עשר
אמרת ללוי. מה דתית לדבות את אחד עשר וזהו צדק את שנים עשר אחד שרצה הדת מילת
מדתה אף את אחד עשר שהוא בספירת בלם עת נדחה ומצד את שנים עשר שאינו בספירת בלם
עת נדחה. אין לי לא הדומה שלשה שהיו זכר ומעין לזכרה שנים שהיו זכר קטנה תלמי זכר
כימי נדחה. ומעין לזכרה יום אחד וזה קטנה לכל כל זכרה כימי נדחה. ומעין ששומרת יום
כונן יום תלמי יהיה. יכול נשם ששומרת אחד לאחד כך תשמו שנים לשנים ודין הוא מה
אם הזכר שאינו סופר אחד לאחד סופר לשתי דאיות זכר שהיא סופרת אחד לאחד אין
דין שתרפור שנים לשנים תלמי יהיה אין לי לא יום אחד. אין לי לא הדומה שלשה שהיו מטמא
משכב ומקצב ומעין לזכרה שנים שתרפור משכב ומקצב תלמי זכר למשכב נדחה.
ומעין לזכרה יום אחד שתרפור משכב ומקצב תלמי זכר למשכב נדחה. והיה טמאה לדבות
בעלה. היא היא מטמא את בעלה אין צד מטמא את שהוא בעל. תלמי זכר הוא מה אסור זכר שאינו
מטמא לא בשלש דאיות לשלשה אפים מטמא את בעלה זכר שהוא מטמא בשלש דאיות לזכר אחד
אין דין שיטמא את שהוא בעל תלמי יהיה טמאה לדבות את בעלה. היא היא מטמא את בעלה אין צד
מטמא את שהוא בעל. תלמי זכר הוא מטמא את שהוא בעל. כל המשרב אשר תשכב עליו והוא מורד מעל
כטמאת נדחה לא כימי נדחה תלמי זכר הוא מה אסור במקום שלם עשה טמאת המיטמא כטמאת
עשה ימי המיטמא כטמאת כטמאת כטמאת המיטמא אין דין שגמולו אין דין שגמולו
ימי המיטמא כטמאת תלמי זכר לא כימי נדחה. וכל הנקבע בכי וטמא והלוי חבורה. ואם
טהרה מזוכה כשתפוק. מזוכה ולא מזוכה ומנעה. מזוכה לא מזוכה ומלדתה. וספרה לא לעצמה
שבעת ימים. יכול אין מופין בין מופין תלמי זכר אחד אחד לזכר. ששעון אומה אחד וטמא
אחרי דמעשה וטמא בין שטמא טהרה להתעסק בטהרות אלא אמרו חז"ל לא תעשה דין שלם תצא לזכר
ספק. ואחר תטהר אחרי השבעה מעל שטמא בלתי צום שבעי ומעל בלתי צום שבעי ואחר כך תטהר
לזכרה. אין לי לא זכר גדולה שטמא בלתי צום שבעי. ומעל בלתי צום שבעי. ואחר כך תטהר
יום שטמא בלתי צום שטמא תלמי זכר. ואם טמאתה לדבות את זכר ולא זכר בלתי צום שבעי. מביאות
שכלל ביום חזק מטה ויולדת. ואם טהרה מזוכה זכר צריכה שבעת ימי נקיים אין עליה ויולדת
שבעת ימי נקיים. והשתא כיון האשכנש נשיא בספירת ימי נדה וימי זיבה ונתקשו מראש דמים
גדול בדבר לבדן גדול גדול ולא ליגע באוסור נדה. כלל מ' ד' זכר חולמתה ד' וזמנה ג' כמא ג'
זכר ז' דמא מטמא מטהר מטהר מטמא. ואמר זכר טמא דבכל בלתי צום. דלא אחזי
דמא וזכר דידע בטבע לא זכר אפי' כיון דחזו הכי חשו לבדן לעילתה ועבדו דחקה

[illegible]

הסתייגותי למעלה אות
כלומר חנני אותי על ידיך

למנוח משה אהרן בן
יהודה בן יצחק בן יצחק

מיתות

ד'תשס"ח

5

מגיד

הדס
ג
יט, יח

וְכִי אֵלֶּכָּה
 בְּיַד עֲבָדַי
 וְנָתַתִּי

۱۲۶۵

16

[illegible]

[illegible]

5

خونو

כ"ה

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴

ואשר תמצא ממנו שכל צדק לטובה כל לומר על שבת דיע שהיא מטמאה ליוצאת ממנה כמין
הנוגע בה זה נזהר שחן לטובה. והנה בעדה מלמד שמדוע כמוה וחדה כדיתה מלמד
שאינה מטמאה ביוצאין אם בוקר שלם. והנה בעדה קצתם חידשו שיהיו אומרים ויהיה צדק לטובה
תבחיזו ולתפוקם עד שתבא נמים עד שחל עקובה ונמך נדנש הדבר לפני איבה והוא מצדק
לכשם הא מה חזי מקיים והנה בעדה תהא בעדה על שחל נמים. אמר יצחק בן חנניה
כל מלכות שהאשה עושה לבעלה נדה עושה לבעלה חזק ממזנות הכנס והצעת המטה וההנה
פניו ורגליו. הצעת המטה מלמד לאחמדין לא בפניו אלא שכל שכלו לצדק בה. מזנות
הכנס דכיתור שמשלח למטה ליה מיתעל למלך. דכיתור יאצא מנחא ליה אפומא דכיתור
דכיתור אפי' קייא. דכיתור כפא שיש שיקא. והנח את זכור אחריכאומי מה דהזכר מטמא נחש
אף הזכר מטמא כחש. לזכר לזכותה המצוה שראיה דא שונה סלוי היה זה שכל צדק ונח
זכר. ונחנה לזכותה היולדת בזוב. ישמעל צנו של יותן כדיוק אומי דלי הוא אומי דגבא
זכר לזכר ולנח לזכר כל שהא זכר בין גדול בין קטן. ולנח בה על שהיא נקבה בין גדולה בין קטנה
לא והנח את זכור לנח ולנח מקי' שזכר לנח מה זכר אף שזכר דרע סודי נח אחר צדק
אם סלמה שזכר דרע סודי נח אחר. אמר לזכר ולנח מה זכר ינח ונח אחר עיבאף נקבה
יש בה טמאת ערב. כדאף שמעון שן לקיש משום ל יחודה דנשים מקור שנעקר ונחל לזכר טמא
שן יעקב שפך נחשית ותקלי ערות. למא אילמא לטמאת שבעה למא דחמא נחל חתבה
לא לטמאת ערב. אמר יועק מקור שהגיע בשתי טפות טיפי מרגלות טמא. אילמא לטמאת
שבעה חמשה דמים טמאין באשה לא לטמאת ערב. ודמא תריתא בל דמא אימור מאכדא יהו
דאמא. ונחש אשר ישכב עם טמאה. להביא את הכא על שומרת יום כנגדיו נחשאר שטובל שחם
האיה בקוף היום נחשאר למא למפרע ואי' בחטאת. יהי הוא אומי והזיתם ארבע ימי נטמא. והוא
ימנח בלומא מוטב שתתא הכפש טהרה ולא תצא טמאה שאם יצאת טמאה איך לא טהרה עונות
וס' הוא אומי והוא תשוב כל יום אש נחשאר לו כמנ שנתנה לך מהוא בטוהאף אף בטרה.
משל לצדק כשר ודם שחילן בדי נחשאר לזכר פקחים שבהן קצתם ואנחום בקיפקה טפשים שבו
לכלום לזכרם בקש המלך את כליו. פקחים שבהן חזיוןם לא כשהן מאה ציון וטפשים שבהן החזיוןם
כשהן מלכותין שמה המלך לקדש פקחים ונחש לקדש טפשים על הפקחים מהוא אומי כל יתע
למפרע והן ילכו לזכרין לשלום ועל טפשים הוא אומי כל יתע לזכרין והוא יחשבו צדק דאקורים
אף יצא על גופן שצדיקים מהוא אומי יבא שלום יבוא על משכבותם. ועל נשמתן מהוא אומי והיה
נפש אדוה צדוה צדור החיים את עשרה יד. ועל גופן שצדיקים מהוא אומי איך שלום אמר לא נחש
נחש נשמתן מהוא אומי ואת נפש איך ילעש בתוך כף הקלע. לזכר דהוא אומי נשמתן
שצדיקים גנוזות ומנחות תחת כבא הכבוד שן והיה נפש אדוה צדור ונחש נשמתן שצדיקים
זוממות ומשנות מן מן העולם ועד עולם ואין להם מנוחה שן ואת נפש איך ילעש בתוך כף
הקלע. אמר עקבה אשר יבא ישלח למי מיתתם מיטה דין ומייהוא מטמאתם למי יבא
שצדיקים מטמאתם שן נזקתם על כפם טהורים וטהורים וטהורים מטמאתם כפם נחל לזכר
אדום ואומי מקור ישלח מושיעו בעת צרה מה המקור מטמאת דאמאם אף הקלע מטמא

פיה חפית
על
גבי
הכסא

מחזקין גרנה. ברב עיות ערב עי בשבא. תסודאות פאזרות מותן. עורבא מעל פכמחשן אדמ יפה
הוא לכן כגשן מושן עתקא. הדסנא שלבם כבשין וקמח וחומץ. קלמון פדעויות שיקשוין בעוף כנעא מרת פ
משהן מן אחרא ליה מלעל. מורכיה ללעה. אמר אכל פחא א. נעס תרגא בלשרה בן שטא. שלע בן שמו פ
מדי תיחא לשמו. מגוייד פ מחותך גדיים. גוסס למחנה. מובל מקטוע לידן ולרגלן חרי עמר יחמל. נאכ
דא עז מיקח פ מקופא שמן מלשין וישעבאבות. שדיי מלשון שדדה כגון רכסים. מרגל ללן פ ליוס
השן שולצה לש. אמר כוקן ביעלסם. מעידין פ מדלעין. היובי שטא פ אקס מוידע. אפליק לניב
והוא לניב כטא לנח. ארס ונח שלמו דהוי שמיא.

בשם יי לעולם

אחרי מות

המשפחה

מרשות מלך רחמן ומושיע
ואדני ארץ על בלימה הרגיע
ישכן בטח העם אשר העני
ועל לבו ידבר ועל אהנו ישמיע
כי אפי מרדכי כערה רב להושיע
יענה קריאתינו ה' ששמו אחד
אין לפנינו משוא פנים ולא מקח שחד
וישמיד איבנו ויכל עלהם סחר
מקרה אחד לבנו יתן ויצמיתם יחד

ה' המושיע ואין מ' ירשיע
מהלל כל פה יום ליום יביע
ואזין לדמעתו ואות יפגע
אל תירא פ' לא אותך עוד אכע
אשר במאמרו שחקים הרקיע
ונעלה ואין מ' עד תבועתו יביע
ועל אצין יצריח אף יריע
וכל לשון רתום אתך ארשיע

אשר בפי כל ברוחיו מקודש ומיוחד
יעלצו לארציו ובקרב חסדיו אחד
יבירו על ידי חרב לטבח הוחר
כבוד ה' כל אשר לכל מקרה אחד

זה קרא שאם דבר ידל שאם לכל מקרה אחד לצידיק ולרשע ולטוב ולרע ולעשוי ולעושה ולזוכה ולשאר איכנו
לזוכה כעובד כאן טא הנשבע כאשר שבועת ירא . ו' שמעון בריה דאבא פתח הכל כאשר לכל מקרה אחד
לצידיק זה נח דכל מה איש צדיק . ו' פתחם ול' יוחנן בשם לא יעזר בע של' יוסי הגלילי מא כשהוא יוצא מא
הרבה הקשו לו ושיברו ו' לא היה כשר להקריב והקריב שם כננת חתיו . ו' ארשיע זה פרעה נדה שגשעה
שבקש לישב על כסא שלמה לא היה טרע מנגנן שלו והקשו האריות ושיברו זה מת צולע וזה מת צולע
זה צדיק וזה רשע ה' מקרה אחד לצידיק ולרשע . לא לטוב ולרע . ו' אטמא מא' לשב זה משה דכח ביה
והרמיתו כ' טוב הוא ו' מאיר אומ' שכולה מהול . ו' תעורר זה אהרן שהיה עוסק בעהדותו של ישראל . ו' אטמא לו
המדתים לו אמרו שזה של ארץ ישראל ולא נכנסו להוכיח ולא אמרו גטיה ו' נכנסו לתוכה ה' מקרה אחד לטוב
ולרע . ו' אטמא . לא לטוב ולרע . ו' אטמא מא' לזוכה זה ששירו דכח ביה וירם ישיהו לבע העם צמן
כבשים ובע עזים כלסחר . שלשים אלף ובקר שלשת אלפים לא מרעו המלך . ולאשר אישן זוכה זה אהאב שגל
הקרבנות מעלגב' המזבח והא כח ויזבח לאהאב צאן ובקר לרב . לזבח לקרבנות לא צבח . זה מת כדצום
דכח וירדו המורדים למלך יאשיהו וזה מת כדצום דכח ואיש משך בקשת לתנוע ויך את מלך ישטל כין הדבקים וכן
השיר א' אמר לרבו הסוך ידך והוציאני מן המתנה כי החליתי . מאי ואיש משך בקשת לתנוע אמר לאיעזר לפי
תוסא יאבא חמ' כחי לתמם שני חזיונות אחת שלמיכיהו ואחת שלמלך . ואומ' חזיונות רחירו אמר לאיעזר
כחי למרק שני חזיונות אחת שלמיכיהו ואחת שלמלך . במיכיהו כתבא שוב תשוב בשלום לא ידבר כי בליתו
כתב במקום אשר ליקחן יכלים ארזים נבותים . ו' תעביר דרה צחנה אמר אהא ב' חסנה באבוד רשעים רעה
ובאבוד אהאב דנה דרה ה' מקרה אחד לזוכה ולאשר איכנו זוכה . לא כטוב כחוטא מאי . כטוב זה דוד
שהיה יפה דבר עם יפה עינים וטוב רואי ל' מאיר אומ' שהיה מאיר פנים בהלכה ורצון אמרי כל מי שהיה רואה
אותו היה נזכר תלמודו . כחוטא זה נבוכד נצר הרשע שנב' וקטאך בסדקה צדוק . זה כנה בית במקדש
ומלך כ' ארבעים שנה וזה החריבו ומלך ארבעים שנה ותמם שנים ה' נקרה אחרי כ' טוב כחוטא . לא הנשבע

את שמות וכו' בחשן המשפט יכול יכנס בו לפני הפנים הלבד לא חשך כדור שזכאפור ונשאההן את
שמותם לפני יכול יכנס בו לפני הפנים הלבד לא חשך כדור שזכאפור ונשאההן את
הזך לפני יכול יכנס בו לפני הפנים הלבד לא חשך כדור שזכאפור ונשאההן את
יכול יכנס בו לפני הפנים הלבד לא חשך כדור שזכאפור ונשאההן את
בגדי כהונה וצנדי אהיו הכהנים הלבד בגדי קדש צנדי לבן שיהא משל קודש כהנה כדור ילבש
יכול אהיה הכהנת קודמת לבל הכהנים הלבד ומכנה כדור ילבש על כשרו מלמד שהכהנים קודמים אס כן למי קדים
הכנה כהנת לפי שהיא מכנה כל הגוף לפי הקדמותה כהנת כדור ומכנה כדור מלמד שעבודת היום צנדי
לבן ולמה תרין אמרין חד אמר אלהיהם לפי מהלך שלא יכנס לפניה שכינה כהן לבן וחד אמר
שאר קטגוריה עשה קבורה ואם תאמר יכנס כהנדי זהב שמה ששאר עליו מעשה העלוי וחד אמר ילבש
יהגל יענוק לוי שקופנו לזכור לו כלל אהיה בין העובדים אס אין לו יכול לא ילבש ששחיתות וכל
ילבש יהגל ויענוק הינו דמיון בשאר היה לבוש פילוסוף של שנים עשר מנה וצין העובדים דעוים שיהי
של שמות עשר מנה וצין העובדים של שנים עשר מנה הנה אלו נטל מן הקדש ואם רצה
להוקף משלו מוקף רגל מוקף משלו וכל שישמור לצבור אס אין עליו יעמל כן משבי עשת
לואמן כהנת כהנה מנה וכל שיהא ועד זה עבודת יחיד ומסרה לצבור אמרו עליו עליו אשר בן הרסום
עשה כהן לואמן כהנת משתדל וכל הניח והוא אהיו הכהנים לעבוד כה מוע שיהא בעולם ואם מוקף
והאמר מר חוטן נטל ששה אצבעים חמשה במזגא ומנין שהא טעון טבילה קודם לבשה הלב
בגדי קדש הם ורחק במים את בשח נלבשה ומנין המשתדל מצידי זהב לבגד לבן ומכנדי לבן לבגדי זהב
מכנדי לבן לבגדי לבן טעון טבילה אלהים ורחק יכול יטען טבילה בןם צנדי לבנות וצין כהנת
לבשה וצין אכנס למצבה הלבד ולבשה כולם כהנת תכלה כן חמש טבילות ועשה קדוש וקטן
הן גדול כיום הכהנים ומקדש על כל טבילה שני קדושין ראשון ומנין שטעון חמש טבילות שני
ורחק במים את בשח נלבשה מלמד שטעון טבילה על כל צנדיים וחמש עבודות הן עושה תמיד שלשה
כהנדי זהב ועבודת היום צנדי לבן אס עשה אתה אלהים כהנדי זהב כהנדי הנה אהיה ואת
המדתה כהנדי לבן ועושה תמיד שלשה העובדים צנדי זהב שיהא מוכנדי זהב טעון טבילה ומאמר
עוד כענין שיהא משל צנדי יתה שני שיהא מיעוט שיהא שבע אס כן למה שיהא שני שיהא שני
במדה ובקומה ובחיים וקטן כהנת ומנין שאין שוין כשרים לקח אחד מהם היום אחד אחד
כשרים אלו שני שני רצה מלך אחד לעל מה אלהיהם ממשמע שיהא שוין אחד אס כן למה
אמר אחד ראש אחד הוא האמר כן והוא האמר כן ואמר הפקודים מה יהיה לעשרים שיענון אומר
שני אלה הן אחד אחד כן ואמר אחד כן ואמר אחד כן ואמר אחד כן ואמר אחד כן ואמר אחד כן
שני יבא משל צנדי וכל כענין זה ודיו דברים תנן הנה כל שבעת הפנים היה זורק את הדם וכל
הקטרת ומטיב את הנרות ומקריב את הדש ואת הדגלים כל זה כדור שיהיה דגל בעבודה ביום הכהנים
מקדו לו חקנים מקדו בית דין וקדוין לענין כהנדי היום ואמר לוי כהן גדול קרא אתה כהן שאל שחת
אמר לא למדת ערב יום הכהנים בשחית מעמידין אותה בשערי המדרה ומעבדין לפני פרים ואילים
ועבדים כדור שיהא מפר ורגל בעבודה אס שיהא למדת דבר זה ולא תעא וכו' דגון
מקדו שיהא גדול מאחיו כמות כוחו כעושר ובהכמה לא אף כהן ביותשע שיהא ממנו אונתן שלם כהן
אס שיהא מלך רצה בזה מה מעמידו סוף גדול אעפ שיהא דגון והוא ממנו אונתן ומעבדין אונתן כפ דעת

של שמות מנה
דבר מחר והחמש
אומר בשאר היה לבוש
של ששה

[illegible]

ו
טב ורחם
לחיים (ד' ד')
ח
דבר ד' שמונה
לס ע' צמח
ו
אחיו ירדה
הוא עפ' אלה
לשם דין דוע
גידל באדם
אנוש ע' דרסה
עומר וצור
ע' חס

[illegible]

ליכונן ונשקול לא שלחול עקד שהאם נין הויא לה כל שרג וכל שרת דעץ לא עבדין" ועצדיה
 דתבין ונעבדים דידהך יתור דחסה על מנעם שלשיל. תע רבין ארבעים שנה שישמש שמש
 דצדיק היה גדול עולד ציון מרסן ואלך פעמים עלה ציון ופעמים ציון. ויהי לשון שלח דודית מלכות
 מלך ואלך פעמים מלך ופעמים מלך ויהי נר מערצו אולך מלך נאילך פעמים דאלך ופעמים אצו דולך
 והיה שש שלמערבה מתגבר ולא היו כהנים צריצין להביא עצים למערבה דאז משנה גדרי עצים כדי לקיים
 מצות עצים מלך נאילך פעמים מתגבר פעמים כהנה ולא היו כהנים מנעין להביא עצים למערבה כל היום
 כולו. ונשתלחה ברב בעומר ובשתי הלחם וכלהם הפנים וכל מן שמגיעו כזית יש אובל ושבע ויש שבע
 ומנוצר מלך נשתלחה חארה בעומר ובשתי הלחם וכלהם הפנים וכל מן שמגיעו כפול המצר
 דצנועין מושכץ ויהי דהרגרטן נוטלין ואוכלין. ומעשה בחד שנטל חלקו וחלק חבירו ודע קורין
 אנהו בן חמץ על יום מותו אמר חבא כל רב שלם מאי קראב אלהי מלטט מר רשע מרס מוול וחומץ
 רבא אמר מהבא אשדן חמץ אשדן חמץ ואל תאמר חומץ. תנו רבין אולם שנה שנות בן שמעון דצדיק
 אמר לין לשלם כשהא הוא מרסן אמר לו חנין אתה יודע שא לין בכללם לנפול היה מרסן לין זקן אחד
 לנש בנדים לבנים ועטוף לבנים כבש עמי וינאשמי היום נשדלך לין זקן אחד לבש בנדים טהורים ועטוף
 שחורים כבש עמי ולא יא עמי" לאחר הדגלה שכתב מים ומת ונמנעו אחיו בדפוס מלכך בשם
 תנו רבין ארבעים שנה קודם חרבן בית ראשון לא היה גדול עולה ציון ולא היה לשון שלח דודית מלכות
 היה כל מעבדי דולך וצדיקות דהיכל צדקות מא יתה עד שבע בלן דין וחמץ בן דבא לא הוה לא חב
 מרסן מה אתה מבנות את עצמך יודע אפ שפוסך עשר ליהרב וכבר נכבד עליו זכריה בן עזרא ואמר מרסן
 לבנו דליתך ורס כלל שצדיק אמר לין חמץ בן עזרא שמו לבנו שמתבין שנותיה שלשה
 אמר לב אטא בן טוביה אמר רב למה נקרא שמו יער הלבטן דבבדי יער הלבטן לומר לך מה יער
 מלכך אף בית המקדש מלכך ואמר הושיעיה בשעה שבה שלמה בית המקדש נאעו בן סמיני מרסן
 שלמה בן דבא כשרט לא חקדי" וחקדיב אחד את השעיר אשר עלה עליו חקדיב יער הלבטן ער
 גבו תלש את עלה שעלה לשמו מתוך קלפו" גמרא ראשונה הנה האניה מעבצת וההגלה מעבצת לפי
 כך הנה כשרה בזר וזעלית הגדל מן הקלף אקורר דבר" ועשהו חטאת מעמידן כנגד בית שחטבו
 ועשו שם מת אחד מרסן משגרי יבא שנים חקדיב עליהן כחלה ואמר אפ שלשם מת זה שעלה
 עליו הגדל לשם חקדיב תחתיו אמר שלעצמך מת זה שעלה עליו הגדל לשם חקדיב יתקייס תחתיו
 והשני ימות דבר יי יהודה" וחבא אומר ידע עד שישקמב וימכר ויפול דמין לעדה שאין חטאת צבור
 מרסן" ועשו חטאת שיאמר לה חטאת יי שמעל אומר לה היה צדיק לומר חטאת דהוה עליו לשם
 ונתת לה כותה" והשעיר אשר עלה עליו חקדיב יער הלבטן ער עלה שעלה לשמו
 מתוך קלפו" עמז חי לפי ש קשר לשון שלח דודית ונמנעו בן עזרא אמר עקיבה מרסן
 שקושרין לשון שלח דודית כדאש שעיר קמשתלה שגאס דע חטאת כשנא ילביא אפ יא יבא
 כחול כצמר יהי" עמר חי לפי ש קשר לשון שלח דודית ונמנעו בן עזרא אמר עקיבה מרסן
 ילש שלח לחיים חקדיב יער חי לפי ש קשר לשון שלח דודית ונמנעו בן עזרא אמר עקיבה מרסן
 אומר הוא דקוק לן להיות חי לבקר עד שיכפר שזכרה מכרי את הקדש וי' מ' ואמר ודן את השעיר דבר
 דיהודה שמשען אומר לבקר עליו כפרה שיהא כפול" לשלם אותו ששם ששך חס ימות חטאתה מת חטאתה

5
 יתמר ופרע
 חלב

רשומך לפני וכליו נא מבנים להיכן בחזק כירך על המוך לפני ומלך חפיו גדול לך גדלך
 לה קטנו וכך היתה מדרה" תנוצצן מלא קמחו בקמחו שלם יעשה מזה לקחתן חיצנים לחי מהם שיעשה
 יתה לאמיה הורס הוא יכה בקמחו אכלה לא יתנהגו לא או דלמס כלך מלא מלא מקומות שחמ
 כך היתה מדרה מאי לאו שאם יצה לעשות מזה יעשה לאו כדרך שמדרה בחזק כך מדרה לפני שמש
 מהחוסן וחזר וחזק שמש מנה" כמחמת חוסן מבחזק ופשוטנו לפני מה דירה כמחמת חוסן
 שדירה קטנות שתרם משלצור" סמים שהיוסממניה לתורה" דקה מה אללה כדור נאמי ושאחר ממש
 הדק אב כן למה נא דקה שתרם דקה מן הדקה" כי צד הוא עושה מפריש בשלש מנים מעצבים הכפוף
 ומחזיק למחשת כד למלאר ממנה חפנו לקים בה דקה מן הדקה" והבא מבית לסרבה כי צד הוא עושה
 נטלאר ממחזיק בימנו ואת הכף בשמאלו שהיה ציין שילך הכף בימנו והמחזיק בשמאלו מפע שזה קרבן
 וזל מכשד קרבן לא מפע כוזב המחזיק והמחזיק דור דור לו לטאל מחזיק בימנו והכף בשמאלו
 ומחזיק בריכל עד שהוא מגיע לצין" לסרבות המכדילת בין קודש ובין קדש הקדשים וצניח אמה וזקו אומ
 להיה שם לא סרבות אחת מהלך עד שהוא מגיע לסרוב הגיע לסרוב נכח את המחזיק בין שני הצדדים" משניטל
 ארון אבן היתה עם מחנות נביאים הוא שונם ושהיה היתה קלאר וקבוצה מן הארץ של אצבעות ועלה
 היה עובד" והבא מבית לסרוב ונתן את הקלאר על האש לפני" שלם יתקן מבחזק ויכנס שהיה הצדוקין
 אומ מחזקן מבחזק ומכנס אמרו אם לפני כשד דם עושין כך קלאר למה חקוף" ואמ" כי בעק אלאה
 אמר ל"ן אבם ואלה כד שם ונתן את הקלאר על האש לפני" אים כן קלאר נאמי" כי בעני
 ארם על הצד מלמד שהא עובד בה מעלה עשן" ומנין שהא עובד בה מעלה עשן אלא ושה עם הקלאר
 אר"כ אש על הצד" ואלה האש לא כן בה מעלה עשן" שהיה אחר" מסממניה היצמחה" אים היסר
 היצמחה ואלי" לא" ורפוק ל" דהא קא מעיל כהא דיקנופס והוא היצמחה על צמח בלא מצור" אים
 דעשית הכא במאי עסקינן כגון ששגב כהא והיה בקלאר" רבא שחפלוה מאה הזור צזו ובזו כגון
 היצמחה הקלאר אחת שלמה ואת הקורה אבא לא מהו צד הא עיה ליה שלמה" אהקטרה מהו צד
 דהא קא מקטל קלאר דמקטל" אמר מר ומנין שנוקבה מעלה עשן תלוצד ענין הקלאר קלאר לקרא
 אמר רב יוסי הכי קא אמרין ללא מעלה עשן עקר מעלה עשן מנין תלוצד" רב ששחא אמרין ללא אה
 צוער שבמדר שילה ובית העולמים מנין תלוצד" הוי מן וכן יעשה לאהל מועד שפא" לא אמר אבא
 אין ללא קלאר שציוס הכבוד יסבא מן מוזהר שנה מנין תלוצד ענין קד למצור והד לערב" אמרין אבא
 דאש צמח דש כמקא אלא אמרין ללא קלאר דצני לפני דה"ל מנין תלוצד" רבא אמר דלענש
 חד למצור" דה"ל אמרין ללא קלאר דצני לפני דה"ל מנין תלוצד" יכול יהא שניה אמרין וזו
 ויתר בבי אהרן ואל"ל בענין אהרן" מאי תלוצד אמר אהרן ועיין ל"ל רבא" אלא מאי טעמא מיעלוצד
 דה"ל אמרין ללא קלאר דצני לפני דה"ל מנין תלוצד" מאי דרוש ומנו בטהרן הדור
 ש על צמח אהרן שדאש יורדת מן השמים מצור להבא מן ההדיוט" כד כתבין לעיל" ומקא
 קלאר תנא כי צד הוא עושל אהרן את הצד ביה שיש אצבעות וישאמ" בין שכו ומעלה בגדל עד שמגיע
 בין שני צדי דין וחזר ומחזיק לתוך חפנו וצורה שישיה עשה ממנה לזא וזו היא עבודה אשה
 במקדש" זו"ל אהרן" והא איתא מלקה" והא איתא קמצה" לא זו היא עבודה קשה מעבודת קדוה" וקרא
 שם כמין אהרן עובד ה"ל אהרן עובד פסקה שה"ל חוצה לה לכין גדול ונא אידך עובד חוצה שחיים

ושהיה צד
 אלא שן דין
 כשן דה"ל
 וזו עבודה עשן

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

הנה אבא שאלא זכר טוב שלעצרת ברור קמין יפה לכל השנה כלה שכך היה עם מרן וזרה צח וברור
אמר רב צדיק יומא קמא דרש שותא אי מחים טלה שותא חמימא אי קריר כולה שותא קלידא למא נפקא
מנה לרמלסו שלבין גדול תנו רבנן שלשה דברים צורחית ופולחית כעו אלתרין ושמחילוקה ואגל
תמידו במלכות בית דוד משום רחמא דלה קלמא בידיה ואם רחמא נוס טוב שלעצרת ברור זרען חטום
לשון הבאה מר זוטרא אמר בלל ר' יעקב אבא לא ברור קמא ברור חמאש ולא בלל חמאש לא אפלי
בלל ורוח צפונות מנשבת בו זה הוא ברור ולקח מרבה פרי נוטל ממי שהוא פמריסו ונכנס למקום
שנכנס ועומד במקום ששחר והולך לא יחטיף והזהר לא הזורק אצבעו נאמא כשן אצבעו ונאמא להלך
אצבעו מה אצבעו האמורה להלך הימנית דמי ונאמא שבימין אף אצבעו אמורה כשן הימנית דמי ונאמא
שבימין נחמא את אומא צבעו זה ששקד את אצבעו ואין לה שם חיו ואיך זו הקטובה למורל דאממר זו
זאת זו קמית זו אמה זו אצבע זו מולד אמר רבא טמא דאורייתא אצבע בגודל ושית בקמית זו וחמש
ותלת באצבע עלפ דפמית קדמה זה כעין אב כל מקום שנזכרת הפעם למעלה אל פני העפרות ולפני
העפרות יזהר מלמד שגודל אחר למעלה ושבע למטה שבע פעמים לא שבע טמא שבע פעמים שיהא מנה
שבע פעמים דמי אחר ושבע ולא היה מתפוח לזוהר לא למעלה ולא למטה לא למעלה. וכך היה מונה
אחר אחר ואחר אחר ושנים אחר ושנים אחר ואחר ושנים אחר ושנים אחר ושנים אחר ושנים אחר
כן הולך שבה כלי מאי כמחלק מחו רב יהודה כמחלק נא ידע למי אמרי כמחלק כליה טלהו
לשון למה ומרבי אחריה ומרבי אחריה דכנ דאמרי טבחה ליה ולכן דעוה דה טמא ודחיה טמא ומ
חכמת ער פי כחיקן ושחטאת שער חטאתאש לך שלא יהא אחר דכחיקן סתפריסו וצמיה מתכפרין
כפרו שלחיה יבול לא יתכפרו כפרו שלחיה שיהא אומא שרין מעשה אין להן כפרה (ועל לא אומא)
ועל כללם ועל כללם הקדש יכפר יש להן כפרה וצמיה הן מתכפרין מוטב שיתכפרו כפרו שלחיה שכן
מציון שחלקן מכללן שקרי הוין וביתו מתכפרין בו ואליה כפרו משלכדור שלא מציון שחלקן מכללם צבור
אם נפסק לאמר הקריב אחר מן חטאת לו וכל כעו ובעי כדא דמי בעי שלחיה דהא דפרי ביות אחרין
כיוצא ביה ביה חלי כדכחש יי ומפסגה אה מתכדן גדול כהן המזמנה דחולין מקרי כפרו שלחיה שון
הינן חטאת יחיד שמתה לא הרי הוא כחטאת צבור שחיה מורה אעפ שכל אשד לו המקום המקדש
חמונו בו לללא חזרה נהנים ולפי כן מתכפרין בו חטאת אחר דאון אן מכזית לפריבת מלמד שהוא נכנס
לפני לפנים אין ללא דם שער שנכנס בו לפני לפנים דם דפר מנין יכל ועשה את דמון כחש עי' לדים דפר
מה דם השער נכנס בו לפני לפנים אף דם דפר יכנס בו לפני לפנים והזהאותו על קפירה מלמד שהוא יולך
אחר למעלה ולפני העפרות ואני יודע כמה הריאני דם שמי מתקדמים בפר וטמא למאן וסמא מתקדמים
בשער למאן מה מתקדמים אמורין כפי למאן שבע אף מתקדמים אמורין בשער למאן שבע ואם
נפסק לאמר ועשה את דמון כחש עי' לדים דפר למאן שבע אף דם השער למאן שבע ואני יודע
יודע כמה ליתן מים דפר למעלה שמי מתקדמים בשער למעלה וסמא מתקדמים בפר למעלה מה מתקדמים
דמים אמורין בשער למעלה אחר אף מתקדמים אמורין בפר למעלה אחר ואם נפסק לאמר ועשה את
דמו כחש עי' לדים דפר למעלה אחר אף דם דפר למעלה אחר ואם נפסק לאמר ועשה את
למאן שבע שער למעלה אחר אף דם דפר למעלה אחר ואם נפסק לאמר ועשה את
למאן שבע שער למעלה אחר אף דם דפר למעלה אחר ואם נפסק לאמר ועשה את
למאן שבע שער למעלה אחר אף דם דפר למעלה אחר ואם נפסק לאמר ועשה את

סבבה לו אמרתי מסתברא כמחן דאמ' צורה פנחה שהיא חוצה לו דתנן מלמדיו אבותיו זהיר
של תקח למלמדך שהיא רכה ועומד מקומה עד שיתעלה היות עסן יצא וצא לו כדרך בית כנסתו
ומתפלל תפלה קצרה כבית דה"ת ואלא ה"ה מאריך שלם להבעות את ש"ל מאימנעו מאצא בירבא דא
וראבון בר רבא דאמרי תרדיון משמא דל יהודה אומר יהי חסן עלמך שאלענן שתא שנה זו שחוס
וגשומה שחורה למא לי לא אימאמס שחורה תהא גשומה רבאמא בריו דרעא מקייס בה משמא דרב
יהודה ואלא יערי עבדי שלטן מוציאת יהודה ואלא יהיו עמך ישאל צריבין למרנא ואלא תיכנן לפנך תפלות
עובדי חיים כדוש צרידור גשמים ו הניכוכן דוקא הוה קאמזינ באורחא שחא מטאן עליה אמ' לפנ
רבון שלמא כל העולם כולו בנות ואני בצער פקק מטרא כי אתא לביתה אמ' רבון שלעולם כל העולם
כולו בצער ואני בעת שחא מטרא אורב יקף מאי ארעא צלתי וידענא דא לי חנינא כן דוקא
תנורבין מעשה בכין קול אחד שהאריך בתפלתו אמר אחיו ברנא לרנא אחריו דתנן הן
נכדן והוא יצא אחריו לא מפני מה האריך בתפלתו אמ' להן קשה בעיניכם שרפאלות עליכם ועל בית
המקדש שלם נהרב אמרו לו אלתה דאכל לעשותבן שהיו שנינו ואלא היה מאריך בתפלתו שלם להבעות
את ישראל כלומר שלם אמרו מת דוא סריך שמתו אחרים אסאינן הקופין או שנינו בעשייתן לנך שומר
ולא ימות מלמד שאם שיעה הוא מול' ו יודן דמגליה פתחאם על פך יגביה נשד ופי' דאמ' אהמ' דהמ' דהמ'
האריך על מידתו מלמד דה"ה משה שבעת על גלי האדון או על מידתו בומר דה"ה מקלן שבעת מעל גבי
האדון מקדש דאשקלע ישכון ויתלונן ליה דאחור' מקדש שני על פך קלע ומצודה ליה דה"ה היו
דמגליה שכל האדון אצן היתה שם מומות נביאים דאשקלע ושתייה היתה נקראת ולמה נקרא שמה
שתייה ו יוס' בר חנינא אומ' שממנה דושתה העולם אגד' כיצד היתה תפלתו שלם כדון ביום הדבור
יהי רצון מלפניך שאלהיך ואלהי אבותיך שיהא השנה הזאת תהא שלט על עמך שכל שנה גשומה שנה
טלולה שנה שחורה שנת זולסנת שבע שנת רצון שנת ברכה שנת מקח וממנה שנה שלם יצטרכו עמך
שכל זה לא נלה לעבא דה' ורבין דקד' אמרין אלהיך שבעת שנה אביו שיהא עליו
ורבין דדרומא אמרין על אלהיך שבעת שנה יעשו בתיך קצריהם משקל דאמ' אלהיך שבעת שנה יעשו
משקל יהי מולא און כל ימות השנה למרחוק געין יביטו מראש השנה היה יודע מה בקופה הא שנה
בשנה שהיה דופק ודואה עשן המערכה עליה לרוב יודע שהדרום כולו שבע' עולל למערכה היה
יודע שהמערב כולו שבע' עליה לצפון היה יודע שהצפון כולו שבע' עליה למזרח היה יודע שהמזרח כולו
שבע' עליה למערב היה יודע שהערב כולו שבע' אמ' ו יצחק בר אבימי מרס' יוס' טוב דאחורן
שאלה הכל צופין לעשן המערכה כנה כלפי צפון עניים שמחים ובעלי בתים עניים שמחים אונא שנה
מערבין ופירוש דה"ה קצין' כנה כלפי דרום עניים שמחים ובעלי בתים שמחים אונא שנה
מזרחין ופירוש דה"ה קצין' למזרח הכל שמחים למערב הכל עניים ואמ' מר' ר' לוימזרח הכל שמחים
כלפי מערב הכל עניים ור' מר' ר' סזרחי' לעולם יסה מערבית לעולם קשה' הוה צמית יפה לחטים
בשעה שרצואו שלם וקשה לעולם בשעה שהן חונטין דוח דחמור קשה לעולם בשעה שרצואו שלם
ופה לעולם בשעה שרצואו שלם וקשה לעולם בשעה שהן חונטין ואמ' רב יוסף לימנך שלטן צמית ומורה בדרוב' דאמ' ר' יודיה ור' א
הא שאלה דה"ה קצין' להקשים האלן והא ליו' ועשן המערכה מאי טעם והא תנן אמרן כל הדרושות שבעת
ומשבת כו' אין מזידין אונא ודאקאמו לך קשה דאמ' ופאשיט' ויקלם ואיבדרי' לה הוה מעבדי

והוא יצא אחריו לא מפני מה האריך בתפלתו אמ' להן קשה בעיניכם שרפאלות עליכם ועל בית המקדש שלם נהרב אמרו לו אלתה דאכל לעשותבן שהיו שנינו ואלא היה מאריך בתפלתו שלם להבעות את ישראל כלומר שלם אמרו מת דוא סריך שמתו אחרים אסאינן הקופין או שנינו בעשייתן לנך שומר

ק' דא עמור' אלהיך יצא ויבא ויבא
ויחל' במהרה כלל' אלהיך יצא ויבא

התנן מלמדיו אבותיו זהיר
שהוא שלם ור' א
הא שאלה דה"ה קצין'
הוא שאלה דה"ה קצין'

[illegible]

[illegible]

דב מתנה אמר ברוך שיהי ישראלי ושלמך העולם ועד העולם אמר ליה אבי לרב יומי אימא שבדלן בשם המכור
אז ליה אבן אומדן שם המכור שבדלן וכן והאכל ועמור פזרא הקור על מגדל עין הכיך עזרא
אז שהיה הגדול והאב רב גדול שם המכור בשם המכור שם המכור שם המכור שם המכור שם המכור
אליה שם מיע קדימה לעולם בעזרת הנשים ודעזרא ביהר הבית ואין מזכיר שם המכור שם המכור
בעזרה ודעזר עזרה הוראת שעה היתה וקורא אחרי מות ואין בעשור אמר יזהא קא מדלג ותרנג
מדלגין ברכים ואין מדלגין בתורה אמר אבא קשיא כאן בכדי שיעקוק התרגמן וכאן בכדי
שלא יפסיק התרגמן והא עלה קא תבע מדלגין ברכים ואין מדלגין בתורה ועזר במה מדלגין בשם המכור
התרגמן מדלג בתורה על לא אמר אבא לא קשיא כאן בענין אחד כאן בשם ענינות ודעזרא מדלגין
בתורה בענין אחד ובכדי ששני ענינות זהו זה בכדי שלא יפסיק התרגמן ואמר את התורה ומגילה
בחיך ואמר ותרממה שקראתי לפעמים כתוב וכל כך למה כי שם לא להוציא לעז על ספר תורה
ובעשור קורא אותה על פה אמר וכתב ספר תורה להרמז ונקי ביה אמר רב הונא בר יהודה לפי שאין
גורלן ספר תורה בצבור מפני צדוד הצבור ונקי ספר תורה מאחריו ונקי די ביה רב הונא אמר משום
קמא דאשון ריש לקיש אמר משום ברבא שמינה יריכה ומאי חישין למקמא והא פתאמר רב יצחק
נפחא דאשון שטת שחל להיות בשבת מוציאין ששה ספרים דתורה גובדי בתורה ספרי לא
הואי פתאמר הא חד גברא בורי ספרי פתאמר אמר רבך עליהן שמונה ברכות על התורה ועזר
העבודה ועל הקדושה ועל מחילת העון ועל המקדש ועל ישראל ועל הצדקים ועל שאר התפלה
הדואה כהן גדול כשהוא קורא אינו רואה פר ושעיר הנשרפין אינו רואה
כהן גדול כשהוא קורא לא מפני שאינו רשאי לא מפני שהיה דרך רחוקה ביניה ומלכות שניהם
היתה נאחזת ובא אורח אל בית המועד והנאם להפרישה מנה שומרה על הסדר חוזק מן העסק הזה
ובא אורח אל בית המועד ונאם בא להוציא את הקץ ואת המחלה ואימתי הוא בא אחר שעשה את עולתו
ואת עלת העם לא היו זה מקרא מקורס" ופשוט את כגדיו ורחץ את כבש כח במקום קדוש מה יורד
אם לטבילה והלא כבר נאמר ורחץ במים את גשחך וכלבשך את אינו מדבר לא בקדוש ימים ורגלים
ומניין ששני קדושי ימים ורגלים על כל טבילה וטבילה תלפושט ורחץ ורחץ וכלבשך אמר לעזר ביה שמעון
דין הוא מאם במקום שאין טבילה טעון קדוש ימים ורגלים כאן שהוא טעון טבילה אינו דייק
שיטעון קדוש ימים ורגלים טעון קדוש ימים ורגלים טעון קדוש ימים ורגלים טעון קדוש ימים ורגלים
כן נאמר ופשוט את כגדיו ורחץ את כבשך וכלבשך את אינו מדבר לא בקדוש ימים ורגלים
שהוא לובש" אם כן נאמר ופשוט את כגדיו ורחץ את כבשך וכלבשך את אינו מדבר לא בקדוש ימים ורגלים
פשוט בקדוש ימים ורגלים והענין שם מלמד שהקטענות געז"ה ואיך נשחם צום הכמאים
הבא ורחץ את כגדיו במים במקום קדוש ונחמם טבילות היו שם באותו היום וכלבשך בקדוש בבית
לפרה חוזק מן הדא שונה שהיתה בחיל על גבי שער המים ולבש את כגדיו ברגליהם וי"א נעשה
ועליו נאמר עלת העזר בעזר דע עלתו קודמת לעלת העם כפירתו קודמת לכפירת העם ואמר חזק החט
ושייך המזב יקרא אב בשבת יקרא אב בטומאה ואחר כך יקדש ידיו ורגליו ופשוט וידו וטביל ועלה
ביתם הביאן לרגליהם לבש וקדש ידיו ורגליו כלבש והוציא את הקץ ואת המחלה קידש ידיו ורגליו
שט וידו וטביל ועלה ונקתם הבאן לרגליהם לבש וקדש ידיו ורגליו וכלבשך ליהקטור קטרת שלבין

מרחוק וראה את מעשי מה היה עושה חולק לשון שלזה ורית חציו קושר בסלע ואציו קושר בין שתי
קרניו ויחכו לאחוריו והוא מתבלבל וזרד לא היה מקושר לחציו ההר עד שהאן נעשה איברים איברים
באושב ליתת סוכה חרותה עד שתחשך תנא בראשונה היו קושרין לשון שלזה ורית על פתח האוהן
מכחוק הלפין היו שמחין לה הלפין היו ערפין התקינו שיהיו קושרין אותן על פתח האוהן מכחוק ועדיין היו
מכחין ורואין הלפין היו שמחין לה הלפין היו ערפין התקינו שיהיו קושרין אותן חציו בסלע וחציו בין קרניו
שלש עשרה שנה מאן תקון אמר רב נחמן בר יצחק תקון דבן יתכן בן זכאי תגדנן תשע תקנות התקין
דבן יוחנן בן זכאי שיתכפרו ראש השנה עד אמר ידושו עבדן קדחא ועוד זו התקין דבן יוחנן בן זכאי שחמך
ראש צית דין כל מקום שלא יהא העדים מהלפין לא למקום הנעל מאידך דהנו רבנן אין הכהנים דשאין לעלות
בקדשין לחבן ואידך דהנא גר שנתגיר בזמן הזה צריך להפריש דבן לקיטן אמר שמועין קלעזר דבר
נמנה עליה דבן יוחנן בן זכאי ופסלה מפני התקלה ואידך מאי הא רב פפא אמר כדס דבני רב נחמן בר
יצחקאמי לשון שלזה ורית רב פפא דתנא כדס דבני היה עליה לירושלם מהלך ופסלה צד וזו היא תחומה
יעלה מן הצפון ועקרה בתמן הדדוס ולוה מן המערב וידן מן המזרח אמר עליה ואי תימא דאצא כד בר חאנא
מה טעם כדילעטא שוקי ירושלם בביאות והא תנא כדס דבני היה לו לא ליעזר במזרח לו בצד כפר
טבי ובקש להקדשן לעניים אמרו לו תלמידין ר' כד נמנו אברך עלו והתירוהו זמאן הצריך דבן יוחנן
בן זכאי ולב נחמן בר יצחקאמי לשון שלזה ורית כדאמרין ר' רב נחמן בר יצחק מאי טעמא דאמי
כד פפא אמר לך סלקא דעתך דבן יוחנן בן זכאי הצריך דבן יוחנן ואידך כיין דתלמידיה הוא דקא אמרו
לה לאויה אדעא למינא ליה רבך ולב פפא מאי טעמא לא אמר כד רב נחמן בר יצחקאמי לך לא
סלקא דעתך לשון שלזה ורית בשנה דרבן יוחנן בן זכאי הוא הא תנא על שנותו של רבן יוחנן בן זכאי
מאה ועשרים שנה הן ארבעים שנה עקב כדקאמריא וארבעים שנה למד וארבעים שנה לימד ותנא
ארבעים שנה קודם לחרב בית שני לא היה לשון שלזה ורית מלפין לא מחדים ואידך אותן ארבעים שנה
שלמד תלמוד זשכ לפי חלו היה ואמ' מ' תנא ואקדמה ליה לרביה וקבעה צמיה יצא שער למדכר
בא לו בהן גדול אמר ואצל העד דנשדפן קרען הוציא את אמוהיהן ונתנם במגס קלעבצמאעות
והוציאן לבית חשדניה אמרו לו לביה גזול דגוע שער למדכר ומניין היו וישן שהגיע שער למדכר דיצו
היו עושין ומניין בסודין וישן שהגיע שער למדכר אמר יהודה הלוי קימין גדול היה להן שלשת
מילין מירושלם ועד בית חורון הולטין מיל וחציון מיל ושלוש מיל וישן שהגיע שער למדכר
דעליה דא יהודה משדגיע שער למדכר נעשית מצותא אע"פ שלא הגיע לצוק וחציה אומי המדברה
לדבות עד שעות רחוקות לצוק בא לו כהן גדול לקדש את חצה הא בצבאיו ביום קורא ואם לאו
באמצעות לבן משל לאמא כגד כהונה כרתו להנות בהן שלא בשעת עבודה שמעמיה ואם רצה
באמצעות לבן שמעמיה קריאה זו אנה עבודה דאמל עבודה היא כעיה כגדי כהונה חזן הכנסת
נגל ספר תורה ונחנן מלאש הכנסת ודאש דנשתכחנתו לקדש והסגן כהן נכחן גדול שמעמיה
חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב אמר באי עור משום כבוד שלכחן גדול הוא וכחן גדול עומד
ומקמל קורא עומד עומד מלל דיושב הוא והאמ' מ' אע"פ שיכח בלשון לא למלכ' בית דוד ברב
שליש דוד ושב לפני י' כדאמי רב חסאב עזרת נשיה דין קוראן במצות הקדש הכי נמי בעזרת נשיה
מאפי' חסן קוראן בעזרה דלעזר כן יעקב האמ' בהד לבית שני וכן דא בן לפי דהאבאשר לפי שער
המים אמ' רב הקדא בעזרת נשיה שני' בוך עזרא ארש' להים דגדול מאי אמי רב יקחאמי בוך המבורך

הערבים ולהיטיב את הנרות קידש ידיו ורגליו ומשט והביאו לו בגדי עצמו ולבש ומלון עד ביתו
ויס טובה עושה לאהבין על שיתא בשלום מן הקודש" תנו רבנן מעשה בכהן גדול אדם שיש
בשלוש מבית המקדש הוא קא אילכיל עלמא בתיה כי רחזיה לשמעיה ואבטלון דהו קאמ
שבקוה לדידה ואחל בתר שמעיה ואבטלון למקא אתו שמעיה ואבטלון קא יהבו שלמא לכהן
גדול אמרו ליה יתו בדארהן לשלם אמר להן יתנו בני עממין לעלם דעבדן עובדא דיהרן לא יתו
בדארהן לשלם ואלו עבד עובדא דיהרן הינו דלת מקרה היא מפנינם יקרה היא מכהן גדול שנכנס
למנו לפנים" והמשנה את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו יכבס בגדיו משי יתא חומת העזרה תל
לעזאזל יכבס בגדיו לא לעזאזל יכבס בגדיו יכבס בגדיו לא יטמא בגדים משי יתא חומת העזרה תל
פיני כיון שיתא מחומת ירושלים מטמא בגדים" והמשנה יכבס בגדיו המשנה מטמא בגדים היא
עצמו אינו מטמא בגדים הרי זו אמר לו מטמאך לה טמאך (אמר) טמאך" יכבס בגדיו ורחץ יכבס
בזית מלך תל ואחר יבא אל המהנה מה ואחר אמור לקל מפי המהנה אף כאן מפי המהנה
ואת פרי החטאת ואת שע הה"ה הוא ארבע לב בקרב אף מה תל שיכולין לו מטמאן בגדים ונשרפין
בבית הדין שלם בלבד" ומניח לזכות פר כהן משיח ופר העלם דבר של עבד ושעיר יעז שח מטמאן
בגדים תל החטאת דמי ל' יהודה" ר' חמא ממוקמו הוא מוריע את הוויא את דמ ללב בלוי זה
בני אב כל שדמו כנס לפנים השורפו מטמא בגדים" לפר בקדשאם כימרו במצותן נשרפין
בבית הדין ומטמאן בגדים ואם לא כימרו מצותן נשרפין בבית הדין ואינו מטמאן בגדים"
יבא אל מחוץ למהנה יכול להלך את פותן לו שלוש מהדנות וכאן את נותן לו מהנה אחת ואם כן
למה נשאר יבא אל מחוץ למהנה לא כיון שיתא חוץ למהנה אחת השורפו מטמא בגדים" מקרא
אמרו היו קובלן אבות במטות יתא המלשונם חוץ לחומת העזרה והמחרונים לא יתא" הראשונים
מטמאין בגדים והמחרונים אינן מטמאין בגדים עד שיתא" ושר מוצאש מלמד שצריכין אש מכל
מקום" את ערתם ואת בשרם ואת פרשם נשא כחן עור ופרש ונשא להלך עור וכשר ופרש
מה עור כשר ופרש אמרין להלך על ידי נהחאף כחן על ידי נהחא" והשרף לא המצית את האור
ולא המהדר המערכה איזה הוא שורף המסוייע בשעת השרפה" יכול מטמא בגדים ששועשאו
המאותם אותם אינן מטמאין משיעשו אפר דמי ל' יהודה" ר' שמעון אומר הריהו מטמאן עד שיתא
האור כדוכן של אפר" נותן הכשראין השורף מטמא בגדים" והלכך כד יהודה" והיה להם לה
לאחרים" להקת עולם לבית העלמים" כהדש השבעי שיכול כולו תלכעשור לחיטת ענוא את נפשו
יכול ישכלו בחמה וכצנז טי שיצטער תלכול מלככה לא תעשו מלככה אדרת לך במקום וענו
אדרת לך במקום אחר מה מלככה שאדרת לך במקום אחר מלככה שחייבין עליה כדתאף ענו
שאדרת לך במקום אחר ענוי שחייבין עליו כדת ואלו הן המעלות והמותרין שיהא חייב להיות נטות מהן
ומניח לזכות את הטבלים תל תענא את נפש ריבה" ארבה את הטבלים שחן במיתה ולא ארבה את
הכבד שחייבין במיתה תל תענא את נפש ריבה" ארבה את הנבילות שחן בלא תעשה ולא אדבה את
החולין שחן בלא תעשה תל תענא את נפש ריבה" ארבה את החולין שאינן בעמודא כול ולא ארבה את
החיות ואת מעשר שחן בעמודא כול תל תענא את נפש ריבה" ארבה את החיות ואת מעשר שחן
שאינן בכל חיות ולא ארבה את הקדש שחן בכל חיות תל תענא את נפש ריבה" מלמד שהיה היעל ענות

אמר להם לא כחמנו טהור מן העולם וכן הו"ו
הוא אמר יוחנן לא שנוא שחזר ונתגלה אבל לא חזר ונתגלה
מפי השמים הוא אלהי ליה"א רב פסא אחת אמרת אין דחוי אצל מצות ומחוי שבה מיהא דתנא
השמיא ונבלעם בקרקע חייב לבקור אמר זירא הו"ו בשרישומן נבל' אר דמנו ופסא מרמז
סל דמנו חייב לבקור מכאן אמרו דם הנוס ושעל דמנו חייב לבקור אמר יהודה אימתי כזמן
שאין שם דם לא הוא אבל אם יש שם דם שלא הוא פטור מלבקור ופסא יוכל יכנסו בארבעים
או למעלה עליו את הכלל בעפר אין ליה עפר מנין לדבות זכרון חולדן ושחיקת ארבעים
ושחיקת חרשים ונעורת שלפשתן דקה ונסורת של חרשים דקה עכ"ל ומבונה שבתשן וזל ופסא
או ופסא יוכל שאני מרבה אף דכל האס וחולדן דגם ושחיקת כל מתבטל וכלבונה ומבונה שלא כדשן
וקמה זקובין ופסא דן וזל בעפר מה ראית לדבות את לו ולא נתיב את לו אחר שריבנה הכות
מישע מרבה את לו שהן מין עפר ומותא את לו שאין מין עפר שדמא חנוני וזל שריב
שמעון בן גמלי לאו מה עפר מיוחד שדמא מגדל צמחים מלכין בואף כל דבר שהוא מגדל
צמחים מלכין בו יצא דבר שאינו מגדל צמחים שאין מלכין בו דרש רב חמנן בר רב הו"ו
בר יסוק לראש מואי ברכותא אפסא אמרית ליה ומיהא מתעורר אמרת ליה היה מחלף במדבר
ואין לו עפר לבקור שורף טליתו ומכסה" היה מחלף בספינה ואין לו עפר לבקור שורף דינר שלחב
ומכסה" בשלמא שורף טליתו ואשבתון אפר דאיקרי עפר לא דינר זהב מלכין אמר זירא דכתיב
ועפרות זהב טליתו וזל בעפר בית שמאי אומאין מלכין לא בעפר ובית הלל אמר מצנוא פרי שקרי
עפר דכתיב וזל וזל מלכין שדמא וזל שדמא אומאין עפר שדמא אוקרי עפר קראמא לא אוקרי
הוא עפר ע"כ הו"ו השחר והכוחל ונקרת הפקולס ויש אומאין הזרני' כי נפש כל בשר
לחיות מה גרם" כלל כלל וכתה זה הוא שחמרתו האוכל הוא שברחל האין נכרתין לא ע"כ גרם
גרולס וליא ע"כ קטנים" וכל נפש יכול לקבל הגוי כלל תלמי' אומר וכולל גר תושב תלמי' מה
אזיה בן בריה אף גר בן בריה" אשר ראוי לו אכילה מקחתה מצדית אשר ראוי לו ע"כ טליתו
ולצדקתה קיים ולצדקתה ולצדקתה ולצדקתה" יכול תהא מטמא בגדים בתוך המעים וכל
בגדו וזל חץ בשח בל וטמא ע"כ הערוב וטליתו אינה מטמא בגדים בתוך המעים" יכול וטמא בגדים
בתוך הפה וזל ונפש אכילת דפסא היא מטמא אינה מטמא לא בתוך המעים ולא בתוך הפה
יכולת לקבל אתה מטמא בגדים כדרך יצאתה תלמי' תלמי' כל כדרך אכילתה היא מטמא
ואינה מטמא כדרך יצאתה" יכולת לקבל ע"כ הערוב וטליתו מטמא בגדים בביתו וכל
תלמי' תלמי' וכלל את שחמרתו משום כלל תלמי' וכלל" יצא עוף טמא שאין אקורן משום כל
האכל נבלה כדל יהודה" וחכמי אומא נבלה וטמא נבלה שיש בה טריפה יצא עוף טליתו טריפה
אשר ראוי לו כלל מה תלמי' אומא ידוע אס טריפה חיה והלא כבר נאמר נבלה ואס טריפה מתה
ידוע יא כלל נבלה אס כן נאמר טריפה פטור לטליתו" אמר מאיר מהאס נבלה ביהמה שהיא
מטמא במגע ובמשא שחיטתה מטמא טריפתה מטמא אתה" נבלה עוף שאינה מטמא במגע
במשא אינו דין שתהא שחיטתה מטמא וטריפתה מטמא אתה מה מצינו בשחיטתה שהיא
מטמא אתה לטליתו ומטמא את טריפתה מטמא אתה אף פולקתה שהיא מטמא אתה לטליתו

לחיות שיהיה

פסא

[illegible]

443

۱۳۱۵

۵

2000

۴۲۷۲

1

4. 8. 2011

שחטו מעשיהן יותרי מן המצרים ולכל מעשה אדם מצד לא תענו ומנין שדור האחרון הרעיון
מעשיהן יתר מכלולן לכל מעשה אדם מצד לא תענו ומנין למקום שישבו שכלבו שהתעלבו מעשיהן
היו מכלולן לכל אשר ישברם בה לא תענו ומנין שישברם שלישית היא גרמה לכל המעשים הללו
לא אשר ישברם בה לא תענו ומנין שישברם שלישית היא גרמה לכל המעשים הללו
ידר מן הנענים לל כל מעשה אדם כענין ומנין לחי האחרון שהתעלבו מעשיהן יתר מכלולן לכל
וכמעשה אדם כענין ומנין למקום שישבו שכלבו שהתעלבו מעשיהן יתר מכלולן לכל אשר
מבא את שם לא תענו ל שמועון אומר ידי הוא אומר מי ענין עשה קורא דורות מראש שנימן לדור
הריב שיצואו וישראל ועד עומד כל מעשה אדם מצד הקיש מעשה מצרים למעשה הנענים ומעשה
לנענים למעשה מצרים מה מעשיהן על הנענים שטופין בעל ובגלוי עריות ובשפיכות דמים ובחשב
זכור ובהרבעות בהמה אף מעשיהן של מצרים כיוצא בהן י וסו הגליל אומר אחר שהל שוקל מעשה
אדם מצרים כמעשה אדם כענין ופעשה אדם כענין כמעשה אדם מצרים מפני מה זכו הנענים לישב
בארץ ארבעים ושבוע שנה שכל הארץ כענין כמעשה אדם מצרים מפני מה זכו הנענים לישב
שם שמעון שדני נשיא לל אתה בהן כענין כמעשה אדם מצרים מפני מה זכו הנענים לישב
ושבע שנים הכן שמעון כן גמול אומר משום י יהודה כן קיש ידי הוא אומר האדם הגדול בענקים הוא
והאדם שהטע ממלחמה בע אדם שפיכדו אתה צדיק זכו שתשקוט הארץ עליהם או כמעשה אדם
מצרים וכמעשה אדם כענין לא תעשו יכול לא בע בנינות ולא יטעו פאלים נטיעות כמותן לל ובחקוניהם
לא תלכו לא אמרת לא בחקים ההקוקים להן ולא בותיהן ולא בותיהן ומה היו עושין האיש נושא
איש והאשה לאשה והאיש נשא אשה ואתה והאשה נשאת לשנים לכל נשאת ובחקוניהם לא תלכו
לא ובחקוניהם לא תלכו וכי מה היתה הכח של אומר והלא כדור נשאת ימציך מעכיר בנו ותרבו
והצר חר ושלוב וידעו ומה לל ובחקוניהם לא תלכו שלא תלכו כנמות שלהם בדברי חזק
לכם כגון תרסא וקרקסאות ואסטריות ל מאמר אומר אורכי האמון שמנו חבם י יהודה
מן כדוריה אומר שלא תחזור ולא תגדל ציצית ולא תגפר קומי ושמא תגמר להם חוקים ולכן אנו
חוקים לל את משפטי תענו וא הן בל עדיין יש מקום ליצדהיע להרהר ולמחר שלהן שנים משל
לל שמרתם ועשבי היא חמדת ובינת לל לע העמי את משפטי תענו ואת חקותי הן משפטי לל
הדין חקותי לו המדרשות תשמרו זה המשנה ללכת בהם זה המעשה תשמרו ללכת בהם לא
דמשה נמר לא תמעשה נגיד ואת משפטי תענו לו הדברים הכתובים שלא לא נכתבן בדין היה
לכתבם כמן החולות והעריות ועל וקללת השם ושפיכות דמים שלא לא נכתבן בדין היה לכתבם ואת
חקותי תשמרו לו הדברים החקוקין בתורה שיצד הרע משב עליהן ואומרת העולם משיצק עליהן כגון כלי
חיי ולביטת שבעות וחלצת עבדה וטהרת המצורע ושעיר המשתלה שיער היעמשיב עליהן ואומרת
העולם משיצק עליהן תלמי יאני את הקותים אין אתה רשאי להשיב עליהם ללכת בהם עשכ עקד ואמר
תעמ טללי ללכת בהם שלא יהא משאך ומתנך לא כן שלא תערב בהן דברים אחרים כמלוצ שלם
תגמר למדת חכמה ישל אך ואמר תבמות האומות לל ללכת בהם לא ליוטר מתוכן ומה האשש
כן מאמר ישרעל מה תאמר אך ואמר חכמת עטפאם ל כתוב בתורה והיות בו יאמר וללכת
ובק לך שעה שאינה לא מן היום ולא מן הלילה ולך ולמד בה חכמת יונים וכן הוא אומר יהיו לך לדרך ואין

יהי ב' עולמו וכלתו' אנו יכולים מאד להאריך שם עריות המורות שיהיו צורותיהן ודורותיהן מה
שחזרם שבו מזהרר שהם ערוה וחיובן על צוניה כרת ועל שגרתה הטאת ואפשר להנשא לחיו
ואקורה לבס ערית אקורה אף כל שהיא ערוה וחיובן על צוניה כרת ועל שגרתה חקמות ואפשר להנשא
למלהים ואקורה לבס תהא ערית אקורה יתרון שש עריות המורות שאמרוה וחיובן ואפשר להנשא
למלהים שיהיו צורותיהן מהרבות שאין ערה לא מאה' כן כן אמרו שש עריות המורות כולן מנע' שהן
נשמות ואחרים צורותיהן מותרות אמן ואשר תאכין ואחות אכין ואחות אכין ואשר תאכין ואשר
מה אכין הכס כרת והכס כרת' הכס ומנע' והכס ממנע' מאי המורות שאין יכולות להנשא למלהים שכל
בעצירה' כי צ' מותרות צורותיהן היתה בלתי אחת מהמש עשדה עריות לאו שנואה לחיו ול' אשה אחת
ומת כשם שבת' פטורה כך ערית פטורה' הנה ערית בתו ונשאת לחיו השני ול' אשה אחת ופיר
כשם שערית בתו פטורה אף ערית פטורה ואפילו ממה' מנע' קט' מל' אמר ר' יהודה א' מקדש לער
הנדה ר' יונה צוה הדבה אצל ערוה אחת' ור' א' שיא' צדוק ערית לא ערית קרא קרא ארוא' ערה
מא' יענוא א' ס' יתא' דננקום ערוה ק' מא' ערית ערה נמי במקום צדק ק' מא' אזהרה שמענו ערוה
לא שמענו ה' כי כלל ש' יעני' מכלל ה' ה' נכרות' וא' אשה כס' טומאה' לא תהן זו אזהרה לבועל
ערה' ואזהרה כס' על הערה ואזהרה כס' על ילדה זכר' כל שבעה הא' על ילדה נקבה כל ארבעה עשר א' על
דגבה בין קטנה בין מונה כל ימי זוכה ודפ' יורה בין שפחה בין משוחררת וחס' שיהיה מכת שלש שנים
ויס' אחר ה' כל צדקת שהכל נקראן ערוה' שבעה ה' הוא אומ' שבעת ימים תהיה בערית ובעה ה' הוא
ל' ימי' זוכ' טומאה' כימי' ערה' תהיה' ובין ל' ה' אומ' כימי' חדר דותה' טומאה' וטומאה' שבעה בערית
והוא שט' אחר הימים הקדורים' אצל א' לא ככלל ואק' נשדהו כמה שנים עדיין הם עומדי' בצדק'
שבימים וט' אלה ה' אלה ש' וד' ע' במ' בט' אצל כלל ה' טומאה' שהוא טומאה' על ש' טבול' ה' א'
לא תקרב מל' ע' אקור' לאדם לידבק באשה כשהיא ערה ואעפ' שהיא בכסותה והוא בכסותו ולא יקרב
בה' יגע כשהוא אצל א' אצל א' קטנה ולא יא' עמה בקערה אחת מנע' הדגל עבירה' ג' יציעים פ' ה'
ערה מה הוא ש' אצל בעלה הוא בכדיה והוא בבגדו' ר' א' שמע' ואת אשת דערו' לא טמא' וא' אשה
ערה לא יקרב' מק' אשתו ערה לא שתדערו מה אשת דערו' הוא בבגדו' והוא בבגדה אקור' א' אשתו
ערה הוא בבגדו' והוא בבגדה אקור' ר' א' ד' אלה מעשה בתלמי אחר' ש' קרא דוכה ושנה' הדבה
ועי' ש' תלמידי חכמי' הדבה ומה בחצי ימיו והיתה אשתו נט' לתלמי' אלו ומחזרת' בבתי' כנסיות' ופצת'
מדרשות' אמר ר' ל' כל בתורה כי היא חייך וארך יומיך בעל ש' קרא הדבה ושנה' הדבה ושם תלמידי
חכמי' הדבה מנע' מה מ' בחצי ימיו ולא היה אצל ש' שבה דבר' א' א' א' א' פ' ע' א' א' א' א' א'
אזנה' אמרתי לה' בת' צ' מי נחתיך מהוא אצלך אמרה לו הוק' ושלם אפלו בא' צ' א' א' א' א' א' א' א' א'
בימי' לבונך מהוא אצלך אמרה לו אכל' עמי ושורה עמי וכל עמי בקרוב בשר וכל עלתה דעתו לומר
אחר' אמרתי לה' ברוך המקום שעקרו' שכל' ששם פנים לתורה אמרה תורה וא' אשה בנדת' טומאה'
לא יקרב' כי א' ר' דימי' אמר מטה הדג' הוא' בינו לבין א' ר' יצחק ב' וס' א' וס' י' מ' א' א'
בעי' ה' הולך י' ערה בימי' כשרה לכל דבר עד שתטבול' וא' אשה ע' חתול' לחי' אשת חדש טומאה'
וא' A'
אזהרה לאיש אזהרה מנ' ה' לא תעף' ממדעך לא תתן ל' עביר' לומר' זו אזהרה לנדות

[illegible]

מאין ידעד שהציעה עלמטהו כדן שלמה הן לא נראה עליו קרי לפיכך קראתו קדוש רבוא לכל
עדת בני ישראל מלמד שפרשה זו נאמרה בהקלל ואמנה מה נאמרה בהקלל ממנו שרוב קופ תורה תלוי
בה דאמר יוחנן כמסור ל שמעון בן יוחאי שלש פרשיות כרב לנו משה צורה ופלאות מהן ישנו ששים
ששים מצות ואלה הן פרשות פקדים פרשת שקלים ופרשות קדושים ר' לוי בשם ר' שילא בר כפר
תימיתא שבעים שבעים אמר ר' תנחומא ואלה פלגים דעבד פרשת פקדים שבעים פלג עמר פרשת
תפי' ומאן דעבד פרשת שקלים שבעים פלג עמר פרשת שקלים ומאן דעבד פרשת קדושים שבעים פלג
עמר פרשת עזרה ר' דא מרע מה נאמרה בהקלל ממנו שנשנובה עשר דיבורות מפי אומריו תורה שמי
בדין ונשנובה מהל מועד ושנובה בערבות מואב בסעיף הוא אומר אנכי יי' אלהיך ופאן אפי' עליכם
להלך לא יהיה לך אלהי אחר וכאן לא תעשו לבם אילים להלך לא תשא וסחן ולא תשבעו בשמי לשקר
להלך זכור את יום השבת וכאן את שבתותי תשמרו להלך כבוד וכאן איש אמו ואביו ותידין להלך
לא תרצה וכאן לא תעמוד על דם דעך להלך לא תשא ופאן מועד ומתה כבוד ואלו אפ' להלך לא
תגנב וכאן לא תגנב להלך לא תענה וסחן לא תכחש להלך לא תחמד וכאן לא תעשק את דעך
קדושים תלוי פרשיות הן קדושים תלוי כי קדושים יי' אלהיך למוראם מקדשים אתם עבדכם מעלה את
עלכם באלה קדושתם אבותי ואם אין אתם מקדשין עצמכם כאלו לא קידשתם אבותי אונא ואמא לא
אם קידשתם אבותי הדינא מקדש ואם לאו אין אני מקדש ואלו קדושים יי' אלהיכם בקדושת אבי עמר
בין מקדשין בין שאין מקדשין אבא שאול אמר כמלא למלך ומה עליה להיות מחקה למלך ואלו קדושים
תלוי כי קדושים יי' הדינא בלדיה מה אני קדוש אף אתם הן קדושים יכול לא הוה הגדול הלא אני יי'
אלהיכם קדושתך למען מקדושתכם איש איש אליו לא ישא אשה מבין כשרואו ויראו הדין כאלו
ענים אם סן למה נאמ' אם לא שהאש ס' פק בידו לעשות אשה אין סיפוקה בידה לעשות ממנו שרשות
אחרים עליה אמר ר' אבהו בר אבון כהגדה שניה שוין סמי' איש אמו ואביו ותידין ושמ אתם לא
תירא הקים מורא אב ואם למורא המקום סמי' כבוד את אביך ואת אמך ושמ בבדידות מהונך
הקיס כבוד אב ואם לכבוד המקום סמי' ומקל לאביו ואמן מות יומת וסמי' אם כי יקל לאביו וסמי'
חטאון הקיס כבוד אב ואם לכבוד המקום אבאמי אפסד לומר מדה כלל מעלה וכן בדין מרפ
ש שלשה שורפין בו בדברת בין לעל ר' שמעון אומר כבשים קולתין לעזים בכל מקום יבול ממנו שה
מובחרין מהן ואלו אב רבש יבא ואם ש' ציח קרבנו מלמד ששניהן שקולין תורין קודמין לבני
ינה בכל מקום יבול ממנו שהן מובחרין מהן ואלו וכן ינה אותה לחט מלמד ששניהן שקולין האב קודם
לאם בכל מקום יבול שכבוד האב עומד על כבוד האם ואלו אמו ואביו תיראו מלמד ששניהן שקולין
אבל תמחה מה האב קודם לאם בכל מקום מפי שדא ואמו תיבין בפסד האב ר' אבא בר לוי וידע
לפי מי שאמר ויהיה העולם שכן מכבד את אמו עתר מאביו מפני שהשוללתו בדינים לפיכך הקרימוהו
מורא האם למורא האב שאלו למנה אחרת ללעד אבא אומר השקינ' אים ואימא אומר השקינ'
מיס איזה מהן קודם אמר הנח כבוד אמך ועש' כבוד אביך שאתה ואמך תיבין בכבוד אביך בא לפי
יהושע אמר לו כך איזה הוא מורא לא יעמוד במקומו ולא יושב במקומו ולא מדבר במקומו ולא
קוטר את דבריו ולא סותת את דבריו איזה הוא כיבוד אביו ומשקה מלבוש ומכסה ומכסה ומכסה
ואי' שמואל ואביו תיבין כבוד אבא לאביו ואמו לעבור על אחת מכל מצות האמונות בתורה ישמע לך

שם
שם
שם

[illegible]

כי את קדש ע' חלל ונכרתה לרבות הפיגול שהוא קודש למי כן חייבין על נכרת ונכרתה הנפש לא
העבור' והוא לא אנוס ולא שוגג ולא מופעה' מעמיה ועמה בשלום' ובקצרכם את קציר ארצכם
פרט לשקצוהו לסטים' קרסמוה נמלס שברתה הרוח או בהמה' ובקצרכם פרט לשקצוהו גוים לעצמ'
מלאך אחר נכרי שקצר את שדהו ואחד כן עתה כפא מן הנקט ומן השכחה ומן רביה אעפ' שאין
שכחה לא בשעת העימוד' אין לו לא קוצר וכל מעין הנלקט' קוצר מניין הנלקט צרכם' אין לא תכונה
קטנות מניין הנלקט צרכם' אילנות מניין הנלקט' יכול ויהי וקטן ואין וחדל עין המלפפאות והאצטיות
הנלקטות הנלקט צירמה קצר מיוחד שהוא מוגל ונשמד ודול מן הארץ ונקי טהור משחת ומכבד לקיום
יעא אסטים וכמה שאין אורל ויעא הפקר שאינו נשמד שנתעצב פרט להפקר שכולו עשיר ויטאו
כומהין ופוטרויות שאין גדול קרקע שנקציר ארצם ויטאו וקצת שאעפ' שנקטין טהור משחת אבל אין
מכבד לקיום ויטאו וקצת שאעפ' שמכבד לקיום אבל לקטות משחת' ארצם אין מתנות עניים
נוהגות לא בארץ ומדברי קופריהם בחוזה לארץ' לא ארצם אלא כלל שלמות ארץ' לא תכלה
פאת ארץ פאתה לא מחמת הכלל ואין פאתה לא שיש לה שם ואין פאתה לא בקוף' נפק בין טהור בין
במחצית הדין ופאתה וכלל שלמות ארצם באחדות אחד מששים על המשוך' יהיה שמועין אומדן
בשכונת ארבעה דברים אחריו והוא אדם פאה לא בקוף שדהו מפעם כל עשיר ומפעם ביטול לעניים ומפע
מראות העין ומשום שאמר הורה לא תכלה פאת' מפעם בזלעניים כיצד שלא יראה אדם שעה פגיה
ואם יקרו בו העי' בוא וטול לך את הפאה' מפעם ביטול עניים כיצד שלא ידיו העניים יושבין ומשמרין
ואומדן עכשיו הוא נותן פאה עכשיו הוא נותן פאה לא יכלו וכלל בשדה אחרת ויבא בשעת כלל
מפעם מראות העין כיצד שלא יהיו העובדים והשטן אומדן ראוי האך קצת איש פלשדהו ולא הניח
פאה לעניים' ומשום שאמר תורה לא תכלה פאת' פאת ארץ' לפאה שיעור סך הגורה' ומדברים אין
פחות מאחד מששים ומקדש לפי גורל שדה וכלל העניים כלל העניים וכלל המוסק מוסקין לו שכל
ואין להוסיף פאה שיעור' שדך ולא שדה אחרים' שדך לא יכלה על פלשדה ושדה שלא יכלה משדה
על חברתה' מלאך אחר לו מפסיקין לפאה הנחל אעפ' שאינו ממשיך והשולל ודרך היחיד ודרך הרבים
ושכל הרבים ושכל היחיד הקבוע בימות החמה ובימות השמים והבדל והערב אחר אחר והקוצר לשחת
והורש מקום שחצר ואמר המים הקבועה שאין יכול לקצור מה שבשע' עדיה סחחת והוא ארץ
מושבת וכלל הדברים אשר במעדר ועדרון ואעפ' שאין הבקר יכול לעבור בכלל הוא נותן פאה לכל
דכל מפסיק להענים ואין מפסיק להיכל לא בד שדה אגב עשירי פחים ואם היה שער כותש אינו
מפסיק לא נותן פאה אחת לכלל וכלל ארץ' על הדואין זה את זה' אמר רב כחלא כהן' אין בית אבא
נותן פאה אחת לשנים שהיה לן בקל דוח וכלל ארץ' על שדואין זה את זה' וכלל קציר לא תלקט
קטן' מפאן אחר היה קוצר בלא בלא מלאך לו לקט וכלל קציר אין לקט לא מחמת קציר
מלאך אחר היה קצר מלאך ירו וכלל מלאך קמצו והכלל קח עקצו עקרב וכלל מידו
לחייך הדין שלכלל הבית' תוך היד ותוך הגל לעניים' אחד המגל ואחד היד לבעל הבית' ואם היד
והמגל יושב מלאך לעניים' עקיצה אומלל בעל הבית' לא תלקט לא תעבד העי' לא תלקט
הזהר את העי' על שכל' וכרחק לא תעלל מלאך אחר סם שכלל עלול לא ישראמה לבעל הבית

הלאה שבת החדשה "כלכם חייבין בצדקה" אנו ידבר ודברי העבר דברי הרב קודמין לעמר
כן מתיאומי אבא חזקיה מן השקני מים ומצוה לעשות מנחה כבוד אבא ועושה אבא חזקיה מן השקני מים ומצוה
היפין בדבר מצוה "אין ידן יהודה אבא פשר למצוה שתעשה על ידי אחיהם תעשה על ידי אחיהם
אבא לאחא בר מרסא הלכה למיסין בן יהודה "אבא רבא אבא יתחק בר שמואל פרמחא מידן ודלמור
תורה מלכוד אבא ואבא שאלהא שנים שהיה יעקב אביהם כביעבר לא נעש עליון כדכתיב "עליון
ותן אודברים שאדם אול פירותיהן בעולם הזה ודקדקן קיימת לו לעולם הבא כבודא ואם לאמילא
הקדים והבאר שלם בין אדם לחבירו ותרמוד תורה כנגד כולם" אבא רבא לאל תורה לעבד
ויהודה אבא אלתאנה לראותן ודא "מנא אבא כתיב המהלך תחת הענדה ותחת הדיוקני אבא
לקרות וקשבת ודיוקני עצמה אבא בחולאסור להסתכל בה דכתיב אלתאנה לאל תורה אבא
יתכן אלתאנה מרעבם" וכלהוניה אלתאנה כדכתיב שהיא עושה מעשה הדין זה לאחא "האל ללכד
אחד מעשרה שמות מנאין שנתגלות על כהן לשם מעשה" אלוים על שם שהן חלולים" פסל על
שם שהן נפסלן" מקרה על שם שהן נקובים" מצבה על שם שהן עומדין" עציבים על שם שהן נעשין
פדקים פדקים" תרפים על שם שהן מלקיבין" כלולים על שם שהן מגועלין" שקועים על שם שהן
משקיעין" חקנים על שם שהן עומדין בחמה" אשירים על שם שהן מתעשרין מאחרים" אלתאנה
האליים ואלה מקרה" תחלתן אליוסין ואם פונה אחריהן את עושה אורן לאחא" ואלה מקרה לא
תעשו לכם אפילו לאחיהם" הא למדת שדעושה עבדו לעצמו עובר משום שתיאזרות אחר משום
שעשד עבדו ואלה מקרה לא תעשו לכם" ואחר משום שקנה עבד לעצמו עבד לא תעשה לך פסל ואלתמוס
אין יעלה לכם אבא דיון להיפרע" וכל תזכחו זכח שלם ליה לר' יוחנן ב"ר זבאי וא' שאין וזל לא
אמאנו ענין להיחל תנא ענין להיחל שאלה תחלת זכחותו ואלה תחלת זכחותו להיחל להיחל
אין להיחל שאלה תחלת זכחותו להיחל להיחל שאלה תחלת זכחותו להיחל להיחל
וכי תזכחו שלמים" וכי תזכחו לזכור זכחים הנאכלין לשני ימים שאלה תחלת זכחותו להיחל להיחל
לשני ימים" ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה שאין תל לאאם אינו ענין חוק לשמו
תנא ענין חוק למקמו" לרעבא תזכח לרעבא זכוחו לרעבא זכוחו" חזאן אבא שאלה תחלת זכחותו
עדידה כוונה ואם שאל כלל כוונה לא כמות עסק פסולין" אין לו לא שלמים ומעין לכל הקדשים הלא
וכי תזכחו זכח וכי תזכחו שלמים לזכור כל הקדשים שהיו אצלו כוונה" תזכח וזכוחו
שוחטין שנידאשים בבת אחר ואם שחט כשר" ביום זכחב יאכל כלל יאכל האמור בקרבנות הלילה
הנזכר אחריו" כיצד קרבן שמצוה להיחל כוונה אחר כלל ביום זכוחה וכלילה הקמור לו עד
שיעלה עמוד השחר ומכדיהם יעלה צות בלבד כדי להחיות מן העשיעה" וקרבן מצותו להיחל כול
לשני ימים נאכל ביום זכוחה וכלילה הקמור לו ומוחלות עד שתשקע החמה נמצא נאכל לשני ימים
ולילה אחר זמן זה הוא הנקרא נותר" והנותר עד יום השלישי באש ישרף הרי זה מצטר עשה
לשוחט הנותר ואינו צריך לא ביום שנ' עד יום באש ישרף" וכל העצם כשרים לשריפתו שנ' באש ישרף
אש מכל מקום" ואילו עובד ישא מעו השמועה לחזק באוכל נותר קרבן מדבר שאם היה מזיד חייב
בדבר נזכר דתת ואם היה שוגג חייב חטאת קבועה" עונש שמענו אזהרה מניין תל במלואים לא אכל
ביקדש הוא התאנה לער אומא מכל כי קדש הוא כל שבין ודש פסול להיות לא תעשה על אכילתו

[illegible]

לעצמה אומר לעצמי "אמר לעצמי כי תבצר לא תעלה ללואם אין בציור אין עוללות" אמר עקיבא
לא תעלה ללואם כולו עליו עלילות שכולן הוחלט והתורה הכוללת עלילות לעצמי יעול יבא ענין ויבא
אוחן בכל שעה ושעה שיש צורך כן למה נאמר כי תבצר לא תעלה אין לעצמי בעוללות קודם לציור
וכמה יבצר ויהיו צפין בלחם ובעוללות שלשה משכילות שיהן עושין ציור" ויהיו היום עלילות על
שאין לו כסף ולא נוטף" ש' לגן ערקו אכלוין להן כוטרף כוטרף אכלו לא ערקו לבעלה ביות" ואם ספק
לעצמי" עוללות שצארכו בהאם נקדצת היום עם לא שכולו הרי שלבש על היות ואם לאו הרי שלבש
בדגרי יחיד י' יהודה אומר שכל וחדמא עוללות" ופרט אין פרט לא מחמת הציו" מכאן אמרו
היה בוצר עקץ את האש כולו חוסך בעליו נכלל מאד ונפרט הרי שלבש על היות" המנהיג כלכלה תחת הגוף
בשעה שהוא בוצר הרי זה גוזל את העטים עשה נאם לא תשגב בול עולם" לעצמי כולו לעם מאחרים
לכללם או לגר יכול לגר תושב תלוי ללוי מה לוי בן ברייתא גר בן ברייתא מוללני ולגר יכול צין מחוסרין
בין שאין מחוסרין תל לעצמי מה עני מחוסרין וכן ברייתא בן בן ברייתא מוללני ולגר יכול צין מחוסרין
והן יבצצו" אמר לעצמי ורשעים ורשעים אומרין לחלק ואחר אומר ללכוד צדק ודין אמרן יחיד י' פורת
לזה שומעין שאם כאלכה" יכול צדק לית ובדקל כן תל אבות כלות ששים ותשעה אומרין לבצב
ואחר אומר ללכוד אכלן זקן אכלו חולה לזה שומעין שאם כאלכה" מה ראית לאמר בדין צדקל ללכוד
ובשאר כל הערות לבצב אחר שריצה הכת מיעט תלך ציר מה קצד מיוחד שדקסן מושלל
כגדול יצא הדלית ודקל שאין הקטן מושלל בדין כגדול" תשכח הנה לפניהן תבואה בקש הגלות
בעמר תמרים במכבדות" יכול אכלו השירה אותן הרוח תל אורם" הפך יצא ואחר כך השירה אותן
הרוח כשם שצו שם בך כך צו בעצמך" תעצב אתם אינן חייב ליתן להן ידמה שלם נאם ויהי
לעצמי ולגר תעצב אותם אכל לא לעורבים ולא לעטלפים משהן מאימותי בלא אדם מותרין בלחם משילקט
הנמושות ובפרט ובעוללות משילקטו העטים בדרם ויבאו" ובשכחה שליתם שצדקתם היתם מראש
חדש ככלן ושתחת הא ילך משילקטו העטים מלחזו אחריו" לעצמי ולגר אתה לעצמי ואחר לגר" מכאן
אמרן שכולת אחת אן שתלם ריקט טלטה כחת חיון לקט" בגר אחר או שנים פרט" שלשה כחת
אין פרט" חנו" דקן לקט לקט קפך שכהה שכהה ספקטשה פיוסה תל לעצמי ולגר תעצב אתם הנה
למטה משלך" אני יבא יבאני בוכה מכם לא נפשות שצדקתם רלכי דלוא פיי יריב רבם וקצע
את קובעיהם נפש" לא תקנוצו בגונב ממון חבת מתבר אתה מאי בגונב ממון או אינו לא בגונב
נפשות אמרו צא ולמד משלש עשרה מדות שבתורה נדרשת בהן דבר למור מעטעוב במק הטת מדבר
כממון סף כמון" לא תקנוצו מה תל לפי של דבנה שנים שלם למדנו עושאזרה מין" תל לא תקנוצו
לא תקנוצו עלמה למקט" לא תקנוצו על מנת לשלם תשלומי כמלועלמט לשלם תשלומי ארבעה וחמשה
כן בגבאומי אן הגבאומי שחך מאחרי הגבאומי תראה גונב אן הקדא את שטן ואמורל שן נעלמה
ולא תבשון מה תל לך שן וכתש ביה למדנו עושאזרה מטין" תל ולא תבשון הריזאזרה לחזר בפקדון
תל תשקדו מה תל לפי שן ושבע על שקד למדנו עונש אזהרה מטין" תל ותל תשקדו הריזאזרה לנשבע
על פדית ממון" ושבועה זו היא הקדא את שבעת הפקדון" נאם כפר ושבע בין בשוגג בין במזיד ועשה
תשובה חייב לשלם הקדן וחמש וביאא לבישת קלעים" איש בעמיתו אין לי לא איש צא איש כח

3
למה נאמר שיהיו
העטים מלחזו
בסוף דנה לזכות
לכן חתמה בזה
לפניהם שיהיו
העטים מלחזו
בסוף דנה לזכות

במה השתנה חמ' לו אמרתי שמא מושכיות הן כיוצא בהם" וכשאמרתי לך אין לך חזקת במה השתנה
אמרתי שמא מושכיות הן כיוצא בהם" וכשאמרתי לך אין לך חזקת במה השתנה אמ' לו אמרתי
שמא אינך מעושר" וכשאמרתי לך אין לך חזקת במה השתנה אמ' לו אמרתי שמא הקדש
כל נכסיו לשמים אמ' לו העבודה כן היה שהקדשתי כל נכסי לשמים בשביל הודקטני שלא עסק בתורה
וכשבאת אצל הכהן שברדום התיחן לי נדתי ואמר בשם שדנתני לך זכות המקום ידון אותך לכל זכות
תצו רבנן מעשה בחסיד אחד שמדה חבוה אחת בת ישר ופשהגיע למלך השכינה דרך מרגלות
למחר השכים וטבלו עליה ושמח לתלמידיו אמ' להן בשעה שהשכבתיה אצל מרגלותי במה השתנה אמרו יש
בעתלמיד ששינו בדוק לרבנן" וכשטבלתי במה השתנה אמרו שמא אטורח הדדך ראך רבין קריאמי להן
העבודה כך היה ואתה שדנתני לך זכות המקום ידון אתכם לכל זכות" תנו רבנן פעם אחת הוסיף
דבר אחד לחמ' אצל מטרונא אחת שכל גדולי רומי מצויין אצל אמרו מי ילך אצל חמ' יהושע כן חשה אמ'
לך הלא ואתלמידיו כזן שהביע אצלכיתה חלקתמלך בחוק ארבע אחות ופעם ונעלה חזרה בעתה כשיצא
ידו וטבלו עליה ושנה לתלמידיו" אמ' להן כשחזרתי אצל רבנן במה השתנה אמרו כבוד רבין אמ' ורבנן ודבר
קדוש למקום טומאה" ובשעה שעלתה הילך במה השתנה אמרו אמרנו שמא יברמלכות בינך לבינה" ובינה
שירדתי וטבלתי במה השתנה אמר שמא מנזה עבודה משה על צגדן של צמחאמר להן העבודה כך היה ואתם
בשם שדנתני לך זכות המקום ידון אתכם לכל זכות" להילך רבין בשם של תהא כך יצרים לזה וקשה
לזה" ר' אבא תהא כדוכל משען דברים והולך מזה לזה" אמ' ר' נחמיה כך הוא מנהגן של ייטין בעלי דיין עומדין
לפניהן ושומעין את דבריהן ומציין אותן לחוק ונושאין ונותנין בדבר במלך את הידיו מבעטין אותם
והגדול שבדיין אמר איש פלג אתה חייב" ומנין שבישיתאחד מן הדיין טין לא יאמר חייב הוא
המזה והחבירי מציין ומאעשה ודכו על לכך שמי לא תלך רבין בעמ' וכן הוא אמר הולך רבין למסדה קור'
הדואתלמידא דאמיק מילתא דאתאמר כי מדרשא ר' אמי לטרי עשרין ותרין שנין אפיקה לאמי מבי
מדרשא ואפיקה עליהן גלי ר' אמי" להילך רבין בעמ' לא ידע ר' מלמי של המרגל בחסדו בורם
לדוגמא רבות מישל לא ולמד מלואם האדום" איזה הוא רבין זה שדוא טען יצרים והולך מזה ומזה
ואמ' כך וכך אמ' פלגך וכך שמעתי על פלא עב שהאדם אחת רבי זה מחריב את העולם" ובכח ללא זה
המסר בגנות חביו והוא הנקרא בעל לשון הרע זה שיושב ואמ' כך וכך עשה פלג וכך וכך היו אבותיו וכך
שמעתי עליו ואמ' דברים שלגמ' אעפ' שאמ' אמת הדין לשון הרע אמ' האמ' שחר מציא שפרע על חסדו
מקרא" קשה הוא לשון הרע עד מאד שכל המסר לשון הרע סלא כפי בעוקר ואין לו חלק לעולם הבא והורם
לשפיות דמים לך אמרו חכמי לשון הרע סודגת שלשה האומרו והמקבלו וזה שאמ' עליו והמקבלו יתר
מן האומרו" תנו רבנן מעשה באדם שהיו לו שלש בנות אחות גובת ואחת עבולה ואחת מקפדת לשון הרע
באדם שיש לו שלשה בנים וביתו ליקח אחד לבנו אמ' לו אין בנותי ראיות לבניך אמ' לו למה אמ' לו מנין שאת
גובת ואחת עבולה ואחת מקפדת לשון הרע אמ' לו אעפ' כן את רוצה בן ליקח לבניך לקחן והבנים לבנו" מה עשה
לך שאתה שהיתה גובת השלטה על כל שלו ואותה שהיתה עבולה הבא כל עבדיי ושפחותיו והמקידה עליהן
ואותה שהיתה מקפדת לשון הרע היה משכים בכל יום ושולשןמה" למיטב באביתן אצלך אותה שהיתה גובת
ואותה שהיתה עבולה היו משפחות את אביתן ואמרו ואלו לא אבא כל הבנות ינוחו על ראשך שעתה ננו לבית הגדול
היפה ממצנו בן קדחתה" ואותה שהיתה מקפדת לשון הרע אמרת לו כל הקולות ינוחו על ראשך שעתה ננו

והאמת שאמרו"ה היה גוט למטק עתה אלתהן לו עתה שחיה הוגנת לו אלתאמר לו צא בהשכנה
כדי שיקפחנה לקטנים צא בזהדים בשביל שישתדל" אלתאמר לו מבוראת שדך וקח לך חמור ואת
עקף עליו ונוטל ממנו שמא תאמר עתה טובה אע"נ ואלא הדבר חסוד ללכ ש"ו ויהי מלהיך אע"נ
ש"ה כל דבר שהוא מקור ללכ שמו בו ויהי מלה אע"נ" דא ולפע עור לאתכן מכשול וישמעל אומ
במה בנו גדול הכתמדר" אמתא דבי ו תזניה להדא גברא מח לבנו גדול אמלא ליה להדיגברא הדא
במתאדקא עבר בולפט עור לאתכן מכשול ולס נהגו חכמי התר בנדון שלש שנים דא ולפט עור לאתכן
חכין לחוש פו כוס"ן לנזיראוצר מן הדחי לבט מח שחא עובר בלחן ואל ולפט עור לאתכן מכשול
והלוה ברצות וכלמי שהיה סדקור בניהן און ס"ע אחד מהן און הורלו עוברין משום ולפט עור לאתכן מכשול
ואמ דב יהודה אמר שמואל כלמי שישל מעות ומלה אמתן שלם בעדים עובר משום ולפט עור לאתכן מכשול
ולן כל המוחק יחי עוברי עברה און המק"ע חבירו לנזיר עברה עובר משום ולפט עור לאתכן מכשול" להאמר
עולב משום זה הנזעוות אהר הדין ומצד אהר הדין ומחיצת הדין" וכן דמעת אהר הדין כח לצד אהר מעלה
דינן דהיזעל מעולן ודע לבן בהודא ש"ה רשע וגם רוח מפט שהוא מלאו ליה עוות הדין ש"ה רשע
עולב משפט סין מלמד שדי"ן המקלל את הדין קורין עול שני"ן ופשוטן הרם ותועבה וגורם לחמשה דברים
ממא אהר הדין ומלה אהר השם ומקלן אהר השכנה ומלה אהר ישראל בחרב ומלה אהר חמשה" להאמר
פע דל שלם ליהב עלה דל בדין נמונות שלם רשמי עע הוא אהר הדין ואע"ה עשירי דזה הדין לפדנא ואמ
בדין ונמנא מתפרנס בטן וית עלה נאמי להאמר פע דל" ולא תבדיר פע גדול שלם רשמי עשירי הוא זה
גדלים הוא זה האך אצושונו ואר לאה בבנושתן עלאחר כמה שאיפ מכישן לכך נאמי ואלא יהי פנ גדול
כצדק תשפט ע"ז השויות שט בעל דינן שלם יהא אחז מדבר כל צרכן ואחר אהר אומ' לוק צד בדין
ושלם יסביר פנם לאחד ויריע פנם לאחד ואלא יהא אחד לובש בגדים יקרים ואחד לובש בגדים דזו"ן ואלא
יהא אחד עומד ואחד יושב" אמר יהודה שמעתי שאם רצו להושיב את שניהן מושיבין ואיזה הוא האקר
שלם יהא אחד עומד ואחד יושב" ולא ישב אחד למעלה ואחר למטה אמה צד זה" דא כצדק תשפט ע"ז
יחיד דן את מלכו דבר תורה אצל אמרו חכמי אלהי דן ויהי שאלן דן יהי שלם אח" כצדק תשפט ע"ז
הדין אהר כל האדם לבק זכות" תאמר צווק כצדקת" ע"י עם שאתך בתורה ופחד" אמר רבי יהודה בר
שלם אמר אמי אמר יוחנן ששה דברים בשאדם עושה אותה אונל פירותיהן בעולב הזה והקדק"ן ימת לו
לעולם הבא ואלהן הדיקת אורחים השכמת בור המדיט ובקורחולם ועין תפלה והמגדל אהר בנו לתלמוד
תורה והדין את חבירו לבק זכות" והא דאשאלן דברים שאדם אונל פירותיהן בעולב הזה והקדק"ן ימת לו
לעולם הבא כבוד אב ואם וגמילות חסדים והצאת שלם בין אדם לחבירו ותלמוד תורה כנגד כולם" ה"א אין
מדי אחרים ל"ה ה"י נמל בגמילות חסדים ש"כן" תנו לבין הדין אהר חבירו לבק זכות דעין אותו לבק זכות
מעשה באדם אחד שורד מקל להעליון ושכר אהר בעל בית אהר ברחם שלש שטם כיון שהקמע עולב יום
הפסולים אמר לו רבן ל שברי נאמר נאמר אתא שתי ואת כע אמר לא אין לי מעות" תמן ל בהמה" אין לי" תן לי
הדיקע אין לי" תמן לי פירות תפתי לי" תמן לי כדים ובקורות אין לי" דפשיט ל"ה לאחורין והלך ל לכה ובפתי נפש
לאחרי הרגל על שבריו בעל הבית בידו ומשח שלם תמריק אחד עלאחל ואחד שלם שקא ואחד שלם מוכ
מגדים והלך לביתו" אחד שאכל ושתו נבן לו שכו" אמר לו בשעה שאמרת לי רבן לי שכו" ואמרתי לך
לי כנה חסדאני אמר לי אמרתי שמא פרקמטיא כול נשמן לי לי וקח בתי" ופשאמרת לי אין לי כדמה

והיה רוח באה לעולם וטובה וברכה באה לעולם ודעה מקדשת את העולם שכל המוכיחים יעשו ויעלה תבוא
בית טוב על המוכיח ועל המתוכיח אמר שמואל בן נחמן אמר יוחנן כל המוכיח את חברו לשם שמים
זוכה למלגה של תורה שמוכיח אדם אחרי חן ימנה ואלו עוללם שמועטין עליו חוט של חסד של ומה
חן של טוב בענין זה ואדם לא תקום עד היכן הוא כוחו של תורה אם לו השאילני חסד ולא השאילני
ועל מה לו השאילני קדושת אמי אמי משאילני כשם של השאילני חסד לך נחמתי לך חסד ולא חסד
עד היכן הוא כוחו של תורה אם לו השאילני קדושת אמי ואלו השאילני חסד לך נחמתי לך חסד ולא חסד
לך ואמי כמחשבת כשם של השאילני קדושת אמי לך חסד ואמי חסד לך נחמתי לך חסד ולא חסד
ונחמתי לך חסד ואמי חסד לך נחמתי לך חסד ואמי חסד לך נחמתי לך חסד ואמי חסד לך נחמתי לך חסד
בדמות זה עשה אותו זה כלל גדול מזה של תורה חסד לך נחמתי לך חסד ואמי חסד לך נחמתי לך חסד
יתקן לך חסד עמי אמר ר' תנחומא אם עשית כן דע למי אתה מצדה יחזו השאילני חסד לך נחמתי לך חסד
כגומו ויסרי כשכחו כשם שהוא רוצה שלא יצא שפרע על כבודו כן יהא רוצה שלא יצא שפרע על חברו
וכל מתכבד בקרן חברו אין לו חלק לעולם הבא וכן חייב לחסד על ממונו וחסדו כמו שראו חס על ממונו
עמו כשם שאדם רוצה שלא יצא שפרע על ממונו כך יהא רוצה שלא יצא שפרע על ממונו של חברו
ואהבת לרעך כמוך בעשה מעשה עמך אתה אוהבו ואם לאו אין אתה אוהבו ו שמועטין בן יוחאי אמי
בשבעה גדולי תורה זה הרי הוא אומר ואהבת לרעך כמוך אפי' אם אתה אוהבו את עמך לשלם לך שפר
ואם לאו אתי דין ליטע ממך את חקונת השמרו חקים שחקקתי לך כבדו מכאן אמרו מותרין בעי רב
ללבוש כלבים ולזנוע כלבים ואינן נאמרים לא בהרבעת בהמה והרבעת אדם משאילני חסד לך נחמתי לך חסד
ואם קרא את חק וחקים שחקקתי עליך כבדו בהמך לא תרביע כלבים שדין לא יתן כלל מה בהמך
בהרבעת אף שדין בהרבעת ומה בהמך בין בארץ בין בחוצה לא יתן אף שדין בין בארץ בין בחוצה
לארץ לא מעלה ושמרת את חקונת ו' מש' חקים שחקקתי לך כבדו חסד ושמרת את חק וחקים
הבאת חקונת חקים דמעיקרא תשמרו' לפיכך אמר לו שלם שיתן לפניו להרביע כל אילני כלבים
ואמר לו שלם ליתן בהמתו לגוי להרביעה לו כלבים בהמך לא יתן כלל אלא בהמך לא תרביע
יטול לא יאחז בהמה ויעמידה לפני הזכר תל לא תרביע כלבים לא אמרת לא משום כלבים אין לי לא
בהמך על בהמתך מניין בהמך על בהמת אחרים על בהמך בהמת אחרים על בהמתך אחרים
אל את חקונת תשמרו' אין לי לא בהמה על בהמה מניין בהמה על חיה וחיה על בהמה טמאה על טהורה
וטמאה על טמאה חלאת חקונת תשמרו' מכאן אמרו כל המתכבד שפרע על עמו מנינו בין בהמה
בין בחיה בין בעופות ואכלו במערה שנים הרי זה לוקה מן התורה כל מתכבד בין בארץ בין בחוצה לא יתן
אחד בהמה וחיה שלמו שלא צירי ואינו לוקה עד שיכנס למכחול בשטרת אבל אם העלה זה על זה או
שעורין בקול מנין אותו מפת מרדו' שדין לא תרביע כלבים הרי זו אזהרה שלא לזנוע שני מיני זרעם
באחד בארץ ושלא שדין אין לי לא שפרע ומנין שפרע יחיים ואלו לא שפרע כלל לא אמרת לא משום
כלבים ומנין אין מרביבין עץ קדק על גבי עץ מאכל ואלו עץ מאכל על גבי עץ
מאכל תלאת חקונת תשמרו' ואין מקור באילן לא הרביע כלבד וההרבה אסורה בכל מקום אבל כלל
זרעים מותרין לכתחלה בחוצה לארץ רב יוסף מעריב בדרונו וזרע' שדין פת למעוטי זרעם שבוצה
לארץ ובגד כלבים שעל שמה תל לא תרביע שפרע ופשתים יחדו יכול לא ירביע בגדי צמר

[illegible]

6
 מ. ב. מ. ש. ק. מ. ש.
 מ. ב. מ. ש. ק. מ. ש.
 מ. ב. מ. ש. ק. מ. ש.
 מ. ב. מ. ש. ק. מ. ש.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

טען כדצו לענן ולחוריו מן הדין עקבהאמו לא יטעוסאדם כלום עד שעה שברך" ובשנה חזרה
תאכלת פלג לא לא תש" וידי הגלגל אמו הרי את מוסק פירות חמישית על פירות רביעית מה פירות
חמישית לבעל הבית פירות חמישית לבעלים" ו עקבהאמו דברה תורה כנגד היסוד שלא יהא אדם אומ
היא דצו שנים מצטער בנחמה לך נחמי (הוסף) צב וצבאמו" תבאמו מלמד שאינו מביא לא על עשה
תבאמו" מן אמו אין פוין את הרבעי עד שיבא לענת המעשה" לא תפלו על הדם מניין
לאכל מכה מה עד שלא תשם נפשה שהוא עובר בלא תעשה תל לא תאכל על הדם" דא לא תאכל על הדם
אל תאכל מן הדם ועדיין דם במזרק" דוסא אמו צבאמו שני מנין על הרוב בירדיון תל לא תאכל על הדם
לא תאכל על הדם" ו עקבהאמו מנין להדיק שהרגו את הנפש שאין טועמן כלום בלאותו הוסתו לא
תאכל על הדם" אמר יודי ברחמינהארה לך קודר ומורה מנין תל לא תאכל על הדם לא תאכל אכילה
המביאה לדי שפיכות דמים" אמר יודי בר חננה משום דאיערין יעקב מאי לא תאכל על הדם לא תאכל
קודם שתתפלל על דמם" אמר יצחקאמי ו חנן משום דאיערין יעקב מאי לא תאכל על הדם לא תאכל
על הדם אמו ואותי השלכת אחרי גוך אלהא גוך לא באך" אמר יצחקאמי לאחר שאכלו שורה ונתגאה זה
קבל עליו מלכות שמים" לא תגדש בגן אל שהן מנהשין בחוליה ובעפות ובוכבים וכן כיוצא בהן
ולא תענוגו לאוהבי העטם" ו יסמעאמי זה למעבד על דענינך" עקבהאמו לא נחמי הענין כמן
אל שהן אמו לימודות ערבי שביעיות להיות נמות עקודות קטניות להיות רעות" ואסור לענוק ולטאל לענין
לא שהענוק במיתה חשול בזהרה" לא תקיפו אחד המקיף ואחד הנקף הוא שעשה מעשה
פאת ראש קוף ראשם" ואין הן" אל הצדעם מלמן ומצדן והקפד כל ראש שמהקפה" ומשהאין לה
שיעור רשמענו מחקוסנו שאין מניין פחות מארבעים שעות" (לא תשחית את פאת זקנך מדתל לפי ש
ופאת זקנם לא יגלו ואלא כל בניה במספרים כבתעדי יהא חייב תל לא תשחית את פאת זקנך" או ולא
תשחית את פאת זקן יכול לאכל ליקטן במלכותו בזהרהא חייב תל ופאת זקנם לא יגלו הא כיצד
גילוח שיטבו השחיתתו אמו זה הרע" לא תקיפו ולא תשחית כל שיטבו בל תשחית ישנו בבל תקיף
אשה שאנה בל תשחית אנה בל תקיף" הינו דתקן כל מצוה שהיא בלא רעה בין שהיא גמלה בין שלא
הגמן גמלה אחר אשים ואחר שים חייבין חוק מבל תקיף ובל תשחית ובל תמח בל תמח" פאת זקנם
פאת זקנך מלמד שהא חייב על דהדן שותם מלמן ושותם מלמן ואחת מלמן ואם נטלן סלן כהארה
לוקח חמש" אבל שעלה שמה של מעלה ושל מטה מעות" וכבר נהגו ישטל שלם להעבירו לא להקצותו
כדי שלא יעבד אכילה ושתיה" ושרט יכול לעלן שרט על שותו שגל ועל פניו שטבעה יהא חייב תל
לנפש" לא תמדתו לא שרט יהא על דהת" ומניין לחמש שמיטות על מלך אחד שהא חייב על כל שדטה
ושדטה תל ושרט חייב על כל שרט ושדטה" ו חסאמו ומנין לשדטה אחת על חמשה מיתם שהא
חייב על כל מת ומת תל לנפש לחייב על כל מת ומת" וכתבת וכו' לא פלג כתב ולא קעקע יהא חייב תל
קעקע" או קעקע יכול אטל קעקע ולא כתב יהא חייב תל וכתבתה כיצד עד שכתב ויקעקע בו וכתבת
ובכל דבר שקורא שם" אמר רב תלביהאמי רבא בר אבהו קמור לאדם שיתקאמר מעקלה על גבי מכתב
מקו שראה בכתב קעקע" רב כבי בר אב" קמור אפילו ארי צדא דבוקלות" רבאמי אמר כל מקום
שיש מכה מכתו מוכחת עליו" אל תחל לאת בתיך להזנות יכול בדין המשיא את בתו לזון ולישטל הכת
מדיד תל להזנותה בחיל לך שבזנותה בכתב מדיד ואיזה זה המוסר את בתו פניה שלא לטבא שורה" ו

אשר לא תחמיה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

למדת אזהרה לשוכח לאזהרה לנשכח מסין גלגל ויהי קדש מכבד ישראל ומוגם קדש היה נאמן דברי
ישראל עמאל עקבה אומ' אינו צריך להי' הוא אומ' לא ויתן שלבתי' ואשר אשר בקרבאל כל בזהמה
והדגה את האש בקנה אתה אומ' בם קנה אתה בזהמה מכלל מיתות האמונות בתורה וצומתם בם נאמר
בין ונאמר באב וידענו דמיהב בם מהללך בקנה אף באן בקנה עוש שמענו אזהרה לא שמענו תל
אשר לא תעמד לפני כהמל' והדגה את האש בזהמה אומ' אדם חטא ענה חטא את בזהמה לא לפי שטא
לאדם תפלה על ידיה לפי כך אמר דבצ' קני' אדם שהוא גורם להטרו לה טוה מדרך החיים צריך יחמור
על אחת כמה וכמה שעבדנו במקום מן העולם בוצא בנאות אומ' אבירא בדון את כל המצא' ונתצרי
אור מזכרם והלא דברים קלו וחמור ומה אם המקומות והאלן שאנן לא ראין ולא שומעין ולא מזכרין על
שם האדם תפלה על ידיהן אמר הכהן השאת ושית וכלה ואכל והעבד מן העולם אדם שהוא גורם להטרו
להטותו מדרך טובה לדרך רעה על אחת כמה וכמה שעבדנו במקום מן העולם וכי (מה אמר) תורה
להחריב את המקומות ולטב את האש לנעז מפני שפסידין בטורן של אדם והלא דברים קלו וחמור אם כך
תה המקום על כבודן של שמים קלו וחמור על כבודן של צדיקים לענין צדיקים הוא אומ' כי תצור אל עור ימי
דב' לא תשחית את עמך והלא דברים קלו וחמור ומה אם האש לנאות שאנן לא ראין ולא שומעין ולא מזכרין
על שכן עושין את הפירות הם עליהן המקום מלה עטק מן העולם אדם שהוא עושה אזהרה ועושה דעון
אבין ששמים על אחת כמה וכמה שחום עליו המקום מלה עכידו מן העולם לענין דשמים הוא אומ' רק
עץ אשר תרעם לא עץ מאב הוא אבות ונשחית וכרת והלא דברים קלו וחמור ומה אם האש לנאות שאנן לא
ראין ולא שומעין ולא מזכרין על שאנן עושין את הפירות להם עליהן המקום מלה עכידו מן העולם אדם
שאינו עושה את התורה ואינו עושה דעון אבין ששמים על אחת כמה וכמה שאינם חום עליו המקום מלה עכידו
מן העולם דב' יואב בן נבא אומ' אבנים שלמות רכבה אבנים המטילות שלם בן שולל לביתן ששמים
והלא דברים קלו וחמור ומה אם אבנים שאנן לא ראין ולא שומעין ולא מזכרין על שאנן עושין את הפירות
להם עליהן ששמים אבנים להם עליהן בזהמה אומ' מטייל שלם בן אש לא שחובין משפחה
למשפחה בן עיר ובן מדינה למדינה ובין אומ' להכרתה על אחת כמה וכמה שלא תכבאנו פורענות
י שמענו בן לעזר אומ' הכרזל נבא לקצר ימיו של אדם והמזבח נבא להאריך ימיו של אדם אינו צריך
שיוון המקור על המאריך ואיש (הוציא את הקסן) אשר יקח את אבותו וכתב ואלו אבותיו לא
בהאבין ולא בתאמו בתאמו (לא בתאמו) מן האב ומן האם מניין תל עדות אחרת גלה מעל מקום ועוד שלא
אמר הכהן יש לי צדיק אם חייב על אחת מן האב (שלא מן האב) מן האב ושלם מן האב קלו וחמור מן האב ומן
האם לא אם אמרת מן הדין לכלך נאמ' אחרתו לצורך שאין עונשין מן הדין וראה את עדותה
והלא תראה את עדותה עד שיהיו מלידין אמ' על לא מעיין להאכר את מן התורה דב' ואיש אשר יקח את
אחרת מ' צדי בראייה תל' מ' אלא על שראוהו טעמו של צד אס אינו ענין לפרת תנהו ענין למלכות
דב' חזקיה וק' נא ופי' יזד אש על דעתו להרגו בערמ' שהרואו ועיין הוא מזה דב' י' שמעל ונאמ' נא
ויקריבו אותם למצא את נאק' עץ שהתח בן ועיין הוא מקושש דב' י' תאמ' כל צדיק על עסקי דבור
וצדיק דא' כרפ' לחמ' נא כח וות' הוא אמיט' חיים מלכות אמן חייבי ונעתיבות דין לא כרפ' רחמ' וצ' י'
ופי' כרפ' רחמ' נא וכי יזיד הוא אמיט' העומל' עיף דק' לאכל סקל' דחמורה אימא לא צדיקה תרתי
במקל' למה לי ל' שמעון להיותו נשחין לדב' מ' אלא דב' בקל' חמור טרח וכתב ליה קרא' וליפתוב

להלן בקק"ל אף כחן בקק"ל עונש שמענו אזהרה לא שמענו ולא נזכר לא תשכב און לא אזהרה
 אזהרה לנשכב מניין ואלא יהיה קדש מצני ישראל ואמו וגם קדש היה במצח דברי י' שמעאל ו' עקבה אומר
 אינו צריך הדי הוא אמר ואמר זכר לא תשכב ואמר זכר לא תשכב תועבה עשו ש נדסר חטעו צד אדי אומ
 משכב זכור והזהרה הע בכלל לכל העויות והלא בכל מוציאן מכללם וקודם תועבה לומר נזהר לו ערה ח"כ
 על זדוניה כדת ועל שגרתה חטאה ועל עולה בל כנענים אף על ערוה שהציץ על זדוניה כדת ועל שגרתה חטאה
 ופלה גלו כענעם ואיש היה אחר הקטן אשר יקח את אשה ואמר אמה בכונן הוסיף אומ' שכיבה וטמן הוא
 אומ' לקיחה לומר לך שלעולם אינו יצא על הנשואין שהרי ירך לקדוהן אמרה וורה" מוצאן אומ' נוסחין
 על האנוסה ועל המכורה והאנוסה והמכורה על הנשואין ח"כ נוסח אדם אנוסות אכיו ומפותת אכיו אטות בנו
 ומפותת אכיו דאמא אמה אנה אשה מותר לישא בתה" מירש נדסר דכרת פדות בת כן אכות בתך לא תגלה הא
 בת בבהדיה ובת בתה ויהי גל" וזה ערות אשה ובתה לא תגלה את בת כנענה ואת בת בתה הא כיצד כסא
 בא וכו' כאן בסשואין אפוק אנה עיוות שמה כח כח"כ שואין איכא שאר צאונות ליתא שאר" זה מירש
 דרש' חנינה כל אדי למחמ' משום ו' נתן כל האסורות לאוסור ערוה ופא עליהן מותר בקדוה ותי"ן" דכא
 על האשה המותר בבתה וזו שאר שאלותך בן הרמאי איש טבירה לפני רבן קמ' לא ומדאם אשת' שאר מותר
 בה דר' פאסור בבתה אשה איש שאר פאסור בה אינו דין שאר פאסור בבתה א' מ' לא ופירש' ל' כן גדול שנ
 בו כשאם ברתה מעמ' ויקח אשה ואנ' אפרנס לך כל שטל" דא' אמי לא יאין דכין לעקור אמה ואת אמה ותי"ן
 ונדר' דכין קמ' לא" את אשה ואמר אמה און לא אשה ואמר בתה ובת בתה ותי"ן דר' אמה ותי"ן
 כחן אמה ונאמ' להלן אמה מה אמה שטל' כלל ואת בתה ותי"ן אף אמה שטל' בתה ואת בתה
 ומכין לעשות את הזכרים ככצות דר' אמה ד' נאמ' כחן אמה ונאמ' להלן אמה מה אמה שטל' כלל עשה את
 הזכרים ככצות אף אמה שטל' עשה את הזכרים ככצות" ומכין לעשות למטה כלמעלה דר' אמה נאמ'
 כחן אמה ונאמ' להלן אמה מה אמה שטל' עשה למטה כלמעלה אף כחן למטה כלמעלה" ומה כחן למעלה
 כלמעלה אף להלן למעלה כלמעלה" באש ישרפו יכול שרפה ממש ואל' להלן יכול את השרפה מה ותי"ן
 השרפה אלא לומר לך כל שרפה האמורה רחיה דהו מה אז שרופת שמה והגוף ק"ס דכרת ויקח וישא
 ככצות אף שרופת האמורה ככרת כחן ופאשה ובה שרופת שמה והגוף ק"ס" מכאן אמרו מוצות
 השרופת משקיען אותה בזבל עד ארכובותיו וטריצ' סודר קשה בתוך הרבה ובורטין על צוארו ומושטין
 עד שפותח את פיו ומציץ עופרת דיוחת ויוצקין לתוך פיו וינדרת וחונרת את בני נאעיו" אותו ואחרת
 אותו ואחרת מהן דברי י' שמעאל ו' עקבה אומר ואת שתייהן פא' כטוה אמה אצאיי משמעות דולטין
 איכא כטוה" ו' שמעאל אומר ואתה אומר שכן צלשון יוני קורין לא חזקין" ואם
 חמטו מירש אשה אשה" ו' עקבה אומר ואתה אומר ואת שתייהן פא' חמטו הכא שכיבא" דאם
 אמה חמטו לאחרי מית' איכא ציניה" ו' שמעאל אומר ואתה אומר ואת שתייהן פא' חמטו הכא שכיבא" דאם
 בעלמא והלכתא כולה" עונש שמענו אזהרה לא שמענו ולא נזכר לא תשכב און לא אזהרה
 הקטן אשר יקח שבתה בבדמה בין גדולה בין קטנה" מותר ומת בקק"ל אתה אומר בקק"ל און אינו לא באחת
 מכלל מיתות האמורות בתורה" נאמ' כחן ואת הבדמה רחמ' ונאמ' להלן כי ידג תהרגנו מה להלן בקק"ל
 אף כחן בקק"ל" למדנו עונש לשוכב עונש לנשכב מניין ואל' כל שכב עט בדמה מותר ואת א' א' א' א' א' א'
 לשוכב תנהו ענין לנשכב" ולמדנו עונש און לשוכב בין לנשכב" אזהרה מניין ואל' וכלל אמה לא תהי' שבת

[illegible]

דחמנא בנשקלן ולתוהסך מעה הכי נמי מילתא דאמריא בקל וחומר טרח ופרכי להקחין חסד הוא שמע
דאמרי קין נשאת אסובו תל חקד הוא העלם מתחלתו לה נכחא לא בחסד שנעלם חקד יבנה ונכח דתו
לעני בט עמם עונש שמענו אזהרה לה שמענו תל עדות אחורך בתאצא וכתאמ לה תגלה אין לאלה
אביו ואלה בתאמנו ותל בתאביו מן האב ומן האם משן תל עדות בתאשתאכך מולד אצאח היא
מכל מקום ועד שלא יאמר הכי יש לסיק אכ הדיר על אחותו מן האב ושלם מן האם מן האם ושלם מן
האב קל וחומר מן האב ומן האם אס אמרת כן הזהרתי מן הדיון לכך נשמ אחורך ללמדך שאין מזהרין
מן הדיון ואיש להוציא את הקטן אשר ישכב אשתאשר דהאין דהלא טיה שני והדוא כערתה את אשה
דוה וגלה את עדותה מבין אמה יוחנן משפיל שמעון בן יוחאי אין האשה טמאה עד שיטא מדוה דרך
עדותה את מקרה העיה מגיד הכה שעשה בה את המעשה כגומר אין לאלה נדה שעשה בה את המעשה
כגומר שאר כל העדותאין אמרת מה טיה עדות שאיין על גדונה כדת ועל שגתה חטאת ועשה בה
את המעשה כגומר אף כל עדות שאיין על גדונה כדת ועל שגתה חטאת ועשה בה את המעשה כגומר
לשאם אמרת כסיה שיש בה טומאה לפי כך עשה בה את המעשה כגומר האמר בשאר כל עדות שאין
בהן טומאה לפי כך לא עשה בהן את המעשה כגומר תל כי את שדרה ערה הייא אותה דין בפן אבא מכל
שניה לא ראה טיה טמאה אחותאב ואלה ראה אחותאב כדאה טיה היצו השנה שבהן שהן עדות שאיין
על גדונה כדת ועל שגתה חטאת נעשה בה את המעשה כגומר אף על גב דאין להעידה מן התורה נל
ואיש אשר ישא אשה דוה וג את ער מבין להעידה מן התורה איש כחן טיה שאר עדותאין אה
יונה ואיתמא דהוה בריה דהיטשעאמ קרא כי כל אשר ועל התנועץ הלה דוקשו כל העדות
כולן למה מה עדיה להעידה אף כל עדות נמי להעידה בעא מעה ראביטא מרצא המעשה בזכור מה
הוא בזכור משכב אשה כח אכיון אצאשה חייב בזכור כמי חב לא המערה למה מה מלוטא אב אינו
ענין להעידה דכרצא גבי אחותאב ואחותאב דכר ועדות אחותאב סוף אצ לא תגלה כי שאת שאר
העדויות בהקישא דהיטשעאמ ענין להעידה דכרמה והעידה דהייצ לטיון מנח לן מדגלו
דחמנא שכלת גרעבי שפחך תרופה מכלל דהייצ לטיון בהעידה אה שמענו להעידה זו נשיקה
משל לאדם שמנח אצבעו על פיו או אפשר שלם ידיוק הכשר כי אתא רב שמעל בר יהודה אמר ל יוחנן
העידה זו הכנסת עטרה גמר ביאה גמר ביאה ממש מכשן ואילך אינן נשיקה ופלוס ופליגא חדל
שמואל ודא מלתא את מקור דמיה נשאר כחן דמיה ונשאר להלן וטאידה ממקור דמיה לונד שארבעה
מיט דמים טמאים באשה והאחין חמשה רבין האדום והשחור וכקחן כדכנס וכו' אדמה וכו' דמקוג
האי שחוף אדום הוא לא שפךה זשאר כל מראה דמים טהורים ונכרתן שניהם מקורב עמ עונש
שמענו אזהרה לה שמענו תל ואצאשה כסות טמאה לא תקרב ועדות אחותאב אה אצ לא תגלה
אחותאב בין מן האב בין מן האם ואחותאב בין מן האב בין מן האם כי את שארן העדה לענין
שאמרין ענש ישאן כדכרת עונש שמענו אזהרה לה שמענו תל אחותאב לא תגלה על אחותאב
לאתגלה ואיש להוציא את הקטן אשר ישכב אשתאשר דהאין דהלא טיה שני והדוא כערתה את אשה
אחי אביו כדת מדרגא אהינו מדרגא אשתאשר דהאין דהלא טיה שני והדוא כערתה את אשה
דיוקד היא כח טמא דהאין ונשאר להלן דיוקד מה דיוקד האמור להלן דאשתאחי אציו הטת מדרג
אף דיוקד שני כחן דאשתאחי אביו הטת מדרג אהינו מדרג אשתאחי אביו הטת מדרג אהינו

[illegible]

אויפן שוין לכוין על הערוה אבל אינטימי ומה אעשה ואצא שבשמים קדרי על כך שוין ואציל אהב מקדש עמוס
 להזות לו. ומצא פורש מן העפירה ומקבל על מלכות שמים" ואיש אומאטה אין לי לא איש ואיש ומניין
 לדבות טומטום וצדדיקת תלמודא ש"כ פ"י יהיה בהם לה נשאל בהן" אובד זה פיתוס המזכיר משחין" אן
 ידעוף זה המדבר בפני הדין לו בסקלה והנשאל בהן באהרה" מור יומת באבן ידמוגא דמ כוס זה צנן
 אב כל דמיהם כסיהאמורין בתורה בסקילה הא צפי שאוב וידעוף תמורין ענש עליה הכה סקלה צע
 עצמה" ועוד יתקף להעפיר את עץ מן העולם שוין והאלוים כליל יהלף וצבט להאובות וידע עונש
 והקוסמים ולהאיר עין כדיון צנן הדד עין ותפארת ופן הוא אומי מפר אבות בדיים וקוקמים יהל
 משיב חמים אהר ודעתם יסכל מקיס דבר עבדן ועצת מלכא בן האומי לרשעלם תשכ ולערי יהודי
 תבניה והרבותה מקומם
 כן יאמר בעל הדמיה

אמר אל הכהנים

מלכות שמים לא יהודיות המקרה במיב עליות הווא להים צדיק כוחן לצות וכלות
 ועופה נסתרות בחזיון לבד ומשפיות מניד מראשית אחרית ויודע מה להיות
 ככל מקום דעים וטובים עימן צופיות יראה למענו צע יונה עינה בוליות
 זיקבץ נפוצה מארבע גויות וישכדל למדל דויד מצוי לתלפיות
 ויהיה לבן בער צדה לחמך ומסעד ידועם באכס ובזעם עלים יצער
 ישוב נדוה ינו להי קדש בות הועד ישים ידא וכליט לללא שורין תמעד
 ככת ידא תיש טהורה עומדת לעד
 כגיד מראשית אחרית ויודע מה להיות יראה למענו צע יונה עינה בוליות
 וישכדל למדל דויד מצוי לתלפיות יענינו צי שע קדוש נמוך שוכן עץ
 ולבאן ציטן יפיל ויאחזמו קעד יענינו צי שע קדוש נמוך שוכן עץ
 וישכדל למדל דויד מצוי לתלפיות וישכדל למדל דויד מצוי לתלפיות
 וישכדל למדל דויד מצוי לתלפיות וישכדל למדל דויד מצוי לתלפיות

זה הוא שאמר ידא טהורה עומדת לעד ו לעזר כלל שוין יוסף הקליל אומי אומי דא טהורה
 כשאדם מטהר עצמו מדברי מינות ו שמעון בן מנשה אומי הדי הוא אומי שתי מיטמטריך שוין
 מים מדברי חכמים ואל תטהר מים עכורין ואתמשיך לדברי מינות שוין ואל תטהר מים עכורין ואתמשיך לדברי מינות שוין
 נפש שבעה תבוס נטת כשאדם טבע מדברי תורה הוא מנאש דברי חכמות שהן עינין עליו לנפוט
 ואדם שאינו מטיב עצמו מדברי תורה כל מה שהוא שומע הוא נמשך אחריו מיגרם לו שהרע יב
 עצמו מדברי תורה שוין ונפש רעבה כל מה שהוא שומע הוא נמשך אחריו מיגרם לו שהרע יב
 מורה בטהרה חש כינה זה הנשוא שיה ואחר כך למדה תורה משפטי יאמור חמ וזסן אלת
 ביהמ"ת האותיות מים באמת ענין תנו כסופן שימתי לן נקראין אמת כשאדם תהלה ואממע וקוס צין
 אחד לפיך נמנו שנותיהן שללא שופט מסורגין ויהיו ימי יעקב טט חייך שבע שנים וארבעה שנה
 דג משפטי יאמור חמתי הן אמת כשאדם דורש טט חייך שבע שנים וארבעה שנה
 כמשלה תורה בבא לומר לך מה הכאור הזה מנהלה לך כה טט חייך שבע שנים וארבעה שנה
 מן השן מיה אחר כך השא סגולת מים מול צדדיה כך תלמיד חכם בתורה אין בותורה וכוון שאלמד
 נמצא

[illegible]

למנוח

למנוח עלה גלגל ונחמד מידמא קדחתה ונחמד עלה אמצוץ חבט שדינחוק קרי עליה
ועלי כלודעים רב שקימית מנשה היא מידויסב חזקיהו פטו אל הקיר ויהי למנוח
זה משה רבנו כיה עוד נבדלים עלה חכם מן ידע פשר דבר זה משה שפירש את הגורל לישל ארבע
והשעונים טועה וארבעים ותשע עשר טור חכמתאדם אשר סטור יהושע דק כנין בשם לוי כלי
דבר ודבר שהיה הנץ גלגל משה היה אנוני לו טומאתו וטוהרתו וכיון שהגיע לפי שעה זו שלמנוח אל
הככנים גלגל פצו רבון העולמים ואם נטמא במה היא טוהרתו וכל השנים באותה שעה נכבדו
בנו של משה הדא היא ועל פניו ישנה וכיון שהגיע לפי שעה זו שלמנוח אל הקיר משה לאותו חסמיה
שאמרתי לך בפני שחמרי אל הככל ואמרתי לך נטמא במה היא טוהרתו וכל השנים באותו חסמיה
ולקח לו מאן מעט שרשרת חסמיה אמר תנחום בר חסמיה מאידך אומר שגמדות טוהרות אמר
הנץ למשה שחמרי אומרתי לך בגורל וטוהרות לך לוי יתנו לשבטו של לוי שפך בונישכמתי
ומתדי כסף ואינו זו פרשת דמות היא היא נאמר ישאל משה אמר אלך בהנצב נאמר אלך ללוי
ואמר יעל משה אמר אל הככנים מה שכל למעלה מן הענין ואי שם אש כי היה בן פאנאכ אן אדע
ויהי שערם כנין בשם לוי ואש זה יאמר אשה זו בעל אדע בוא וראה מיום שהזהיר הנץ על אדע
וידעו לא מצאנו אדם שירש אותם לא שאול כלבד שכל אומר שאול אל עבדיו בקשן לישל שטבעת
אמר למד היה שאול דומה באותה שעה למלך שנכנס למדינה ונאמר כלוד כגלן שיש שאן שחמ
כנס אחר יאמר כללי ולא שמעקו לרנגול אמר אישן הרנגול שיקרא אמר לו והלא אתה גזרת שיש חסו
שמעון בן נחש אומר למד היה שאול דומה באותה שעה למלך שנכנס למדינה ונאמר כלוד כגלן שיש שאן שחמ
שיש שאן יקראו לימים בקשן למלך לרנגול אמר לרנגול רבאון לימים אמר לו והלא אתה גזרת
על המע"ס שיש חסו כך שאול בשעה שמלך הכרית את האבות ואות הידענים מן הארץ שז
הסידור שאול הכרית את האבות ואות הידענים מן הארץ שז
ויהי שפך שאול מבווא ויהי שפך שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה ויהי שפך חסמיה
פשוט כנין מלכותו כנין דיוט ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה ויהי שפך חסמיה
אחך שיש חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה
אמר איבשט כנין חסמיה נהבן דרך ארץ אברהם ושאול אברהם ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה
ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה
כללי וישבע ליה שאול כנין למורה יעלם יקרא עין דבר זה אמר שמעון בן נחש למד היה
שאול דומה באותה שעה למלך שנכנס למדינה ונאמר כלוד כגלן שיש שאן שחמ
וידעו ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה
מי שאמר מן חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה
העל לך אמרת מאד אמרת ועבדת מאד עבדת ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה
שמואל ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה
לרנגול הוא עולה ופניו למטה לכל למלך הוא עולה ופניו למטה לכל למלך הוא עולה ופניו למטה לכל למלך
עליו מן הארץ כיון דשמעליו סאיד חסמיה ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה
מכיון שכל אומר שיש חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה ויהי שפך חסמיה מלמד שיש חסמיה מן חסמיה

פ
דוע מן
לגדל

מטמאין אותם על כרחו" ומעשה בוסף דכחן שמואל אשור בערב פסחים וכל ימיה לא יטמא לה
ודחפיהו חמשים ושיסמאותו על כרחו" לה יטמא על דודא דהוה מיטמא צומת טמא על דחפך
לה יטמא גיבן מיטמא לה ארס עמה שלה יאמר הוסיף נטמאות על אבא חלקט עצמות סלע צדי
לס כך כהן שמת לו מת צדיק לה זהר ונקברו בקוף ביהוק צדוק צדי שלה יטמא בקברו צדוק
לה יטמא אט מיטמא על איכריה צדין אדם מיטמא על אבר מן החי מאכין ולא על עצם כסעורה מאכין
מעשה בוסף בן מכסים שעל נזמי על לגלון וכנס הרופא לחתכה אה לו כשנחצה כחוט השערה
הודיעה חתכה והניח בה כחוט השערה והודיעו קרא לנהונא בטמא לו נחונא כע עד כאן הייר
היב להיטמא צי מאכין ואיך צאלך שאין אדם מיטמא על אבר מן החי מן אצין" וטמא דבר לפי חמשים
אמרן על זה נאגיש צדיק אצין צדיקו" ה צדיק אצין וצדיקו עמו" לה יטמא על דשכלהו מיטמא
לא על דחסר מאכין אחרו קטע דאשו של צדיק אצין מיטמא לו שכל דא" לה יטמא הטמא והאכל
באחד כל שמוטמא לו הייב להיטמא עליו" וכל שאינו מתטמא לו אינו מתטמא עליו חוץ מאכין ואחריו
מאכין ששע צדיק מיטמא להן מתטמא להן עליהן מדבר קוסרים" וכן אחריו העשויה אש צדיק מיטמא
לה מתטמא עליו דין תורה אם ביהוק אחרו מאכין" ועד מתי הוא מצווה להיטמא לקרוביו ער שיסוף
הגולל אחר שנתם הגולל הדיקן בשאר כל המיתם שאם נטמא בהם לוקה" לה יטמא בעל בעמיו
אכלו כהן נאכל מלך ואכלו צדיק לא יטמא להן" דה לא יטמא בעלמה תל לפי שכל אמו ונאכל
ולבנה ולאחיו ולחיתו מיטמא הוא להן בין כשדין בין פסולין" יכול אף לאשתו מיטמא בין כשרה בין פסולה
הלא יטמא בעל"ש בעל מיטמא ויש בעל שאינו מיטמא הא כיצד מיטמא הוא לאשתו כשרה ואי
מיטמא לאשתו פסולה" בעמיו בזמן שעושין מעשה עמיו לא בזמן שסורשין מדיפי הצבור אכלאם
פירשו מדרס הצבור אין מתטמאין עליהן כל עיקר ואין צדיק לומר שאין מיטמאין להן" להחלו נהג
במהלך זה הדין הוא חולין יכול הוא חולין לעולם תל בעמיו להחלו בזמן שהוא עמו הדין הוא חולין פירש
הדין הוא בקדושתו" מאכין אחריו היה כונע במת כל היום טלסו שהיה עומד בבית הקברות כל היום כולו
אינו חייב לאשתו שיהיה הוא מחולל ועומד פירש וחזר ונטמא אש חתרו בן לוקה על כל אהר ואהר
לא יקחה יכול על אהר קדושה לא יהא חייבין לאשתו ולגדלה להיב על כל קדושה וקדושה" באשם
מה תל לפי שנלשתי גידו ונלשתי עמו קדושה בין שנת שיוכלאין לו חייבין אף על כן העינים כלפי ומניין
לדחות את כל הדאש תל באשם לדחות את הדאש" יכול הדעתם שדבר זה הוצא מצוות יתירות
חייבין על כל קדושה וקדושה ואי"כין על הדאש ככין העינים אכל ישראל שכל יצא בהן הוצא מצוות
יתירות לא יהא חייבין לאשתו ולא יהא חייבין על צדין העינים כל צדי קדושה קדושה לגזירה שזה
מה קדושה אמורה כפדנא חייבין על כל קדושה וקדושה ועל הדאש ככין העינים אף קדושה אמור בישול
חייבין על כל קדושה וקדושה ועל הדאש ככין העינים מה קדושה אמורה בישול אינן חייבין אף על המת אף
קדושה אמורה כפדנא לא יהא חייבין אף על המת וכמה שיעור קדושה אין קדושה כפדנא ככין ככין
וכבשם לא יטמא יפול על אדם שישטוף לא יהא חייבין לאשתו תל שטף לא יטמא על כל שטף
ישטף" יכול הדעתם שדבר זה הוצא מצוות יתירות חייבין על כל שטף ושטף" אכל ישראל שכל
דבר זה הוצא מצוות יתירות לא יהא חייבין אף אשתו תל שטף שטף לגזירה שזה" מה שטף אשתו
כפדנא חייבין על כל שטף ושטף אף שטף אשתו בישול חייבין על כל שטף ושטף מה שטף אשתו

עמה עליה ותרומה' והדין ויאמר כשם שאלה הכהנים ואמרו להם מהו אומר ואמר בזה
דאשונה את לולאם את יטמא בעליון באמרה שניה אמר לו אם צא לדרך מתמנה הזקק לו" אמר
אל הכהנים בני אהרן בן אהרן מיטמאין לחתים מיטמאות הן כמות אהרן לעתים" ומכאן הותרה
טומאה לשם שהן גרמו מלה למדם לפי כך יהיו מיטמאות למיניהם" בנא אהרן וכל חללים תלך הכהנים
יטמא חללים" ומנ"ן לדבות בעל מונח תלך בעל אהרן" דאם בעל אהרן לדבות את הקטנים" ואמר להם להזהר
גחלים על ידי קטנים" אומר למיטמא את לולא חללים" מנ"ן לדבות את חללים תלך לנפש" ואמר כי הדם הוא הנפש
מנ"ן לדבות כל יטמא את הכור שנת מן חמור תלך ואמר להם לדבות כל יטמאות הכור שנת מן חמור
לא יטמא בעמיו בזמן שעמיו שם אילו מיטמא מיטמא הוא עלמות מצוה" ואמר זה מצוה מצוה זה אחד
מיטמא שהיה משלך בדרך ואין לו קוצין והוא שיהיה הכהן לבדו ואין עמו אחר ואכלו קדש שם בדרך
אין לו טעם" כשאם שמתה כל מיטמאין לולא פלו כהנים עליו והוא כמות מצוה ללך מכל שיהיה צריך
בכבודו וכן תלך אוננים עליו" כי אם לשאול אין שם אלא ששם ששם אהרן ה"א" הקדוש לשם חוקה
אין לה שם אחר" להמו ולעבד ולעבד ולעבד ולעבד" יאמר להמו מה תלך אהרן שם שם למו ולעבד
להמו היית אומר מה אומר שהם מתחללים יהיה הוא מלך מלך אהרן ששם ששם אהרן ששם ששם
לא אלהיך היית אומר מה אומר בידוע אף אלו בידוע אלו חזקה מנ"ן תלך ולעבד" לו שם ששם אהרן ששם
להמו היית אומר מה אומר ששם חזקה יהיה הוא מיטמא לו אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
כן היית אומר מה אומר ששם מתחללים אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
יאמר ללך וללך ומה תלך להמו ולעבד מה בנו וכו' ששם חייב בכבודו יהיה הוא מיטמאין אהרן אהרן
ששם חייב בכבודו אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
ולעבד מה אומר ואהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
תלך ללך ומה תלך ללך ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
ולעבד מה אומר ולעבד מה אומר ולעבד מה אומר ולעבד מה אומר ולעבד מה אומר
ובמעשה ידיה וברשע קדיש מה ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
עידך לו אומר ללך ועידך לו אומר ללך" יאמר ללך וללך וללך וללך וללך וללך
היה כהן מצוה יהיה הוא מיטמאין אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
כן היית אומר ללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך
אף ששם ואחר ששם יורשן יצאו אהרן ואחר משה ששם אהרן ששם אהרן
ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
תלך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך
הקטנה ללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך
שהיה בלך ללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך
כשם ששם מיטמאין אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
מיטמא הוא למת מצוה" וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך וללך
אשר לא היה ללך ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
האירוסין" אלו לדבות את הכהן ששם אהרן ששם אהרן ששם אהרן
מיטמא

[illegible]

[illegible]

מכלל כילה ושתיה בין אסורה בין מותרת בין רשות בין מצוה ואם נמשך לו מדר ואבדתי את הנפש
היה דברים שעשה איבוד נפש ואינו אלא מלה ושתיה" מאי ואם נמשך לו מדר ואבדתי את הנפש
קא משנעודה הוי הלא אסור ואבדתי את הנפש מן עם דברים שיש בהן איבוד ואינו אלא מלה
ושתיה" לא תענוהו נפש ענוי שהוא אבד ביה נפש ואינו אלא מלה ושתיה" וכן הוא אומר עמנו נפשו
נפש" משום ישראלי אחר נפש כן תענוהו נפש ונפש" וכן ויעקב וירעוב מה ענוי שכלל ענוי
לעבד אף ענוי שכלל ענוי רעוב" וילך מאחורי תענה את בעלי דני ענוי דברים מענוי דברים ואף
דני ענוי דברים מענוי דברים" וכלל מדר אחר ענוי דברים מענוי דברים ענוי דברים מענוי דברים
דני ענוי דברים מענוי דברים" וכלל מדר אחר ענוי דברים מענוי דברים ענוי דברים מענוי דברים
יענה את המטה וכל ידיו את הכוסות ודין הוא נפש כן מלה כה ונפש מלה כה במלכות המעט מדר
מלה כה אמורה במשכן מלה כה שיש עמה מלה כה מלה כה אמורה שכן מלה כה שיש עמה מלה כה
וכן בריהו כדכר בלן לעיל" אין לי אלא מלה כה שח"בין עז מנה ברת מלה כה שאין ח"בין עז מנה
כרת מנה" לא יעלה בלן" ולא ירצה על גבי בדמה ולא ישוט על פני המים לא יקפץ לא יטפח ולא ידקדק
אלעשהו" שבות אין לו אלא שבת רשות שבת מצוה מנה" לא יקדש לא יעריך לא יחדים לא יגדיל הנהגה
ומעשהו" לא יקדש לא יגדיל לא יחדים לא יעריך לא יחדים לא יגדיל הנהגה
אזרח זה אזה" האזרח לבנות נשי האזרחים" כד זה הגר"הגר לבנות נשי הגרים" בתוככם לבנות נשים
ועבדים" כי כזה יסר עניכם בקרבנות ומנה" אעפ"י שאין קרבנות אין שיעור העם מזה תלכי ציון הן
יכפר עני" עבדות שבי אדם למקום עם ולפני מלכו" ושבנו לבין חבירי ואין ומה חבירי מלכו" גר
שירצה את חבירו" את גורו ש"ל לעזרן עזרה מלחמה" לא תעזרן עזרה מלחמה" דברי יצחק שבי לבין המקום מלחמה
מוחלין לך שביך לבין חבירי אין מוחלין לך עד שתרצה את חבירי" לא מלחמה לך לך שבת" חטא
שאין ודעו" לא יסדל פניו מלחמה" מלחמה אמרו כל חייבא שמוות תלמי שיעבר ענין ויסדל פניו וטורין
להביא אחרי יום הכפור" אן יכול אעפ"י שבי יום הכפור והוא מבע"ל תלמי תלמי עד שיתכונן (טורה" לפי
דבר אזה" למר שכל המתכונן לפניה טורה שורה עליו" וכל המתכונן לטומאה טומאה לזכרון
אמר עקיבה שרי לם שכל לפי מיתבם מיטורין ומי מטהר אתכם אביכם שבי שמים שן וזוהדי
עניכם מים טהור וטהור מלחמה" כי ביום הזה ילמד עניכם לטהר אתכם וג' מכאן למדו חלוקי נגדה"
תנא וכשהלך מתיד בן חרש צ"ל לעזר הקמר ללדקיק אמר ליה שמעת אהבה חילוקי כפרה
שירה" ישמעל דורש שובלם שובלים" כי ביום הזה יכפר עניכם" ופקדתי בשבט מסעיה" אס יכפר לעון
הז לכם עד תמות" עבר אדם על מצות עשה ועשה תשובה מוחלין לו מיד שן שובלם שובלים
אלמא משובלם" עבר אדם על מצות לא תעשה ועשה תשובה תשובה חלה ויום הכפור מלפני שן כי
ביום הזה יכפר" וכלל מדר אחר ענוי דברים מענוי דברים ענוי דברים מענוי דברים
ואיך ידון מדר קין שן ופקדתי בשבט פשעם ובעבים עונם" ומי שנתחלל בו שם שמים אין כוח
בתשובה ליתלוק ולמא יום הכפור לומר ולמא יסורין למר אף תשובה ויום הכפור ולן ויסקורין מכפרין
מתנה ומיתה מדר קת שן ונגלה באש"י צבא אס ופרי העון הזה כל עזרם אן יכול שכל כימרה חן
מיתבו הדי הוא אומר מלך תבא ואמרת להם כהאמי יצאה הנהגה מותח את קצוותיכם שבת שבת
שבת מכאן אמרו יום הכפור אסור באכילה ובשתיה" וכד יצא וכו"ה ובענין זה קצוותיכם שבת שבת

יבנה לבית המשה ולא לקבורות של רבים אכלוהו של מצוה אצל הלך הוא אם רצה לבית המצוה
וכשהוא הלך אינו חולך בערבוביא עם שאר העם לא הכרעו מקצתן אותו וחולקין לו כבוד
ורקמן ממענו בזמן לבין העם ומשוח שעבר מימינו והוא בית אב ואבאים וכל העם משמח אותו
למבצעים רגמיו והן מבצין אותו לפט כותן מת למת אינו ירא אחריו ואינו ירא ממנו כותן
גומק המקדש וכל העם סגן לעומתו בבית ויהי עומד בשורה וסגן מינינו וראש בית אב משמאל
אצל משיח שעמד לא קמץ גצה מאיטעמא הלשע דעשה דהן גדול דקבר קאחאדי ל
ואמרין לו אעכסרך והוא אומר לך תרברבו מן השמים וכשמבצין אותו כל העם מקובץ וכל
האדם והוא מוסב על הקסמל כי שמן משחת אותו עליו אף לא משוח בשמן המשה מרובה
בבגדים מן הלבני נזה כי נזר שמן משחת אותו עליו אפ"י להגיד מה גיב"ו והוא לא המלך
והוא לא הנזיר והוא לרבות כהן משוח מלחמה אשה פרט לקטנה בצורה פרט לבוגרת שכלל
בבוליה יקח אותה לנשים ואם נשא שתי אינו יכול לעבדו ביום הכפורים עד שיגרש אחת
מהן שנזכר בעזרו ובעד ביתו בורחא וכל שנים למטה מאיטעמא רב חנונא בגדרא יאכל
מנה על שם מנה למנה מן הארזותן מאיטעמא למיטראידי דראי קארי לה למנה הא נמי קארי
לה למנה למנה דכתיב באריותא מאיטעמא למיטראידי דעריה דבין דמתקני לה מנה וכו' קתח
לעריה אף הא פרט ושב דההה חוקך הוא הלך קדמתא שור ורמץ רכעקא שורזו סליק
מאיטעמא לא דעריה הכא נמי דעריה למנה דעריה יאמר למנה מה תל גרושה שאלו נאמי
למנה ולא נאמי גרושה היית גרושה למנה שהיא מותרת לכהן דיוט אקורה לכהן גדול גרושה
שהיא אקורה לכהן דיוט אינו דין שתתא אקורה לכהן גדול אלא כן היית גרושה למנה שהיא
מותרת לכהן דיוט אינו דין שתתא אקורה לכהן גדול גרושה שהיא אקורה לכהן דיוט
יהא זרעו ננונה ממנה וכל גרושה לא יתל לא לא נאמי גרושה לא נאמי למנה היית גרושה שהיא
אקורה לכהן דיוט זרעו ממנה חולק למנה שהיא מותרת לכהן דיוט יהא זרעו ממנה כשר ל
למנה לא יתל וגרושה לא יתל באר למנה להחמיר עליה גרושה להקל עליה וחללה א שנולדה
מאחד מכל הפסולין זונה מהלל שיחלל לך לא כהן גדול שעשה זרעו מן הפסולת ממנה דהו"ל
מכין לכהן דיוט שעשה זרעו מן הפסולת ממנה חולק לך זונה זונה לגזירה שווא מה אנה האמורה
בכהן גדול גרושה זרעו מן הפסולת ממנה חולק לך זונה האמורה בכהן דיוט גרושה זרעו מן הפסולת
ממנה חולק גרושה וחללה זונה נשוא בכהן חלל לומר לך בזמן שהן כהן הזה חייב על כל
אחת ואחת ואכלו באה אחת כגון שהיתה בתה למנה ונעשית גרושה ונעשית חללה ונעשית
אנה ומה כהן הזה דקומא לך אין אקורה חלל אקורה לא אסכך היה אקורה מוקדא אקורה חלל
אקורה בראשית ובשעה שהן על הקדש הזה תמצא בבולן אקורה מוקדא ומה למנה כשנולדו לך
אע"פ שזמנו בלוי אחיז לאו שכללות לא כשם שחלקה גרושה מחללה וזונה בכהן דיוט שנ
אשה אנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאשה לא יקחו ולוקח על כל אחת ואחת ואכלו באה אחת
כך חלקה בכהן גדול ולוקח על כל אחת ואחת לא יקחו ולא יחלל בעל לוקח לא בעל אינו לוקח מה
טעם לא יקח משום לא יחלל מלמד שאחד בכהן גדול ואחד בכהן דיוט אין חבין על גרושה וזונה וחללה עד
שיקח ויבעול ויקחוין אלו הן הקדושים ארלה לא יקחו ולא יחלל ואף זרעו מן הסדה חולק הלא דין הוא

את החטאת כדיום שהוא כשר לשחוט קדשים קלים" שכן לא חשבוט שור וטעם ועל שהוא חייב
ומה"ל לשחוט את העוף שהיה חייב ללואו אשר ישחט" יכול למנוע את העוף בחוק והוא חייב ודין הוא
מה אם שחיטתו שאינה מביאה בנפשו חייבין עליה בחוק" מנקה שהיא דרך הכשר בנפשו ודין שיהיה
חייבין עליה בחוק" וכל אשר ישחט על השחיט הוא חייב אינו חייב על המליקה שהמליקה בחוק חסך היא
ואי"ל כלום" יכול לשחוט חולין בפנים יהא חייב ודין הוא מה אם קדשים שהיה להן שעת הדור בחוק חייבין
עליהן משום השחט בחוק חולין שלא היה להן שעת הדור בפנים שער ודין שיהיה חייבין עליהן משום השחט
בפנים ולקרבן על הקרבן הוא חייב אינו חייב על החולין" ואי יכול יהא חייבין על הקדש בדיק הבית ואל
פרט מהל מועד לא הביא יצא הקדש בדיק הבית שאינו אלא פתח בית המועד" אפי"ן הקדש בדיק הבית
שאינו אלא פתח בית המועד ולא אפי"ן את הדור ונכדע והמוקצה והעבד והאונן והמחיר והנזמים
והטריפה ויוצא דופן ובניינה שעבד חסך ובעל מומין קבועין וכל להקריב הכשרים ליתרבי יצא ואל שאינן
כשרים לקרב" אפי"ן את כל שאינן כשרים לקרבן ואל אפי"ן פרת תטאת ושעיר המשתלח וכל לדימויה ודין
לשם יצא ואל שאינן מיוחדין לשם" אפי"ן את כל שאינן מיוחדין לשם ואל אפי"ן עולה מתוך חסך בגופה
והטאת בין בגופה בין בעלם ותורים שלא הגעזמל ובעל מומין עובדי תל לבע משכ"י הכשרים לקרב
עכשיו יצא ואל שאינן כשרים לא להקריבן שהיה"ל שאלו חסך הוא"ל (הן כשרים לאחד זמן יהא חייבין עליהן
כלה תעשה" אפי"ן שאלו שאינן מוציא עולה מהקדש חסך כבעלם ואשם סיר ואשם מצולע שחט"ל שאלו
לשמן וכל שור מכל מקום" כשב מכל מקום" ע"י מכל מקום" דם יחשב ויש דהוא לה לעולם" דם שפך
אחד שחט"ל חייב שנים ששחטו פטורין" דה"ל דין הוא מהם במקום שהמעה להדיוט פטור חייב שנים
שהעל מקום שהשחט להדיוט חייב אינו דין שחט"ל שנים ששחטו וכל דם שפך אחד ששחט חייב ושנים
ששחטו פטורין" ואם נפסק למדאשרי שחט אפ"ן שחט אחד ושנים ששחטו" מכלאמר
שנים שאחזו בסכין ושחטו בחוק פטורין אכל שנים שאחזו אבר והעל אותו בחוק חייבין" זה חומר בהעל
יתר משהיטה" ונכדת האיש לא תצבור" דהוא לא חנוק ולא שגג ולא מטעה" מקרב עמו ועמו בשלום
ע"י כן יהא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור במות והקריבין בשעת איסור במות בחסך שהרי
עכשין אמורא דהתן מניין תלה שמר לך כן תעלה עלת בכל מק אפי"ן" כי אם במקום שם תעלה ושם תעשה
שחט"ל כלל ע"י מלמד" שלא ידא חסך" מכאן ואילך הוא מדבר בקדש שהקדישן בשעת הדור במות
והקריבין בשעת איסור במות בחוק שהא חייב תל למען אשר יביא דב"י ואל שחט"ל דכחים המותרין לה
כבר" אפי"ן חסך עלפי השרה מלמד שכל דובא בבמה כזבא בשדה" והביאום לבי מצות עשה
כלה תעשה מניין תל ולא ידבחו עד יאזכרהם לשעירים" (אפי"ן קדע אל קדשיו קרבן בבמה תל" וזבחו
זבחי של" אפי"ן לא שאלו שאלו מניין לזבחת את העולה תל זבד" ואי יכול שאפי"ן מרבה הטאת ואשם תל לשאת
מה ראית לזבחת את העולה ולהוציא את הטאת ואת האשם אחר שריבה הכה מיעט תל שלמים מה שלמים
מיוחדין שהן באין בגד ונדבה אפי"ן מרבה לא כל שהיא כבד ונדבה" לאומאק המעלות והנזירות והנזמים
אומאק לך קרב בבמה לא עליה ושלמים בלבד" דה"ל ביהוס"ל" בכשר תמאק הפת מוכר שהדוניה לשחוט
במדבר היה שחט שלמים והדוניה שלא לשחט נזח ואכל כל פגמים ולא הותרה נזרה לא במדבר בלבד והלא
נזחאן שכל הדוניה לשחט יהיה שלמים אפי"ן מדבר בלבד אבל לדורות נזרה אפורה בכל מקום וחולין נשחטין
בכל מקום" וזרק הכהן את הדם על מזבה שזריקת דמה במזבה" (אפי"ן זריקת דהן בבמה לא אפי"ן דברים אפי

שנשבת שבתון שבת לענין מלכיה שבתון לענין יעניניו. וכל תעלה שבת כראשית אסורה ככולן תלך היום
הוא אסור ככולן אין שבת כראשית אסורה ככולן. וכבר הדין איש ואשה חתן ומהלל ללף שכל הפרשה אמר
בהדין אין ללמדהן שבתו מעין לרבות כן אחרת לראשית אסורין ללף ללף המשוחשמש המשחה מרוב
בבגדים מעין תלמידי יומת ידן ומנין לרבות כן אחרת המתמנה וכל רבץ הכחז ללף תחת אבן מלמד
שהבן קודם ללמדהן. יכול אעפ"י שאינו מלמד מקום אבותו תלך ואשר ימלא את ידו בזמן שהוא ממלא מקומו
עליו אבן אבן אבן ממלא מקומו של אביו יצא אחר וישמש תחתיו ומנין לרבות לו כלם ואחרים בין
העדים תלך ולכל את כמיהה כבד הקדש בנזק ללף הכדים שיהיו משלך דש"י וכבר את מקדש הדין
זה לפי לפנים ואת אהל מועד זה ההיכל ואת המזבח זה מזבח הקטרת יכפר אף לעזרות ועל הכהן
לו הכהנים ועל הקהל לו ישלף יכפר אף ללויים השוהה את כולן בכפרה אחת מלמד שהן מותבדין בשעיר
המשולח דברי ייחודה ל שמועין אומכשם שדים השעיר שנועד כפנים מנער עליו של כד דם הארמכר
על הכהנים וכשם שודיו שלשעיר המשתלח מכפר עליו של כד ודיו שלכר מכפר על הכהנים היתה זאת
לכס ללף עולם ללף על כלל מלך אחר בשנה מה תלך שמתין שיום זה מכפר שלם בשערים יכול אף
שאר הימים מכפרין שלם בשעריהן תלך אחת בשנה ללף אחת הפסח ואת חזה שהן שבעתימים וכל אונת
את העזרת שהוא יום אחד תלך אחת בשנה יאצא את העזרת שהיא רגל בתלים וכל אונת את ראש
השנה שהוא יום טוב כינוס הדפורים תלך אחת בשנה זה מכפר שלם בשערים אין שאר הימים מכפרין שלם
בשעריהן ומנין שכל הפרשה אמורה על הקדש ואם שיהיה מלך תלך ויעש כשש צוה שאת מלך ומנין
שאין אהרן ללף כבדים לגדולתו שלם כמקיים גזירת מלך תלך ויעש כשש צוה שאת משה ומנין שהיה
אהרן שומע משה כשומע מפייה קדש תלך ויעש כשש צוה שאת משה וכן הכר משבח בקבלה בדין
היתה אתו החיים והשנים תודת אמת היתה בפיהו וכלם השיב מעון שהשיב פושעם לטורה
וידבר אל משה רבו אלהיך בני ישראל יבין משום דשוחט וחמעה בחוק אין הקנים היבין משום
השונט ומה מעלה בחוק וכלם לא בלכד לא שהגוים מותרין לעשות במה בכל מקום ולהעלות לשמים ומותר
להודותם כיצד יקריבו ללם אכלאין עושים שלחוק וכלם מקדשין ארון שלם יראה במקדש בחוק או בני
ישלל אין ללף בני ישראל ומנין ללף אחרת דברים ואת העברים תלך ואמרת להם יכול בני ישראל יבין על
העליה בפנים יהוא חייבין על העליה בחוק אהרן ובניו שאין חייבין על העליה בפנים ללף יהוא חייבין על
השחיטה בחוק תלך אהרן ובניו ובני ישראל אין לו ללף אהרן ובניו ובני ישראל ומנין לרבות ראשי המטות תלך
כאן זה הדבר והלל נא זה הדבר מה ללף ראשי המטות כאן ראשי המטות ומנין לרבות הדבר טורים
ללף של תלך ראשי המטות זה הדבר וכן הדבר נא זה הדבר מה זה הדבר המור כאן אהרן
ובניו ובני ישראל זה הדבר המור להלן לרבות אהרן ובניו ובני ישראל זה הדבר מה זה הדבר למי זה שוה זה
הדבר אש נ"י מלמד שהפרשה הזו נאמרה בכה אמר אין ללף כלל הדבר ומנין ללף הפרשות שאתמרו בכה
אמר תלך הדבר אש צוה ש בניו אכל ללף הפרשות שאתמרו בכה אמר אין ללף כלל הדבר ומנין ללף הפרשות שאתמרו בכה
אין הקטן מוזק או יכול שאין מזהרין עליו תלך מבית ישראל אשר ישלל יכול להשוות את החטאת בדרום
שאינו מקום שחיטה יהא חייב תלך מחוץ למחנה או מחוץ למחנה יכול עד שישחוט חוק לשלש מחנות
ומנין אף במחנה ללף תלך במחנה או במחנה יכול אף השוואת את החטאת בדרום יהא חייב תלך מחוץ למחנה
מה מחוץ למחנה מותר ששכר ללף יטות כלל אף במחנה שאינו כשר לשחיטתו בכה יצא השוואת

[illegible]

איש שבומום שפוקל באדם ובבהמה ועבד בין בשוגג בין במזיד עבדו פסולה ואם
 היה מדיר לוקה" וכל מי ששבו מום מן המומין המיוחדין לאדם ועבד אעפ"י שהוא לוקה לא חלל עבדו
 ואם יש בו מום שחפז מראות העין אינו לוקה ועבדו כשה" בירדן הגדול היו יושבין בלשכת דגזית
 נעקרו מעשיהם החדיר שלן יושבין ודעו את הכדעל ביחודין ובמומין מי שנמצא
 בקול ביהוסף לנפש שחורב ומתעטף שחורים ויצא מן העזרה וכל מי שנמצא כשר ושלם לבוש לבגים
 ונכנס ומשמש עם אחיו הכהן מי שנמצא כשר ביחודין ונמצא בו מום יושב בלשכת העדים מתלע עדים
 למעשה והולך בקדשים עבאנשים וכתב של ואוכל של לחם להין מקדשי הקדש והקדש והקדש
 לחם להין מקדשי הקדש אם נמצא מקדשי הקדשים ערך לומר מן הקדשים ולמה נאמ' מן הקדשים שאכל
 עמ' מקדשי הקדשים ולא נאמ' ומן הקדשים הייתי אמי מקדשי הקדשים לאוחר לזר מה' יאכל מקדשי
 הגבול לא יאכל ערך לומר ומן הקדשים" אלא עבד ומן הקדשים ולא נאמ' מקדשי הקדשים הייתי אמי
 מקדשי הקדשים יאכל ומה מקדשי קדשים לא יאכל ערך לומר מקדשי קדשים וערך לומר מקדשי קדשים יאכל
 מקדשי הקדשים הגבול יאכל ומקדשי קדשים לא יאכל ערך לומר מקדשי קדשים וערך לומר מקדשי קדשים יאכל
 במקדש ה' לא יאכל הוא מהאם טבול יום ומחוסר כבודים שהן כשרים לעבודת מחרדאן וכל מקדש
 בעלמס שמינו כשר לעבודת מחרדאן יאכל יאכל במקדש ה' יאכל במקדש ה' יאכל במקדש ה' יאכל במקדש ה'
 אם נאמ' אלא חסר כשר ערך לומר ואכל המזבח ולא נאמ' אלא חסר כשר ולא נאמ' אלא חסר
 הייתי אמי אלא חסר כשר יאכל פסול ואכל המזבח שאינו כשר לא יאכל פסול ערך לומר ואכל
 המזבח" אלא נאמ' ואכל המזבח ולא נאמ' אלא חסר כשר עבדו כשה" בירדן הגדול היו יושבין
 אסור ואכל הפרכת שאינו כשר לעבודה לא יאכל פסול ערך לומר ואכל הפרכת וסור לומר ואכל המזבח
 יאכל לא יאכל לעשות קדשים כן הוא מצותן הכהנים נבדקין אם אין כהנים נבדקין ליום ואם
 אין טהורים כנסין טמאין ואם אין תמימים נבדקין בעלי מומין ומניין אם עבד תהא עבדו פסול
 ה' ואלה יהיו חמשת מקדשי ואעפ"י שהוא עבד אית' במיתה לא יאכל כשה" בירדן הגדול היו יושבין
 להזיז את אהרן על ידי קדשים ואם קדשים זה על ידי זה" ואכל כלבני ישראל להזיז בירדן על כן
 וידבר דבר אהרן ואל בנאוינו חן נזירה לא הפרשה וכן הוא חונן ושר מאחרי ויעל גלגליו
 על לבו ונאמ' גזרו וסור" מקדשי בני ישראל על קדשי בני ישראל היבין משום פגל ונותר וטמא אין
 היבין על קדשי בני ישראל משום פגל ונותר וטמא" קדשי ישראל אין לא קדשי ישראל עמ' מניין
 ה' לא שר הם מקדשים לא יאכל יעל דבורת כולן" ולא יאכל אלא קדשי זואזהרה כעומם שישמש
 ומניין שהוא כשר נאמ' כשר חלל נאמ' חלל בנותר מה לא מיתה אלא מיתה" וידבר אהרן
 לו לעבד ולא ישהה עד שלא יהיה כשר עכ"ל ומה לא מיתה בלבד כמין שנטמא בעזרה
 ויצא בקצרים וב' יאמרו היה צורך ודבר באר על גבי המזבח וקירב שריפתו שכל קירוב
 עבודה כעבודה" ואעפ"י שדעו כי טמא במלכות אחיו הפרהטם לא היו מביאין אותו לבית דין אלא
 מוצאין את מוחו פגזרין" אמר להם לא העמדו כלפי הד' סיני" לדתכם שיהיה היבדל ורואה" אהרן לא יאכל
 אם נאמ' לאבות למה נאמ' לבנים ואם נאמ' לבנים למה נאמ' לבנים לפי שיש באבות נמה שאין בנים
 ובנים מה שאין באבות" באבות מה הוא אומ' וכל בית ידעת נחלה ודנה מצות בנים מה שאין
 באבות הא לפי שיש באבות מה שאין בנים ובנים מה שאין בנים למה נאמ' לבנים וצריך לאמ'
 לבנים א"י אין לי לא א"י ששה מניין לזרעכם ומניין לדבורת כל ישראל ה' א"י

פה של
 שדורו למטה
 ב' ימים

ה'תש"ח
המש"ק
לחברתם

[illegible]

בחדריו וכלי מלבושיו כעלמא דהוה" בתרומת הקדש לא נאכלהם אינה מחולת וכלתה יחאמה כדכ
כתשדל שמשאכלכה וליה ממנו ברת והלכה דבר ונשאת לעבדא פשעית לנכדי הייתי אונס בשם
שמינה וכלתך מהלך לה נאכלה היא כתרומת הקדש לא נאכלה היש אנה אפלת האם אמה אפלת
בתרומת הקדש ונאכלה ממנו כתרומת לה נאכלה בקדשים ואם נאכלה בקדשים לה נאכלה בתרומות
לפי שיש בתרומות מה שאין בקדשים ובקדשים מה שאין בתרומות אף שיש חיותו לנר ותרומות לא חיותו
לד" קדשים הייבין עליהן משום כגול ואף וכו' וטמא ותרומות אין חייבין עליהן משום כגול וכו' וטמא
וטמא' הוא לפי שיש בתרומות מה שאין בקדשים ובקדשים מה שאין בתרומות ערך לומר בתרומות
וערך למקדשים' הוא למדת סבת דין שנאכלת לישאלו שבעל' לעדול להחפור לה כגול תרומה
וחזה ושוך של תרומת הקדש לא תרומה וכל קדש' ובתבין כי תהיה למנה וגרושה משום' ישמעאל
אמר ונני' לנני ועבד' שפא על הפהנת ועל הלוח ועל בתי שאל' שפאלה שזכר' כי תהיה למנה וכו'
מי שישל' למנה וגרושה' כה' יסא' גוי ועבד' שאין להן' למנות וגרושה' כה' אש' כהנת' ליה' ובת
ישל' למני' מכתובת' יאמר גרושה מהלך' למנה שאל' נא' גרושה ולא נא' למנה הי' וכל אונס' קדש' שיש
אפורה לכת' הי' הי' הוא חזרה' למנה שישל' מותרת לכה' הי' וטא' נודין שחזרה' לנכד' הי' וטא' נא'
גרושה שאין לה' זרע ונא' למנה שישל' זרע אין' שאין לה' זרע ונא' למנה וזרע אין' לה' כה'
למנה למנה ולא שמי' גרושה הי' וטא' למנה שישל' לה' זרע ונא' למנה גרושה כה' שישל' זרע אין' לה'
זרע לא ונא' למנה וזרע גרושה וזרע אין' לה' כה' למנה להחמור עליה וגרושה לה' קל עליה'
וזרע אין' לה' אף ללא' זרע זרע מעין' לה' וזרע אין' לה' אפלה' זרע זרע כה' אפלה' כה'
בתבין שמשאכל' לישאל' וליה ממנו ברת והלכה דבר ונשאת לעבד' הי' וטא' נא' למנה גרושה כה'
גדול עומד ומשמש של כה' המדנה ממנו' וכל אונס' ופוסל' למנה אפלה' וזאת אומרת לה' כה' בתבין
בתי שישל' סובל' מן התרומה וזרע אין' לה' כה' שישל' כה' נא' למנה כה' אפלה' כה' זרע
ישל' למנה ממנו' בתרומה' וזרע אין' לה' אף זרע כה' כה' פסול' למני' וכל זרע אין' לה' כה'
כה' שישל' למנה לכה' וכתבין לישאל' וליה ממנו ברת והלכה דבר ונשאת לעבד' הי' וטא' נא'
הי' זה ממנו' הי' אפלה' בת' שישל' לכה' תשל' בתרומה כה' כה' לישאל' לה' תשל' למנה כה'
אפלה' זרע מן הסמך ומן הנכריות כה' אפלה' כה' יסא' זה שישל' זרע' כה' בתבין
שמשאכל' לישאל' וכתבין לכה' וליה ממנו ברת והלכה דבר ונשאת לעבד' הי' וטא' נא'
אפלה' לכה' יסא' זה שישל' זרע' ושה' אפלה' כה' יסא' זה שישל' זרע' כה' בתבין
למעבדות משה' אמרו העובר והצב טסל' וכל' מאכל' מלחם וכל' לחם חוצות' הי' וטא' נא'
ולתדמה ואינה חוצה לשוק' מלחם כה' הי' למנה שישל' זרע' אף כה' שישל' זרע'
ובתבין כי תהיה למנה וגרושה מלכ' שמשאכל' למי' שישל' לה' נענשה שזכרנו הל' לזרע שלמה'
הוא דמ' ויחנן בתבין לישאל' אף זוג' עולה יסא' מא' הי' אף דכ' אפלה' אפלה' אף זרע'
אין' לה' במתנת' תשל' אף קופרה' אף אפלה' אף מצי' דמ' ליה' עניול' אף וטא' נא' ויחנן כה' דר' ויחנן
שיתעשר ידבק בזרעו שלמה' כלשון תערה וכה' מעשה' לה' קשה' אף בתלמוד' הי' כה' דר'
וכל' לה' יסא' מני' לכה' כה' שמשאכל' לישאל' אף כה' תרומה' וכן כה' שישל' תרומה' חבירה'
כיה' הוא הי' בן כה' וכל' לה' אפלה' ואי' כה' כה' כה' יסא' שישל' זרע' לה'

[illegible]

[illegible]

ברשותך שורט כבשים ושה עזים" ואל שאינן ברשותך אינן וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאן וזמרן לא
הטחת עליהם ולתאמרת: לכם לעלות בהרים ולהתקע בשדות שבתאן ולפני קדבן מלא שאינן ברשותך
אלא מלא שדין ברשותך ומן הגדל על הבוקר לכך שאינן שורט כבשים" דא דהשתה ברשתים שמחו מלך בשר
שם וכמה דא דהשתה לעשות שורט ראש לכל הקדבות אמר לוי למטותה שיעא עליהם שפירע עם אחד מגדול
מלכות וברך המלך בלבים ולא מצא בהן ממש מה עשה עשה קטורה גדולה ודושיב לאותו השם בראשן
של מקובין וכל כך למי להויען שברך בלבים וליא מצא בהן ממש" כך לא שהיו אומות העולם מוכין את
יש טאמרון להקמתם עשיתם את העגל וברך הקדש ולא מצא בלבים ממש ולא עשו אותו לא בלבים שעל
עמין לפי כך עשו ראש לכל הקדבות שורטן כפא ע" שורט בנות אבינא ברהב ואלה בקר רץ אברהם
כשכב בכותל צידן ויחזק וירא ונהיג אחר' ועז בכותל צידן ועקב לך נחמיה צאן נהג למשכ שני גדיי
עזים" שארץ יורה לה אדם" כי יורה למד על יצא דוסן שפול בנהמה וכשר בחרם" שורט או כשכ אן
עז פירט ללללים" כי יורה פירט ללללים דוסן" והיה שבעתי מפרט למחוק דמן" ותחתא מופט ליתום
ד' ישמעאל בנו של יחנן בן בחקה" אמ' נחמ' כשן תחזא מן ונחמ' להלן תחזא מן מה תחת האמור כשן
פירט ללללים וליוצא דוסן אומה וקדחת וליתום אף תחת האמור להלן פירט ללללים וליוצא דוסן ולמחוק
זמן וליתום" מה תחת האמור להלן פירט ללללים וליוצא דוסן פירט ללללים וליוצא דוסן פירט ללללים
אומה תל' ויהי שבעתי מפרט למחוק דמן" ד' יוסי בי ד' יהודה
ה' תחתא מן א' תחתא מן יכול אפילו יצא ממנה כשרא מנה תל' עבא מן דא כשרא מן עבא מן עבא מן
שעה אחת" מפרט מן נחמ' ויהי שבעתי מפרט למחוק דמן" ד' יוסי בי ד' יהודה
כדון נחמ' כל האפסנים שיש כשן א' ירא פ' עד שיראן ס' מטרונה תל' כך אמ' הקדש לישא מל
דבא למקדש עד שבעתי מפרט למחוק דמן" וישראל שאל לא תשאל וכו' אחר עליה
נחמ' יודע צדיק נשכחמה זה הקדש ורחמי דשעים אכזרי זה המין שאמ' לשמוע להרג ביום אחז' דא ר'
ברביה בשם ר' לוי יודע צדיק זה הקדש שכל בשרה ליתקח לאב על הכנס' ורחמי דשעים אכזרי זה
קדח רב שכל ב' אפ' על ב' ר' ט' ומו' דשמי' ותל' דאמ' יכול משמי' ותל' דאמ' מותר וצמי' מין
עמוא קור' תל' בכבוד ב' ד' השמי' ותל' דאמ' יכול בכבוד יהא מותר בשמי' ותל' דאמ' מותר וצמי' מין
תל' במוקדשין ומיוס השמי' ותל' דאמ' ירצה עדין אפי' אומ' הכבוד יהא מותר בשמי' ותל' דאמ' מותר
ולתל' פני' ליתן את האמור בכבוד במוקדשין ואת האמור במוקדשין בכבוד תל' אמוא מן לנזירה
שור' ותל' אפ' שהוא כשר מיוס שמי' כל ששיתה דהי זה משוכה ילצה אשה ונשים ונעין להקיש
תל' ללללים אשה ל' ללללים שמי' דמשתל' ושורא אשה מין לשוחט אבות ואר' בנו במוקדשין ויהי
זה בל' ירצה תל' ללללים לקדש אשה ל' — ושוראן שאל אבות ואר' בנו לא תשחטן ביום אחד מלפני
שקשוקט אבות ואר' בנו במוקדשין דא זה בל' ירצה ודאמ' במוקדשין מין בחולין ל' שור דפדוק הענין
ואימא בחולין מין במוקדשין ל' תל' ושור ושה מוקדש ענין ראשון" אומה קדשים כלבים ל' אף אתו ואת
בנו כלבים ל' אומה קדשים ל' ללללים ר' אומה מיבעי ל' לחלק קדש דעיתא מניח עז שישחוט שור
ושה ובנו דאמ' מאותו פקד' כי צדיקא בלללים צבי שצא על העז וילדה ושה טעה ובעה לוקח אבולע
דבא על הצביה ל' שחוט ואם שחט אבולע ל' פיר' וכנה אקרה תורה ל' צביה ובעה" שור ל' דהי
הל' דין הוא מ' דאם בהמה טה' נה במצות כדן דהי דאם במצות אבות ואר' בנו דהי דאם במצות סקו אצדן

שאין תלמוד אב אב ענין לא כולה תנח ענין לזכרה אף תחלת זכיחותה לא עלמית לה אלא כל ביום
אחד אין לה תורה ומניין לכל המעלות לכן לא היה צריך לה עלמית לה אלא כל ביום אחד וכן
תזכרותה וכן תדברו וזכר לרבות זכרים הנחלת לעכאחד שלה והיא צריכה לה עלמית לה אלא כל ביום
אחד" לוי לרצונם הוציאו שמה דאמר שהוא צריך לזכר וללאב ארעב לא אומר לך לא אומרתי לכם זכור לה
שאומר ויעשה רצוני ולא ירצוני ארעב דוכחים אלא לרצונם זכרו" ושמרתם זה המעשה" ועשיתם זה
המעשה" כל שאינו במשנה גינו במעשה" ושמרתם מצותי ועשיתם ליהן שמירה ועשייה למצוות אע"פ
אני נחמן לשלם שכר" ולא תחללנו ממשמע שאל תחללנו קדש וכשתא אמי ונקדשתי אסור את
לקדש את שמי" יכול כחידוי ולי בתוך דני ישאל במרובים וכמה מחצות עשרה" מכאן אמרו על המוקד עצמו
על מנת לעשות לו נקאין עושין לו מה ושלם לעשות לו ש עושין לנס עין מצונו בחנה מישל ועזירה שאם
לנכודני נכודני לא חשין אנהא על ארצות הן אית להנא דיאנחא פלחין קדמוני והן לא מצלי ולא
מצלי ידיע להו לך מלכא די פלחין לא איתנה פלחין" וכשהרגט רוגיעם את טפוס נאד לוליסם אחרון
בלחץ אמי להם ארעב מעמיה שחננה מישל ועזירה יבטל ארעבם ויציג ארעבם מדי" אמרו לחנניה מישל
ועזירה כשרים היו ונכודני צרי היה הן שיעשה כן על ידיו אלא תנו לך רשע אחר ואין את הן שיעשה כן
עליך ואנו מחוייבין מיתה לשמים ואפוא ארעב הורגינו הרבה מיתות למקום הרבה דוכים הרבה אריות
הרבה נכרים הרבה נחשים הרבה שרפים הרבה עקדנים שיגעו בנו אלא קוף שהמקום עתה נרבע את
דמיון מידך אמרו להם כעמדם עד שצאת עליו דיוטלי מחמיה והרבה ארעב מוחו בבקיעות" דא ונקדשה
בטל בטל ישאל תבולתם אין פרשן על שמע ואין עובדן לעבד דתבולת ואין נושאין את כפתן ואין קדשין
בהרבה בדוכים ואין מפלוגין בנכיא ואין עושין מעמד ומושב ואין אומדן ברכות אצילים וחתינים ואין מזמנים על
המזון בשם ואין אמי קדש אלא כעשרה חנא הני מלכא די חיא בראתא אמר יוחנן אמי קדש ואין דשתי בתוך
בני ישראל דבר שצדוקה לה יהא כפחות מעשרה" מאי משמעה תמר דכח אחא די חיא בראתא אמר
תוך תוך בראתא ונקדשתי בתוך בני ישראל ובההרס הבדל מתוך העדה הלא תמה להן עשרה אף כן נמי
עשרה" המוציא אתכם מארץ עלמית כן דוצאתי אתכם מארץ מצרי עלמית שחמסד ועצמכם לקדש
את שמי" להוציא אתכם ללא על כרחם" אמי יא אמי נאמן לשלם שכר" וידבר דבר אל בני ישראל (אמלחם
מעדיי" מנין שמעבדיו את השנה של הגלות שעלו ועדיין לא הגיעת לבני ישראל מעדיי עשה ארעב
שיעשו אוחן כל ישראל היתה השנה צריכה לעבדו ושב ונשא ונתנו וקמרו וליא הפקדון אמר מעבדתי עדי
שאירע הדבר מניין שאינה מעבדת וליא שר תקראו אותם מעדיי אם קריתם אותם נאנעדי ואם לאו
מועדי לא היתה השנה צריכה לעבדו ועיבדוהאנוסין או שנקבין אומנוסין ענין מניין שיהא מעבדת וליא
אשר תקראו אותם אם קריתם אותם מועדי ואם לאו מועדי" עיבדוה בלילה עבדוה משנה לחברתה
פחות חדש או ירח חודש וכן תהא מעבדת וליא אתם ארעב ארעבין לו מעדי" עשיתם ימים תעשה
מלכה מה ענין שבת לענין המועדות לומר לך שכל המועדות מעלין עליו של חלל את
השבת כל המוקד שאת המועדות מעלין עליו כלן קיים את השבת" שבת היא לוי מניין ליום הכפודים
שחל להיות בשבת ושגג ועשה מלכה מניין שהוא חייב על זה בפני עצמו וליא שבת היא לוי יום הכפוד
הוא" אלה מעדיי יא מקראי קדש מניין שמעבדיו את השנה מפני הצורך ללא מה מועדי יא מקראי קדש
אשר תקראו אתם יכול כשם שמעבדיו את השנה מפני הצורך כן יעבדו אותה מפני הטומאה וליא

א

[illegible]

העבר קיתוב פונטמין
קורוסק (טור) הא
עכיו

[illegible]

[illegible]

אני מכיריך שכן מצונו שכשהיו ישראל במדבר וזעזעו שנה הקריבו כדשים בליל לחם כסף כסף יקריבו כדשים
בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
וכל המאור בתורת כדשים לא קורבן כדכר משכנו לא יין קורבן כדכר שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
מה אני מכיריך יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
והלכה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
בין כלם ועליו נאמר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
הלכה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
שנהוג הדבר להיות" וכן כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
ל ים ופי מה מאה הכסף לתנה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
ללמד שכל מה שדוא מוציא לקט שבתה ופי"ה ומעשר עני מעלות עליו כל בית המקדש קיים ומקדש
קייבונתו כדכר" וכל מה שדוא מוציא לקט שבתה ופי"ה ומעשר עני מעלות עליו כל בית המקדש קיים ומקדש
זים ומוציא מקדש קייבונתו כדכר" לעני ולפי תעבארה כל מעלה" אע"פ שהיה כסף אע"פ שכל
וידבר" ומוציא מקדש קייבונתו כדכר" לעני ולפי תעבארה כל מעלה" אע"פ שהיה כסף אע"פ שכל
אמר" בשעה שהקדש עולה ונשבע על כל מה שדוא מוציא לקט שבתה ופי"ה ומעשר עני מעלות עליו כל בית המקדש קיים ומקדש
שם יורוהו ומוציא מקדש קייבונתו כדכר" לעני ולפי תעבארה כל מעלה" אע"פ שהיה כסף אע"פ שכל
והפך עליו מדרגה" למדת רחמים אימתי כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
בדשונה ומוציא מקדש קייבונתו כדכר" לעני ולפי תעבארה כל מעלה" אע"פ שהיה כסף אע"פ שכל
לפי"ה למדת שם היותה משוכעת בג"סות והיה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
לפי"ה למדת שם היותה משוכעת בג"סות והיה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
כך אם יקרא שומר בעיר בראש השנה ועם לא יאמר לו שחלף אחריו רעה בעיר וצ"ל עשה" ששון
הקדש הוצא במיתתו של שומר שחלף אחריו רעה בעיר וצ"ל עשה" ששון
שגשגו שגשגו מדרגת הרעים נאמר דכדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
והיו" ה"ה שיהיה שומר הרעים נאמר דכדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
בוקרנס יש להן כמה כלפי"ה יש להן ומוציא מקדש קייבונתו כדכר" לעני ולפי תעבארה כל מעלה" אע"פ שהיה כסף אע"פ שכל
את בורשן כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
למשכיל" אע"פ שהיה שומר הרעים נאמר דכדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
לפי"ה למדת שם היותה משוכעת בג"סות והיה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
לפי"ה למדת שם היותה משוכעת בג"סות והיה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
מנלן שדוהו"ה אף אהרן לא עשה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
בשכיל" לנאמר מנלן שדוהו"ה אף אהרן לא עשה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
וכי כל הדשים אינן חודש אלא כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
והלא יקרא חודש ונאמר ויש לוהג יחונן בו בראש" ופי"ה דה"ה שדוהו"ה אף אהרן לא עשה כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
מעשיכם כדכר יקריבו כדשים בליל לחם כסף שמשון הלכה כסף נע"ל לא יין הטעם כדכריו שכל המאור בחנומש המקוים קורבן כדכר
דין וצ"ל ע"כ רחמים ומתמלא עליהם רחמים ומדחס עליהם והוסך להם מדרגה"ה למדת רחמים

אמר

כרת על תוספת מלמדה יכול להאמר הוא חייבין כרת על תוספת מלמדה לא והוא חייבין כרת על תוספת עני
הוא על תוספת מלמדה על ענין מלמדה חייבין כרת אין חייבין כרת על תוספת ענין יכול להאמר היה
בכל ענין אבל הוא בכלל מלמדה לא תעשו בעצמי ופחד לה יהיו מוזהרין על תוספת מלמדה
אבל יהיו מוזהרין על תוספת ענין הן הוא מהאם מלמדה שהיא נהגת בימים טובים ובשבתות הרי
הוא מוזהר עליה ענין שאינו כוהג בימים טובים ובשבתות אינן דין שהוא מחזיר עליה אבל מלמדה לענין
ליום עצמו לא שחזרו כשהוא עומד עונש מלמדה שאין תלך שפירקל והוא מהאם ענין שאינו כוהג
בימים טובים ובשבתות הרי הוא עונש על מלמדה שהיא נהגת בימים טובים ובשבתות אינן דין שהוא
עונש עליה אם כן למה שאנו עונש מלמדה נלמד ממנו אזהרה לענין מה עונש מלמדה לאחד מלמדה אף
עונש ענין לאחד מלמדה וידבר דבר אחר ענין למה בחמי עשר יום לאהרן הז' חג הקדש שבע ימי לוי
מה תלך לך שז' בכות תשבושצעת וחי' יודע אם שבעה ראשונים ואם יצבעה אחרונים כשהוא אונס
בהמשך עשר יום הוי' אומ' שבעה ראשונים ונה' שבעה אחרונים הזה חג הקדש זה טעון סוכה ואין חג
המצות טעון סוכה חג הקדש שבע ימי לוי יכול תהא חגיגה וקופה לגבורה תלך חג הקדש העשירי לא חג
הקדש העשירי יכול תהא חגיגה וסוכה להדיוט תלך חג הקדש שבע ימי לוי לא חג הקדש חגיגה וסוכה
להדיוט ה' עקוביה אומ' מניין לעצ' קופה שהיא קדוה כל שבעה חג הקדש שבע ימי לוי ה' יהודה בן
שיריה אומ' מנין כשם שחלשם שמים על החגיגה כך חלשם שמים על הקדש תלך חג הקדש חגיגה וסוכה
קופה לוי בעצ' הדאש' מקד' קד' יא' לא והן מלמד שהיא רגל בגט ענין ופ' כך יש לו קרבן בגט ענין
הנדרתבן בשמי' חזרו לפ' כרגל' כל מלמדה עברה לא תעשה הרי זה צא צא על ימי מועד שהן
קדוה בנשאלה יכול יהא קדוה בנשאלה עברה

[illegible]

כיום כבוד וכל מלכא לא תעל בי יום כבודים שכוללם לי יום כבודים מכבודם כן עשה ונתקדש קדש
ונתעלה בו ולא עשה בו מלכא מניין אע"פ שלא עשהו מקדש קדש ולא נתעלה בו ועשה בו מלכא שהיום
מכבוד ר"ל כיום כבודים הוא" יכול לומר לי יום הכבודים מכבוד לא עם הקדושות ועם השערות ש
שמן קדושות ואין שערות מכבוד ר"ל כיום כבודים הוא" יכול לומר על השמים ועל הארץ שבים ודון
הוא חטאתם שם מעדין חן וחסד מכבוד מכבוד מה חטאת נא שם אינן מכבוד אלא על השמים אף יום
הכבודים אינו מכבוד אלא על השמים" לא אם אמרת בחטאת נא שם שאין מכבודין על הזיון כשגגה חטאת
ביום הכבוד שהוא מכבוד על הזיון כשגגה הוא" והוא מכבוד על הזיון כשגגה יכבד על השמים ועל
שמים כן ר"ל אך בעשור אף למעט האמנו מכבוד אלא על השמים" וענין את נפש חסידים יכול
יש בלמה וכמה כח שיעצור ר"ל וכל מלכא לא תעשו ענין אחרות לך ומלכא אחרות לך מה
מלכא שכל ואל תעשה אף ענין שכל ואל תעשה" אימא הלא דיתב בשמים וקא מצטרף לה כחמה ליה
קום תיכבד לך והיכא דיתב בלילה וקא מצטרף לה כחמה ליה קום תיכבד בשמים דומא דמלכא מה
מלכא לא חתנתיה אף ענין לא תחלק בו" תנן היום יום הכבודים אקור באפילדושותיה ופדחיה
ובסיבה ובעליהם נולדו ובת שמים המלך האט חמשה עשר לך חסידים כבוד חמשה
עשר שבתות" שבת שבתין שבת שבתין בעשור אף בעשור והיתה זאת לכם קדש חמשה הוא ואנן
שבתות שבת" כלל כלל היום" אפילדושותיה דאקור ענין מלכא דיתב ענין אף נפשותיה ור"ל
דכיל ישמעאל כחן רענא את נפשה ונאמלה לך ויעבד וירעבך מה לך ענין רעבון אף כחן ענין
רעבון" סי' לה דאקור ענין מנין דכחן רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן
ענין שכל כחן היום הראשון אשר עתה כחן רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן
הכין אמר המלך עתה לך על שרך כחן מות" ופי' התענית בלילה רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן
ושק ויתאם במידה רעבון מלכא אצמא מים ושק ממאי לאו מלכא יצא ודלמא מנעית סנדל אמר רב עמרם
ב' יתחן מחסא מים קדים על נפש עיפה ואימא משתיה כחן כנפיש עיפה על נפש כחן אלא עין מר חסידה
הוא" נעלה פנדל מלכא לך רחוק ודיוו עולה במעלה הזיתים עולה וכו' וראש חסיד חסיד ודיוו חסיד וכו'
וכי' התענית בלילה רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן
אם תענה מתשמים ואם תקח מצרה" והקדש אשה לני זה קרבן מוסף" וכל מלכא לא תעשו
בעצם היום הזה רחוק אשה לני זה קרבן מוסף" וכל מלכא לא תעשו
המשאש רעל כל מלכא רחוק אשה לני זה קרבן מוסף" והאברהם את הנפ מה ר"ל למושה ואמא כדור
בכל מקום ואם יודע נמה הוא כלשהוא אומ' והאברהם למו' על הכרת שותא דאבדון" שבת שבתין כחן
שם הכבודים אקור באפילדושותיה דאקור ענין מלכא דיתב ענין אף נפשותיה ור"ל
שבת רעבון מלכא ושבתין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן
אין שבת ברך שבת אקור כחן" וענין את נפשה רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן
אם בענין יכול משה שר ר"ל בתענה הא בתיצה צד מחיל ונתענה מב עוז יום שכן מוקיפין מחיל על קווש
אין לו לא מלכא מלכא רחוק אשה לני זה קרבן מוסף" וכל מלכא לא תעשו
תשבתו ימים טובים מניין ר"ל שבת כחן שבת מוסף אף כחן ענין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן
חידין כדיתעל דגהבת ר"ל וכל הנפשה רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן ענין רעבון אף כחן

[illegible]

ולקחתם לכם ד' אבא כל כהנא מתח קחמוסדי ואלכסך אמר אבא בר כרנא קחו מוסר שבתורה ואל כסך
כלא כסך וכלא דמיס שגלכו שוכח ואכלו וכלא תשקלו כסך כלל לחם למד תשקלו כסך למד שבתם שבתם
כסך לכל עש כלל לחם על שלם שבעתם מלחמה שבתורה ויג' עכס כלל לשבעה למד אתם יבעים ואומות
העולם שבעים כלל לשבעה על שלם שבעתם מ"כ שבתורה דכלל לחם כלל לחם ושתו ביון מקבתי ד
קחמוסדי ואל כסך אמר אבא בר כרנא משכר לקיחה את למד שכר לקיחה כמ' צדים בתל לקיחה מקיחה
כמה דות שותי דידיה בארבעה מנה בהמשך המנה הא שבעה להן בבזמנים ובבזורים ובבזורים סיוון
ועוג ובבזת שלשים ואחד וכלל שהוא עמוד על האדם ככמה דמים ובכמה מצותי שכו על אחת כמה
וכמה למכך משא נזחיר את שלם ולקחתם לכם ד' אבא תויעני אורחיים אמר דניד לפי הדף רבין
העולםיים הויעני שגה פילון מפורש לעתיד לבוא ד' יודן ור' עמרם ד' יודן אונא אמר הקף לדניד דניד אבא חיים
אתה מ' כקט צפת כירא ד' יודן תוסף מוסר ור' עמרם אונא אמר הקף לדניד דניד אבא חיים
עמרם ליסורין דכלל ודירך חייבת ופחות מוקר' שובע שבעות את פניך כשמות שבעים בהשמות פניך
מקרא אמרנה תלמוד ודקדק' ד' שובע שבעות את פניך דעמנות אל תהי קורא כן לא שבע שבעות את
פניך לו שבע שבעות של צדיקים שהן עתידין להקיבל פט שפינה ופניה דאמור לחמה וכלל ור' קיע לבדקיים
ולכבדים לשושנים ולמנוחות ב' חמדות' לחמה מעין ברה כלמה' כלל ור' קיע לבדקיים
דחמדות יזהירו כזהר הרקיע לבדקיים מראשם כלל ור' קיע לבדקיים יחצו' לבדקיים ומצויין הר' קיע
כבוכים לעולם' לשושנים למעצח על שושנים' לחמדות ב' חמדות' מ' חמדות' ודנה מנדת זהב כלל
נעמית בימיך נח' אמר חזר לפי הדף רבין העולםיים מי יויעני אונא אמר הקף לדניד דניד אבא חיים
תריין אמורין חד אמר זה שיהא מכוון תורה ונכחזקן ואחרת אמר אלו פורים ומשכים שהן מלמדין את
התננות לאמיתן שהן עתידין לעמוד צימית שלהם ד' חמדות' נעמית בימיך נח' ד' שובע שבעות
את פניך לו שבע מנדת שבת חמדות' מיין שכלל נקודה ותקנה ושמה' אם שמה' לנהגה ואם
חמדות' למה שמה' אמר אבא בר כרנא נשים שבעות שכלל ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות'
וטעון גזר דניה כדיה אבא ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות'
לפני הדף מ' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות' ד' חמדות'
ה' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'
ולקחתם לכם' ולקחתם לכם' ולקחתם לכם' ולקחתם לכם' ולקחתם לכם' ולקחתם לכם'
אמורה א' כ' אמורה ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'
משלכם לה' א' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'
ש' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'
לעזרם עזריה ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'
ללמדך כמה ה' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'
ונתנו לה' לעזרם ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'
והחזירו לה' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'
את הגזול אמר לו זה שהיא נוטל לו לב' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'
את כל העובדין והשכין ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות' ו' חמדות'

יוצאין

אמת נקרא לא כדן אי אפשר לא יעשו כולן אגודה אחת והן מצטרפין לו עליו
והשטות והשגרה שאר איברים שבאדם עומדין בהן ואזן מעיגן אותן דא ארבעה כנף ארבעה אבות והלל
שניהן לא ינקו מקרא מן האבות שכלת בזרוע עשור בני יעקב ונסף פלג פה עץ חור זה אבינו אברהם שהיה
הקץ בשיבה טובה דכל ואברהם נקן כפת תמריה זה אבינו יצחק שהיה כפות ועקור על גבי המזבח ועקב עקב עבר
זה אבינו יעקב מה ההדס דחוס בעלן כך היה יעקב אבינו החזק בכלם וערבי נחל זה יוסף מה הערבה הזאת כל ישיה
קודם שלטת המינים כך יוסף מת קודם אדון דא ארבעה מינין כנגד ארבעה מהות פרי עץ הדד זו אמונו שרה
שהיה נתקן בשיבה טובה דכל נאברהם ושרה זקנים כפת תמריה זה אבינו רבקה מה חתמיה הזו ישיבה מאכל
ושבה קוצים כך העמידה אמינו רבקה צדיק ורשע ועקב עץ עבות זו אמונו למה מה ההדס הזה דחוס בעלן
כך היתה אמונו למה דחוסה בבעל וערבי נחל זו אמונו רחל מה הערבה הזאת כל ישיה קודם שלטת המינים כך
היה רחל קודם אחותה דא ארבעה מינים כנגד ארבעה דגלים שהיו ישיב במדבר דא סגל ארבע חיות שבמרכבה
דא כנגד ארבע מלכות שהן מוצרין את ישראל שאם יעשו עצה רעה עליהם לא יאמרו בעלי פטם לו מכילן עתה
דא כנגד ארבע עת קפות שלעולם מתנהג בהן דא כנגד ארבע מיתות בל יין אלא דכל אדם הכאשר נלמד לדעות
מינים שכלם אע"פ רבם על ארבע מיתות בל יין דא כנגד ארבעה שפטים הלעם אלא דכל אדם הכאשר נלמד לדעות
לעצמא דבעת מינים שכלם אע"פ רבם מארבעת שפטים דא כנגד ארבעה צומות אלא דכל אדם הכאשר נלמד לדעות
חיות מינעיות בתקן שין אתם צדיק צנוות דא כנגד ארבעת צות הארץ שהן מלכות נמשם שזנו וצות
יבואה יקבץ מארבע עשרות ארץ וחברם אתו חג לש מה תל לא שז שבעת ימים ויתחג לעלה יכול יטען חגיגה
כל שבעה תל אתו יום אחד בלבד אסין למה שבעת ימים בתשע ימים כל שבעה מינין אלא חג ביום טוב
הוא ששין שנת חגם כל הרגל וביום טוב האחרון תל בחיט השבעי בחג אורו יכול אלא חג כגל יחוג אחר
הרגל תל אתו במועד אתה חוגג אין אתה חוגג חודש לו בסכות תשב ולא בקובה שבתוך הצית ולא בקובה
שתחת האילן ולא בקובה שתחת הסוכה אדרבה בקובה וברית משמע אלא נחמן ברי יצחק בבכ כה
תשב אין תשב לא בעין תדון מכאן אמר ארבע בקובה ושנת בקובה ומיטיל בקובה ומסך בקובה ופלי
שבעת הימים עושה אדם את קושרת קבע וארבעתו עראי כיצד היו לו כלם נשים מעלה לבנות מצעות כחות
מעלה לבנות שבעת ימים אין לו אלא ימים לילת חמין דיין נאמ כאן שבעה ונאמ שבעה נאמל סגור
מה שבעה אמונה כחל למנוע עשה בהן לילת כימים אף שבעת ימים אמרין כאן נעשה בהן את הלילת ימים
הולכה לך לדרך דין נאמ כאן שבעה ונאמ שבעה בל נאמל שבעה אמונה בל נאמל לא עשה בהן לילת כימים אף
שבעה אמונה כאן נאמל לא עשה בהן לילת כימים כחל למנוע עשה בהן לילת כימים אף שבעת ימים אמרין
הדיין כל היום אל ינחמו שבעה שכלל שאין תדיון כל היום הולכה לך לדרך חזה דין שבעה שחן מנהג
לדורות משה שחן מנהג לדורות אל ינחמו שבעה שכלל שאין מנהג לדורות תל אע"פ שבעת ימים
תשבו שבעת ימים לגידה שווח מה תשבו שבעת ימים כחל למנוע עשה בהן לילת כימים אף שבעה אמונה
כאן נעשה כחן את הלילת כימים כחל למנוע עשה בהן לילת כימים אף שבעת ימים אמרין כאן נעשה בהן את הלילת ימים
הראשון שלחן בסכות שלחן דשחן הסכות תעש לך נחמ אומ ינחמו אדם ייחבתו בסכותו שלחן בדרו
דמל כל האזרח כישלן שבו בסכות מלמד סמל ישל ראון לישכ בקובה אחת גזרה זה אורה האזרח
להוציא את השמים כל האזרח לרבות את הקטנים בישל לרבות גרים ועבדים מסוחרין איה הוא קטן
שמוא הייב בסוכה כל קטן שאינו צריך למנוע חייב בסוכה דיין צריך למנוע אמה דבי ינחמו

[illegible]

[illegible]

70

718.3

444

אדבענאדבע ואדבע תלשיתם מערכות של מערכות הא עי שיתור שכתובים ואם לא שמעו
על השלחן הטחור על שגדו של שלחן שלם יהוא קנין מגידיו את חלמם מעל קביו שלחן מנחם אמרו
אדבע סטפין שלחן קביו שם ומטענין מראשיון שהיו קומכין בהן שטם לקדד זה ושנים לקדד זה ועשירים
ושמונה קנים בחי קנה תל לאדבעה עשר לקדד זה ואדבעה עשר לקדד זה ועתה עליה מערכת יבול
מערכת אחת הדין נמנע כח מערכת ועמ' להלן מערכת מה מערכת אמורה להלן תופש שתיים מערכות
אף מערכת אמורה להלן תופש שתיים מערכות לבונה זכה שתהא ברורה והיתה ללאה קובה ללאה והיתה
ללאה מלמד שהיא מעבדת ומפגלת ומפגלת את הלאה מכלן אמרו שני המדירים מעבדן זה את זה ושני
הבזלין מעבדן זה את זה והמדירים והבזלין מעבדן זה את זה והיתה ללאה על קביו שלחן מנחם
אמרו השלחן ארכו עשרה ורחבו חמשה נותן ארכו כנגד רחבו של שלחן וכופל טפחים ומחצה מצדן וטפחים
ומחצה מצדן נמצא ארכו ממלא רחבו של שלחן כפרי י יהודה י פא י ראומי השלחן ארכו שנים עשר רחבו
שש וכלם הפנים ארכו עשרה ורחבו חמשה נותן ארכו כנגד רחבו של שלחן וכופל טפחים ומחצה מצדן וטפחים
מצדן וטפחים ריגה באמצע כפי שתהא הרוח מנשבת בניהן אבא שאול ראומי שם חונו נותן שני בזיכי
לבונה של לאה הפנים אמרו לה והלאה כבד נא מיונתת עליה מערכת לבונה וזה שם להן והלאה כבד נא ועל מטה
מנשה והלאה כבד נא ראומי שהוא נותן שפ קומי לבונה בשני הבזלים ושנים היו לבזלים דדי
שיחוס על השלחן לא אדדד י שמעון אומי סא י יזכרה נשמה להלן אדדד מה אדדדד אמור להלן מלאה
קמנו אף סא מלאה קמנו מלמד שהיא לעונה שני קמנים מלאה קומי לקדד זה ומלאה קומי לקדד זה ביום
השבת ביום השבת ~~ביום השבת~~ עורך הדין אדדדד מקטרי שנה יעורנו אותה עורך ואין עורך עשו קנים
בשבת שאין סדור קנים ולא נעלה דוחה שבתא נבנה מערב שבת ושומלן נמנען לארכו של שלחן וכל הכלים
שהן במקדש היה ארכן לארכו של לבית חנוך מן הארון לאחד שבת היה כנגס נקודר שלשה קנים תחת כלי
אחת ואחר ושנים תחת העליונה לפי שאין עליה משהו שני שלחנות היו באולם מבפנים על פתח הבית אחד
שלטוש ואחד שלחב על שלשים נותנין להם הפנים בכניסתו ועל שלחב כיצאתו שמעלן בקודש ולא מורידו
ואחד שלחב מבפנים שעליון להם הפנים תמיד אדבעה פדנב נכנסן שני בידם שני סדירים ושנים בידם
שטבזלים ואדבעה מקדיונין לפניהם שנים לטול שני סדירים ושנים לטול שני בזביק הנכנסן עומדין בצדן הפנים
לדום והיו עמין עומדין בדרום ומנין לצדן לו מנשכין ולא מעמידין וטפחו שלחן כתוף טפחו שלחן שני ללאה
דמידי יתבא ונתנום על שלחן שלחב מהיה באולם הקטרי הבזלים והחלות נמשכות לפניהם הל' יום
הפדירים להיות כשבת החלות נמשכות לערב ביום השבת יעורנו דורו דוחה שבת אין עשיתו דוחה שבת
לא אומין אותו מערב שבת ועורכין אותו למחר ואם חליום טוב להיות כערב השבת אומין אותו כחמישי שהוא
ערב יום טוב ואם חלו שני ימים טובים כחמישי וערב שבת אומין אותו כדביעי שהוא ערב יום טוב שאין אפייתו ללאה
דוחה יום טוב שהוא לצדן יעשה לבס' לבונה נמנען נח כללית שעה לעשרה לאחר עשר לא הפנים
פחות ואלו יתר מאפ' כפי שחלצון כפי שטל' ברית עלם ממ' שהדירות של' והיתה להלן וכלן אדדד
נוטל מאתה ונכנס מהנה נמצא בהן גזל טל' ששחלות ושש לשאר הדעות מכלן אמרו כי חולקין להם
הפנים משאר הנכנס נוטל טל' חלות ומשאר היוטל שש הנכנסן חולקין כיצתו בצדן שהדיק מונעין א
לעצמה היוטל חולקין בדרום וכלן גזל נוטל מכל משאר חלות שהיה בהן ואכלה במקום קדוש אכלתו
במקום קדוש אין לשתו ועדיכתו במקום קדוש מכלן אמרו להם הפנים לשתו ועדיכתו ביום ואפייתו בונים

לעמוד ואתה מבקש לעמוד על דרכו של צדק בלבו זהיר אל יטעך יסודך שהנא עריך להורה שלא היה
מורה צדקה להיטב לא בפנים אלא בהפנים והוא נטוה מחוץ למדת להודיעך שישנו עריך להורה
בטוב שבטובים מלך בשר ודם עשה לו מטעם ושלח מנחת המורה משמאלו אל בית המקדש המורה
נתנה מימין השלחן להודיעך שישנו עריך להורה אל לבבותך להאיר לך לעולם ובא בשיבוא חטאי לאחור
העולם שכל הנהיגך יבסא ארץ ועל כל לא יעל ידע
יבסא שכל הנהיג יבסא ארץ ועל כל לא יעל ידע
אחז נבנך בשבעה עשר אלף יהוא שבעה עשר אלף נבנך בשבעה עשר אלף יעקב ארבעה אלף דבא אהרן ובכנען
על פניו לא אחז יעקב ארבעה אלף נבנך בשבעה עשר אלף יעקב ארבעה אלף דבא אהרן ובכנען
יעקב ארבעה אלף נבנך בשבעה עשר אלף יעקב ארבעה אלף דבא אהרן ובכנען
עבדה מערב עד בקר אלף חיה לפי יתמיד אף בשבת תמיד אף בטומאה הקהל עולם הקהל ממנו שאמר
וזהו העולם לך חתום שיעצך הדבר לדורות על המורה הטורה כי יתמיד ענין מעבדין מגבי
המורה ומנהיג באהל ומקנחן בספסל נבנך בשבעה עשר אלף נבנך בשבעה עשר אלף יעקב ארבעה אלף דבא אהרן ובכנען
מגין ממקומן אל על גבי מורה שכל המורה הטורה יעקב ארבעה אלף דבא אהרן ובכנען
על פניה של מורה שלא יסמנה בקדמין ובצדדיו יעקב ארבעה אלף דבא אהרן ובכנען
לא על המורה הטורה אלא שמוט ברנחמני אמר יתכן מאד כי על המורה הטורה שידו מעשה מעמק
טורה לא מערה על השלחן הטורה שידו מעמק ממוקם טורה לא טהור מכלל שהוא טמא כמא נמי
טהור מכלל שהיה בשלחן הטורה שידו מעמק ממוקם טורה לא טהור מכלל שהוא טמא כמא נמי
לקיט מאידך על השלחן הטורה שידו מעמק ממוקם טורה לא טהור מכלל שהוא טמא כמא נמי
העשו לטות לא מקבל טומאה לא מלמד שמגביהן אותן ומאין בולתם לעול דמלך ואומן להן דא
חברתם לפי המקום מאי הוא כדא ידוע שבין לני דאמנא גרדו בשעה בלחם דפניו סקולן כסודו שכל
לשון סתם לחם ביום הלילה לא כמא טהור מכלל שהיה טמא כמא נמי מלכות נהו וכלי נטות
קבלו מקבל טומאה בן פשוטיהן בין מקבלתן לא שידו מעמק ממוקם טורה לא טהור מכלל שהוא טמא כמא נמי
בשבת תמיד אף בטומאה ובאין הנה שאין מקדש מצוה להלכה בבתי כנסת וכותבי מדרשות שהן
במקדש מעט כן הוא אומן ושם עריך ארבעה אלף נבנך בשבעה עשר אלף יעקב ארבעה אלף דבא אהרן ובכנען
שם הנהיג בעולם הזה אתם צדיקין לראובל לעתיד ותלכו בגוים לאורך ולקחתם לית ואפית אותה
מגין חטים יקרב תלך ולקחת קלף יבסא ארץ ועל כל לא יעל ידע
אין שאר המנהגות הלכות חטים ממשן אמרו כי יצא מעשה לחם חטים מביאין עשרים נטר בעמין חטים
הלואין למשור וספין אותן ובעטין בהן כשאר חטים מנחור וטוחנין אותן ומגטין מהן באחת עשרה
נמה ארבעה ועשרים עשרות סלל' שתיים עשרה תלות שיהיו שוות שפ' עשרות סלל' שוות החלה
האחת מלמד שלשה עשרות ופית אחת אחת יבסא ארץ ועל כל לא יעל ידע
האחת מניין שידו לרנוד שתיים סלל' ושמותם יבסא ארץ ועל כל לא יעל ידע
זו שפית שתיים שתיים סלל' ושמותם יבסא ארץ ועל כל לא יעל ידע
לטמא כמא נמי מלכות נהו וכלי נטות
יבסא שמונה נטר בעול' שש המערכת יבסא שש המערכת יבסא שש המערכת

שמו

ויהיה גאון נאמן כפי שישתקטא ונחמ להלן נשיאת השטא מה נשיאת השטא מורה לך כדתאף כמין
דת' ונקב שם מות יומת מצאן אמרו אמתא אינו יבוער שיפול שאת השם תאמר ער שיערך שם
בשם מנחם מנחם שמואל דאמ ונקב שם יע בנקב שם ומסמך דאמ ונקב לישנא דכרובי הוא דכר
מה אקב לא קנה לא זהרתי מה כאלה לא תקלל ואימא מיבצע נמי הוא דכר כדכר וקב חר בילתו נא
ואזהרתי מזהרתי ונתתם את מזבחיהם ואל תעשו כן לנשיאתם כענין שם בשם ונקב" ואימא דמנה
שנ שמואל דרדי ופזע דהוא נוקב וחזר ונקב דהוא ואימא דהזיק שם אפסא דקפ"ט ופזע" דהוא חורסא
דקפ"ט דהוא דקא כזע" ואימא קרנש' דא כי דכר ונקב חל ואהרן אתהאש"ה דזה אל נקב כזע" ואזהרתי מהם
אתהאש"ה תהא"ה דא דכענין שם בשם ונקב" ועוד אזהרתי עשה דא (ואזהרתי עשה דא שמה אזהרתי
א' בעיתא אימא קרא ויקב ונקלל למימרא דניקוב קלל דא" ודלמא תיתי עבד לא קללא דעתא מדכר דא אה
ימקלל ואלה כהן תוקב והמקלל שמעמיה דהוא נא" רגוס דמנובן פלה עדיה יחא פלה עדיה בעל דקב לא
יגרי לאזהר בכקבנו שבזמא אמי' מישא בן עז שבידך אתה שם בכקבנו מישא אמי' קרא נא לאזהר
דא אזהרתי דכענין כקבנו שבזמא אמי' בכקבנו" גרזה דגר' הגר' בות נשי וגר' אזהרתי אזהרתי
אזהרתי לזכות שוי אזהרתי" כנקב שם אמתא אמי' מנחם כיל' ופי להבא אתהמקלל לאביו ואמו שאלה יהא
יבוער שיקלל בשם" (איש כי יבא) לאיש המכה" אשה המכה מניין תל' מכה איש בין איש בין
שה" אין לו אלא שהיה את האש הפלאת האשה (ואתהקט) מעיין תל' כי יבדל בלגש בין איש בין אשה בין
ט"ן" כולל אפלה הפלאת הנפלים יהא תיב' תל' איש מיהא שמואל שיהא בן קיימה יצאן הנפלים שחיון כזע
חמה" כי יבדל בגש עד שיהא את כל הנפש להבא המכה אתהטורו ואין בו כדיל' לחמית ובא אחר והמיתו
הוא ח"ב" הפלו עשרה בני אדם בעשר מקלות ככתאחת פטורין בזהאחרזה פטורין יהודה ב' בתירה
וגר' אחרון ח"ב מפי שהא קורבאחת מיתתו" אמר' וזנן וטעיה מקרא אחר דרשו איש כי יבדל בלגש
דא דכר כדיל' בלגש עד דאמ' כולה ור' יהודה נא בתירה סבר בלגש כל דהוא נגוש" מות יומת בקי"ם
ומה נגוש ביהא לאביו ומכה נגוש ביהא ית' ואמי' מכה אדם ושלם ביהא ופשהא אומ' ושלמה
בכהמה עסקת" במזיק בדתא חכיון הפל מידבר שהא ח"ב פתעלאין וסמך ליה ואיש כיוצא מוס בעמיתו
מהלך בדתא חכיון חק כח בדתא חכיון" ואיש כי יתקמם בעמיתו אין לא שטן בו מוס מנין צדק אהנו
תלש בשערו דקא חגי' כול דרוק והעביר טליתו ממנו ופרעא שאלה שאלה תל' ועשה כחשך עשה דין עשה
ו" מנין דהא נאחר ידו בלח ובמנקס ובטמא נדת שיש בידו תל' ועשה כחשך עשה כניעשה לך
ג"ן אהזן והעמידו בחנה ונשתרב בצנה ונצטטן דשיך באותה חלל השיך באותה נחטול ועשה כחשך
עשה כניעשה לך" יכול אמ' לו דמתא חכיון בחמה ונשתרב בצנה ונצטטן שיהא באותה חלל שיהא בו
אחרת תל' ועשה מה ראית לדכא חלל ור' תיא אחר שריבך דכר נדעט מרדכא חלל אחר שאלה
עשה ידומא אחר שאלה שאלה מעשה יד" שבר תחת שבר' יכול אמ' לו כימה את עינו יסמהא את עיניך
טעאת ידו יקטע אתהו שיהא חלל יסבר את רגל' ונמכה אדם ומכה בחמה מה מכה בחמה בדתא חכיון
א מכה אדם בדתא חכיון" אב עשך למ' ולא תקחו סוד לגמשה צאלכו צאלכו אתה לוקח כופר כאלה אתה
בדיוס דופר" כחשך יתן מוס באדם כן יתן בו דבר דנתן מיד ליד ונשיא ניהו ממע" מכה בחמה ישלמה
בדורג בחמה חכיון חכיון מרד" מכה אדם ומכה בחמה מל' וזלל' ש' תוכה אביו ואמו מות יומת יכול
א יתק חייב ש' שיהא עתה כחאחת תל' מכה אדם יומת אחר מכה" יס' לאפלה דכר ואל' עשה בו

ובתורה
אין

[illegible]

זה הוא שאמרתי בדברך מלך בן ישישן אפי' אמרתי להם אתם גבורי כח שהי' כובשין יצחק לעשות
 יצחק אביהם שבשמים עושי דברו לשמוע בקול דברו שהקדימו עשייה לשמועה בפי' של כל אשר דבר
 יצחק עשה ושמע' דא' גבורי כח עושי דברו במשמ' שבי' עתה כל מידד נאמ' כחן עושי דברו ועמ' להק'
 וזה דבר השמ' ופי' יש לך כוח גדול מכותן של כל שרואין שדו'תה' כשהן מלמ'ם זמ'ם ושמ'ה'ן כשהן
 מלמ'ן ענבים וכפ' אדם ובהמות וחיות בדמ'ן לתוכן ואוכל'ן ומח'ר'ב'ן אותן ואינן גוע'ין בהן יש לך גבורים
 נאמר ועל'הם נאמ' טוב אדך אפי' סג'ב'ול' ומ'ש'ב'ול' מל'כ' עיר' מעשה באדם אח' שח'ת'ה' לו שדה אחת
 והיה מתפרנס ממנה כל ימיו כיון שהגיעה שנה שבי' עיל' אמר ל'ב' דיקון פר'צ'את גזירה וק'צ'ו סד'ותיה'
 וק'צ'ו מע'ינותיה הלכו ועשו כך לית'ם עבדו עליה וראו אותה שהיא די'ש לבע'אד'ם ולבהמ'ותיה וות'יה'
 תד'בה ונט'ושה התחילו מט'מ'ו'ן עלמ'ת'ה'ם והלכו אצל בעלה שדה ואמרו לו ע'דכלך שתח'אוד'ה ח'ש'דה
 שהיתה מ'ט'ל'ת' אותך בכל מי'ל מעד' נס'ד'יש ל'כל' יא'ע' להם ש'טים שבע'ו'ם א'ין אותך יודע'ן ששנה זו
 שבי' עת'ת' יא' המת'נו עד שתכ'נ'ם שנה שמי'טת ואת'ם ר'א'ין אותה טובה ממה שהיתה והל'ם יש'ט'ל' ע'צ'מן
 נמ'ש'לו בשבי' עת' שכל' כר'ם יצ' צ'מ'אות'ת' י'ש'ל' א'ע'ב' שבע'ת' עבדו שש'ן ש'ע'אד'ם מ'צ'רים ואד'ם וצ'ב'ר'
 אד'ם ו'ין וכ'א'ה'ש עבד' השבי'ע'י ואי'צ'ר כל מ'ל'כ'יות ש'למ'ו'ת שבי' עת'ת' מ'ש'ט'ל' שש'ה' ד'צ'רים ש'לי'ת' ואד'ים ו'צ'רים
 ו'ת' רב'נו'ת ומ'ל'כ'יות ונב'אה ואי'זה הוא שבי'ע'י זה ישמ'ע'ל ומ'ט'ין ש'מ'ש'לה מ'ל'כות וב'ט'ע'ת' כל'ת'ת'ם ג'ז'
 נק'דך והש'ל'כ'י כ'י מא'סי'צ' וי'ט'ש את' דוד עבד'ת'ן וכ'ש'צ' ע'ת' נאמ'ת' ש'מ'ט'ל'ת'ה' ונ'ט'ש'ת'ה' א'ת'ת' י'ע'ב'ד'ה'ש'בי'ע'י
 ה'זה ואת' א'ת'ע'ל'ע' ל'כ'ם טובות ית'רים מן הראש'וע'ם ש'מ'ט'ל'ן מ'כ'ם ש'ן וה'ט'ות'ת'י'מ'א' ש'ת'כ'ם ואמ'ר'ה'א'ר'ך
 ה'ל'ז'ו הנשמה היתה כ'ן ע'ד'ן ואומ' ונ'ח' ש'ת'ם ונ'ז'ר'ע'ת'ם" ו' נק'י'א'מ' כ'ש'ם ש'נ'ט'ל'ן ו'ש'ל' ע'ל'ה'ש'ב'ר' כך
 נ'ט'ל'ן ע'ל'ה'ש'בי' עת'ת' בש'ט'ל'ת' שבת ש'צ'ה'ן וב'ש'בי' עת'ת' נאמ' וע'ב'דה'ה'א'ר'ך שבת ל'ני' ואמ' שבת שבת
 יהיה ל'ך וכל' ח'ש'מ'ר' את' השבי' עת'ת' כ'ת'ה'ל' א'ת'ך א'ת'ך ואת'ך צ'ו ואת'ת'מ'ע'שה יד'יו ונ'ז'ר'ה'ק'ו'ת' עב'ד'י'כ'
 וש'כ'חות ובהמ'ות ש'ט'ה'יתה שבת ל'כ'ם ל'כ'ת'ה' ל'ך ונ'ע'ד'ו'ל'א'ה' ונ'ב'ה'מ'ו'ל'א'ה'ש'ט'ל'ת'ה'ר'צ'ך" וכל' מ'ש'א'י'נו
 מ'ש'מ'ר' שבי' עת'ת' כ'ד'א'ו'י'ק'ו'ת' שהיא מוכר עב'ד'ו ע'מ'ן ע'מ'ן וכ'י'ת'מ'כ'ר'ו מ'כ'ר' ל'ע'מ'ית'א'ם ח'ז'ר' כ'ת'ש'צ'בה
 נ'ט'ל' כ'ת'א'ם ל'א' ע'מ'ן שהיא מוכר ב'ת'ו ש'נ'וא'יש' ב'י'מ'כ'ר' כ'ת'נ'מ'ט'כ' ע'י'ל' א'ם ח'ז'ר' כ'ת'ש'צ'בה מ'ט'כ' וא'ם ח'ז'ר'
 כ'נ'כ'ו'ל'ל'ו'ת' כ'ת'י'ת' ש'ן וכ'י'מ'כ'ר' א'ת'ך א'ת'ך ת'ק'ח מ'א'ת'ך נשך ותר'ב'ית' וא'ם ל'ה' ח'ז'ר' כ'ת'ש'צ'בה ק'ו'ת' שהיא מוכר
 ע'צ'מו' ל'יש'ט'ל'ת' וכ'י'מ'כ'ר' א'ת'ך ע'מ'ך ונ'מ'כ'ר' ל'ך וא'ם ל'א' ח'ז'ר' כ'ת'ש'צ'בה ק'ו'ת' שהיא מוכר ע'צ'מו' ל'ג'ו'י' ש'ן וכ'י'
 כ'ש'ג' י'ד' מ'ד' ו'ת'ש'כ' ע'מ'ך ומ'כ'ר' א'ת'ך ע'מ'ו ונ'מ'כ'ר' ל'ג'ו'י'ת'ו'ש'ב' ו'ת'ק'ח מ'א'ת'ך ש'ל'א' ג'ו'י'ש'ט'ל'ת' ע'ל'ש'כ'י'ט'ל'ן מ'צ'ות
 שבי' עת'ת' ד'ת'מ'וד'כ'נ'ך ש'ל'ש'ה' ד'ב'רים נ'ת'ת' ל'ש'ט'ל' ע'ל'ת'נ'ח' ו'ש'ל'ה'ן מ'ל'כ'ות כ'ת'י'ד'וד' וכ'ת'ה'מ'א'ק'ד'ש' וא'ר'ך
 ו'ש'ט'ל' מ'ל'כ'ות כ'ת'י'ד'וד' ד'כ'ת' נש'ב'ע'י' ל'ד'וד' א'מ'ת' א'ם ישמ'רו כ'נ'ך כ'ר'ת'ו'ג' כ'יו'ן ש'כ'א'ו'ת'ו'ל'ו'ת'ו'ת'ן וק'ל'ק'לו'
 כ'ט'ל'ה' מ'ה'ן ד'מ'ל'כ'ות" כ'ת' ד'מ'ק'ד'ש' ד'כ'ת' ה'זה א'ש'ד'א'ת'ה'כ'ו'ת'ה' א'ם ת'ל'ך כ'ח'ק'א'ת'י' א'ז'נ'כ'יו'ן ש'ק'ל'ק'לו' ח'ר'ב'
 א'ר'ך יש'ט'ל' ד'כ'ת' ו'י'ת'ך ל'ה'ם א'ר'צ'ות' ג'ו'ם וע'מ'ל'כ'א'מ'ים י'ר'ש'ו ע'ב'ד'ו' י'ש'מ'ר' א'ת'ך ו'ת'ל'ד'ת'ן י'נ'צ'רו'ז'ו ת'וד'ר'
 שבי' עת'ת' ל'ה'ן ה'ק'ד'ש' ה'זה ד'ת'י' א'ת'כ'ם כ'כ'מ'ה' מ'ק'ו'מ'ות' ע'ל'מ'צ'ות' שבי' עת'ת' כ'ל'ז'מן ש'א'ת'ם מ'ק'י'א'ין אות'ה' א'ת'ם
 ו'ש'כ'ין ע'ל'א'ד'מ'ת'י' וא'מ'ל'ת' ק'י'ע'ת'ת'ם א'ת'ה' א'ר'ם ג'ו'ם מ'מ'ה'ה'א' ל'מי' ש'מ'צ'ות' שבי' עת'ת' ח'מ'ורה' כ'ל'כ'ך א'נ'ט'
 ה'ק'ד'ש' ל'מ'ש'ל'ך א'מ'ור' ל'ה'ן ל'יש'ט'ל' ש'ל'ה' ח'כ'מ'ת'י'א'ת'ה'ם ל'א'ר'ך י'ש'ט'ל'ת' ע'ל'מ'ע'ת' ש'י'ק'ב'לו' ע'ל'ה'ן מ'ע'ת' שבי' עת'ת'
 מ'נ'י'ן מ'מ'ה' ש'ק'ד'י'ט' כ'ע'נ'י' ו'ד'כ'ר' י'ע'א'ל'מ'ש'ה' כ'ה'ר'ק'י'ט' מ'ה' ע'כ'ן ש'מ'ט'ה' ל'ע'ש'ה'ר' ק'י'ט'א' מ'ה' ש'מ'ט'ה' נש'מ'ר'
 כ'ל'ל'ת'ה' ו'כ'ר'ו'ט' ו'ת'ה' ו'ד'ק'ל'ו'ק'י'א'ת'ה' מ'ס'י'ב'א'ת'ה' כ'ל'ה'מ'צ'ו'ת' ע'ל'ת' נאמ'ר'ו'ל'ת'ה'ן ו'פ'ד'ו'ת'ה'ן ו'ד'ק'ל'ו'ק'י'ת' מ'ס'י'ב'

[illegible]

מ'רשות ה'ל'נאמן שומר הכרית"
 הוא ישיע ביהמלך ונתתו העבירה"
 יד'ע' כזרון לכה ופסח'ה האכזרית"
 הנ'ע'אשמיד'ס'ריך ממעל'ומעך אכזרית"
 וליונת'אשנ'אשנ'קתר בעח'ל'כרית"

וְאֵת־נָנָה לִשְׁם וְלִמְחֻלָּה וּלְשֵׁמוֹת

יזכירנו האל יושב בגאון על מלכו
ועל מן יסעו וידגו נהגו וחסכו
לשית בעלמותו ולעפר בכל ידיו
ויצנה לבן עיר קדשו קרית מלכו
לכן חפל נחלתו וטן חיתניו נסוב
בדד

המעשה הזה קודם שביעית ה' אל תספין בשביעית דא שש שנים מנצי מהאמרה תורה שש שנים תרעו
ובשביעית תשמיט את הארץ לשלש דעו שש שנה ימים בראתי עולמי שש שנים ימי עשיית העולם דא
ובשביעית תשמיט את הארץ לשלש דעו שש שנים חתומה לשלש שנים חתומה (לעולם)
ובשביעית תשמיט את הארץ ומה יעשה שש שנים חתומה שש שנים חתומה יהיה למדך ואם לא
עשיתם כהדין אנכי נכר עמכם אמר לה דא מיעד לך אבדוק לך בראשית דא אגל לך ליה ליה זקל שש
ל צדק השמל וגו' שכתב על צדק היחידות אלה הוה תלמודא אגל לך נחמ' טעמא שביעיתא אגל לך
השמיטת מיום לכו מילתא משווא למדוי בראשית דא שש שנים חתומה דא הוה אגל לך ואם
היא ואם לא עשיתם מנהגו של עולם מלך בשל ודא שסדחה עליו ומה יעשה אגל לך ואם לא עשיתם
יהיין דא הוה אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
כדי למדך עונותיך שלש וכו' ובשש שנים חתומה דא אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
ובשש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה
ולמדי שש שנים חתומה דא אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
חששים ואין דאן שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה
היהין ככל השנה חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה
עשין לשלש שנים שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה
צדק (לחשין) לא מחנך על הקודם כד השביעית מלך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
דמוך לשביעית אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
שדה האין ערב שביעית חתומה דא אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
בעבודת הארץ ערב שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה שש שנים חתומה
לא כד שבת קל נטעה חתומה אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
שחננו עמך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
יעקור ואם לא עקף הפירות מותרין שדך לא תעלה וכדמך לא תעלה שדך וכל מנהגה
שכדמך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
לוקל כיצד כגון שדך כל השדה והעמך כד ודא שדך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
וחננו עמך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
קוין אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
זיתים כדד וכל שדך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
הפסחין שדך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
בוצר מן המעקה בארץ אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
שביעית בין מן העקרון שדך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
וידעתי בנא ונאניית ודא עוני גנה בתוך שדהו בדת ובשמיטתו אכל מנהג אגל לך
אכל מן הפירות שביעית אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
השטין וכו' כד אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך
יומיו אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך אגל לך

דבר לא בני ישראל מרתא להם כי יתבא יבולא שבאן לעבר הירדן תלא אלהאן אל הארץ המיוחדת יבולא
משכנו לעמון ומואב תלא שרשנו נתן לבס מכאן אמר אין שביעות נאהגת אלא בארץ ישראל בלבד בן
בניה בית בין שלא כפעדבית כלל שהחזיקו בו עולי צבל עד לזבאסור בעבודה בשביעות הקפידין היחודית
במוותירין ומדבר סופרים שתלא שביעות נאהגת כסוריא בעבר הירדן וללא קדו על שביעות אכל עמון
וסווא ומכרים וסעריאן שביעות נאהגת כהן או כי תבאן אל הארץ מנ"ן ארצה אונ" ככשו וללא חלקו חלקן
ולא כבשו חלקו לחשפחות וללא חלקו לבי תצות חלקן לבי תצות ואין ללא חלקו אחר מכיר חלקן יבול יהו
היבן בשמחה תל שרך לא תדע שיהיה ללא אחר ואחר מכיר שיהיה וכל מכך שיהיה ללא אחר ואחר מכיר
כדמך נמחמת אומ כיון שעברו ישאל את הירדן תמי יבול חלה ובעלה וכחך שהגיע ששה עשר בניסן עתה יב
בעומר שבו חמשים יום עתה יבול בשבי חלום" לארבע עשרה שנה נתחייבו כמעשרות והתחילו מוטן לשמלה
לעשרים ואחת שנה עש שמטה" לששים וארבע עשר עכל" שבעה עשר יבול למנו יבול משעבם ולארץ
ועש יבול" שנה שיצא בה שחרב בה הבית בראשונה מותא שביעות היתה ושטר שש וששים ביוצא
היתה" וכיון שחרב הבית בטל מנ"ן זה ונשארה הארץ חריבה שבעים שנה וגלגלה בית שני וארבע מאות
ועשרים שנה עמר" וכשמה השביעות מבנינו עלה עזרא הורחילו למנות מנ"ן אחר משנה זו ועשר שנת
שש עשרה לבני בית שני שמטה אמן שבע שמטות וקדשו שער חמשים אעפ שלא היה שם יבול
בבית שני מונין אותו כדי לקדש שמטות נמחמת למך שהשנה שחרבה הבית באחרונה שתחלה
מתשרי שחרב החרבן בשני חדשים מוצאי שביעות היתה ושנת חמש עשרה מן היוב להור שיע היתה
משחרב בית שני לא מצא שנה חמשים אלא שבע שבע לבד מוחלת שנת החרבן וכן שנת אונ" שבעים
שנה שכן בית ראשון ובית שני לה מנו אלא שמטות בלבד ללא יבול" ושבתה הארץ יכול מלאה פור
ביהר שיתן ומערות ומלכין את המקוות תל שרך למחצה וכדמך לה תומר" אין ללא לחזע ולומר
לעזר לחיוב לנפש לביא חלקע מנ"ן תל שרך" לא כדמך לה" כלמלכה שבשרך וכלמלכה שבכרמך
מנ"ן אין מזבול ואין מפרדן ואין מאבקן ואין מעשן תל שרך לה" כדמך לה" כלמלכה שבשרך וכלמלכה שבכרמך
מלכה שבכרמך" מנ"ן אין מקדש מנ"ן אין מזבול ואין מפרדן ואין מעשן תל שרך לה" כדמך לה" כלמלכה שבשרך וכלמלכה שבכרמך
וכלמלכה שבכרמך" או שרך לה" וכדמך לה" יכול לה יקוש רחוק הורס ולא ימלא את הנקעים שחת
החיים ולא יעשה עמנות ואין ללא חלק שרך לה תזרע וכדמך לה תומר דזרעוה חמיר בכלליו גלמה
יבול לחקש אהן מה דזרעו חמיר מלחמין שהן עבודה בארץ ובאין אהן ללא חלק שרך לה תזרע וכדמך לה תומר
ובאין" יכול לה לקה על עבודות שביאין ושבארץ תל שרך לה תזרע וכדמך לה תומר" את שפיח קציר
לא תלקטו ואת ענבי שרך לא תבצר והלא המורה כללל הגרועה והבצירה בכלל הקצירה ולמה פרט הקל
לומר לקטל שטאות ושפ תולדות אכלב הוא שה"ב ועל שפיח האבות ומחולות שבעבודת הארץ
והאילן אינו לקה עליהן אלא מבית מדרות" שש שספ תזר ש" יכול אהן שנת היוב לה עולה ממנו שפ
שבע תל שש שפס תזרע שרך" שפ זרעים עולן ממנו שפס כווע אין שנת היוב לה ממנו שפ שבע
מנ"ן לארץ ולחזק ולעבד ולשמש מין שנגמר פדן למי ראשה שנה שפס כווע אין שנת היוב לה ממנו שפ שבע
את לבואתה בשביעות יבול אעפ שלא נגמר פדן תל שש שפס תזרע ואפס" ששה זרעין וששה אסיפין
לא ששה זרעין ושבעה אסיפין" וינתן כן ופיאמ מנ"ן לתבואה שהביאה שלש לפע ראש השנה כונס
אותה בשביעות תל ואפס תבואת תבואתה אהמשה בזה שלש" וכן קטנות סודות האילן אה הגיעו לעונת

[illegible]

שאתה חתיר אמר ליה ולא חכרי חולקין על וקרא עליו ופרץ גדי ישכנו נחש שנת שבתן יהיה לארץ כיון
שיצאת שביעת העם שפרותה שמטה מותר את לעשות מלאכה בגופו של ארץ אכל פירות ואסורין עבד
חמשה עשר בשבט" והיתה שבת בארץ לא לאכלה מן העצות בארץ אתה אכלת ואתה אכלת ואתה אכלת
מבין אמרו שיה שטייבה בשבעות בית שמי אונזין אונזין פירותיה ובית אונזין אונזין בית שמי
אונזין אונזין פירות שביעת בטובה ובית אונזין אונזין אונזין אונזין אונזין אונזין אונזין אונזין אונזין
מלך שמי לכתב במלכותם כגון בורית נאכל ואהל" לאכלה ולא לאחור" לאכלה לאכלה דבר
שדרכו לאכל מבין אמרו פירות שביעת טהור לאכלה ולשמייה ולשמייה ולשמייה ולשמייה ולשמייה
ולא למלגמה" לאכלה ולא לאכלה" לאכלה ולא לאכלה" לאכלה ולא לאכלה" לאכלה ולא לאכלה" לאכלה
דגש אין מוסרין פירות שביעת לאכלה למשה ולא לאכלה למשה ולא לאכלה למשה ולא לאכלה למשה
מיוחד לאכלה אין עושין ממנו מלגמה למד ואין צריך לומר למה ולא לאכלה למשה ולא לאכלה למשה
ודדים הרבה עושין ממנו מלגמה למד ואין צריך לומר למה ולא לאכלה למשה ולא לאכלה למשה
הפאה והאזוב והקרינת שבעתו לעצמה הרי הוא בעצמה שבעתו לאכלה הרי הוא בעצמה שבעתו
לאכלה למד ולאכלה למד נותן עליו חומרי אדם שאין עושין ממנו מלגמה וחומרי בהמה שאין עושין
לאכלה למד להביא ממנה מעות ולא להביא ממנה נשים" לאכלה ולא להביא ממנה נשים" לאכלה
לעשות פירות יקראו שיהי מפקידה אכלה קודם שיוציא פירות וכן אחר שהוציא פירות גיעול על
המעשרות מותר לקום אות" ומאומתו אין קוצצין חילין בשבעות החובצין משיש לשוהגפם משער עין
ואזיתם משוער ושאף ולא חילנות משיש אכלה" לך ולעבדך ולעמך מה חל לך שז לאכלה למד
שיכילין לאכלה שביעת נאכלה לא לעניים בלבד ואין אכלה לעניים אלא לך ולעבדך ולעמך הרי בעלי
עבדים ושפחות מעדין אחרם למד נאכלה למד נאכלה למד נאכלה למד נאכלה למד נאכלה למד נאכלה
דבר ייחוד" לזכרון אחד עשר אכלה עשר אכלה עשר אכלה עשר אכלה עשר אכלה עשר אכלה עשר אכלה
למד למד והוא למה למה למה" ולעבדך זה שביע שביע שביע שביע שביע שביע שביע שביע שביע
מזונותו עליו הרי הוא פאנשי ביתו ומאכלו אכלה למד לשכר יונק ולא לגו" הגרים עמך לזכור
האכנסם שמאכלין אותה" ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך
שמיא כר שותף אונזין שותף אכלה" לו כן היית אונזי כנס את הברמה לבית ונתת אוכלת וחלכות
על העלם כשחנא אונזי ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך
מן הבית אכלה לחיה מן השדה אכלה לבית" מבין אמרו פירות שביעת אכלה אכלה אכלה אכלה
אין שאתו המין מביא שדה שכל למה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך
אכלה אכלה שביעת אכלה לחיה מן השדה אכלה לחיה מן השדה אכלה לחיה מן השדה אכלה לחיה
שבעות" ופי' הוא בעורן אכלה חיל למאותו המין שכלה מן השדה אכלה לחיה מן השדה אכלה לחיה
אחד ואחד לא מצא אכלה בשעת הביעור שוקב כחש און מלך למד אכלה אכלה אכלה אכלה
אמרן שלש ארצות לביעור יהודה ועבר הירדן והגליל" ולמה אמרו שלש ארצות שיהא אכלה אכלה אכלה
ואחר ער שכלה הארץ שבה" וכל הארצות כחיה לחיה ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך
לאדם אין אכלה אכלה לחיה ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך
חייב למה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך ולמה מתך

אכלה

[illegible]

ועדיןם הכפורים לא היו עבדים נפטרין לבתיהן ולא משתעבדו לאדוניהן ולא היו שדות חוזות לבעליהן לא
עדיןם אורח ושוטן ושמהין ועטותיהן כראשיותיהן מה שישנה ועדיןם הכפורים כיון שהגיע יום הכפרים
ותקנו ביתיהן בשומר נפטרין עבדים לבתיהן וחוזרות שחת לבעליהן" לא וקדשתה את שנת החמש
שנים אתה מקדש ואין אתה מקדש חדש כי אם מכלן אמרו אין מקדשן לא חדש ששנה בזמנו ואם לא נראה
בזמנו אין מקדשין אותו שכר קדושתו שמים" וקדשתה דור און דור לא חירות' בארץ לכל יושביה
בזמן שלש שביה עליה להבזמן שגל מקצתן" יכול אפלו היו עליה והיו מעורבין שכל יהודה בביתן ושכל
בזמן ביהודה יהא יוכל להק' ויבטיח' בזמן שישביה כולן כחוקן להבזמן שמעורבין שמשון צדאובין
וראובין בשמעון" נמצא אמת כיון שגלה שכל האובין ושכל חוץ שכל מנשה בעלי וכלות' וכלהם בכל
מקום מכלן אמרו בזמן שהיוכל כהג בארץ נהא בחוצה לארץ בין כפני הכית בין שלא כפני הכית וכזמן
שהיוכל כהג דין עבדי דין בתי ערי חומה ודין שדה חרמים ודין שדה אחוזה ומקבלין גר תושב ונוהגת
שבעות בארץ והשמיטת כספן בארץ בין בחוצה לארץ דין חרף" וכזמן שאין היוכל כהג אין כהג דין
עבדי וכל דין בתי ערי חומה נלא דין שדה אחוזה וכל שדה חרמים ואין מקבלין גר תושב ונוהגת
שבעות בארץ כדכריהם והשמיטת כספן בכל מקום מדכריהם" וכל יכול אעפ' שלא השמיטו אעפ'
שלא תקעו אעפ' שלא שילחו עבדים וכלהם מכלן אמרו שלשה דברים מעכבין בנפול תקיעה ושילוח עבדים
והחזרת שדות לבעליהן וזו היא השמיטת קרקע" ושבתם איש אל אחתו למלא' לעמל' יעקב בנה ח' ח' ח'
מדבר אם בנמכר שש הריאמור ואם בנמכר שנה הריאמור ואם בנמכר שתי שנים הריאמור ואם
גיע מדבר לא בנרצע לפני היוכל שיהא יוכל למוציאו" דא' ושבתם איש אל אחתו למלא' שחזקה
משחתו הוא שברצו' מ' ח' ח' ויהא אומ' לחזתו ולמשחתו הוא שברצו' שכל שדות שהיה בה
ופן הוא אומ' למ' ח' ח' ח' תשובו לביאות את האשה יוכל היא שנת החמ' מה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שנה שיכול בנשקתה יהא מרצו' שנת החמ' ח'
מוסיפין מחוץ על קדש ח'
כספ' ש' כשביעית כך נהא בנפול' מכלן אמרו כל ששאר בשביעית מעטות הארץ אסור בנפול' וכל
שמותר בשביעית מותר בנפול' מכלן אמרו כל ששאר בשביעית לוקין עליהן בנפול' ודין פירות ששבתם
למ' ח'
כדמפרשין במקומן" ואין היוכל משמיט כספן" ויותר יוכל על שביעית שהוא מציא עבדים ומשמיט
קרקע וזהו ח'
לא בסופה" כי יוכל הוא קדש יהיה לם מה קודש תופש את דמיון שביעית תופש את דמיון מנה
קודש יצא לחולין ודמיון נתפסין אף שביעית כן ח'
בשביעית והסרי עצמאסור' כיצד לקח בפרדות שביעית בשדה או שאומ' כערינן בשביעית לקח בבשר
דמ' יצא בשר ונתפסן דגים לקח כדגים שמן יצא דגים ונתפסן סמין האחרון האחרון נתפס בשביעית והסרי
עצמו אסור והוא הדין לנפול' מן השדה תפסו כל זמן שאר' אפול' מן השדה אפול' מן הכותל ללה מן
השדה כל' מן הכית" לא מן השדה שלא יאסור פירותיו לנפול' בתי' לא יפול' הכל ויד הכל שניין ב' ח' ח'
לן להביא מעט ליתק ביתו כדין שמיטין נק' ההפך חמ' ח'
מזה מותר" בשנת היוכל הקאת תשבו אפול' הנמכר שנה אחת לבעי היוכל ח'

[illegible]

[illegible]

את כל שטן ועל אחר כחה ובהם שיפא אדם יבליהו תם על נכחיו" וכא גלהקו לו מלמד שם רש
קדוש ואלהינו גולן והקדוש ברוך הוא ונאמר מקראתו וזהו חלומת" ואיש טלם יהיה לנגל
וכיוש אדם משהלשון גול שפן נלמד סמ' גולן שהוא יכול להאמר" והשיג ידו יי' עזמו לה שילוח
ואל" ומצא עד שיתפס דבר שפגעו לו בשהם מכר של ימור ברחוקו וגל בקרוב בדעו וגל צפה
כדי האותו שלם גל לחציו" זה חומר בהדיוט וצדקה" והשכנת שני מעברו שפדלש מחשב אינו
מחשב חדשים" ומנין אם יצא לעשות חדשים שנה עושה לל' ותש" והשיב את העד דין מורד שדלחה
לחשב את חדמים לפי השנה ששלות כובל וכל עת שירצה לפרות יחשב עפ' הליקה על השנים שפכל
וגור עמדי המור ומחזיר לו את הש" כיעדתי ששאר ל' וכל עשר שנים ומכיל שדהו במדה אפלה
הלקח שלש שנים כשיעל נותן לו שבעים ומחזיר שדהו להגלה לא נשאר ביד הלקח מדי חובל החזור
לבעלים בל' כלם שנכספ' שנתה ימדי לך" והשיב את עקב לאיש אשר מבר לו מנין אתה אומר מורה
לרשון במנה ופחדאשון לשני במהרם מנין שאינו מחשב לא עם הראשון לל' למי שאש מכלל מורה
לראשון במהרם ומורה לראשון לשני במנה מנין שאינו מחשב לא עם השני לל' למי שאש בתוכה עד
שפ' פדיו" לדוסתא בן יודה אומר מורה לו ממנה מנה והשכיח ודריהם ממדתם מהרם מנין
שפ' מחשב לא מנה מנה לל' העד" מה ששתייר בידו מורה לו מהותם מהותם סכפה נאמר יפה לא
מנה מנה ומנין שאינו מחשב לא ממנה מנה לל' העד" מה ששתייר בידו מנה נחמתאופ' לעולם
מיפין כום המוכר שדה אחוזה ומריעין כוח הלקח" ושכ' לאחזרו כבעל אחזה דכית' לא דכית' למכר
ואל' למ' מצא ידו מה לל' מנין אתה אומר אם אינו ענין לבעל דעדה הנה ענין למואלי שיגל כסדר הזה לל'
ואפ' למ' מספר דיואם למ' מצא לל' לל' דיה שיבאין בולחנם" והיה ממנו ביד הקנה אתו עד שעתה יכל
למ' בידקדש עד שנת היוכל לא מכר ברחוק ונאמר בקרוב בדעו גול צפה ולוור וגול לחציו" סמך
שמעון מה דלעם לפי שבהדיוט אפ' גאיע יוכל ולא גלה הוזרת היא שדה לעולם ובהקדש אם הגיע
יכל ונל' נגלה חלוטא היא שדה להקדש' עד שנת ליוכל שלה יכס בד כלם נחמתאופ' שות' וכדפיס
משמיטין אל' שהיוכל משמיט מתחלתו והשיב עיו במשטרת בקופה" ויש ב' ב' בל' אף מן הקדש ושב' לה
לדכות את האשה" ואיש כי יאכר צד מושב שהקדש ולבדוק ישיב לא ישיב וכללן הקדש ש' בית מושב
ע' חומה יכולתפל הקדש חומה מכאן ולכא ולל' בית מושב ע' חומה דמוקפת חומה מימות יהושע
כין לא שהקדש חומה מכאן ולכא" אלהן בית ע' חומה שלש חצרות שלש ש' ש' ב' ב' מוקפות
חומה מימות יהושע כין כגון קצרה הישנה של ציפורין וחקרית של גוש חלב וירדפת הישנה וגמלא
ה' בגליל ומדוד לרי' ועבר הרדן וחדיד ואוננו וירושלם לרי' ביהודה אמ' ל' ישרעל לרי' יוקי לא פנ' לו
לא שקידשם כשעל מן הגולה אל' הראשונה כס' ל' כין שכלה הארץ" והות' גמלתו מיד וגול
כל שנים עשר חדש ש' עד תפ' שנת ממכרו לא שנה למ' עולם" מל' אמרו שנה האמורה בקדשים
שנה האמורה בבית ע' חומה ש' שנים ששדה האחה ש' ש' עברו עברי' ושכבן ושכבת כולם
מעת לעת" שנה האמורה בקדשים מנח ל' אמר באהב יעקב אמ' קרא כש' כן שנתו לא שנה
שלמ' עולם" שהאמורה בבית ע' חומה מנח כן ש' עד תפ' שנת ממכרו שלל' ונל' שנה שלמ' עולם
עולם" ש' שנים ששדה אחזה מנח ל' כ' במעמד שני ב' ואת' יחזיק פעמים מאדם אומר
שלש אכזרות בש' שנים" ש' ש' עבר עברי' מנח ל' דכ' ש' ש' עבר עברי' ופ' יצא ופ' ש' עבר

[illegible]

[illegible]

בהמה ולקח לו כלים ולקח לו בית ולתתן לבעל חובו לא אסר ערך לא כלן בלבר תל ופי ימך ומכר האביון
נמכר אסר העני ולא נשאר לו כלום ואכלו בכות לא תשאר לו מנ"ן שמינו רשמי לפרס לה למכור עצמו
לבו ואסרו לבר תישב תל ומכר לו לא ימכור עצמו לא לך "אחיק שהעניג בו אחזה יכולתם הוא בעצמו
מנהג אחזה תל עבד" יכולתם אתה תנהג בו עבד תל א חיק הוא כיצד את צוהג בו אחזה והוא בותה
בעצמו עבדו" ומכר לו מוכר עצמו נקנה בכסף ובשווה כסף ובשטר מפרוה בידיו נקנה בכסף
בלבר" לא תעבד בו עבד עבד שלט עול אחדיך בליתא ולא יטול למכר כלם למרחק ולא יחלוץ
לך מעולך ופועל בהן מדברים בזיון שהן מיוחדין לעשיית העבדים" אינו נהג באלה כשכיר כותש
יהיה עמך" לא תעבד בו עבד עבד בואין אתה עבד עבדות עבד עוצר אתה בכך חולין עבדות עבד
מאי טעמא כן חורין ברצונו ומדעת עצמו הוא עושה" כשטר כתושב יהיה עמך כשטר מה שכיר
בזמנו תתן לו שטר אף זה תתן שטר ופיומו" כתושב מה ותשכ בטוב לו למתנונו אף זה בטוב לו לא תוננו
יהיה עמך עמך במשכנו עמך במשכנו עמך בבית טקיה שלם ותא אתה אולי פת טקיה והוא אולי
פתקיה בראתה שותה מן ושאן והוא שותה מן חרש אתה ישן על גבי מולין והוא ישן על גבי מולין
אמרן הקונה עבד עבדו כחן נהדון לעצמו" יעבוד עמך שלם תמסור אומנותו לאחר שאם היה בלן
לדברים סמך לדכס נחתו לרבים לא יעשה לו יום ואומאם היה אומנותו לפנים מכאן יעשה אצלו
דכו לא ימורנו כן לכתחלה אמרו חכמי מוסר לא יאמר שער ומכרם לא את כחות ואחפה לו את עיניו
אף כשכר כותש שאם ברח חייב להשלים שניו ואם מרגע בו עבד יצא" חלה בין שחלה שנה אחר שנה
או חלים מקוטעים אם הכל פחות מארבע שנים עולין לו למכר שש" חלה ארבע שנים חייב להשלים כל ימיו
החול ואם מרגע בו יוכל יצא" עד שנת היצא עבד עמך מלמד שהמוכר עצמו יש לו למכור עצמו ליתר
על שש" הרי שמכר עצמו לעשרה או לעשרים שנה וסגור בו יוכל למכור אחר שנה מנין שהיא עצמו ביוצא
חל עד שנת היצא עבד עמך" ויש מעמך שלם תמסור את כל כחך והוא ככך את ככך והוא בכפר" הוא
ובכז עמו מהוא רבו חייב במזונותיו ותרן אף כפו רבו במזונות" ימלא פלו נשאל מה שחל מדע רבו תל המו
ואשתו ובניו מה הוא מדעת רבו אף שפלו ובכז מדעת רבו" ושכח לשפלו ליעשר מן עקבאומי במה
הוא מוכר אם כפי צע הוא מוכר אם כפי מכר שש הרי אמר האביון מוכר לא כנמכר שנה און שותם
לסט היוכל שיהא יוצא מוצאון" ושכחל משפחתו למשפחתו הוא שכח ואינו שכח למה שהחזקו אבותיו
דכיו ל יהודה ל משה ראובן אף שכח למה שהחזקו אבותיו שכל אבותיו חזקו לו יכח למה שהחזקו אבותיו
וכן כמלה כשהוא אומר ללכור הרי שח מאי וכן כמלה כדתכא ישוב הרי שח אצלך חזקתו ללכור חזקתו
הוא שכח ואינו שכח למה שהחזקו אבותיו ודכיו ל יהודה ל משה ראובן אף שכח למה שהחזקו אבותיו
גמר ושיבה ושיבה מהרב" דא ושכחל משפחתו אין עבד עבדו כדן צדע מפת ששעה בעל מוס
והרי הוא אומאם ושכחל משפחתו לחזקה שהיה בל" דא ושכחל משפחתו מי שהיה לו משפחה
יצא הגר שאין לו משפחה לפי כך אין הקר נקנה בעבד עבדו" כי עבדיו הם שטרי קודם עליהם
ראשון אשר דוצתה את משה מלך על תכחי כך הוצאתה אתם מארץ מצרים על תנאי שלם ימכרו מוכר עבד
לא ימכרו ממכר עבד שלם יעשה שימטל ולא יעמידם על האם היתה" לא תרדו בו בערך שלם
האמר לו החם אתה כונס הוה והוא אינו צריך לו קצת את הכוס הזה והוא אינו צריך לו עיור תחת גפן זה
עד שאבוא שמה תמר צריך עצמי אכ עשה ואפי הרבי חסור ללם שז ויחזק מלא ממעלה אום שאינו

הומוות שיש בן מלך... ויהי אור שבעה ימים...
אחרי כן יבנה ביתו על המזבח... ויהי אור שבעה ימים...
ונשבע אלהים יודך בזה וראה כמה חיבב הקדש את ישראל...
חמשה פעמים בפסוק אחד שם ואתנה את הלוי נתון לאהרן ולבניו...
לשמעון בן יוחאי למלך שמואל את בנו לפלגיו והיה מצחה אותו ואמר...
לואי בלי אשת בלי אביל בלי לבית ספרא אתא בלי מבית ספרא כך...
הקדש מתאווה להקדש את ישראל בעל שעה אלה יודך בזה דימך לאחד...
שהיה יושב ועושה עטרה עבר אחד וראה אותו אמר לו מה אתה יושב ועושה...
אמר לו עטרה אמר לו כל מה שאני יכול לקנות בה זמרדין קבוע אבנב...
ובנות ומדגלות קבוע מוכן שהיא עתידה להינתן בראשו שממך כך אמר...
הקדש למעשה כל מה שהיא יכול לזבוח בישך שבח לפאר פאר מעט שאני...
עוד להתפאר בהם שם ויאמר עבדי אלה ישראל אשר בך אתפאר לפקדון...
אמר יהושע בן נחמיה אמר הקדש למשה כך מנה את ישראל משה נחמיה...
הקדש רבים העולם כתוב והיה זרעך בעפר האדמה והלב את זרעך כנחמיה...
שנים יהיה מספר בני ישראל כחול היב ואת אומ לי כך מנה את ישראל אמר...
הקדש לא כשם שאתה דביר את סביר אלא אם בקשת לעמוד על מכה...
לפני שילד לא שן אותיות של שבטים ואתה עומד על מענק משל למד...
הדבר דומה לשלח שהיה לו נער אמר לו ספר לו את המעלות אמר לו אלה...
ישראל אמר לו ספר ראשי השורות ואתה עומד על חשבונם כך היה משל...
מצדק על חשבונם של ישראל ועמוד עליו אמר לו הקדש טוב ראשי אותיות...
של שבטים ואתה עומד על חשבונם ראשי לאובך תלתי מון דלפין שן ד...
דלפין תלתי מון דלפין מון דנפתני חמשין אלפין יוד דייזם יהודה יששכר...
אלפין זאך דזבולון שבעה אלפין אף דאשר חדש אלף הא חמשים מאה...
דשבעה אלפין הא הינן תלתי אלף חורטא מה שנכלו בימי העול...
ועל מה העם ביום ההוא כשלשת אלפי אדם מנחמיה בשם דב

לחמשה
למשה
למשה

בִּיבִי לְמִלְכֵי שָׁמַיָא יְיָ וְנִכְנָסוּ אֲבִיבִים לְתוֹכָא וּבִין אִמֵּי הַמּוֹכֵךְ נִדְוָנָה יְיָ
אֵל הַגָּזָן לִידַע בְּמַה חֲסִידוֹ כִּי אִמֵּי הַקָּבֵה לְמִשְׁהָ לֵן מִנֵּה אֲתִישׁ לִידַע כִּי
בַעֲשֻׁדָה מִקּוֹמוֹת נִמְנֵי יֵשׁ אַחַת בִּירִידָתָא לְמַעַרְבִים בְּשַׁבְעִים נֶפֶשׁ יִדְּוֹ אֵל
מִנֵּה וְאַחַת בִּיצִיאָתָא וְיֵשׁ בְּעִישׁ מִדַּעֲמִסָּה סִכּוּת וְשׁוֹתִים בְּחֹמֶשׁ הַפְּקוּדִים
אַחַת בְּדִגְלִים וְאַחַת בְּחִלּוֹק הָאֵדָן וְשׁוֹתִים בִּימֵי שְׁאוֹל אַחַת בְּטִלְאִים וְאַחַת
בְּבִזָּק כִּד אֵינוֹן עֲתִירִין בְּאִילֵין אֲמַדִּיָּא וְכִד אֵינוֹן מִסְכֵּי כֵן בְּאִילֵין בְּזִקִּיָּא
וְאַחַת בִּימֵי דְהַי שֶׁן יוֹתָן יוֹאֵב אֶת מִסְכְּרֵי מִפְקָדֵי הָעָם אֵל הַמֶּלֶךְ וְאַחַת בִּימֵי
עֲזָדָא שֶׁן כָּל הַקְּהֵל כְּאַחַד אֲדַבַּע דְּבֹאָ וְאַחַת לַעֲתִיד לְבֹאָ שֶׁן אֵל תַּעֲבֹדָה
הַעֲזָן עַל יְדֵי מַחְנֵה וְהַדִּין בִּי תַשֵּׁם וְנִתְּנוּ אִישׁ כִּפְרֵי נֶפֶשׁוֹ אִמֵּי לְאַחַד בְּוֹאָ
וְקִלְסוּ לְאוֹמְרָה שְׁאִמְלֵה מַלְכָּה תַעֲלֶפֶת כִּפְרֵי שְׁחָד וְלֹא תִמּוֹתֵי שֶׁן יִצְדִּיקָהּ וְתִעֲלֶמְנָהּ
בּוֹאָ וְדָאָה שֶׁנָּה כְּמַדָּת בְּשֵׁד וְדָם מִדָּת הַקָּבֵה בְּשֵׁד וְדָם אִישׁ שֶׁנִּבְתָּה בְּגִפְטָלִים
שֶׁלְּמַלְכוּת אֶפְלוֹ נִיתָן מִמֶּנּוּ הַדְּבָה אִי אֶפְשֵׁר לְצַאת הֵימֶנּוּ אֲבָל הַקָּבֵה אֵינוֹ
יֵצֵא שֶׁנִּבְתָּה בְּכַפֵּר מִיָּתֶה נִיתָן צִדִּיקָה וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה מִחֲקוֹן מִסְכְּרֵי מִיָּתֶה וְכֹוֹת
בְּכַפֵּר חַיִּים שֶׁן מַחֲדִיעַ כַּעֲבֵי פֶשַׁעֵיךְ מִהַ תֵּל גְּאֹתִיךְ אֵל גְּאֹתִיךְ מִסְכְּרֵי מִיָּתֶה וְנִתְּ
בְּכַפֵּר חַיִּים דָּא וְנִתְּנוּ אִישׁ כִּפְרֵי נֶפֶשׁוֹ אִמֵּי לְיְהוּדָה בְּשַׁעֲהַ שְׁקִיבֵל שֶׁן אֵל
הַמֶּלֶךְ יִדְּוֹ שְׁשִׁים דְּבֹאָ מַלְאכִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת יִשְׂרָאֵל עֲטָרוֹת וְכִיּוֹן שֶׁעָשׂוּ
יִדְּוֹ וְיִצְעֻלוּ אוֹתָן מִהָן שֶׁן וְיִתְכַנְעֻוּ בְּעִישׁ אֶת עַדִּים וְהָיוּ אוֹתָהּ שַׁעֲהַ הַיִּי שֶׁן
תִּלְיָה אִמֵּי הַקָּבֵה לְמִשְׁהַ וְנִתְּנוּ אִישׁ כִּפְרֵי נֶפֶשׁוֹ וְהָיָא שְׁאִם הַכֹּהֵן כִּפְרֵי נֶפֶשׁ אִישׁ
עַדִּי דָא וְנִתְּנוּ אִישׁ כִּפְרֵי נֶפֶשׁוֹ אִמֵּי לְיִחוּנָן כִּיּוֹן שֶׁשְׁמַעַב מִשְׁהַ וְנִתְּנוּ
אִישׁ כִּפְרֵי נֶפֶשׁוֹ נִדְוָנָה וְנִפְלֵ לְאַחֲוִידִין אִמֵּי כְּתוּב בְּשׁוֹר הַמּוֹעֵד אֵם כִּפְרֵי
עַדִּי כִּי הוּא נִיתָן כָּל אֲשֶׁר יִשְׁתַּעֲלִיו אֶפְלוֹ אֵל מִנֵּה יֵשׁ שְׁנֵת חַיִּים כִּי
לְמִקְדָּשׁ מִמֵּה יֵהֵא כִפְרָן אִמֵּי לֵן הַקָּבֵה לֹא כֶּשֶׁם שְׁאֵתָה קְבוּרָה אֵל זֶה יִתְּנוּ
אֵם יִתְּנוּ זֶה כִפְרֵי נֶפֶשׁוֹ דָּא אִמֵּי לְיִחוּ מִן הַמּוֹצִיא שֶׁן דַּע נִתְּנוּ
מִשְׁהַ יִצִּי אִמֵּי סְתִיב בְּמוֹצִיא שֶׁן דַּע וְעַנְשׁוּ אוֹתָהּ מֵאָה כֶּסֶף וְנִתְּנוּ
הַנְּעִירָה יִמֵּה הַמּוֹצִיא שֶׁן דַּע נִיתָן מֵאָה כֶּסֶף יֵשׁ שְׁהַעֲשִׂיוּ לְמִקְדָּשׁ וְאֵל

עושה לו לא רב קצוב שהוא צריך לו שמה תחמיו הוא לא יאמר לו לא בזה שיהיה תל נעבדך
ואמרת ואלו עבד ואמה הכנענים אשר יהיו לך מה תלמין את האומה ישלש בם על שמות ואלה ממוט
בן מותר את לשעבדו עבד תלמי אשר יהיו לך מאת הגויים שבי לא מן הכנענים אשר בארץ מהם תקנו
בניהם ובנותיהם לך עצמן מניין תל מהם תקנו וממשה פה אש עמ עבד תמה הקיש עבד לאמה מהאנה
אין לה קדושין אף העבד אין לו קדושין וגם מבני התורה גל עמ מהם תקנו בניהם ובנותיהם לך עצמן מניין
תל מהם תקנו וממשה פה אש עמ תל מניין את האומה אחת מכלל שטח ואת הארצות שבה על אחת כעבד
הכנענים ואלה ממוט בן מותר את לשעבדו עבד תלמי אשר יהיו לך בארץ וכן אחד מן האומות שבה על
שמה כנעני תלמי ואלה הן עבד כנעני שנאשר יהיו כשרים לכל עבד שלנו שבה על אחת מן האומות
אין הן עבד שנאשר יהיו כשרים עבד אין לו תלמי אצלנו שקנה בני לעבדות לא קנה גופו ואין לו כן
לא מעשר ידן ואעפ"כ אם מכרו לשללהו גופו קנוי לאשר לאמרל שמעון בן לקיש מניין לגוי שקנה מעשה
ידן שנאמר מבכרתו שבה גל עמ מהם תקנו אתם קופין מהן ואלה הן קופין מכס ואלה הן קופין זה מזה הכיקא
אמר ואלה הן קופין זה מזה לכופין יכול משום שאין קופין זה את זה לגופו כך אין קופין למעשה ידיו אמרת בני
וישאל קופה בני בני לא כלשכן ואימא דכפא אכל בחזקה לאמר דכפא אכל עמון ונאמר כה דר
במיתון ואמר בני בני אין אכל בני ישלל לא קרא וישב ממנו שבי והעלם לאחזה בלי הן באחזה מה
אחזה נקנת בכסף ובשטר ובחזקה אף עבדים נקנין בכסף בשטר ובחזקה וכן נקנה העבד בחליפין כ
בקר קע יתר על זה העבד שהוא נקנה במשיכה כגון שיתקפו ויהיו אצלו ואם היה עבד קטן נקנה
במשכנתא בזה מה אעפ"כ שלא תקטן והתמלך אתם אותם בחזקה אין אמה עבדיה בחזקה
והתמלך אתם אותם לבעל אין בנותיהם לבעלם מלמד שאין אדם מוריש זכר בזה לבעל ומנין לכל המוחזק
אחריו כנו שהוא כנו תל וזה התלמי אתם לבעלם אחרים לישללם מהם מתאדזה שאין לה אונאה אף עבדים
אין לה אונאה לעולם בהם תעבדו מותר בי מעשה כל לעור שנכנס לזנות הנהגה ואלה ממוט
עשירה ושאר עבדין והשלימין לעשרה מצוה שאני מצוה הנהגה בעבדו היא מצוה דרבים שאני
ההשלימין דיהות כפום באתם דהא קא מעבדא אינשי לאיסקרא אמר אביי אי לאן דאמר דביהות
כל המשחרר עבדו עובר בעשה כפומיה ליה למדה וכתב לה כולל דהיוותה ואביי נאמר בהאמר ויהי רב
והנהגה משום מילתא דאסקרא אמר אביי בזהא תלת מלי נחתי בעליתם מעבדין ודמפקי עבדיהו
וסאירי נכסיהו בשבתא וקבעי קעוריהו בשבתא בעורן בימיהו אמר אביי בר אבא אמר יוחנן
שתי משפחות גדולות הן פירושם אחת קובעת בעדותה בערב שבת ואחת קובעת בעדותה בשבת
ושתי נקדו לא לעולם בהם תעבדו אין לך כן לא עבודה פלגא שכלל יבזהו לא ציד ואלה כדברים
ולא ידבר עליו נקדו ובעל רבן קבביה פתאיה דא סמנה ל נסוי הגלילי אומר כשיעלה הקמט תהיה דר
אמר שמואל לא שיעלה קמט ממש לא כרי שרם זיר ידה לא חוריה ונדאית כח שיעלה קמט תהיה דר
שמואל בדין בא מתייה ויהי לה ארבעה זחירי דשתיא שמואל לא עמיה דאמר שמואל לעולם בהם תעבדו ויהי
נחלים לא לבושת שמואל מוחא ליה בהדי עבדי דב נחמן מהלך להו קמיהו כי הוי יוהי עניה עליהו רב
שבתאסר להו לערבא ואמר להו אהרן מישלל ואעפ"כ שמואל לעבדו בעל כנעני כפדוויש לו לאדם
לומר לעבדו ארבעה עשר עמי ואינו מותר חסידות שיהיה אדם דחמן ואלה יבדיר עולו על עבדו ואלה יבדיר לו

[illegible]

וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ סָבִיב מִמַּחְכְּלָם וּמִכָּל מִשְׁקָהוּ הָרִי הָיָה אֵשׁ כַּעֲשֵׂי עֲבָדֵי אֱלֹהֵי אֲדֹנֵיהֶם וּבְחֵיכֶם בְּעֵינֵי
אֵין לֹא אֵשׁ שֶׁאֵשׁ שֶׁהָאֵשׁ בָּא יִשְׁאָר שֶׁהָאֵשׁ מִנִּי הָאֵשׁ שֶׁבָּא מִמֶּלֶךְ קוֹב" וּבְחֵיכֶם בְּעֵינֵי
שֶׁשֶׁבָּא הֵיךְ לִמְחִידָה בּוֹ בְּפֶרֶךְ בּוֹאִין אֶתְּהִי לִדְוָה לִדְוָה בְּכָן חוֹרֵךְ בְּפֶרֶךְ" דָּב שֶׁעוֹדִיהָ אַחֲרֵי דִרְבָּה
הָיָה תִּקְוָה אֵינֶנּוּ דָּלָא מַעֲלָא וּמַעֲלָא בּוֹ הָיָה דִּקְדָּא דִּרְבָּה אֵשׁ לִי דִרְבָּה שְׁמִיר עֲבֹדֵת דִּתְנָא רִשְׁוִת
שֶׁאֵנִי נֹהֵג כְּסוּדָה מִנִּי שֶׁהָיָה רִשְׁוִת לִי שֶׁתְּעַבְדּוּ שֶׁנֶּלְעוֹלָם בְּהִי תִעַבְדּוּ וּבְחֵיכֶם" יִכְוֹל אֶתְּ
כֹהֵג כְּסוּדָה לִי אֵשׁ שֶׁבָּא הֵיךְ לִי מִחִידָה בּוֹ בְּפֶרֶךְ" וְכִי תִשְׁגִּיד לִי גִיד וְתִשָּׁבַע עִמָּךְ מִלִּיךְ שֶׁאֵינִי רִשְׁוִת
לְמַכּוֹר עֲצָמוֹ לְגִיד תַּחֲלֵה וְאֶפְלֵל לְגִיד תִּשָּׁבַע וְאֶפְלֵל הָעֵץ שֶׁאֵין לִי מִה וְאֶפְלֵל מִנִּי שֶׁאֵם עֲבָד וּמַכּוֹר עֲצָמוֹ
לְגִיד תִּשָּׁבַע שִׁיחָא מִבּוֹר הָיָה וְנִמְכָּר לְגִיד תִּשָּׁבַע עִמָּךְ" אֵין לִי אֵלָּה גִיד תִּשָּׁבַע מִנִּי אֶפְלֵל מַכּוֹר עֲצָמוֹ לְעַבְד
עַל וְאֶפְלֵל לִי עֲצָמָה מִנִּי שֶׁהָיָה מִבּוֹר הָיָה לִי לְעַקֵּר מִשְׁפַּחַת מִי עַקֵּר הָעֵץ" מִנִּי אֵם צָא וְאֶמֶר לִי
הָיָה מִכּוֹר עֲצָמִי לְגִיד שֶׁאֵין אֶתְּזָקֵק לִי עַד שֶׁיִּמְכּוֹר הָיָה אֶתְּזָקֵק לִי הָיָה קוֹדֵם מִכּוֹר
אֵין אֶתְּזָקֵק לִי גִיד תִּהְיֶה אֶתְּזָקֵק לִי גִיד תִּהְיֶה אֶתְּזָקֵק לִי גִיד תִּהְיֶה אֶתְּזָקֵק לִי גִיד תִּהְיֶה אֶתְּזָקֵק לִי
יִשְׁמַע בְּגִידֵי שֶׁנֶּלְבָּא תִּהְיֶה לִי וּמִצִּוָּה בְּקִרְבִּי תִּהְיֶה לִי לְפָדוֹת וְהַקְּרֹב הַקְּרֹב קוֹדֵם שֶׁנֶּלְבָּא מִמֶּלֶךְ
אֵין דוֹדֵי אֶתְּזָקֵק לִי עֲלָאן וְכִי תִּדִּין כּוֹפִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת" לֵאמֹר קוֹדֵם אֵין שֶׁאֵין דָּבָר
מִשְׁבֵּת מִצִּוָּה בִּידְכָל אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וּמִשְׁמַחַר עֲצָמוֹ וְכֵן לִי שֶׁאֵין שֶׁלֵּא מִיךְ וְשֶׁבָּא אֶתְּזָקֵק לִי
בִּידְכָל אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִצִּוָּה לְפָדוֹת" שֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ פּוֹדִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ
אֵין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ פּוֹדִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ פּוֹדִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת
יִשְׁמַע בְּגִידֵי שֶׁנֶּלְבָּא תִּהְיֶה לִי וּמִצִּוָּה בְּקִרְבִּי תִּהְיֶה לִי לְפָדוֹת וְהַקְּרֹב הַקְּרֹב קוֹדֵם שֶׁנֶּלְבָּא מִמֶּלֶךְ
אֵין דוֹדֵי אֶתְּזָקֵק לִי עֲלָאן וְכִי תִּדִּין כּוֹפִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת" לֵאמֹר קוֹדֵם אֵין שֶׁאֵין דָּבָר
מִשְׁבֵּת מִצִּוָּה בִּידְכָל אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וּמִשְׁמַחַר עֲצָמוֹ וְכֵן לִי שֶׁאֵין שֶׁלֵּא מִיךְ וְשֶׁבָּא אֶתְּזָקֵק לִי
בִּידְכָל אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִצִּוָּה לְפָדוֹת" שֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ פּוֹדִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ
אֵין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ פּוֹדִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ פּוֹדִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת
יִשְׁמַע בְּגִידֵי שֶׁנֶּלְבָּא תִּהְיֶה לִי וּמִצִּוָּה בְּקִרְבִּי תִּהְיֶה לִי לְפָדוֹת וְהַקְּרֹב הַקְּרֹב קוֹדֵם שֶׁנֶּלְבָּא מִמֶּלֶךְ
אֵין דוֹדֵי אֶתְּזָקֵק לִי עֲלָאן וְכִי תִּדִּין כּוֹפִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת" לֵאמֹר קוֹדֵם אֵין שֶׁאֵין דָּבָר
מִשְׁבֵּת מִצִּוָּה בִּידְכָל אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וּמִשְׁמַחַר עֲצָמוֹ וְכֵן לִי שֶׁאֵין שֶׁלֵּא מִיךְ וְשֶׁבָּא אֶתְּזָקֵק לִי
בִּידְכָל אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִצִּוָּה לְפָדוֹת" שֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ פּוֹדִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ
אֵין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ פּוֹדִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וְשֶׁנֶּלְבָּא מִיךְ פּוֹדִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת
יִשְׁמַע בְּגִידֵי שֶׁנֶּלְבָּא תִּהְיֶה לִי וּמִצִּוָּה בְּקִרְבִּי תִּהְיֶה לִי לְפָדוֹת וְהַקְּרֹב הַקְּרֹב קוֹדֵם שֶׁנֶּלְבָּא מִמֶּלֶךְ
אֵין דוֹדֵי אֶתְּזָקֵק לִי עֲלָאן וְכִי תִּדִּין כּוֹפִין אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת" לֵאמֹר קוֹדֵם אֵין שֶׁאֵין דָּבָר
מִשְׁבֵּת מִצִּוָּה בִּידְכָל אֶתְּזָקֵק לִי לְפָדוֹת וּמִשְׁמַחַר עֲצָמוֹ וְכֵן לִי שֶׁאֵין שֶ

[illegible]

אם בחקתי

מ'שות' אדוני ואדוני כל המעשים
מחשבותיו עמקו ומכל חוכמיו
אש לפניו וכל חכמתו
ולחומה תהיה לבנים מנבטן עמקיו
לשבור מעל צוואתם עול שרימם

תהלתו מלאה הארץ וזוהה עד אפס
אשר מפחדו הרים כדונג נמקים
תלהט קביציו ותבער באש חמסים
המחכים לביאת אש עומד בין הדוסים
ולסודותם בנס לאות ובמעשה נסים

כבר פודה ש נפש עבדיו ולא אשמו כל החוסים

אלוהי אבינו בחי ויולא פתחתי
ואהבתי משכן כבודי ומעון ביתי
ובחיתי להסתופק בצל סתרתך
ושמתי בלבי ועלפי ידאיתך
והשיבותי רגלי לטוב באור חולתך

כי נפלתה לו לעמד אהבתך
ונכסמה נפשי אל חזרתך
ומתקן מדעש לבי אמרתך
וחשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותך
ככל חשבותי דרכי ואש יבדוקני אל עוזתך

זה הוא שאם הכת חשבת דרכי ואש יבדוקני אל עוזתך

אמר דוד לפני יי' רבון העולמים כלום וחס הייתי מחשב נאומי למקום כל אנו אלך והיו רגלי מציאות
אותי לבתי כנסת וכלבתי מלכות ודא הא דכתיב ואשיבה רגלי אל עזרתך דא חשבת דרכי חשבת מתקן
שכרן של מצות והפסידן של עבירות ואשיבה רגלי אל עזרתך דא חשבת מה שטובת לנני בתורה אם
בחקותי הלכו מה כל סדיה ועתה שלם בארץ ואם לאו שמתמול מה כלתמן וספתי לומר אהבתי ואשיבה
רגלי אל עזרתך דא חשבת ברבות וקבלה חשבת ברבות מצות עד תליו וחשבת קולות מון עד מים
ואשיבה רגלי אל עזרתך בוא ודא עד היכן חשבתי את ישיבתי לא דיין שקידשן ונהן להבאת התורה והפסידן
לכל טוב העולם לא שגלה להן מסתרין שאם מקיימן את התורה הדיאיתם קיימן לעולם ואם לאו
הדיאיתם בעולם כנן העולם וערך להן מהן שכרן של מצות אם בחקותי הלכו עדי סוף הענין ומתן סודותיהן
של עבירות ואם לאו שמעו לי עד סוף כדיו שיעבדו על המצוות כמא טובות המידו וכמה דעות קדומ
לעצמן ולא דיין שגילה להן כל כך לא שרמז להן לאחזן במדת הטוב כדי שיקבלו שכר טוב וכן הוא אומר
לשוב לכם לטוב לך לטוב לכן כל הימים לחשן וחסיו ורבותם וחיות ורבות (אן) צל התורה כולה ולא די
להן שרמז להן בכך לא עד שחזר בידן ואמרו פחדתם בחיוב כלמען תחיה את הוזהר עד ומרוב חביה שהמקום מ
מחבבת אש סוף הפסל שכוון שהוא מתאווה שיהיו עמילין בתורה מניין ממה שקדשן בענין אם בחקותי הלכו
תלבו ומלמר שהמקום נותן שיהיו שש עמילין בתורה וכן הוא אומר לו עמי שומע צוהי אביהם אכעסו
וכן הוא אומר מידן והיה לבבם זה להם מלמר שהמקום מתאווה שיהיו שש עמילין בתורה אם בחקותי
תלכו כן אם בחקותי תמאכו מן שמע שש עמילין בתורה כן אפי' יודע ואם בחקותי תמאכו ומה תל שאלו
כן הייתי אומר אם בחקותי תלכו הדיברות ואם לאו לא ברבות ואם לאו לא תלכו ואם בחקותי תמאכו וכן הוא אומר
את צרכי האש תלמי לא מלך שוא לא ברבות ואלה תלכו והקולל לית שמעו' וכן הוא אומר אם תמאכו ושמ
טוב הארץ הארץ ואם תמאכו ומה דתם חל' תל' שמעון אנוי כד' ומתן ידו כדו' וכן דשמו' אה' להן אם
שייב את התורה הדיבר כפר לאכול לאש לאו הדימקל ללכות כן' והיכן הוא פירוש של בר דאמת צו ושמעת
טוב דא תלמי ואם תמאכו ומה דתם חל' תל' שילעזרה מודעי אנוי ספר לוק' ידו כדו' וכן דשמו' אה' להם
אם

שמהם בזמן שאין מהקין אצמן שיש מהקין ואיבן מהקין וכן הוא אומר מזמור שור לזכרה שבת למשבת
מהקין וכן העולם משבת של יום ויום וכן הוא אומר וזו חזקת תרענה ושעשע זכר
על חולטין מלמד שתנונה משעשע עתה להיות משיט אצבעו לרוך קלל עינו של עפעפ ומצא מלה
מתוך ס' נכח הוא אומר קמולדו דיה' זו היא הדקת את הדביות דאן והשבת היה דעה מן הארץ אל
אבותיה העולם ומשולן בחיות המשכלות וזכר לה תעבר צדצון עניך לומר שלא יהא צדצון למלאמה
לא שלא הוא העוברין והשולן עוברין ממדינה למדינה בדרך שעברו צדצון אשהו מכאן אחרו מקריעין על
הארץ ואין צורך לומר חרב שאכה שלשלים לא אכלו חרב שלשלים שאין לך חרב שלשלים חרב שלשלים
נכה ואעפ"כ נכשלה יא שיה במלך שגא שלה ליו מלכ לומר מה לו ולך מלך יהודה לא עלך אתה היום
כיהל צדצון מלחמה ולא יסאמר צדצון חזן לך מלכים אשר עמיו ואנשחיתך מאן אהיב אהיב דיהודה שם
דב עמא הואיל והא בטח בעי ויכילתה וכת ויורו המורים למלך יאשיהו אומר דב יהודה אומר שעשאוהו
ככבירה מכלל שהיית המלחמה עדה דא וחרב לא תעבר צדצון זה לעתיד לבוא דתעם משבת מלחמות מן
העולם שנכתבו חזקתם לא יגיס וחייתותיהם למחמאות אלישאן בויאלמו חרב ואנו וקשת נחורב ומלחמה
אש צדצון הארץ ודד צדצון אבי צדצון לפל לחרב שיהא נופלן לפניכסאש בחרב דעה ודדא מכס חמשה
מחמאן חלשים שבכסל מן הגבירים שבכס" אמא מכס דבד ידדאן וזי לחשכין חלל לא היה צורך לומר לא
ואמא מכס שבכסל ידדאן לא לא דומא המרצין העושין את התורה למושאין העושין את התורה בדל מקום
מרוכז מדרגה טוב ממדרגה פורה ענות ופאן מרובה מדרגה פורה ענות ממדרגה טוב" לטאצה ודדאן מכס חמשה
לדעה אף אחר אפ"כ גערת אחד מפני גערת חמשה תנאן עידאם נותרתם כתורן על ראש הירק וכנס על הגבעה
ונכסא מכס לכס לחרב שיהיו נופלן לפניכסאש בדרך הארץ ופניתי אליכם ויהוה אמת עסק עם אחרים
לא מושל מושל למה הדבר דומה למלך ששבר פועליו הדבה והיה שם מועל אחד ועסה עמו מלכא ימים רבב
ונכסא אותן הפועלן לטאצא שכר ונכסא אותן ודדאן עמאן אמי חלל לאותו הכועל בני אפנה לך חלל
עשו עמי מלכא חמועטא ואפי' דוהן להם שכר חמועטא אבל אתם חשבו דב עתה אפי' לחשב עמכם לזכר
נכסא ופניתי אליכם דא ופניתי אליכם מנהאפי' עליכם לזכר אתכם וכן דודאמי למה י' תעמד ברחוק
אמרה דבכסא שגל צדצון דבכסא רבונן שלעולם אעפ"כ שחטאתי לפניך בבקשה מלפניך דשמתפללן למגיד
ושגל דאצק אל תכלתם שגל צדצון פיישמע אצקת קול ותחננו אמי לא הוה בשעה שלא דרסו עשית
למען שמיאס חזקין בך ופאן לפתחי ומלכים תפלה ותחנונים לפני לא שחטן שלא אעלים עיני משמך
תכלתם ואמר דה' יאחאד ואפנה עליהן שגל צדצון אפי' וזו היא ששאל פלסוס קאחאד דבן במלכא
אמי לא אתפא מלחם שלהימ נכסא עליהן ומקצצין ומבין דגל צדצון אמי לא היו אמי לא נכסאם שטתבאן לכס
נכסא אמת דיוא כביא שחלל לא יאמי לא נכסא אמת דיוא לא נכסא אמת דיוא נכסא אמת דיוא נכסא אמת דיוא
יחמא חלק מהם כיון שחלק לכס אפי' שאך חזר עלכס אמי לזכר אפי' שגל צדצון אמי לא נכסא אמת דיוא
ונכסא יבמתו ליו לעיני האדם וזלצה בעל אמי חלל ממנו נעשו כיצחק שחלצה ליצחק ונאכרה עכשו
שכח חלק מהם נעשו כיצם שחלק לבקשתו ומותר לחזור עליה" מיד קבל סלספוק והודה לרץ בנולא
ומה למד דוד לטון זה למדלמה ש' תעמוד ברחוק לא למדו לא אמי שדדציק שאמי למה י' יתאדאפך בעמי
אמי לפני ורבונן שלעולם אמת שגל צדצון לא מפני שחטאן לפניך דהי אמת העולם מרבוטן חוטאן
ומרמז ומכעיסין לפניך לא שפך עליהם זעמך חזק צדצון לעמך ישראל ופניתי אליהם להיטיב להם לפניך דקצק

[illegible]

לא שאת חייב לאומות כי ממש כן להם מקדשי לא עונתכם כדמול שנתא מן מנוני יאשימכרתי סוף לון
בעונתכם נחלתם וכן דתותי עם משה שם יעברו ישראל על המדבר לממשכן שנת משכנות בירדן
ובית שני שנתא חזקתה אה לרבוני עד מתיאמ לו עזבוא השמש עד שיבא למשיח שזארהה לכם
יהי שמי שמש צדקה לך נחמ זנה תגעלכם שוארף משחני קול מתכם שוב איני מואם צכם" והתחלפת
הכל לכם מושל משה למד הדבר דומה למלך בשדודם שיצא ליטול עם אדון כפרים ויהיה אותו אדון
מטמין מלפניו למלך ואלו אדון מהלך מטמין מלפניו דיוחני כפרתך" כך יצא קדש ליעייל
עם הצדיקים לעתיד לבוא כמקדש הצדיקים דואין אותו ומזדעזעין מלפניו והקדש אה לרבוני יאשימ
לכם משדעזעין מלפניו דיוחני כפרתך" ופולל לא יהא מורא על כל תלמידי יאשימ לאלהם ואל תהי לי צנע
אם אין מאמנים לכל הדברים הללו אני יעלה כפא דואתה אתה מאריך מצד אני דואת שיעית לכם נשים
במצרים נעתיאני לעשות לכם את כל הדברים הללו" מדות להם עכ"ל אה עבדים היו למלכים ולא
היו עבדים לעבדים" ואשבר מטת עבדם מושל משה למד הדבר דומה לבעל הבית שדוה לו פרה
חורש ודשאלה לישאח ליוות חורש בה ויהי ליוות והוא עשרה בנים דהבא וחורש ויש לו וזה
בא וחורש ויש לו עד שמתגעה הפרה ורצה לה ונכנסו כל הפרות ואותה דפיה לא נכנסה לא קפנין
כדשנו לקבל פים מאותו האיש לאמיד בא נשכר את העול וקצץ את הקמלוגין כך קישיטל בעולם הזה
דה שטון בא משעבד והולך לו וזה שטון בא ומשעבד והולך והמעבד ארובה שכל על גבי חרש וחרש
האדון לו למענותם למחוד כשיבד הקק אין המקום לא אומ' לחומות דעולם מכני מה עשיתם לכם כל כך
לא מיד דוא בא ומשבר את העול ומקצץ את הקמלוגין שוואשבר מטת עבדם וכן דוא אומ' יעצדיק
קצץ עבד רשעים מן אתה אומ' ששין הקק בואת יאשימ לא כשכיל שין שמהין שבת ואלו ממטאנים
פיהי כל למעלה מן העין את שבתות ופיהי אחריו ואשבר מטת עבדם" ואולך אתכם
קוממיות בקומה זקמה לא יאשימ מכל צדד" דא קוממיות שמעין אומ' מאה אמה כדאשון
אין לי לא אגשים נשים מניין תלכנו וכן דיוות מחמיות תכנות היכלא כמה דוא תכנות דיוכל מאה
אמה" תנא דיואיר אומ' קוממיות מאתם אמה כשאת קוממיות בקומה שפדים דאשון י יהודה
אומ' מאה אמה כנגד היכלא וכתלן שוואשבר כנגדו כנגדו כנגדו כנגדו כנגדו כנגדו כנגדו כנגדו כנגדו
קוממיות אמר לו בוא וראה שנה כמדת הקק מוחבבשך ודא קינץ קינץ את יאשימ כל בשמנה יתות
וכידן בעשרים ושתים" משה בידן בשמנה וקינץ בעשרים ושתים" הקק קינץ בשמנה
מקואם בהקותי תמסו עד וגעלה כפשי אתכם" וכידן בעשרים ושתים מקואם בהקותי תלכו עד
קוממיות" ומשה בידן בשמנה מדיה ששמעו ועד לעצבם" וקינץ בעשרים ושתים מדיהאם
לא ששמעו עד ואין קוה" ואם לא ששמעו לאם לא ששמעו למדיש לחמם יכול למד שבת ביה
כשהאומ' תלמי תעשו את כל המצואה הדימה שבת בתולה אמר הא מהאני מקים האם לא ששמעו לה
אם לא ששמעו למדיש חמם" ואם לא ששמעו מהתל לא שזה שוואשבר אומ' אומ' אומ' אומ' אומ' אומ'
בן וכן הוא אומ' כנמרד גבור ציד למי יאין תל למי יאין תל למי יאין תל למי יאין תל למי יאין תל למי יאין תל
למדיש בן" וכן הנא אומ' ושיקדים דעם וטאנים ליש מאד" שאין תל ליש אה שין יודעין את רבונ' מתכונת
למדיש בן" ואם לא ששמעו לא מהתל ואלה העשו יעקב אהם שאכלו למד אכל עשה תל ואם לא ששמעו ואל
תעשו האכל ששמעו למדיש בן עשה אה יעקב אהם שאכלו למד ואיט עשה אכלא יעקב מאהאדיו תל

מבשר לשרת ולעבד אתכם" ופנתו אליהם בטובה והטית אתכם בצדקה ורבותי וארצותי אתכם בקומה שקופה
והקצתתי את ארצותי אתכם לא בצדקת רואי שונה שהפדתם אותם שלא כשר המלך הפדו בריאותי בעל עתה
לא כדירת חדשה שלא תופר מעתה עד עולמי עד שכל הנה ימים באים כחם יי וקדושת בית ישראל בית
יהודה בריית חדשה ואומרים יהוה ימושו ורגב עותמו וטויה וחקדי מחקך לא ימוש ודירת שלומי לא תהיה
אמר מלך חמ"י: לחכך ישלך מקבלן יסודין חכאין עליהן בקלות כדי שיזלזלו לקבל אהבה טובה ודבריהם
לימות המשיח" ואצא ברהמ בשם ל יחנן למלך שקיילש למטרונה וכתב לו כתובה מרובה כך וכך
תפול אלה חופות אני עושה לך כך וכך תבטיח אצלינו לך כך וכך תפול אצלינו לך והנחה ואלך
לו למדעת דים ושהה שב שנים רבות והיו שטרותיה מעט לה ואומרות לה עד אימת את יתבא קבי לוך
בעל עיראמר טלעא עיראמר עלך המלך החקך ואלך למדעת דים ותבא לא יהיה לך לוחך כיון ששומעת
בך מיד טובה וצוהקת ומתאמת והיה נכבדת לך ביה ונוטלת כתובה וקולא בה ומתעמת לאחד
ימש בך המלך ממדינת דים אמר לה בתי רמיה אני עלוך האך הסתערת לי כל השנים הללו אמרה לא אדונך
המלך גלילי כתובתי מרובה שכתבת לי כדור היו הצרות מצצות אותי ממך כך לפי שבעולם הזה אומות
העולם מניס את ישראל ואומה לך עד מות אתם מתים עליהם כמה יסודין הוא מביא עליכם בואו לכם
אצלינו ואכנו עשין אתכם דוכסין ואפרוסין ואהר טולטון וישלכין שטמנים כך מיד כוכין וצוהקין ומרמנים
וכיון שכלנן לבי כבד ואת לבתי מדרשות ונוטלן ספר תורה וקוראין בו ונעתי אליהם והפדית אותם והוצאתם
והקמית בלית אתכם ומתנחמין" למחר בשבת ערקן קצת אומי לישראל בני תמיהאפי עליהם האך המתנחם
לי כל השנים הללו ושלל אומה לך לפי דעך רבונן שלעולם אל תסרתיה שכתבת לנו כדור היו אומות העולם
מאכדון אהנו ממך דכית דאתם שיבאל לבי על סאחילי" וכן דוד אומי לולי תורקך שעשועי אז אף בנך
ואפלהם ישן נושן מלך שכל דמיוןן מחציו ואימחציו" אין לי אלה דברים שדרכן לישן דברים שחין
דרכן לישן מנין אל לי ישן נושן מלך מקום" וישן מפני חשבותיו ואין שחין דאמירות מלכים ישן והקדנות
מלאות חדש וישלמך פדיון ואומי האך נושא ישן מפני חדש אמר רב פפא לכל מיני ערקא מעל לבי מי
מתמדי ושכרא וחרס" ונתתי משכני בתוך זהבית דמקדש שלל ותקע אונן כבתחלה שידתי ובעתי
והחזרתי ויסדתי ובעתי ובחרתי למה מקדש שאין בו נחשה לעולם שז גדול יהיה לצד צדית" ואין
מן הראשון" ולא תגעל פני אתכם שלל תעשוני כבתחלה" משא פקטל אתכם שוב איני מואס בכם
לא כשעשיתם לכם בתחלה" את מונעא כשגלי ושהלמידו שלם הוציאם בקולרין אמר אומות העולם כדור
מאסם אצלי ליהיהם שז עקף נמאס קראו להם כי מאסם שז בהם" מה הכסף נעקף ונעשה עלי ושוב נעקף
ונעשה עלי וכן הדבה ובהחרונה הוא כסף אבל דסוגאין עושה עלי ואין בו צורך" כך ישלגין להם
תקומה שכל מהם אלהים" כששמעו דמיה וכך אמר רבין העולמים דמאס מאסות מלך יהודה משלל מלך
שהיה את אשתו אמר לו שושבניה אם למי שהה את מבקש לכה אתה עד שתמות ואם דעתך לחדור עליה למה
את מדיקך בהכח יתה אמר לו אפלן פלטודין של חרב איני מקדשה כך אמר ירמיהו אם לגרש יגור חיה דועה
הכה אתה עד שנמות שז כיום משם משהתנוק צפת עלינו ערמאד ואם לאו מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא
השבו יתעץ אפלן שז מחריב את עולמי איני מקדש אתי שגל שז אדם ימרו שמים מלמעלה גם אני אמת
בית ישראל לא אעזב ען תעמו הרבתי עמחן שאם יחטאון יהא בית המקדש מתמ שכן עלי ידית שזועתה
משכני בתוכם" וכן כללם אומה טלו שאלך כשחן בעולות משכנותיך שכל כשחן חריבות אמר הקדש

[illegible]

וְהָיָה טַרְדָּה
בְּבֵיתִי

לעולם ובני אדם
אוכלין ואינן שוב
ואוכלין לחמץ במשק
שן והבאתי עליכם
שבר וצדק מן ה
עון גדל הגובאי
יולה והרעב הווה
גיארם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

154

והיה האם ותמורתו יהיה קדש חסני שיש בה עשה ושב לחיון ועוד שאין לחן שבה שווא לעשה שהצבור
והשולל חסן עושי תמורה ואעפ"י שהקדש הזה דין שלא ימורדו ואם המורד ילקח" ופיר' היא התמורה
ש'אמר בעל הקדש על בהמת חולין שיש לו הדין זה תחתיו או הדין זה תחתיו" ופיר' זהו שיש לו קדש
המקדש יחזיקו בו בעל חסן או בעל חסן בענינים אחרים הדין זה תמורה" ומצינו שהקדש חלה בתמורה
ועל מום קבוע שנשאו לעצמו רעה אחרת כגון האוס בעל מום מכה אחרת על התעוררו וזהו שיהיו בעלי
מומין קבועין מתמורת הדין לא יפדו ואין יתרון לחולין להיגזז ולהיעבד" ואם המדימור לחייב ממור
חוזר וממור כגון שהמור בבהמה חזר והמור בה אפילו אלק כולל תמורה ולוקה על נל אחת ואחרת
בהמה בבהמה על מין בהמה כגון שהמור בקר בעצמו עין בבקר או כבשים כעצים אין עזם
בעצבים אין כותל כבשים או זכרים כגון כותל אחד בנמשה או מאה סתור בין כותל אחת בין בזה אחר
זה לכך נאמר בהמה בבהמה" וא"ל שמעון אומר בהמה בבהמה ולא בהמות כבהמות אומר לו בהמה
אחת קדשה בהמה ובהמות רבות קדושים בהמה" ל"א בהמה יצאו עופות והמנחות שאין עושין
תמורה" ותנא ואלו תמורות תמורתן שאין תמורה עשה תמורה" יהיה קדש לעשות שוגג למזיד
ואם כל בהמה טמאה כבעל חסן שיפדו הכת מביא אתה אומר כבעל חסן שיפדו הכת מביא און
אין לא בהמה טמאה חמשה כשהוא אומר ואם בהמה טמאה ופדה בערכך הדין בהמה טמאה אומר
המה טמאה מקיים אשד לא יקריבו ממנה קדש ל"א כבעל חסן שיפדו הכת מביא כגון שהקדש
בהמה תמימה למזבח ונמל בה מום שהפדה יפדו על מום על כדל"א אשד לא יקריבו ממנה קדש ל"א
מי שאינו קריב כל עקר יצתה זו שאעפ"י שאין קריב הדין קריב למחר" והעמיד את הבהמה ל"א
הכהן והעלה על מזבח שצריכה העמדה והערידה ול"א כדאם מתה קורבן שתי עריך ותיפדה אין פודין
אנתה אחר שמתה ל"א תיקצר" שהטביל שטביל רוב שטם ועדיין היא מפרכת הדין זה עריכת ופדיות
שהדין יש בה עדיין כגון שהעמיד והעריך" והעריך הבהן אתה טביל ופדו לעמל שפדית כשיווא
ואם לא יגל ויקח חמישה וכתב אחד המקדש און אשד לא יקריבו ממנה קדש ל"א ופדו לעמל שפדית
ל"א שון" והוא משה האמר כל מקום שיהיה הוא ותנוש חמשה" וא"ש ל"א קדש את ביתו מהבית ופדו
אף כל דבר שפדו ופדו למקדש כדכ"א ופדו" את פתו פתו שיהיה מכת ערי חומה בית
שהיה מכתו חצרים הדין נגל לעולם" גלל אחר נמיר ההקדש אם היה בעיר חומה מקדש הגול שטם
עשר חדש נחלט ואם היה מבתי חצרים והגיע חנוכל והוא ביד הגול חוזר לבעל ופדו" והעריכו
הכהן בין ופדו לעמל שפדו נפדה בשיוני ואם נפדה בפחות משיוני אפלו הקדש שוה מנה ש
שחולל על שוה פרוטה הדין פדו" ומותר ליהנות בו ומדברי קומרים שהיו צריך קדושת דמים
ואין כלל שלל את המון" כאשר יעריך אתו הבהן מכהן אמרן ההקדושות כשלל הערבים והמטלטלין
כשלל ופדו קעות תשעה וכתב וא"ל צ"ל כהן" מא"ה ערפם והמטלטלין אמר אברהם באומר
ערב עליו וכתב בהן פדו נחלט ל"א קדושה הימנה כשלל" קדושות בעשרה" ובקדושות תשעה וכתב
מנה ל"א חצי מנה א"ל שמואל עשרה כלים כותבין כדכ"א ל"א למיניהם ל"א הנך הוה מיעוט אחר מיעוט
וא"ל מיעוט אחר מיעוט ל"א ל"א תשעה ישגל ואחד כהן" נאדם כיוצא בהן אדם מוקא קדוש
א"ל כדכ"א באומר מ"ל עלי תנא נמי הכי באומר דמי עלי שנין אומר כעבד ועבד אתקש לקדושות
ואם המקדש נגלה מקדש לא יחזיקו בו אלא קדש ימנה על כל כהן מום א"ל כדכ"א המקדש לעצמו

אין לא ערובה ואם עמד בדיו ואחר כך מת יתנו היורשין יכול לאפלוסם עד ששלפלוט עלומה העד אחר
שעמד בדיו הוא מטורף יעריכנו הכהן אפלוסם מת בלא מת הנערך קודם שיעמוד בדיו אעפ שחמעיך
קיים היו לה פטור שאין ערך למת על פאשר תשיגה הנדר לא הנדר" וה הנדר בראשית בין אשה בין קטן
מכאן אמרו השג יד בנודר והשנים כטור והערסן בענדיך והערך בזמן הערך" השג יד בנודר כיצד
עב שיעריך את העשור נותן ערך עב ועשור שיעריך את הענני נותן ערך עשור" מנין העריך כש
עב והעשור והנדר והעניש יהא נותן ערך עב אלא ואם מקי הוא מערפלך וזה בשעת הערך עני היה בשנים
במדר כיצד ילך שהעריך את הקצקן כותל ערך קצקן וקצקן שהעריך את הולך כותל ערך ילך" והערסן בענדיך
כיצד אש שיעריך את האשה כותל ערך אשה אשה שהעניכה את האיש כותל ערך אשה" והערך
בזמן הערך כיצד העריך פחות מבין חמש ועשה יותר מבין חמש פחות מבין עשרים ונעשה יותר מבין עשרים
נותן בזמן הערך" יעריכנו הכהן בשן אב לכל הערכין שיהא בכה" ואם בהמה שיש יחידו מענן קרבן
לש זה המקדש שבהמה טהורה תמיהה לצדקה הכות אעפ שהוא עובר על עשה כפר שכן לעני" ושור
ושה שרוע נקלט נדבה דעצמותו אותה עשה ערבה לצדקה הכות ואין אתה עשה תמימים נדבה
לצדקה הכות ואלו הכה מלל עשה עשה הוא" הדי קדושה חלה עליה ונפדית כשהיא תמימה ונעריכה הכהן
בדמיה ויטל הדמים לצדקה הכות ואין הפודה אותה פודה לא עלמנת להקריבה למזבח למה שהיא לאויה
שלא הראוי למזבח אינו יתא מיהא מזהב לעולם" וכן המקדש בהמת קתם אן שהקדש נכסיו חתם
והיו בהן בהמות הראויות להקרב על גבי המזבח הקדשים ימכרו ויחריבו עליה ויקריבו אותן עלולה
והנקבות ימכרו ויחריבו עליהם ויקריבו אותן שלמים וחדמים יטלו לצדקה הכות שחתם הקדשות לצדקה
הכות שכלל ענין מתן לל" יהיה קדש כלומר כלל הראוי להקרב על גבי המזבח וקרב" היו בהן יקרב
שמים וקליות ועופות ימכרו ויחריבו אותן המין ויקריבו אותן וחדמים יטלו בהן זכרים וקרבן עולות
ומכר מה וקרבן דמיו אלו עצמן ודמו הבהמה הקדמה יטלו לצדקה הכות לפי שהבהמה הקדושה למזבח
אם נפל בה מום יש לה פדיון ואלו שנפסלו אין להן פדיון שז והעמוד את הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן
אותה כל שושנה בכלל העמדה והערבה יש לה פדיון ושאינו בכלל העמדה והערבה אין לו פדיון
יכלאו רגליה שכלו עליה תהא כולה עולה לאלה שר יתן ממנו לל" יהיה קדש אין כולה קדש" יכול תצא
לחולין לל" יהיה קדש אלא כיצד יעשה תמכר לל" בי עולה ודמיה חולין חוק מדמיו אותה חולין אבל חס
אמר לבהאן האשה שכלו עולה הוא יל והוא דבר שהנשמה תלוי בו יהיה כולו עולה" לא יחלסנו ואלו
ימכרו אתו אין עושה תמורה אלא קדש ומזבח" יכול אם הקדש בדרך הכות יהא עושה תמורה ואלו קדש יתא
הקדש בדרך הכות שמינו הקרבן ולא אנוניא של צדקה לל" לא יחלסנו אנוניא של צדקה ולא אנוניא של צדקה
לל" ימיראותו היחיד עושה תמורה ואלו צדקה לל" שותפין עושין תמורה" אלא שמתעורר והלא מעשה
בכלל היה ולמה יתא להקדש אין מה מעשה קרבן יחיד אף אין לל" אלא קדש יהיה" או דבר שחת לו מכר
בדרך אחרת שחת למכרו בעלה דרכים שוש בן נח מעשה מיוחד הקדש מצבוח ונדר בדרך ובצדק ונחל
לשני ימים אף שחת מצבה אלא שחת בו מנין לצדקה קדש קדשים וקדשים קלם שחידו חלל בהמה
ואם בהמה" מה מעשה קרבן מצבוח אין לל" אלא קלם מצבוח מה מעשה בהמה הקדש למעשה דג
שאין הגנים חייבין בו יתא קרבנות גויים שאין עושין תמורה מן התורה אלא מדברי ספרים" לא יחלסנו
ולא ימיר אנוניא המיר לכה ואעפ שאין במעשה ולמה לכה ולל" לאו שבה נותן לעשה שהדי נשמה

קדש

והיה

[illegible]

למנוח

מוסף חמש לא דחת נפר בה סמדיה" ויקח חמשים כסף עד על עזרה קדש ראשון הוא חייב לה על הקדש שט
המקדש לא המתקן מטאן אונת חלל דמיה על דמיה בין בקדש ובקדש בין בקדש ובקדש שטמל דמיה שט
אושמה בקדש מזבח נמל בין מוס כשהוא פודה את השטח שחלל עליה או את הקדש שחלל עליו לעצמו וט
מוסף חמש" ואם משדה אחרת או משדה אחרת על שדה מלמד ששנינו שמו להקדש כל שדותיו ואם הקדש
הוא הקדש" אינו הוא שדה אחרת על שדה אחרת ממוריסון" והיה ערכך לפי זרעו זרע חמש
כמה הוא זרע חומר שעורים כל מקום שהיו לחזקו עבד חומר שעורים זרעו וט וכל יקרב זרעו
ולא ירחק אורה והחומר שלשים קאה והמקום שישב בורו חמשים אמה על חמשים אמה זה הוא בית
קאה והוא מזרע קאה נמצא המקום שישב בבורו חמשים אמה על חמשים אמה זה הוא בית
ושבעים על חמשים ארבע ושבעים הוא בית בור וחמשים זרע חומר שעורים" זרע חומר שעורים אין מודדו
לא מקונות הראוין לקדש הן שם בקדש עמקם עשרה טפחים או שלשים טפחים עשרה טפחים אין
במודדו עמה פחות מטאן מודדו עמה" חמשים לקדש בבור נפשיה וכו' תמא לון וכל הווי בבור לא
קדש והשטח שדה מה חלל לפי שזרע חומר שעורים אין לשלש הקדש כענין הזה מוטן לדבות לתך
וחצי לתך קאה ותקב וחצי לתך מניין חלל שדה מכל מקום" אמר דב עוקב בל חמא דמא בעקשם לאים
מים עשוקין דלאן בג זרעה טנה דיקא נמי דקא וטני דומא דקלשם שמע מינה" איהי נשטל פחות
מטאן נמי דמא בלאן דא רעא מיקרן שדרי דא רעא מיקרן" בהמשים שחלל בקדש השלל דמא הנקרא קלע
בלשון חכמה ודמא דרעה דיעין והדינר שט מעין והמעה שט מונינון ימא ללשט משעין וכל שטן תשעה
וארבעים שאין שטן וכל מקדש חלל ומונינון" והלשטן סלעש לקדש לא ארבעים ושמונה מונינון ומה טיבן
של מונינון זה קולבין לפחות רשט כל מרשט שחלל שמונה וארבעים מונינון פשיטא דמא מונינון ליקח סלע
מן השלל חצי תשעה וארבעים" זרע חומר שעור בחמשים שחלל בקדש כענין הזה הוא משלם ויסב להקל
ולחומר כיצד אחד המקדש בחולת המחוץ ואחד המקדש בפרדסות כפי טה נותן זרע בית זרע חומר
שעורים בחמשים שחלל בקדש" אם משעת הקדש יקדש שדהו כערך קדש זה שהקדש אחר היוכל אינו פודה
בגר עין בקדש שגמור שנה אחד היוכל לפי שאין מחשבין חדשים לקדש" לפיכך אם רצה הפודה ליתבך
המשים שחלל לזרע חומר שעורים דמיה פודה אפילו צום שאחר היוכל אינו גורע כלום שזכר דרך יק
ואם לקדש בשנת היוכל עצמה אינה מקדשת" ואם אחד היוכל יקדש שדהו זה שהקדש אחר היוכל
בשנה אחת יתר אם רצה לפדות והשכחל ומונינון לכל שנה ושנה עד העכל שז על מיה שטח הנותרת עד שנה
היוכל כיצד היו שהקדש שדהו ונשאר ליוכל שמונה שנים הוסיף שנה דיוכל כל דמיה פודה בזה חלל
זרע חומר שעורים שמונה טלעים ושמונה מונינון ואם יצא דמיה לפרדסות נותן עשר טלעים ועשרה
מונינון לפי שהמונה יפין דומא וכן לפי השלל זה סלע ומונינון לכל שנה" ואם חומר דמיה נותן דמיה שנה
אין שמועין כלל אם נותן כולל שחית שנוחש כלל דמיה שחית שחית כולל שחית" וחשב לו הכין על פיהם
הנותר אין מקדשין לכל היוכל פחות משנה שנים לפיכך אם הקדש קודם לזכר שנה אחת אינו יתר
לשכח סלע ומונינון לפדות שנה שנים אינה נפדית אלא עין בקדש קודם לזכר שנה אחת
על מיה שטח הנותרת שנה אחת מחשב לקדש ואין אתה מקדש בחדשים" ומנין שחית דמיה הקדש לשון יקדש
שנה עושה והיכי יאמר כגון דאקדשה בלגיה דא רעין ודמיה חלל שחית לו הכין מלמקום" ואם גא
יגל אחד המקדש עצמו או אשתו או אחד מורישיה או שגל מוסין חומר שחית נחמא וכל לדבות אר

[illegible]

במלכותם שבת עשה וכן נדרגות עם מעלות אלה לדרך משבת היום אין להקדש של מקומו ושבתו של נדון
את העדכך ביום הראש ומה הלקדש לשלש לידע בלעדכך ש(הקדש שאין מפרשין אלו ואין ממתינים להן) לשון
ולא מוליכין אותן ממקום למקום לפי שאין משתדלים בשלש הקדש בלעדכך וידיעם אלא הקדש תעורר מפרשין
עליהן ששים יום יצוין בבקר ובערב ואחר כך מוכרין אותן וכל עורף יהיה בשלש הקדש הוא שם מרי
אין בערבים פחות משקל ששה היה ענין דותק שלע ונפול עשרים גרה יהיה תורה היא הנקראת בלשון חכמי
מנה ומשקל שש עשרה שערות נמצא שקל של תורה שלש מאות ועשרים שערות מעסק טהור עקב צורה
ששיבבר לשכרה מה לא יקדים אש אתו הקדש מהבה הרי זו אזהרה למשנה הארבעה בבור מקדושה לקדושה
שלא יעשו עליה גו שלמים יכולתם יקדישנו מן הצלח הלא שרי יבבר לא יקדים משיבבר אף אזהרה מקדיש
אבל אזהרה מקדיש בלבד מכלל אחר פירוש ימנע עליה בבור להקדיש למשכה הקדש אחר מבכרת שהיתה
מעובדת אומה מה שזמנה שכל נאם דבר יהא עולה בלשון יחול לומר דבחי שלמים שאינו מפקיעו מקדושתו
סי' ליהנות בו אין להם צורך מניח להקדישם שאין משנין אחר מקדושה לקדושה הלא בבה נה לא יקדים
איש אותן בלעדכך אומ' אך צבור לא יקדים וכל אחר אומ' הנדרגות קדיש לא יבבר מלמד שמצוה להקדיש
הצבור ויאמר זה קדש יכולתם לא יקדישן להם יהא קדש הלא הוא מכלל מקום בין הקדושים בין להם
הקדושים יכולתם הקדושים והאחרת יהא קדושה לא יקדישן אש אתו מלמד שאינו ראוי לשנותו
לקדושה אחרת י עקיבה אומ' מניין לא יקדיש אדם בבור הלא יקדיש אדם אותן יכולתם יקדישנו הקדש
עליו בלומר שהקדש הבור לשמים הלא כך נה האות להקדש עליו ולהוציאן מהקדש מצבה אחד
שידיה הכת משה מביא מחאצ' מביאן להקדש עליו שהוא חל עליהם ולהוציאן מהקדש מצבה שמינו חל
עליהם אין להם צורך מניח להקדישם שאין משנין אחר מקדושה לקדושה הלא יקדיש אדם שוראבשה
יכולתם יקדישם הקדש עליו הלא כך מה ראוי להצאם להקדש עליו ולהוציאם מהקדש מצבה אחד שידיה
הכת משה מביא מה מצאם להקדש עליו שהוא חל עליהם ומוצאם מהקדש מצבה שאינן חל עליהם
אם שוראבשה של ל' האהבה קרבאין תגורות קדישה לא תרעה ער שימו' כה מום ותאכל ללדיהם ואם צבחה
הטמאה זה המקדש בדרמה עמדה בן של קדישה למצבה בן שהקדישה לצבחה הכית הדיקדושה דמים
ותפדה בשיווי ויכלו זמיה לצבחה הכית אנו יבא בדרמה קרבאין קדישה למצבה וסדה צבחה מה הלא
לפי שבשקל הקדש אין להם קלעים של קדושה מניין לרבות דבר המיטלטל הלא וסדה צבחה לידות כח
דבר שורה פסוק וסל קובץ אש כן למד נא מכלל הקדש מורה בלעדכך שהוא מיטלטל וכל דבר שהוא צריך
לישום בלבד מיד בלעדכך אומ' צבחה מניין יבא לחזקן יהי' בלעדכך לידע דנין ויפסח חמשים עליון שהאם הוא
וחומש חמשה ואם לא יבא ללדיהם ונא מכלל צבחה ביד כל אדם אך כל אדם שדיחדקאש לייבחרמי בדיהם
הכל נדרגות מכלל שרלם והלא כלל שרלם לרבות אדם עצמו ושפתו וכל נעם אדם לרבות עבדו ושפחה והעצמים
הלא אדם לא כל אדם וכל אדם לא כל אדם ומשדה אחרת לא כל שדה אחרת ואם האחרים כל נבאין הלא מוחמדי
לא ימכר לאמר ולא יגל ללעלים מה יעשה בן כשדה הארם לכהן תהיה אחרת לא יגל אעפ' שפירש לטם הלא הוא
מכלל אחרות חרמים לבדנים ופירושן לבידן הבית מהם חרמי כדנים לחרמם שמים חרמי שמים הקדש
ונדין בשיווי ויכלן דמים לבידן הבית ושאן הנבקים לחזקן וחרמי כדנים אין להם פירושן לא מניין ללדיהם יבא
ואחר קדש עמו מכלל נדרגות ללדיהם שצבחה משרי בשדה חרמים מניין שמהרש אדם את קדשיו הלא
הקדש מניין שמהרש אדם את קדשיו קדישיו וכן קדישם קלים בין חרמי כדנים בין חרמי

04599

לזה ובהם ובישן ואינן מתעשרין מזה עלזה "אלע" שנהגו חז"ל להרקיין מעלין אותו לארץ וישלחוהו
במומו ונהגו שלא בפני הבית "אי האפי" הודאנו עמי אמהם משום תקלה כלומר גזרו שאין מעשרין בזמן הזה
שמה יאכלו ויתמים ויבגו לדי איסור כרת ומיין שאין מעשרין מן הבקר עלה צאן ולא מן הצאן עלה בקר וכל
וכל מעשר בקר וצאן בקר לפני עתמו וצאן לפני עתמו יכל לא יעשר מן הכבשים עלה צאן ולא מן העזים על
הכבשים ודין הוא ומה אם אחדש ודישן שאינו כזה אלא יאכל מזה אינן מתעשרין מזה לזה כבשים ועזים
כלאים זה כזה אינן שנים יתעשרו מזה עלזה וצאן כל משונע צאן אחד הוא קל וחומר לרש וכל שיש
שיתעשרו מזה עלזה מה כבשים ועזים שלפניהם זה בזה מתעשרין מזה עלזה חדש וישן שאינן כלאים זה
בזה אינן שיתעשרו מזה עלזה תכל עשרת עשר בשתי מעשרות חכה מדבר אחד מעשר בהמה ואחר מעשר
דגן מה מעשר דגן מחדש עליון לא דברוב ביה שנה שנהאף מעשר בהמה מן חדש עליון לא "אומה מעשר
דגן ממין על שאינו מינו לא אף מעשר בהמה ממין על שאינו מינו לא אף מעשר דגן מן שנה לשנה הקשתין
לא לדבר אחד" מכלל אמרו בלדולין מאחד בתשרי עד עשרים ותשעה בשלל לדי איסור צדק" חמשה
לפני ראשה שנה וחמשה לאחר ראשה שנה אין מצטרפין וחכמים קבעו שלש ברנות בשנה למעשר בהמה
בפרק הפסח ובפרק העצרת ובפרק החג מאן שנה בהני תלת זמנינו רביתתו בריה דרבא ויש פער
עמו בדי שנהא בהמה מצוה לעולה רגלים ומשיגי עזמן מהן אקור לו למכור או לשקול עד שעשרתם שקול
הרי זה מותר שאין הטללים הנולדים בטל שאקור לאכול ממנו עד שיעשר לא אכל ורולך וכל צמח שיר
מעשר לכך תיקנו בזמן הזה שאין מעשרין גזרה שמה יאכל שלל במום ובגא לדי איסור כרת כלל שיר יעבר
המתה" כיצד הוא מעשרין כונסין לחד ולעשה להן פתח קטן כדי שלא יהא שנה כולל לצאת כאחת ומצוה
אמורה מכתוב יהן מצפפם ומעלות וק"ו צאנו לקראת אימין ולפניהם אוהו אשר יעבר כה ולא שיעצור
בידו ולישי ליו ירקא ועבדי ולפקו ליה ואמר הונח גזרה משום לקוח גזרה משום יתוב" וכשיחילו לצאת
מזמן בשבט אחד שנים שלשה ארבע חנושה ששה שבעה שמונה תשעה הוצא עשירי מקורו כקרא ואמר
היה מעשר" לא לאשר יעבר פוטלטרפה שאינה עוברת תחת השבט מצוה לחנוהן בשבט לא
מזמן בשבט או שמעון דבוצין או עומדין מניין תלה עשירי קדש מכל מקום ואין לאלא שקרא שמו עשירי
לא קרא שמו עשירי מניין תלה יהיה יכול אכלו הון מאה ונטל עשרה עשרה ונטל אחר יהוה עשרה תלעשירי
ואין זה עשירי" לא כלל שיר יעבר ולא שכר עבר מכלל אמרו מניין הראוי פוטל כיצד הון לו עשרה טללים
והכסף לדידו והיה מונה ודולך ומת אחד מהן אם מן המט"ן מרמונה ומשלל מנינו ואם מן שאין מניין
מרת חנו"ן פטורין ושאין חנו"ן מצטרפין לגזר אחד" העשירי יהיה קדש מניין שאם קרא לתשיע עשירי
ולעשירי ותשיעי ולא אחד עשר עשירי שש שלשתן מקור טעין תלעשירי יהיה קדש" יכול שאם מרבה אף שמוע
ושטב עשרה מרת לא הוא אלא מקדש וטענתו מקדש מה ואינו מקדש שיהא את הקנעך לו אף טענתו לא
תקדש לא את הקמח לה" כמצאת אדם קרא לתשיע עשירי ותשיעי ולא אחד עשר עשירי שלש דוכן
מקור טעין תשיעי נכלל במומו והעשירי מעשר אחר עשר קרב טללים ואינו עשרה מורה מקב"ש הוא
עצמו בלמורה" לא יבקר טעין טב לעממין אמרו הן (כבשין) לדידו לחת עשר בן תאמם צד עליו מומין וכל
איסורי מנצה דמן דובע ונדבט מוקצה ועבד ואתן ומהר וטמטום ואנדרגנש הוצאן כלל ומהר
ואיטא דוכן מחוקר דמן ויתוב" איזה הוא יתוב כל שמהלך אחרון נשחטה עם לידתו מכלל דתגלובן שר
אכרש א"ל ע"כ לטללים" או ע"כ פוטלטרפה" כי יורד פוטלטרפה ליוצא דוכן" והיה שבעה ימים פוטלטרפה ליוצא דוכן

שלם זה הכתב יום חמישי דהוא תלתסד יומין בידה מרחשון שנה לפא ושבע
אח ותמנן וחמש שנין בשטרות במדינת ענכא אהדוב וירשלם תשרי לל להוה

הפולחן שלמה ב יוסף הלוי דבא יתיה ליה לנפשיה והא סימין טוב עלין ועל דרעו וידה
ומהג ביה כח לא ימוש ספר התורה בידו ומד דרע ער עולם להם יעזרני לעשות
ועונן כדעונן ולהגות בתורתו ולהשיג אמרתו אלוהי **ל** בגאות מ יבין מנחלות
נקט בלשון שט
נח

החזקה

הפולחן בשם יור הי גם הוספה אוח וו וגם אוח הי / ישמע לקול עבדו הי מים ועמד פיהי
המין אשר היכה ושוועת אוח יור וגם אוח הי / כתב כתב דאן הי מים עאן וואו צאד הי
שין דא יור ממך אף ובי קיף ושיין גם הי / תפוח לבב אדון סין עאן ויל יור הי יבין בסוד
נפ" חתום בתיו ואו ודיש גם הי / יזכה לאת לאס דין קיף נון וגם אוח הי / נשמה בעות
ווי אף ודי יור הי / יזכור לבב נכון גם יור והית יור הי / מים עאן וואו דלאן יור תון
ובי דיש כס הי / כי דיש והית טית דיש בן שין למד ומים גם הי / דין עאן דיש גם מים למד
ותיו והית יור גם הי / לבני בידאת א היה נשא כי היא כמו מעלות ואת

גדס ושכור הכו יר הזמן והשק גופר ולא תשאף בן גדס

החזקה בשם יור הי גם הוספה אוח וו וגם אוח הי / ישמע לקול עבדו הי מים ועמד פיהי
המין אשר היכה ושוועת אוח יור וגם אוח הי / כתב כתב דאן הי מים עאן וואו צאד הי
שין דא יור ממך אף ובי קיף ושיין גם הי / תפוח לבב אדון סין עאן ויל יור הי יבין בסוד
נפ" חתום בתיו ואו ודיש גם הי / יזכה לאת לאס דין קיף נון וגם אוח הי / נשמה בעות
ווי אף ודי יור הי / יזכור לבב נכון גם יור והית יור הי / מים עאן וואו דלאן יור תון
ובי דיש כס הי / כי דיש והית טית דיש בן שין למד ומים גם הי / דין עאן דיש גם מים למד
ותיו והית יור גם הי / לבני בידאת א היה נשא כי היא כמו מעלות ואת

החזקה בשם יור הי גם הוספה אוח וו וגם אוח הי / ישמע לקול עבדו הי מים ועמד פיהי
המין אשר היכה ושוועת אוח יור וגם אוח הי / כתב כתב דאן הי מים עאן וואו צאד הי
שין דא יור ממך אף ובי קיף ושיין גם הי / תפוח לבב אדון סין עאן ויל יור הי יבין בסוד
נפ" חתום בתיו ואו ודיש גם הי / יזכה לאת לאס דין קיף נון וגם אוח הי / נשמה בעות
ווי אף ודי יור הי / יזכור לבב נכון גם יור והית יור הי / מים עאן וואו דלאן יור תון
ובי דיש כס הי / כי דיש והית טית דיש בן שין למד ומים גם הי / דין עאן דיש גם מים למד
ותיו והית יור גם הי / לבני בידאת א היה נשא כי היא כמו מעלות ואת

בעד

קנינו אנו העדים החותמין למטה מן אבהן מעיור בן אברהם בן גרשם קטן שלם בנאמוע
שדוטה וילך באנה קבץ מן אבהן פינחס בן מעיור בן גרשם וילך מא מבלגהו תלמיתין
קטעה פעה שאמי מעדי וחלבי פלמא קבעהא מנה דהן איה הוה אקטעה והוא קטעית
ויקרא מן מדרש הגדול ואין לה אנה יקרא פיהא מדרש מא היא תחת ידה ובאנלך
בתלתא בשבא דהוא תרין יומין לידח שבט שלשנת אתתא שנין לשטרות והכל קיום
יסק בן מעדיה ש לזא בן כרעא דגנא

היה הדי אבותאב מלך אבהן מעיור בן אברהם באקממה לזי קממן בית דין ושלוס
למנהגיהם

אלוהים יתברך
אלוהים יתברך
אלוהים יתברך

אלוהים יתברך
אלוהים יתברך
אלוהים יתברך

אלוהים יתברך

סדרת הדין

על וי' קדש. ילד שרמון ועד מוסון. נכתב בלשון אלמא וחנני סמא

וחננין ואסא לעסרי' (ה' אלמים יל'נ לי' צידה).

~~לד' דפ'ם נייר' י' בתיבה חילאנית, י' מה סמור.~~

166

β C,

124/
35

1 2 3

h.

1 2

1 2

1 2

1 2

(#11)

הערה: דף 152 הוא מברש הקדוש לשמות
בה"ה
מבדורת מרגלית עמוד תרמ"ג (כיתוב סוף י"ב)

הדגל אשר נשם אל אינו ~~א~~ שייך חתני וי"ק בספר
ושי"ק בתעצור'ך בעול'ך את האבינאול'ך 300 שורה 13
ובספר זה בא לפני הדף הנשם 74

17 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

הבא אהרן ייחזקאל ונח
הבא אהרן ייחזקאל ונח
הבא אהרן ייחזקאל ונח
הבא אהרן ייחזקאל ונח

באן מסכים שני אלים ונכדו למטה בפרג

אמור ונאמו אהמסנים 126, 121

של הדפים (הדפים כאן) ורומים 121, 126
נכונות בטענה וזיכרון אחרים
אזרחי מן אזורי הדף יעידו 105